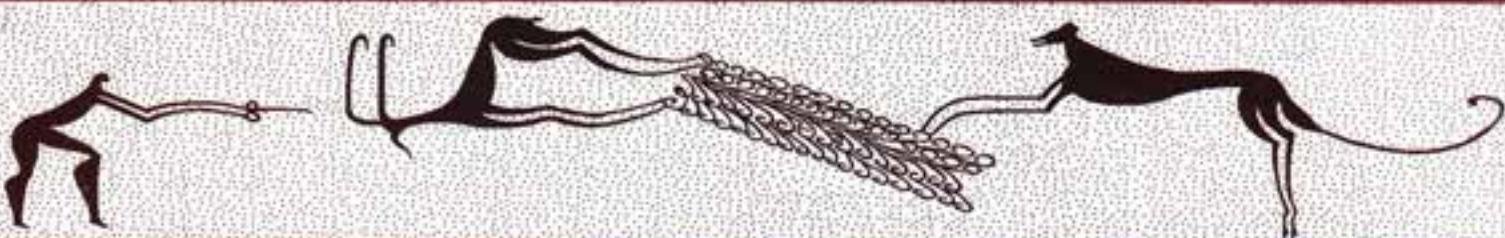

کاوش‌های محوطه باستانی ازبکی

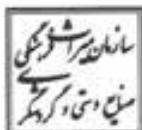
جلد دوم: سفال

یوسف مجیدزاده

اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان تهران
۱۳۸۹

مشخصات ظاهري	ج: مصون.
شابك	دوره: ۹- ۱۵۳- ۹۷۸- ۹۶۴- ۴۲۱- ۱۴۵- ۴: ج. ۱،
وضعيت فهرست نويسى	۹۷۸- ۹۶۴- ۴۲۱- ۱۴۶- ۱: ج. ۲.
پادداشت	مشخصات ظاهري
مندرجات	دوره: ۹- ۱۵۳- ۹۷۸- ۹۶۴- ۴۲۱- ۱۴۶- ۱: ج. ۲.
موضوع	آریکن (محوطه باستان‌شناسی)
موضوع	آریکن (محوطه باستان‌شناسی).- آثار سفالی
شناسه افروذه	موسسه پيشين بزوه
شناسه افروذه	اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان تهران
شناسه افروذه	سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، اداره کل روابط عمومی، امور فرهنگی و اجتماعی، اداره برنامه‌برز شر
رده بندی گلگه	DSR00 ۱۳۸۹ ۰۷۷۴۰۷۴۰۰
رده بندی دیجیتال	۹۰۰/۱۰۰۰+۲۲
تمثيله	۳۳۷۵۷۸۷

اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان تهران

عنوان: کاویش‌های محوره باستانی از ریکم؛ جلد دوم: سفال

نویسنده: دکتر یوسف محمدزاده

ویراستار: فرشید مصدقی، امیر

مذکور تولید محدث رضا میری

رایانه و گی‌الفیک: کاترین عظیم

گرامی، چاپ و صحافی طیف

بیت چاپ: چاپ اول - ۱۹۸۹

سوار کان: ۱۰۰ نسخہ

قیمت: ۱۴۰۰ تومان

مجری طرح: ملسا ارمگان هنری پیشین بروه

اداره کل میراث فرهنگی، هنری و گردشگری استان تهران

با همکاری مرکز امور فرهنگی و اجتماعی، اداره برنامه ریزی نشر

استناد صحات الهی جویس، نیشن خوچه ارشد،

b@ichio.it

WILSON, JAMES - See also *James Wilson*. - *James Wilson*, 1742-1798, American statesman, lawyer, and author.

سیزدهمین روزی که بیرون پا نمکنید میتوانید از هزاره اول میلادی در

لیلیت از این دستورات را در مورد سه نفر اخراج کرد و آنها را از اینجا خارج کرد.

فهرست مطالب

سخن ناشر

۹	پیشگفتار
۱۳	لایه‌نگاری سفال ازبکی در برش پله‌ای
۱۹	ازبکی I : فلات قدیم A
۱۹	یان تپه: سفال دوره اول
۲۰	تربیین سفال
۲۰	شکل سفال
۲۱	جیران تپه: سفال فلات قدیم A
۲۳	ازبکی II : فلات قدیم B
۲۳	یان تپه و جیران تپه: سفال دوره دوم
۲۳	شکل ظروف
۲۶	تربیین سفال
۲۸	نقشماهی‌های چانوری
۳۰	نقشماهی‌های هندسی
۳۱	جیران تپه: تسلیل سفال در دوره دوم
۳۲	لایه‌های ششم و پنجم
۳۲	لایه‌های چهارم
۳۲	لایه‌های سوم تا اول

۳۳	ازبکی III: فلات میانه A
۳۳	سفال آلوپین در مارال تپه
۳۳	سفال مارال تپه: دوره I
۳۴	شکل سفال
۳۵	تربین سفال
۳۷	ازبکی IV: فلات میانه B
۳۷	سفال مارال تپه: دوره II
۳۷	سفال آلوپین
۳۷	شکل سفال
۳۸	تربین سفال
۴۱	ازبکی V: سفال ازبکی در برش پلهای
۴۱	سفال قرمز (فلات میانه C)
۴۱	سفال ظریف
۴۱	سفال نیمه ظریف
۴۲	شکل سفال
۴۲	خمردها
۴۲	ظروف پایه‌دار
۴۳	تربین سفال
۴۳	تربین هندسی
۴۳	نقشماهی‌های جالوری
۴۴	طبیعت میک
۴۵	ازبکی VI: سفال ازبکی در برش پلهای
۴۵	سفال خاکستری نوع قبرستان III
۴۷	ازبکی VII: سفال ازبکی در برش پلهای
۴۷	سفال نخودی (فلات جدید A)
۴۷	شکل سفال
۴۷	کاسه‌ها
۴۸	ظروف پایه‌دار
۴۸	تربین سفال
۴۸	تربین هندسی
۴۹	نقشماهی‌های جالوری

ازبکی VIII: هزاره سوم قم

۵۱	سفال نوع سلک IV و کاسه‌های لبه واریخته
۵۲	کاسه‌های لبه واریخته خام

ازبکی IX: سفال عصر آهن

۵۳	سفال عصر آهن در دوشان تپه: برشهای I و III
۵۴	سفال از گمانه لایه نگاری دوره I
۵۴	سفال نخودی دوره II
۵۴	سفال خاکستری دوره II
۵۵	سفال نخودی دوره II
۵۵	شکل سفال دوره II
۵۶	تریین سفال دوره II
۵۶	سفال خاکستری دوره II
۵۶	شکل سفال دوره II
۵۷	تریین سفال دوره II
۵۷	شکل سفال دوره II
۵۸	تریین سفال دوره II
۵۸	تفکیک سفال مادی از سفال عصر آهن I و II
۵۸	سفال نخودی دوره II
۵۸	سفال خاکستری دوره II
۵۹	از زیانی دوره‌بندی سفال عصر آهن

ازبکی X: سفال مادی

۶۱	الف. سفال مادی در دز
۶۱	شکل سفال
۶۱	تریین سفال
۶۵	سفال خاکستری
۶۶	ب. سفال مادی در منطقه شهر
۶۷	سفال پیش از تاریخ
۶۷	سفال مادی
۶۸	سفال قرمز آجری و نخودی
۶۸	سفال آشپزخانه‌ای
۶۹	سفال گورستان عصر آهن در جیران تپه: سفال «کاربردی» و سفال «تدفینی»

کتاب‌شناسی

جدول گاهنگاری

طرحهای سفال

تصاویر سفال

۷۱

۷۲

۷۵-۳۲۱

۳۲۳-۳۶۵

سخن ناشر

تحولات و پیشرفت‌های مهم و چشم‌گیری که طی سالهای اخیر در ایران عزیز رخ داده برگ‌هایی افتخارات‌آفرین بر تاریخ فرهنگ و تمدن این سرزمین افزوده است. دستاوردهای گوناگون در عرصه‌های علمی، فنی، فرهنگی و هنری حاصل تلاش دانشمندان، کارشناسان، اندیشمندان و هنرمندانی است که برای ارتقاء جایگاه و شان ملی و بین‌المللی ایران اسلامی و حفظ استقلال و افزایش خودکفایی آن از هیچ کوششی دریغ نمی‌کنند.

تحقیق این اهداف متعالی و استمرار و شتاب در روند مثبت فعالیت‌های علمی کشور در وهله اول مرهون دیدگاه‌های روشنگرانه و فرمایشات راهگشا و تاکیدات اصولی مقام معظم رهبری در خصوص «اهمیت و ضرورت علم و دانش» در پیشرفت کشور و راهی از وابستگی‌ها، «جدی گرفتن تحقیق» و تلاش برای افزایش تولیدات علمی و محوریت آن در تمامی بخش‌ها و گفتمان‌ها و خیزش برای کسب رتبه اول علمی در منطقه و نیل به مرجعیت آن بر اساس سند چشم‌انداز بوده است.

از سوی دیگر دولت‌های نهم و دهم جمهوری اسلامی با اهتمامی ویژه به مقوله پژوهش و فناوری‌های متنوع علمی و صنعتی و رویکردهای توین فرهنگی و سرمایه‌گذاری‌های بنیادین موجبات رشد و بالاندگی کم نظریه‌ری را در این حوزه‌ها فراهم آورده است. طبعاً یکی از راههای عمده اطلاع از نتایج فعالیت‌های علمی و کمک به نشر و ماندگاری آنها چاپ کتابها، مجموعه مقالات و گزارش‌های مقدماتی و نهایی پژوهش‌ها و ارائه مدون و مشروح مستندات و دستاوردهاست.

در اینجا خداوند متعال را به خاطر توفیقی که در پرتو رهنماهای خردمندانه رهبر فرزانه انقلاب و در اجرای برنامه‌ها و توصیه‌های موکد ریاست محترم جمهور جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد به مستولان دستگاه‌های اجرایی و در پاسخ به حمایت‌های مشوقانه معاون محترم رئیس جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری جناب آقای مهندس بقایی نصیب فرموده حمد و سپاس می‌گذارم. یعنی تردید پشتیبانی‌های استانداری محترم تهران و در راس آن جناب آقای مرتضی تمدن در توفیقات سالهای اخیر ما نقشی انکار نشدنی داشته است. بدین خاطر صمیمانه قدردان توجهات و زحمات ایشان و مستولان و نیروهای سخت‌کوش آن مجموعه هستم. همچنین از همکارانم در مستولیت و حوزه کارشناسی معاونت میراث فرهنگی، به خصوص حوزه باستان‌شناسی، که با وظیفه‌شناسی، مستولیت‌پذیری و پیگری‌های مستمر در عرضه این اثر ارزشمند ایغای نقش کرده‌اند تشکر می‌کنم.

کتاب حاضر پیامد یکی از مهم‌ترین پژوهش‌های میدانی باستان‌شناسی در ایران و جمع‌بندی بررسی‌های عالمانه‌ای است که به قلم استادی فرهیخته و پژوهشگری برجسته به نگارش درآمده است. بی‌شک همانطور که از توضیحات نویسنده محترم در بخش آغازین کتاب متوجه می‌شویم، حضور کارشناسان جوان و علاقمند و مستعد از یک سو و بهره‌گیری از داشت و تجربه و تعهد اساتید و مسئولان هیئت در آغاز و فرجم برنامه پژوهشی اجرا شده در محوطه باستانی ازبکی نقشی بسزا داشته است. اما این فرجم، ناخواسته و ناشی از شرایط زمانی بوده و محوطه‌ای مهم چون ازبکی تیازمند پژوهش‌های بیشتر و تحقیقات تکمیلی است و حتی امکان تبدیل به مرکزی پژوهشی، آموزشی و سیاحتی را دارد.

حرفیات علمی در محوطه باستانی ازبکی کشف و شناسایی آثاری گوناگون از دوره‌های پیش از تاریخی و تاریخی را در یکی از نواحی کمتر شناخته شده مرکز فلات ایران در پی داشت. بقایای معماری، عناصر ساختمانی، اشیا و دست ساخته‌های مادی و شبیه‌های زیست و تدفین از وجود جوامعی با نظام‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی اولیه و رو به مراحل پیچیده از حدود هزاره‌های ششم و پنجم ق.م تا هزاره اول ق.م حکایت دارد. در این میان محوطه باستانی ازبکی را می‌توان آزمایشگاهی برای شناخت توالی دوره‌ها و روندهای تحولی فرهنگ‌ها در زیست بومی با امکانات بالقوه و موثر در پیدایش و تغییر آنها به حساب آورد.

بر اساس مجموعه شواهد به دست آمده و نتایج موجود باید گفت پس از کاوش‌های دشت قزوین در سالهای پیش از انقلاب اسلامی، برنامه کاوش‌های باستان‌شناسی در محوطه ازبکی سرآغاز فصلی جدید در پژوهش‌های پیش از تاریخ مرکز فلات ایران بوده است. همچنین در مقایسه با سایر پژوهه‌های انجام شده طی یک دهه گذشته حرفیات ازبکی را باید پیشگام و محرك سایر پژوهه‌های مشابه از نظر دوره و دیدگاه‌های نظری ناظر بر پرستش‌های باستان‌شناسی در حوزه جغرافیایی استان تهران به شمار آورد. مسلماً انتشار این کتاب دو جلدی علاوه بر اینکه محصولی عینی و افتخارآفرین برای سرمایه‌گذاری‌های مادی، معنوی و انسانی در راه انجام وظایف سازمانی و تعهدات ملی است، ثمره‌ای وزین و سودمند برای دانش‌پژوهان و دانشجویان و علاقمندان به مباحث فرهنگی و تمدنی ایران زمین نیز خواهد بود.

امیدوارم اساتید، محققان و کارشناسان فعال در حوزه میراث فرهنگی، این اداره کل را در راه نشر دانش تعدادی و معرفی میراث‌های باستانی و تاریخی پاری کرده و دستگاه‌های مسئول در سایه حمایت‌ها و همکاری‌های کارساز تداوم و رونق هر چه بیشتر این امور و در واقع اجابت بخشی از منویات مسئولان یلنده پایه نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران را باعث شوند.

محمد ابراهیم لاریجانی

مدیر کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
استان تهران

«باستان‌شناسی» از آغاز تا امروز مراحل و دوره‌هایی را با دیدگاه‌ها و شیوه‌های اجرایی و فنی گوناگون پشت سر گذاشته و در گذر زمان تأمل، تأقی و تأویل‌های پژوهشگرانِ متغیر موجب ظهور نظریه‌ها، مکاتب و شیوه‌نامه‌هایی در این رویکرد معرفتی شده است. نوع و چهارچوب نگرش‌ها، چگونگی و دامنه روش‌ها و مبانی تفسیرها مضماین عمدۀ در بررسی تاریخ باستان‌شناسی هستند. بنابراین باستان‌شناسی با محوریت «نظریه» و «عمل» و تأثیر متقابل این دو بر هم در تلاش برای شناخت گذشته و بازسازی آن است.

کاوش‌های محوطه باستانی ازیکی برنامه پژوهشی منجم و هدفمندی بود که پشتونه‌های نظری و تجربی استوار و انکار نشدنی با خود داشت. فراوانی یافته‌ها، تنوع داده‌ها و دامنه اطلاعات مجموعه‌ای کم نظری از گزارش‌ها، تحلیل‌ها و نظریه‌های باستان‌شناسانه را در پیش ماند. این همه نتیجه توائمه‌های و سوابق علمی نویسنده داشتمد و استعداد و پشتکار همکاران محقق وی است که برآیند آن در قالب دو مجلد حاضر فراهم آمده و سرمایه‌ای معنوی برای پژوهشگران علاقمند به مطالعات پیش از تاریخ مرکز فلات ایران و اتری برای بحث‌ها و کنکاش‌های علمی بیشتر بجا مانده است.

معاونت میراث فرهنگی اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان تهران به رغم تمامی دشواری‌ها و مسائل خرد و کلان در صدد است تا برنامه‌های پژوهشی را با پیوسته‌های انتشاراتی همراه کرده و بازدهی و ثمره سرمایه‌گذاری‌های مادی و معنوی و نتایج تحقیقات را به طور ملموس و عینی در اختیار مجتمع پژوهشی و دانشگاهی و عموم علاقمندان قرار دهد. رکن فرهنگی و علمی این اداره کل با هدف گذاری‌های مبتنی بر وظایف و مسئولیت‌های اداری، انکا به توابعی‌ها و گرایش‌های شغلی و تخصصی کارشناسان و بهره‌گیری از ظرفیت‌های درون سازمانی و برون سازمانی تلاش ویژه و نگاهی تازه را برای چاپ و انتشار نتایج پژوهش‌های نظری و میدانی قائل است و با توجه به استقبال نویسنده‌گان و کارشناسان در صدد استمرار راهی است که با انتشار کتاب «کاوش‌های محوطه باستانی ازیکی» آغاز می‌شود.

وظيفة خود می‌دانم از توجهات مدیر کل محترم جناب آقای مهندس محمد ابراهیم لاریجانی به برنامه‌ها و اهداف معاونت میراث فرهنگی و پشتیبانی‌های بی‌دریغ ایشان در راه رفع نیازها و حل مشکلات این مجموعه قدردانی کنم. همچنین از همکارانم در حوزه باستان‌شناسی که با تلاش‌های بی‌شame، صادقانه و پیگیر در

انتشار کتاب حاضر نقشی شایان تقدیر داشته‌اند، سپاسگزارم. از دست اندرکاران آماده سازی و چاپ کتاب نیز که مستولیتی سنگین بر دوش گرفته و به خوبی از عهده آن برآمده‌اند کمال امتحان را دارم. آرزو من کنم در سایه الطاف بیکران الهی و با التزام به اصل «همت مضاعف و کار مضاعف» اهداف علمی و پژوهشی معاونت میراث فرهنگی که همانا ادای تکلیف و خدمتی هرچند کوچک برای جامعه و میهن عزیز است برآورده شده و سرانجامی سرفرازانه در کارنامه هر یک از ما به ثبت برسد.

بهروز جلالی
معاون میراث فرهنگی

اختصاص مجلدی مجزا برای سفال در درجه نخست به دلیل اهمیت و تنوع فرهنگهای سفالی متعلق به دوره‌های گوناگون از هزاره هفتم تا نیمة اول هزاره اول قم و به عبارتی از دوران نوسنگی تا دوران ماد بوده است. اگرچه اطلاعات ما از بقایای کهن‌ترین دوره فرهنگی پیش از تاریخ فلات مرکزی، یعنی فلات قدیم A، همانند دوره سیلک I در سیلک، از محدوده برش کوچک پیش رو مانندی به دست آمده و در نتیجه تعداد نمونه‌های گردآوری شده اندک است، از دوره فلات قدیم B به دلیل ابعاد گسترده پرشها، همچون مجموعه بقایای چشمگیر معماری، نمونه سفالهای بسیار ارزشمندی در دست است. بنابراین از هر دو بابت معماری و سفال برای دوره فلات قدیم B (دوره سیلک II - چشم‌علی) در تمامی فلات مرکزی محوطه مادر (type site) به شمار می‌رود (جدول ۱).

از مهمنترین و در عین حال بحث‌انگیزترین یافته‌های سفالی در کاوشهای محوطه ازیکی «سفال آلوی» است که بلاfaciale جایگزین فرهنگ سفالی فلات قدیم B می‌شود. در جلد اول این مجموعه دو جلدی در بخش مربوط به «سفال آلوی» در مارال تپه در پاسخ به آنهایی که منکر وجود «فرهنگ سفال آلوی» در فلات مرکزی شده‌اند بحث تحلیلی مشروطی را مطرح کرد.¹ این سفال پدیده تازه‌واردی بود که ناپدید شدن فرهنگ سفالی دوره فلات قدیم B را در تمامی اسکانگاههای سرتاسر فلات مرکزی به دنبال داشت. ² نشانه‌های حضور تازه‌واردان دارای سفال نوع آلوی در فلات مرکزی نخستین بار در دشت قزوین، در تپه قبرستان کشف شد.³ ساختار معماری و نوع مصالح به کار رفته در مساکن این تازه‌واردان و به ویژه سفال آنها به طور کاملاً آشکار متفاوت با سفال دوره‌های فلات قدیم B و فلات میانه C (دوره‌های دوم و سوم در سیلک) بود. من گونه سفالی جدید را به دلیل رنگ ارغوانی تیره‌ای که داشت و نیز به خاطر شباهتهاشی که از نظر ساختار، رنگ، همزمانی و شبوه حضور متجاوز‌گونه مشابه با فرهنگ سفالی محوطه‌های گودین و سه‌گابی در غرب مرکزی ایران،⁴ «سفال آلوی» نامیدم. آثار بر جای مانده از مراحل کهن‌تر این دوره در عمیق‌ترین لایه‌های تپه قبرستان، از گمانه‌ای به ابعاد ۱×۲ متر به دست آمده است.

۱. جلد نخست کتاب حاضر، صص ۱۷۸-۱۶۱.

2. Madjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*; idem., "Sialk III and the Pottery Sequence at Tepe Ghabristan".
3. Madjidzadeh, "The Excavations in Tepe Ghabristan".

مجیدزاده، «حفریات در تپه قبرستان سگزآباد».

4. Young Jr., *Excavations of the Godin Tepe: First Progress Report*; Idem., "Excavations at Godin Tappeh, 1973"; Young Jr., and L.D. Levine, *Excavations of the Godin Project: Second Progress Report*; Levine, Louis D. and Carol Hamlin, "The Godin Project: Seh Gabi".

حدود سه دهه بعد از کاوش در تپه قبرستان، برای دوین بار به مدارک تازه‌ای از فرهنگ سفال آلویی در محوطه ازبکی برخوردم. شواهد جدید این بار به گونه‌ای متفاوت داشتند از وجود روتانی بزرگ با بقایایی به ضخامت ۲/۳ متر و شامل سه مرحله معماری حکایت داشت. این آثار از نظر جزئیات با معماری سفال آلویی در تپه قبرستان مشابه بود، اما تفاوت‌های آشکار و کاملاً مشخص با معماری فلات قدیم B (سیلک II و زاغه) و فلات میانه C در تپه‌های قبرستان و سیلک داشت. در زیر این روستا مرحله کهن‌تری مشکل از شش لایه باستان شناختنی به نظر ۲/۲ متر در مارال تپه شناسایی شد. این یافته‌های معماری، به ویژه داده‌های سفالی در محوطه باستانی ازبکی (تصویر ۱) و مهمتر از آن در محوطه باستانی قمرود^۱ نه تنها تردیدهای را در مورد وجود فرهنگ سفال آلویی^۲ در تپه قبرستان و فلات مرکزی برطرف ساخت، بلکه جایگاه آن را در گاهنگاری فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی استحکام بخشید (جدول ۱).

در تپه قبرستان متأخرترین لایه معماری فرهنگ سفال آلویی درست در زیر لایه دهم از دوره دو (برابر با لایه چهارم از دوره سوم در گاهنگاری سیلک) به دست آمد. این لایه در پرش گاهنگاری پله‌ای در تپه مرتفع ازبکی پیش درست در زیر لایه مشابه با تپه قبرستان و سیلک قرار داشت. بنابراین، مسلم شدن وجود فرهنگ آلویی و اسکان‌گاههای متعلق به جامعه دارنده آن در تپه قبرستان در دشت قزوین و در محوطه‌های ازبکی در دشت ساوجبلاغ و قمرود در دشت قم، بازنگری در تاریخ سیاسی-اجتماعی فلات مرکزی ایران را در نیمة نخست هزاره پنجم قم الزام آور می‌سازد. چنانکه گفتیم تختین نلاش در این زمینه حدود سه دهه پیش در بازسازی فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی بر پایه مدارک به دست آمده از تپه قبرستان به عمل آمد^۳ و به تاریخ اهمیت فرق العادة خود را در گاهنگاری و تحمل فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی نشان داد (جدول ۱). در تسلیل گاهنگاری سفال محوطه ازبکی، بر اساس یافته‌های سفالی از پرش پله‌ای در تپه مرتفع ازبکی، چهارمین گروه سفالی از نوع آثار دوره فلات میانه C (= سیلک II_۱-III) و متعلق به نیمه دوم هزاره پنجم است. پنجمین گروه سفالها به مهاجمان اشغالگری منسوب است که شاخص‌شان را باید در سفال خاکستری دارای شاموت کاه نرم دید. آنها عاملان آتش‌سوزی و انهدام لایه پنجم از دوره سوم (III) در سیلک^۴ و لایه نهم از دوره دوم (II) در تپه قبرستان^۵ و از ساکنان لایه‌های هشتم و هفتم از دوره سوم (III) در آن تپه طی نیمة نخست هزاره چهارم قم بودند. ششمین گروه سفالی در مقطع زمانی موسوم به فلات جدید A (سیلک II_۶-III) بقایای از اواسط هزاره چهارم قم بوده و صرفاً از پرش پله‌ای در نیمة مرتفع ازبکی به دست آمده است. اگرچه در هیچیک از لایه‌های حاوی این سفالها آثار معماری یافت شد، وجود یک تدبیر از دوره فلات جدید A (سیلک II_۷-III) همراه با انبوه یافته‌های سفالی به ویژه از دوره فلات میانه C (= سیلک II_۸-III) مدرکی انکار ناپذیر برای اثبات استقرار جوامع دارندگان این فرهنگ‌های سفالی در محوطه ازبکی است. بگانه یافته سفالی خاکستری زنگ ما منحصر به ظرفی دیگر مانند و کاملاً شاخص است که قطعات آن جسد کودکی تدبیر شده را پوشانده بود. این تدبیر سندي کافی برای بازسازی رویداد تاریخی مشابه در دشت قزوین و اسکان مهاجمان دارنده سفال خاکستری در این بخش از فلات مرکزی به شمار می‌رود. کشف یافته‌های سفالی گروههای چهارم تا ششم از پرش پله‌ای در جبهه جنوبی

1. Madjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, Pl. 14, fig. C.

۲. به مانند جلد نخست کتاب حاضر (ص ۱۶۲) در اینجا مایلیم از دوست و همکار بسیار ارجمند آقای میرعبدیین کابلی که نسخه آمده به چاپ گذاشتهایی کاوش‌های قمرود خود را برای ملاحظه و مطالعه اطلاعات ارائه شده سخاوتمندانه در اختیارم قرار یافته از صمیم قلب سهاسکاری کنم.

3. Madjidzadeh, "Sialk III and the Pottery sequence at Tepe Ghahristan".

مجیدزاده، «سیر فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی ایران»

۴. جلد نخست کتاب حاضر، صفحه ۱۶۱ و ۱۷۷

5. Madjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, pp. 74-75.

تپه مرتفع ازیکی و به خصوص ویژگی‌های دو تدفین یاد شده و نیز توجه به وسعت تپه اصلی دلایلی منطقی برای اختلال قرار داشتن اسکان‌گاههای صاحبان گروههای سفالی مورد بحث در زیر تپه مرتفع ازیکی است.¹ هفتتین گروه سفالی محوطه ازیکی از نوع سفال متسب به دوره چهارم سیلک (سیلک IV) به قدمت نیمة دوم هزاره چهارم قم از مارال تپه همراه با سفال لبه واریخته از نوع اوروک جدید، شوش Ca. گودین V و سیلک IV (حدود ۳۰۰۰-۲۲۰۰ قم) به دست آمد.

با توجه به فقدان هر نوع مدرک سفالی در طول هزاره سوم تا عصر آهن (به اختلال آغاز عصر آهن) به نظر من رسید محوطه ازیکی در این دوره، همانند سیلک، متروک و خالی از سکنه بوده باشد. اگرچه عمق لایه‌های پاسخانشناختی و مراحل متعدد معماری بر ورود مهاجران دارای سفال خاکستری به محوطه ازیکی در اواسط هزاره دوم قم دلالت می‌کند، اما متأسفانه به دلایلی که به طور مشروح در گزارش حفاری توصیف شده است، بنا به مشکلات لایه‌نگاری و مهمنز از آن شباهت فراوان سفالهای به دست آمده از لایه‌هایی که قاعدتاً می‌باشد معرف دو دوره اول و دوم آهن بوده باشد، تفکیک آنها به دو دوره امکانپذیر نگردید. وضعیت مشابهی در طبقه‌بندی یافته‌های سفالی در گورستان عصر آهن در جیران تپه نیز وجود داشت و به طریق اولی شواهدی بر انتساب آنها به دو گروه آهن I و II به چشم نمی‌خورد. با این همه، ازیکی از نادر محوطه‌های شناخته شده از دوران استقرار جوامع دارنده سفال خاکستری یا بقایای فرهنگی به عمق شش متر در دوشان تپه و با گورستانی در جوار سکونتگاه به نام جیران تپه است. به عبارت دیگر، در محوطه ازیکی قادریم همزمان دو نوع سفال عصر آهن را با کاریستی متفاوت و متمایز از یکدیگر تشخیص دهیم: سفال کاربردی از دوشان تپه با کاریست‌های متفاوت روزمره یعنی نمونه‌هایی متنوع از لحاظ شکل لبه‌ها برای طبقه‌بندی سفال و سفال تدفینی از گورستان جیران تپه با شاخص‌های مطمئن‌تر برای مطالعه سفال عصر آهن، اگر نه در سرتاسر ایران، دست کم در قلات مرکزی گسترش دارد.

در مورد سفال دوره ماد نیز محوطه ازیکی اهمیت بسیار زیادی دارد. پاسخانشناختی طی تیم گذاشته با کاوش‌های پاسخانشناختی در غرب مرکزی ایران اطلاعات ارزشمندی را درباره مادها کسب کرده‌اند. مشهورترین محوطه‌های این دوره عبارتند از تپه نوشجان در ۱۴ کیلومتری غرب ملایر و ۶۰ کیلومتری جنوب همدان²، گودین تپه در گوشة جنوب شرقی دره کنگاور در ۱۳ کیلومتری شهر کنگاور در غرب مرکزی،³ یاباجان در منطقه پیشکوه⁴ و دز زیبیه در ۴۵ کیلومتری جنوب شرق شهر سقز در استان کردستان⁵; هر یک از این محوطه‌ها در بردارنده نمونه‌هایی متعدد از سفال دوره ماد هستند. بهترین مجموعه از این میان به تپه نوشجان تعلق دارد. با وجود این، نگاهی اجمالی نشان می‌دهد که هیچیک از گروههای سفالی گزارش شده از محوطه‌های یاد شده از لحاظ تنوع با مدارک سفالی محوطه ازیکی قابل مقایسه نیست و این محوطه گنجینه گرانبهانتری برای مطالعه و شناخت سفال مادی است.

در گزارش حاضر سعی شده است به عکس روند متعارف در بسیاری از گزارش‌های پاسخانشناختی که حاوی طرح فنی و شکل سفالهای ساده، بدون توجه به جنس و رنگ خمیر یا حتی رنگ نخودی و قرمز پوشش آنها هستند، توجه بیشتر و دقیق‌تری به سفال و جزییاتش شود. زیرا با وجود وسعت چشمگیر فلات مرکزی، تعداد محوطه‌ها و تپه‌های معرف فرهنگهای پیش از تاریخ این منطقه در مقایسه با غرب کشور به گونه‌ای چشمگیر کمتر و محوطه‌های بزرگ و فراگیر مانند سیلک، زاغه - قبرستان و ازیکی که بقایای فرهنگی هر سه دوره فلات

1. Stronach, Roaf, Stronach and Bökonyi, "Excavations at Tepe Nushi Jan.", pp. 128.

2. Young, *Excavations at Godin Tepe: First Progress Report*; Young and Levine, *Excavations of the Godin project*.

3. Goff, "Excavations at Bābā Jān.", pp. 40f.

4. Godard, *Le Trésor de Ziwiye*, pp. 58; Young, *ProtoHistoric Western Iran*, pp. 50-52; Dyson, "Archaeological Scrap: Glimpses of History at Ziwiye", pp. 32-37

قدیم، فلات میانه و فلات جدید را در برداشته باشد تا به امروز شناسایی و گزارش نشده است. مهمتر آنکه از میان محوطه‌های حفاری شده تنها گزارش کامل و تفصیلی سیلک،^۱ حصار^۲ و قبرستان^۳ چاپ و منتشر شده است. افزون بر آن، هر یک از این گزارشها با اشکالات، نواقص و کمبودهایی همراه است. در این مجموعه، تپه حصار فاقد زیر دوره‌های فلات قدیم A و B (= دوره‌های اول و دوم سیلک) بوده و شواهد نشان می‌دهد که

۱. اشیت در گزارش خود، تا آنجا که به بحث ما مربوط می‌شود، از دوره‌های فلات میانه و فلات جدید (حصار IC-IA) صرفاً طرحها و تصاویر نمونه‌های انتخابی یافته‌های سفالی را به چاپ رسانده است.^۴

۲. در گزارش سیلک اشکالات و اشتباهات اساسی در انتساب درست سفال دوره‌های فلات میانه و فلات جدید (- سیلک III^۵) وجود دارد.

۳. نتیجه کاوش‌های تپه زاغه نه به شکل گزارش کامل و فراگیر و با جزئیات و توصیف‌ها، که به صورت تحلیلی و در قالب رساله ذکری نگاشته شده اما متأسفانه آن هم تا کنون چاپ و منتشر نشده است.^۶

۴. در تپه قبرستان از یک سو گورستان عصر آهن را غارتگران میراث فرهنگی به طور کامل به تاراج برده و از سوی دیگر پژوهش‌های میدانی به دلیل همزمان شدن با وقوع انقلاب اسلامی و تعطیلی دانشگاه‌ها ناتمام مانده و گزارش موجود علاوه بر اینکه فاقد اطلاعات لازم در مورد سفال عصر آهن است، در مورد سفال آلویی و بقایای فرهنگی متعلق به آن و اصولاً اثبات وجود این پدیده، کوتاه و ناکافی به نظر می‌رسد.

بنابراین، به دلیل اهمیت یافته‌های سفالی در محوطه ازبکی به گونه‌ای که در بالا اشاره شد و اینکه در حال حاضر این محوطه غنی‌ترین محل برای مطالعه فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی تا دوران ماد است و احتمالاً برای مدت‌های طولانی و شاید هم برای همیشه به صورت محوطه شاخص یا مادر باقی بماند، شایسته بود توجهی خاص نسبت به معرفی سفال آن در همه دوره‌ها به عمل آید. حاصل این تلاش طراحی حدود هفت هزار نمونه سفال برگزیده در طول شش فصل بوده است.

معمولًا در گزارش کاوش‌های باستان‌شناسی طراحی سفال بر اساس تزیین و شکل ظروف، به ویژه شکل لبه بدون توجه به جنس، شاموت و رنگ آن (نخودی یا فرم) انجام می‌گیرد. برای مثال، اگر چند ظرف ساده هم‌شکل و هم اندازه با شاموتها و جنس متفاوت از ظرفی تا خشن وجود داشته باشد معمولًا طراحی شکل یکی از آنها در گزارش گنجانده می‌شود. زیرا اگرچه باستان‌شناسان به جنس و ساخت سفال نیز می‌پردازند، اما از آنجا که ابزار علمی موجود هنوز قادر به شناخت آثار موادی نیست که در دنیای باستان درون ظروف ریخته یا نگاهداری می‌شده، توجه چندانی به کاربرد آنها نکرده و عمدهاً شکل و نقشایه‌های روی سفال را بررسی می‌کنند. این فرآیند در مورد سفال دوره پیش از تاریخ یعنی مهمترین مدرک و شاخص شناخت فرهنگها و تشخیص آنها از یکدیگر رواج و نمود پیشتری دارد.

نتیجه پرداختن به جزئیات بیشتر سفال برای آینده‌گان درست مانند بسیاری از گزارش‌های باستان‌شناسی در نیمة نخست قرن بیستم میلادی است که به دلیل تبود ابزار علمی در آن زمان امروزه امکان پاسخ به بسیاری از پرسش‌های ما وجود ندارد و برای بسیاری از تپه‌ها و محوطه‌های حفاری شده را مجددًا

1. Gherishman, *Fouilles de Sialk près de Kashan*, I; idem., *Fouilles de Sialk près de Kashan*, II.

2. Schmidt, *Excavations at Tepe Hissar*.

3. Majdizadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*.

4. Ibid., p. 73.

مجیدزاده، «سیر فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی ایران»، ص ۵۸، پلنوت شت ۷۴

5. Majdizadeh, "Correction of the Internal Chronology"; Idem., "Sialk III and the Pottery Sequence".

6. Malek Shahmirzadi, *Tepe Zagheh. A Sixth Millennium B.C.*

کاوش کرد. زیرا در طول نزدیک به یک قرن و نیم عمر علم باستان‌شناسی بسیاری از اطلاعاتی را که ما در گذشته قادر به کسب آنها نبودیم اکنون با پیشرفت تدریجی علوم وابسته و درک و تحلیل بهتر از یافته‌های باستان‌شناسی به راحتی می‌توانیم به دست آوریم.

به طریق اولی، اگرچه در حال حاضر نارسایهای در شناخت همه جانبه کاربرد سفال در دوره‌های باستانی و تاریخی وجود دارد، بی‌تر دید پیشرفت علوم همچنان در آینده استمرار یافته و توان نسلهای بعدی در تحلیل بهتر داده‌های باستان‌شناسی از جمله درک کاربرد سفال افزایش خواهد یافت. شکن نیست که تمامی شامونهای را که سفالگران هر منطقه از نوع کاه و دیگر الایاف گیاهی، ماسه با دانه‌بندی‌های گوناگون و خرد سفال با گل سفال مخلوط می‌کردند به طور قراوان در دسترس آنها بوده است. اما پرسش این است که چرا سفالگران به جای استفاده از یک نوع شاموت در تولید سفال، ظروف خود را از انواع شاموتها می‌ساختند؟

نسلی که من به آن تعلق دارم و نسلهای پیش از ما با سفال و کاربرد آن به خوبی آشنایی داشته و داریم. برای مثال می‌دانیم که کوزه خوب کوزه‌ای است که آب از درون آن به بیرون نشست کند، زیرا عمل تبخیر و در اصطلاح علمی تجزیه رطوبت نشست کرده به اکسیژن و نیدروژن باعث خنک شدن بدنه کوزه و در نتیجه آب درون آن می‌شود. بنابراین، شاموت کوزه‌ای آب می‌باشد کاه یا از نوع درشت‌ترین دانه‌بندی ماسه‌ای باشد. افزون بر آن، گل سفال نباید زیاد ورز داده شود تا اینکه جنس سفال خشن شده و آب به راحتی از درون ظرف به بیرون نشست کند. افزایش دمای هوا فرآیند تبخیر آب نشست کرده بر سطح کوزه را سرعت می‌بخشد و آب درون ظرف خنک‌تر می‌شود. به این ترتیب می‌بینیم که کاربرد سفال از یک سو با جنس و نوع شاموت و از سوی دیگر با شکل آن ارتباط مستقیم دارد. مسلمًا سفالگران دنیای باستان نیز شکل ظروف تولیدی خود را با توجه به جنس و کاربرد آن می‌ساختند. در این باره می‌توان به شناخته شده‌ترین مثال یعنی کاسه‌های لبه واریخته دوران آغاز نگارش اشاره کرد.

رنگ سفال نیز با احتمال قریب به یقین در کاربرد ظروف نقش داشته است. برای مثال، در گزارش حاضر آمار یافته‌های سفالی از دوره ماد نشان می‌دهد که بخش عمده سفال قرمز از نوع خشن و نیمه خشن بوده و بیشتر آنها در گروه ظروف بزرگ و خمره‌ها جای می‌گیرد. حال آنکه بیشترین درصد سفال نخودی به انواع ظریف و نیمه ظریف و ظروف عمده‌تاً کوچک اختصاص دارد. بر این اساس و به دلیل اهمیت محوطه ازیکی شایسته است همه مدارک سفالی و اطلاعاتی را که امروزه قادر به درک آن نیستیم در این مجلد گنجانده و در اختیار آیندگان قرار دهیم. با نگاهی اجمالی به گزارش حاضر تعدادی از طرحها را هم‌شکل، هم اندازه و تکراری می‌باییم، اما نگرش دقیق‌تر معلوم می‌کند که هر یک از طرحهایی که در نظر اول تکراری به حساب می‌آمده متعلق به سفالی با جنس (ظریف تا خشن)، شاموت و رنگ خمیر متفاوت و لایه جداگانه است. از این طریق هر محققی قادر خواهد بود به شکل هر سفالی با ساختار خاص آن و متفاوت با سایر سفالها دست یابد. نکته آخر اینکه گرچه سفال دوره فلات میانه C (= سیلک_{۶-۷}، III)، فلات جدید A (= سیلک_۴) و سفال خاکستری حد فاصل این دو دوره تنها از برش پله‌ای به دست آمده و در نتیجه تعداد آنها، به ویژه سفال خاکستری، به دلیل محدود بودن ابعاد برش در حد و اندازه یک محوطه مادر نیست، می‌توان مدارک و اطلاعات سفالی دوره‌های دوم تا چهارم تپه قبرستان را مکملی برای رفع نقاط ضعف و کمبود قرار داد.

دوره VII: سفال نخودی فلات جدید A

دوره VIII: سفال لبه واریخته و سفال نوع سیلک IV

دوره IX: سفال عصر آهن

دوره X: سفال مادی

دوره XI: گورستان عصر ایلخانی.

ازبکی I: فلات قدیم A

آثار سفالی به دست آمده از یان تپه که در هماهنگی کامل با تطور معماری از مرحله‌ای به مرحله دیگر است دگرگونیهای را به ویژه از لحاظ نقش سفال به نمایش می‌گذارد. این مدارک به فرهنگ فلات مرکزی در دوره‌های فلات قدیم A و B تعلق دارد و با سفال دوره‌های اول و دوم سیلک همدوره و همزمان است. این سفالها را می‌توان بر اساس خمیر سفال، نوع مواد افزوده، درجه پخت، ورزیدگی گل و رنگ و نوع تزیین به دو دوره تقسیم کرد.

یان تپه: سفال دوره اول

اطلاعات ما از مدارک سفالی دوره اول یان تپه از برشی به ابعاد 3×3 متر و شواهد لایه‌های عمیق‌تر آن از محدوده کوچک شده‌ای به ابعاد $3 \times 1/5$ متر به دست آمده است. در نتیجه تعداد نمونه‌های سفالی گردآوری شده از دوره اول به مراتب کمتر از تعداد نمونه‌های مطالعه شده از دوره دوم است. همچنین باید توجه داشت برخلاف تعلق یافته‌های سفالی دوره اول به برشهای کوچک یاد شده، اطلاعات ما از دوره دوم بر اساس شواهد حاصل از دو برش بزرگتر به ابعاد 20×10 متر (400 متر مربع) در تپه‌های یان و جیران قرار دارد. بنابراین شرایط و محدودیت‌ها سفال دوره اول را می‌توان از لحاظ ساخت در سه گروه نیمه ظرفی، نیمه خشن و خشن طبقه‌بندی کرد. این سفالها همه دست‌ساز بوده و از لحاظ رنگ در دو گروه نخودی روشن تا نخودی، و آجری تا آجری مایل به قرمز قرار می‌گیرد.

خمیر سفال دوره اول در مقایسه با دوره دوم کمتر ورز داده شده و پخت آن در دمای کمتری انجام گرفته است. این خمیر در همه سفالها بدون توجه به رنگ، تزیین و ساخت

لایه‌نگاری سفال ازبکی در برش پله‌ای

با وجود آنکه شمار یافته‌های سفالی از برش پله‌ای، به ویژه سفال نوع خاکستری و آلوبی، اندک است و ما در جای خود به علت آن خواهیم پرداخت، این برش دوره‌هایی از تسلسل سفالی موجود در محوطه باستانی ازبکی را ارائه کرده است که به اختصار فراوان تنها در لایه‌های عمیق تپه مرتفع قرار دارد. زیرا با چند استثنای انگشت‌شمار هیچ اثری از برشی دوره‌های سفالی در برشهای ایجاد شده در هیچیک از تپه‌های افماری پیرامون دز به دست نیامده است. از سوی دیگر به دلیل آغاز شدن استقرار در عمیق‌ترین لایه‌های تپه مرتفع پس از متروک شدن روستاهای کهن‌تر یان تپه و جیران تپه، اتری از تسلسل دوره‌های سفالی همزمان با این تپه‌ها در تپه اصلی وجود ندارد. لذا، دستیابی به تسلسل زمانی کامل فرهنگهای سفالی در محوطه ازبکی از کهن‌ترین ایام تا گورستان عصر ایلخانی با افزودن دوره‌های شناسایی شده در کل محوطه به گاهنگاری تپه مرتفع در برش پله‌ای امکان‌پذیر خواهد بود. این دوره‌ها به ترتیب قدمت عبارتند از:

دوره II: فلات قدیم A

دوره III: فلات قدیم B

دوره IV: سفال آلوبی I، فلات میانه A

دوره V: سفال آلوبی II، فلات میانه B

دوره VI: سفال قرمز فلات میانه C

فلات جدید؛

می‌رود و نقش بیرونی آن از مثلاهای هاشور خورده و خطوط باریک افقی تشکیل شده است (تصویر ۴ و لوح ۱:۳).

تربیین سفال

به دلیل محدود بودن یافته‌های سفالی از دوره اول، سفال مقوش انگشت‌شمار بوده و در حقیقت به طرحهای ارائه شده در لوح ۱ محدود است. نقشماهی‌های موجود بسیار ساده و با رنگهای سیاه، فهوهای تیره و قرمز اخراجی بوده بر هر دو سطح داخلی و خارجی ظروف تقسیم شده است (تصاویر ۲ و ۵). نقشماهی‌ها عبارتند از: ردیف نوارها (لوح ۷:۱)، ردیف دو خط باریک موازی که در حد فاصل آنها به طور یک در میان دایره‌های توپری با فاصله‌های تقریباً معین و گاه نامتعارف در بین ردیفها نقش شده و به طور کلی طرحی ماننده به نردبان را به وجود آورده است (لوح ۱۳:۹-۱۷)، مثلاهای واژگون آویزان از لبه در داخل کاسه‌ها که ظاهرآ درون مثلاها حاوی خط هاشور مانند است. اما از سه مثالی که بر تکه سفال ما ظاهر می‌شود یکی فاقد خطوط هاشوری است که به احتمال به دلیل کوچکی مثلث بوده است (لوح ۸:۱)؛ و ردیف یک در میان نوارهای افقی نردبانی و دو مثلث سر بالا- سر پایین پر شده با هاشور متقطع (لوح ۳:۱).

شكل سفال

شكل سفالها بسیار ساده، گف آنها نخت و مسطح و لبه‌ها بدون استثناء فاقد پیچیدگی و انحنای خاص و معنادار (تربیین یا کاربردی) بوده و بیشتر ظروف از کاسه‌های گود تشکیل شده است (لوح ۲). نیمه بالایی بدنه این کاسه‌ها معمولاً عمود (لوح ۱۸ و ۱۷، ۱۴، ۱۲، ۹، ۷:۲) و در مواردی به طور محسوس متمایل به بیرون (لوح ۶-۴:۲) است. در یک مورد تمایلی جزیب به خارج (لوح ۲:۲) و در موردی دیگر (لوح ۱:۲) گرایشی اندک به داخل ظرف دیده می‌شود. گف ظرفها را به دو شکل یعنی اندکی مقعر (لوح ۲۳، ۲۲، ۲۰، ۱۹:۲) یا کاملاً مسطح (لوح ۲۴:۱۵، ۱۹، ۲۲، ۲۰) می‌بینیم. بر سطح بیرونی درصدی از سفالها پوشش نازکی از دوغاب گل همان سفال افزوده شده و پوشش سطح برخی دیگر با دست مرطوب

با خرده کاه فراوان و الیافی به مراتب بلندتر و دانه‌های ماسه درشت‌تر آمیخته است. درصد کاه مخلوط در گل سفال به حدی است که از یک سو باعث پوکی و سبکی چشمگیر آن شده (که این خود یکی از ویژگی‌های سفال دوره فلات قدیم A = سبلک I) به شمار می‌رود) و از سوی دیگر، با از میان رفتن کاههای سطحی مخلوط در خمیر سفال بر اثر پوسیدگی در طول زمان یا سوختن به دلیل قرار گرفتن در مجاورت آتش، خلل و فرج بسیار زیادی در هر دو سطح داخلی و خارجی ظروف ایجاد شده است (تصویر ۲). از این رو جنس سفالهای دوره اول خشن‌تر و وزن آنها از حد متعارف سبکتر است. پوشش افزوده شده بر سطح این سفالها به رنگ گل سفال بوده و تسبیت به پوشش سفال دوره دوم رقیق‌تر می‌نماید.

ویژگی دیگر سطح سفالهای این دوره را باید در اثر فراوان الیاف کاه آمیخته با گل سفال دید. حرارت ناکافی در فرآیند پخت و پخت ناقص سفالها و در نتیجه کربنیزه و سیاه شدن مغز آنها سایر مشخصات را تشکیل می‌دهد. گل تکه‌های انگشت‌شماری از سفالهای این دوره بر درصد بالایی ماسه ریز مخلوط شده دلالت دارد. مقدار این ماسه به اندازه‌های است که سفال کاملاً ترد و خرد شونده شده است.

از نظر گونه‌شناسی و تکنیک ساخت و پرداخت تفاوتی در یافته‌های سفالی در لایه‌های نهم تا سوم به چشم نمی‌خورد. در این لایه‌ها نمونه‌های سفالی در دو گروه نخودی و قرمز جای می‌گیرد. اما در لایه سوم نخستین بار قطعه سفال خاکستری رنگی آشکار می‌شود که خمیر آن نیز همانند گروههای نخودی و قرمز آمیخته با کاه فراوان است و در لایه‌های دوم و اول تعداد آنها فزونی می‌یابد (تصویر ۳).

از لایه دوم تنها دو قطعه لبه سفال مقوش به دست آمد. هر دوی این قطعات متعلق به کاسه‌های ظریفی به رنگ نخودی است. سطح بیرونی یکی از قطعات را نقشماهی‌های هندسی به رنگ سیاه تربیین می‌کند و هر دو سطح بیرونی و درونی قطعه دیگر مزین به نقشماهی‌های هندسی سیاه رنگ است. تربیین داخلی این لبه از نوع نقشماهی‌های نردبانی است که از ویژگی‌های ظروف منقوش در دوره فلات قدیم A به شمار

به استثنای پنج نمونه (لوح ۶، ۴، ۵، ۲: ۱) ساده هستند. هر پنج قطعه از نوع سفال نخودی بوده و هر دو سطح داخل و خارج منقوش است. یکی از قطعات با نقش‌مایه تردبانی افقی به رنگ قهوه‌ای (تصاویر ۶ و ۷) و چهار قطعه دیگر با نوار افقی پهن به رنگ سیاه زایل شونده تزیین شده است.

خمیر همه سفالهای این دوره بدون توجه به رنگ، تزیین و ساخت با خرد کاه فراوان آمیخته است. سفالها از نظر شکل غالباً کاسه‌های گود باله ساده را شامل می‌شود. لبه‌ها بدون استثناء ساده بوده و کفها تخت و مسطح‌اند. سطح شمار اندکی از مدارک سفالی را پوشش نازکی از دوغاب گل خود سفال پوشانده و سطح برخی دیگر به کمک دست مرطوب صیقل شده است. در یک مورد رنگ خمیر سفال آجری اما رنگ پوشش نخودی است.

انجام گرفته است. تنها در یک مورد رنگ خمیر آجری اما رنگ پوشش نخودی است. تعداد انگشت‌شماری از نمونه‌های موجود به دلیل درصد بالای ماسه در گل سفال کاملاً ترد و خرد شونده‌اند.

جیران تپه: سفال فلات قدیم A

طبقه چهار فصل کاوش در جیران تپه از مجموع ۴۹۹۸ قطعه سفال به دست آمده از لایه‌های متعلق به دوران فلات قدیم، ۴۹۱۵ قطعه متعلق به دوره B و ۸۳ قطعه از نوع سفال دوره A از لایه‌های اول و دوم بود. این قطعات از لحاظ رنگ به دو گروه نخودی روشن تا نخودی و آجری تا آجری مایل به قرمز تقسیم شده و از نظر ساخت در سه گروه نیمه ظرفی، نیمه خشن و خشن جای می‌گیرد. تمامی این قطعات

کاسه‌های گود مقعر و نیمه زیرین آنها در اکثر قریب به اتفاق نمونه‌های متفوшу موجود مانند سفالهای طراحتی شده در لوح ۱۲ با خطوط عمودی تزیین شده است. به عکس کاسه‌های متفوش تو گود که تزییناتشان منحصر به سطح بیرونی ظرفهایست، کاسه‌های کم عمق نه تنها در هر دو سطح درون و بیرون متفوش‌اند، بلکه سطح داخلی ظرف زمینه تزیین اصلی را به خود اختصاص می‌دهد (لوح ۱: ۲۱؛ ۸، ۹؛ ۱۵: ۶؛ ۱۳: ۶، ۵، ۱-۳). تزیین کاسه‌های پایه‌دار کم عمق نیز به شیوه مشابه انجام گرفته است. تعداد کاسه‌های کم عمق نسبت به کاسه‌های عمیق اندک است. نمونه‌های این نوع کاسه در لوح ۷: ۴؛ ۱۵: ۱، ۵، ۷؛ ۱: ۵؛ ۷: ۶ آمده است.

به این ترتیب، بخش عمده یافته‌های سفالی در یان تپه را کاسه‌های گود تشکیل می‌دهد. لب این کاسه‌ها ساده و در ادامه خط بدنی بوده و تنها در نمونه‌هایی با انحنای بسیار ملایم به سمت خارج متعایل شده است (لوح ۱۴: ۲۷؛ ۱۵: ۲۲؛ ۲۱: ۵). کاسه‌ها را می‌توان از لحاظ شکل بدنی در سه گروه جای داد: کاسه‌هایی که نیمه بالایی بدنی آنها به سمت لبه با قوسی ملایم به داخل متعایل است (برای مثال لوح ۳: ۱۰؛ ۴: ۲۰؛ ۱: ۱۵؛ ۱: ۱۴؛ ۱: ۱۲)، کاسه‌هایی که قوس محدب نیمه بالایی بدنی آنها به خارج تعایل دارد (برای مثال لوح ۱: ۱۰؛ ۹، ۷، ۵: ۲۱؛ ۱: ۱۵؛ ۱: ۱۳)، کاسه‌هایی که نیمه بالایی بدنی آنها در خط مستقیم به حالت عمودی (لوح ۴: ۲۰)، متعایل به داخل (لوح ۱۰: ۱؛ ۱۰: ۲۵) یا متعایل به خارج (لوح ۶: ۱۲) تالیه ادامه می‌یابد. در یک جام پایه‌دار از بدنی‌های نوع سوم (لوح ۲: ۱۹) همانند نیمه بالایی بدنی، نیمه زیرین نیز مستقیم بوده و در نقطه اتصال دو نیمه تشکیل زاویه‌ای را می‌دهند. اکثر قریب به اتفاق لبه‌های ساده و ادامه خط بدنی‌اند (برای مثال لوح ۳۰). در نمونه‌ای (لوح ۷: ۲۷) لبه ظرف شکل آبریز به خود گرفته است.

کاسه متفوش، بسیار زیبا و طریف در لوح ۱: ۱۰ و نک اثر سفالی به دست آمده از کف بنای معبد رنگین، نه تنها به گونه‌ای غیر متعارف گودتر و بلندتر از دیگر کاسه‌های یان یا جیران تپه است، بلکه تزیینی کاملاً متفاوت با طرحها و تقسیم‌های متداول و شاخص در محوطه ازیکی را به نمایش می‌گذارد. نخست اینکه پوشش آن بر خلاف رنگ

ازیکی II: فلات قدیم B

یان تپه و جیران تپه: سفال دوره دوم

سفال دوره دوم در مجموع بر اساس جنس مدارک بازمانده در چهار گروه طریف، نیمه طریف، نیمه خشن و خشن قابل بررسی است. مواد افزوده به خمیر تمام ظروف سفالی بدون در نظر گرفتن شکل و جنس آنها آمیخته‌ای از ماسه و کاه خرد شده است. با این تفاوت که سبلیس مخلوط در سفالهای طریف و نیمه طریف ماسه بادی، در سفال نیمه خشن ماسه نرم و در سفال خشن ماسه ریز بوده و کاه سفالهای طریفتر در مقایسه با سفالهای خشن‌تر نرمتر و خردتر است. دیگر اینکه اگرچه گل سفال در مجموع به خوبی ورز داده شده، اما ورزیدگی گل سفالهای خشن‌تر کمتر است. پخت تماشی سفالهای طریف و نیمه طریف تقریباً کامل، اما مغز تعدادی از سفالهای نیمه خشن و همه انواع خشن ناکافی و خمیره آنها به همین دلیل خاکستری و سیاه است. اغلب سفالها در این دوره از نوع طریف بوده هر دو سطح درونی و بیرونی آنها را پوشش گلی غلیظ و عموماً صیقل داده شده‌ای به رنگ قرمز یا قرمز مایل به قهوه‌ای فرا می‌گیرد.

شكل ظروف

بخش عمده ظروف دوره دوم شامل کاسه‌هایی با لبه ساده است. در میان این ظروف از لحاظ شکل و حجم داخلی در گروه کلی کاسه‌های گود و کاسه‌های کم عمق را می‌توان تشخیص داد. ته کاسه‌های کم عمق و دهان گشاد نیز مانند

قوسی تند و حتی زاویه‌دار به بیرون متمایل می‌شود (لوح ۱۰: ۴؛ ۲۳: ۴؛ ۲۲: ۷، ۹؛ ۲۱: ۱۶؛ ۱۸: ۵؛ ۱۶: ۵؛ ۱۰: ۹؛ ۴). ظاهرآ لبه برخی از این نوع ظرفها به طور محسوس ضخیم‌سازی شده است (برای مثال الواح ۱۸: ۵؛ ۱۶: ۱؛ ۱۱: ۹؛ ۵: ۹).

نوع دیگر یافته‌های سفالی دوره مورد بحث را می‌توان ذیل عنوان «ظرف آشپزخانه‌ای» طبقه‌بندی کرد. این اصطلاح را بر اساس مشخصه‌های ظاهري و احتمال کاربرد شماري از سفالها در امور پخت و پز به کار می‌بريم. سفالهای آشپزخانه‌ای فاقد نقش بوده و یا تزیینی ساده دارد. به مانند سفالهای گروه قبل، لبه ظروف آشپزخانه‌ای زاویه‌دار و با قوسی رو به بیرون است (لوح ۱۰: ۱۱؛ ۱۰: ۱۰) بدنه اين ظرفها به طور تقریباً عمود یا با قوسی محدب و ملايم به سمت گفت کشیده می‌شود. قطر دایره کف ظرفهای اين گروه نسبت به قطر دهانه اندکی کوچکتر، اما به عکس ته معقر کاسه‌های گود مسطح است (لوح ۹: ۲۰).

نمونه‌های به دست آمده از ظروف نوع آشپزخانه‌ای نشان می‌دهد که در حدود ۶۰ درصد آنها منقوش و یقه ساده‌اند. اما جالب اینکه با یکی دو استثناء (لوح ۱۰: ۱۸؛ ۱۴: ۲۳؛ ۱۱: ۱۴) تزیینی کاملاً مشابه را روی آنها می‌توان دید. این تزیین از چند خط پهن موازی تشکیل شده که به فاصله‌های برابر از زیر لبه تا دو سوم بدنه به دور ظرف حلقه زده و سپس فاصله میان آنها را خطوط عمودی کوتاه و باریکتر به طور شطرنجی تزیین می‌کند. حتی دو نمونه متفاوت (لوح ۱۰: ۲۳؛ ۱۴: ۱۸) طرح تزیینی مرکب از همان خطوط پهن موازی و خطوط کوتاه و باریک عمودی است. چنین شیوه تزیینی در چند ظرف دیگر با شکلهای متفاوت نیز دیده می‌شود. اگرچه ظرفهای به نمایش در آمده در الواح ۱۳: ۸؛ ۲۲: ۹ از لحاظ شکل انحنای لبه و تزیین شباهت کامل به ظروف یاد شده دارد، اما همانند کاسه‌های کم عمق دهان گشاد شکل بدنه بیشتر نیم کروی است. به همین دلیل آنها را به خانواده ظرف طراحی شده در لوح ۳: ۹ متعلق می‌دانیم. زیرا از خطوط صرفاً کمریندی شکل، پهن و موازی در تزیین بدنه برخی از ظروف این خانواده نیز استفاده شده است. سطح درونی آن بخش از لبه همه این نوع ظروف که به سمت بیرون خمیده با

فرمز مایل به آبالوبی متداول در ازبکی، گونه ملایمتر این رنگ و در عین حال تا حدی متمایل به قهوه‌ای روشن است. در میان سفالهای محوطه‌های شناخته شده از دوران فلات میانه B رنگ مورد بحث از ویژگیهای سفال چشممه‌علی است. تفاوت دیگر و مهمتر به سبک نقاشی روی این رنگ مربوط می‌شود که در بخش مربوط به تزیین سفال توصیف خواهد شد. بنابراین با اطمینان می‌توان گفت که کاسه کشف شده در کف معبد زنگین کالایی وارداتی از چشممه‌علی بوده است. به جز این ظرف دو قطعه سفال دیگر از نوع وارداتی مشابه از لایه‌ای متعلق به همین دوره از جیران ته به دست آمده است. صحنه روی این سفال که به احتمال قریب به یقین با فلسفه طبیعت و حیات ارتباط می‌یابد از یک سو وجود سوراخهای متعدد در جای جای سطح کاسه که بازمانده بندزیهای احتمالاً متعدد است از سوی دیگر، حکایت از اهمیت ظرف مذکور و تقدس کل مجموعه فضایی دارد که سفال از آن به دست آمده است.

در همه کاسه‌ها با چند استثناء ادامه قوس محدب بدنه در نیمه زیرین پیش از اتصال به کف به تدریج شکل مقعر به خود می‌گیرد (برای مثال الواح ۱۰: ۱، ۵، ۷؛ ۱۵: ۶؛ ۱۳: ۵). اما در نمونه‌های استثنایی یاد شده قوس محدب بدنه بدون تغییر تا اتصال به کف ادامه می‌یابد (لوح ۱۱: ۱۳؛ ۳۰: ۱۳؛ ۲۴: ۳؛ ۱۳: ۹؛ ۱۲: ۹). ته اکثر قریب به اتفاق کاسه‌ها کاملاً مقعر بوده و نسبت به قطر دهانه و اندازه ظرف تا حدودی کوچک است، اما در میان آنها تعداد انگشت شماری از کفها تحت و مسطح به نظر می‌رسد (لوح ۱۳: ۳؛ ۳۰: ۱؛ ۱۰: ۱؛ ۹: ۱؛ ۳: ۱). تنوع و گوناگونی شکلهای سفالی از وجود بارز مدارک به دست آمده است. یکی از ظرفهای کاسه‌ای کوچک و نسبتاً کوتاه شبه یک بشکه است که قطر دهانه و کف آن مساوی است. مقطع بدنه کاسه کوچک پیاله مانندی با کف مسطح از محل اتصال به کف تا لبه بدون انحا و یکبارچه مستقیم است. در این ظرف ضخامت بدنه که برای یک کاسه کوچک زیاد به نظر می‌رسد از لبه به سمت کف به تدریج افزایش می‌یابد (لوح ۱۰: ۹).

ظرف دیگری مانند دارای بدنه کروی بوده و لبه آنها با

در بخش مقرر خمیدگی زیر لبه ایجاد شده باشد. در تأیید این دیدگاه، اگرچه سفال ارائه شده در لوح ۱۹:۸ بدنه‌ای کروی و همانند خمره‌ها و دیزیها دهانی کوچکتر از قطر بدن دارد، اما لبه آن ساده و فاقد خمیدگی است زیرا به کاسه‌ای معمولی یا جام پایه داری با بدن شکم کروی تعلق داشته است.

اگرچه در طول پنج فصل کاوش در تپه‌های یان و جیران هیچ آثاری از خمره یا خمچه دهان تنگ از دوره دوم (فلات قدیم B) به دست نیامده است، اما تزیین روى قطعه سفال وجود چنان ظروفی را تأیید می‌کند. نخست اینکه دایره‌های متعدد المركز تردیدی در تعلق آن به شانه خمره‌ای با بدن شکم کروی باقی نمی‌گذارد. دوم آنکه، گرچه کوچکترین و تر از سه و تر متعلق به سه دایره‌ای که زمانی به دور نیمه بالایی بدن شکم کروی باشند، خود به تهایی می‌تواند دایره لبه برای خمره‌ای با دهان تنگ باشد، اما تزیین درون این و تر حکایت از وجود دایره هنوز کوچکتر دیگری دارد که با احتمال قریب به یقین زیر لبه به بیرون برگشته دهان تنگ خمره کشیده شده بود.

در صد بسیار ناچیزی از نوع کاسه‌های کم عمق دهان باز بر پایه‌های بلند سوارند و ما تنها سه ظرف از این نوع به دست آورده‌ایم. این پایه‌ها به عکس پایه‌های دوره‌های فلات میانه و فلات جدید که زنگی شکل‌اند، بیشتر به کاسه‌های گود کوچکی می‌مانند که وارونه بر زمین قرار داده شده و سپس کاسه بزرگتر کم عمق و دهان بازی را روی آن نهاده‌اند (لواح ۱: ۲۱؛ ۲: ۲۱؛ ۹: ۱۹).

طن پنج فصل کاوش تنها یک قطعه لوله به دست آمد و متأسفانه از شکل ظرفی که این لوله یاختی از آن بوده کاملاً بی‌اطلاعیم. افزون بر آن، سوراخ لوله بسیار باریکتر از حد معمول است. به هر صورت با اطمینان می‌توان گفت که سفالگران در این مرحله لوله را می‌شناختند. همچنین، وجود یک دسته (لوح ۸: ۲۸) و دو قطعه سفال با آثاری از دسته (لوح ۴: ۱، ۲۹) نشان می‌دهد که آنها ساختن ظروف دسته‌دار را نیز آموخته بودند. اما این دسته‌ها نه از نوع دسته‌های متداول و مربوط به ظروف دهان تنگ مانند قوری و کوزه بلکه از نوع دسته‌های سبد برای ظروف دهان باز بوده و به صورت قوس نیم دایره لبه ظرف را از یک سو به سوی مقابل دهانه ظرف متصل می‌ساخت.

خطوط کوتاه مایل که از لبه آویزانند تزیین شده است. در سه نمونه موجود تزیین نیمة زیرین ظروف این خانواده را می‌توان مشاهده کرد. یکی از آنها مربوط به یاختهایی از لبه بدن شکم کف و یاختی از بدن اما فاقد کف است (لوح ۸: ۹)، نمونه دوم شامل کف و یاختی از بدن اما فاقد لبه بوده (لوح ۱۳: ۱۷)، و سومین نمونه تنها یاختی از بدن و لبه را شامل می‌شود (لوح ۱۲: ۱۷). نمونه اول به نوع کاسه‌های کم عمق تعلق دارد. نمونه سوم با توجه به قوس بدن و تزیین روی آن که یاختهایی از بالا و پایین نقش ظرف را نشان می‌دهد بی‌تردید از گروه ظروف نوع شبیه دیزی است. بزرگترین قطر این نوع ظرفها در میانه شکم بوده و چنین پیداست که نیمة زیرین هر دو نوع ظرف این گروه با ردیف خطوط عمودی که تا زاویه اتصال بدن به کف ادامه می‌یابد، تزیین شده است. از سوی دیگر می‌دانیم که اینگونه تزیین به کفهای کوچک و عموماً مقرر تعلق دارد. این واقعیت را سومین نمونه در لوح ۱۳: ۱۷ تأیید می‌کند. اما سطح بیرونی سه قطعه سفال منقوش مربوط به لبه و یاختی از بدن متعلق به گروه کاسه‌های گود باله ساده (لواح ۱: ۲۸؛ ۱: ۲۱؛ ۱۰: ۲۱) از اعتبار اختصاص داشتن تزیین مورد بحث به گروه خاصی از سفال‌ها می‌کاهد. زیرا نه تنها سطح بیرونی این سه قطعه سفال با نشانهای مشابه شترنجی تزیین شده است، بلکه سطح درونی لبه مستقیم و ساده آنها نیز به شباهی مشابه تزیین مشکل از ردیف خطوط کوتاه و اندکی مایل دارد. اما این امکان نیز وجود دارد که سه کاسه یاد شده و کاسه‌های با تزیین مشابه کاربردی مشابه داشته‌اند.

خمره‌ها و خمچه‌های در اندازه‌های مختلف (۱: ۱۷؛ ۵: ۱۲؛ ۵: ۰) شکل دیگری از ظروف متعلق به این دوره را ارائه می‌کند. بزرگترین قطر بدن این ظروف در میانه شکم است که به صورت قوسی تند از یکسو به لبه و از سوی دیگر به ته ظرف متنه می‌شود. تمامی خمره‌ها بدون گردن بوده و لبه ساده و گاه اندکی ضخیم شده آنها همانند لبه ظروف دیزی مانند با قوس تند دیگری به سمت خارج متعایل می‌شود. در واقع به نظر می‌رسد که خمیدگی لبه در این دو نوع ظرف، یعنی خمره‌ها و به اصطلاح دیزیها که در آنها قطر بدن بیش از قطر دهانه است، برای بستن دهانه ظرف به کمک وسیله‌ای مانند پوست و پیچیدن وسیله رسمان مانندی به دور گردن

با دو دایرة متحددالمرکز مشکل از ردیف مثلثهای پر شده با هاشور متقطع و دایرة سوم شبیه گردنبندی با دانه‌های آویز مانند، و چهارمین و کوچکترین دایره به احتمال مشکل از مثلثهای پر شده با هاشور متقطع همانند پنج ظرف مورد بحث در میان یافته‌های سفالی منحصر به فرد بوده و به احتمال قریب به یقین ششمین ظرف در آن گروه را تشکیل می‌دهد.

در بازگشت به ادامه بحث در باره کاسه‌های متقوش در هر دو سمت داخلی و خارجی، باید به ترتیب درون کاسه‌های کم عمق دهان بازی اشاره کنیم که همگی از نوارهایی با هاشور متقطع تشکیل شده و از مرکز گفت ظرف آغاز و به صورت شعاعی به لبه فاقد نوار کمرنبندی پایان می‌پذیرند (برای مثال الواح ۹، ۸، ۶، ۵، ۱؛ ۱۵: ۱)، عرض این نوارهای دارای هاشور متقطع در مسیر حرکت به سمت لبه به تدریج بیشتر می‌شود. در میان هر دو نوار و به موازات آنها طرح دیگری به شکلهای گوناگون وجود دارد. در یکی از آنها دو خط باریک عمودی موجودار با حرکت مخالف یکدیگر بر هم متعطبق شده و حلقه‌هایی زنجیره‌ای شکل را به وجود آورده است (لوح ۶: ۱۵)، در کاسه‌ای دیگر این طرح از ردیف عمودی نقشایه‌هایی شبیه نعل وارونه تشکیل شده است (لوح ۱: ۱۵). در ظرفی دیگر، نقشی پرنده مانند یا طرحی قوریاغه‌ای شکل از لبه کاسه آویزان است و از انتهای آن دانه‌های گرد کوچکی مانند دانه‌های گردنبند در خط عمودی تا مرکز دایرة کف کاسه ادامه می‌پابد و این احسام را به دست می‌دهد که قوریاغه‌ای در حال تخم‌گذاری است (لوح ۸: ۱۵). در ظرف پایه‌دار دیگری (لوح ۱: ۲۱) دانه‌های پاد شده به حلقه‌های زنجیره‌ای شکل مشابه با کاسه به نمایش در آمده در لوح ۶: ۱۵ تبدیل شده است. در کاسه بدون پایه در لوح ۶: ۱۳ حلقه‌های زنجیر را به شکل خط زیگزاگی عمودی که خط مستقیم به صورت سرتاسری از میان آن گذشته می‌بینیم.

در نمونه‌ای ظرف دهان باز کم عمقی که بیشتر به یک بشقاب گود می‌ماند تا یک کاسه، سطح بیرون ظرف ساده و بدون نقش بوده و درون آن با ردیفهای خطوط جناغی در دسته‌های پنج تا هفت تایی موازی که به دور بدنه حلقه زده ترتیب شده است (لوح ۴: ۷). از آنجا که قطعه سفال پاد شده

تشکیل می‌دهد و بجز آنها هیچ اثری از وجود ظرف پایه‌دار طی شش فصل کاوش یافت نشده است.

(۲) کاسه پایه‌دار در لوح ۲: ۱۹ تنها نمونه از کاسه یا هرگونه ظرف دیگر با بدنهٔ زاویه‌دار در میان تمامی یافته‌های ما به شمار می‌رود.

(۳) نقشایه ترکیب یک در میان ردیف افقی لوزیهای افقی کشیده و پر شده با هاشور متقطع و لوزیهای تو خالی با اصلاح دو خطی و پر شده با هاشور در همان کاسه پایه‌دار (لوح ۲: ۱۹) یا با هاشور متقطع (لوح ۲: ۱۳) و یا لوزیهای مشابه تو خالی با اصلاح خطی ساده (لوح ۵: ۱۳) در دو کاسه دیگر از ظروف مورد بحث در میان تمامی یافته‌های سفالی می‌مانند است.

(۴) ردیف افقی دایره‌ها با نقطه‌ای در مرکز در چهار ردیف بدون خط یا خطوط جدا کننده به گونه‌ای که هر دایره نسبت به دایرة ردیف بالاتر کوچکتر است تنها در ترتیب یکی از پنج ظرف یاد شده (لوح ۳: ۱۳) به کار بسته شده است. دلیل غیر قابل انکار بر تعلق این کاسه به گروه ظروف مورد بحث وجود علامت مشابهی است بر سطح بیرونی این کاسه و کاسه کم عمق دهان باز در لوح ۶: ۱۳ که اصطلاحاً امضا سفالگر نامیده می‌شود و نشان می‌دهد که هر دو ظرف ساخت دست یک فرد است.

(۵) دایره‌های نقطه‌دار در ظرف دیگری، اما این بار در ترکیب با ردیف افقی مرغان ماهیخوار و ردیف مثلثهای سربالا - سر پایین از دو رأس به هم پیوسته ظاهر می‌شود که درون لوزیهای عمودی حد فاصل مثلثهای توأمان قرار گرفته‌اند و دو نوار ترکیبی دایره‌ها، لوزیها و مثلثها از بالا و از پایین ردیف مرغان ماهیخوار را در میان گرفته است (لوح ۱: ۱۴). نقاشی سطح این کاسه به واقع زیباترین و از لحاظ هنری پُرکارترین ترتیب در میان تمامی یافته‌های سفالی متقوش از تپه‌های بان و جیران بوده و در در نوع خود یگانه است. با توجه به دایره‌های نقطه‌دار و ترکیب‌های غیر متعارف، به احتمال نزدیک به واقعیت می‌توان آن را نیز به مجموعه ساخته‌های سفالگر مورد بحث افزود.

(۶) و سرانجام، ترتیب شانه خمرة دهان تنگ در لوح ۹: ۹

یقین در محل ساخته نشده و وارداتی است.

نقشماهی روی سفال در نمونه چهارم در واقع نه تنها در فلات مرکزی بلکه در تعامی منطقه صحنه‌ای است در نوع خود بگانه. نخست اینکه در تاریخی آنچنان کهن برای اولین بار سفالگران فلات مرکزی روایتی را به تصویر کشیده‌اند. دیگر آنکه برخلاف تمامی نقش ساکن و بیرون در هنر نقاشی روی سفال در خاورمیانه، که پدیده ویژه این منطقه به شمار می‌رود، در تصویر مورد بحث صحنه‌ای با روح و آنکه از حرکت به نمایش درآمده است. بازیگران این صحنه را از راست به چپ جانوری درونه شبیه بوزپلنگ، بونه گیاهی صحرایی، بزی کوهی و موجودی انسانی تشکیل می‌دهد. بز در میان صحنه و در مرغزاری در حال جهش از روی گیاهان و گریز از چنگ جانور درنده حمله‌ور به او، از سمت راست، به تصویر کشیده شده، و در سمت چپ نقش انسانی در حالت نهاجم یا کارد یا خنجری در دستها و هدف‌گیری شده به طرف بز و جانور درنده نشان داده شده است. حالت کاملاً به جلو کشیده شده جانور درنده لحظه آغاز یا پایان جهش و حالت زیبای نزدیک شدن دستها به پاهای بز و خمیدگی اندک آنها لحظه پرواز در هوا را به نمایش گذاشته است. لحظه جهش بز، برای مثال، به دروازه‌بانی می‌ماند که برای گرفتن توب شبک شده‌ای به سوی زاویه دروازه با دستهای کشیده به پرواز در آمده و عکاسی آن لحظه را در تصویری، ثابت و جاودانه کرده است. شیوه و سبک کشیدن نقشها به ویژه بز و پوشاندن زمینه با نقطه‌های ریز به شیوه سفالگران چشممه‌علی انجام شده است.

در جیران تپه به عکس یان تپه نقشماهی بز در دو سبک طبیعی و مسبک کار شده است که البته دلیل آن صرفاً ممکن است محدودیت اکتشافات در سلسله کاوش‌های ما بوده باشد. نقش برهای مسبک از دو مثلث پیوسته به هم از دو رأس و مانده به پروانه تشکیل شده است. دو نمونه از این برهای (الواح ۱۲؛ ۲۷؛ ۸؛ ۲۳) شکلی کاملاً هندسی دارند: دو مثلث نشان‌دهنده بدن، یک خط عمودی در امتداد قاعده هر یک از دو مثلث برای پاهای جلو و عقب، دو خط افقی و موازی کوتاه و عمود بر انتهای بالایی قاعدة یکی از مثلثها به جای

از میان بیش از ده هزار نمونه سفال به دست آمده از تپه‌های یان و جیران از دوره فلات قدیم B تنها سفالی است که با چنین نقشماهی هندسی تزیین شده است، به نظر می‌رسد که مورد استقبال خریداران نبوده و بنابراین به عنوان طرحی ناموفق از رده خارج شده است. به ویژه آنکه در مقایسه با دیگر طراحیهای تحسین‌برانگیز بسیار ضعیف کار شده و ظاهرآ سفالگران محوطه ازبکی مهارت چندانی در کشیدن طرح پاد شده نداشتند.

هاشورهای متقطع همیشه با خطوط نازک و با فواصل گاه بسیار اندک از یکدیگر نقش شده است (برای مثال الواح ۱؛ ۶؛ ۸؛ ۲۶؛ ۶؛ ۱۷؛ ۶؛ ۹؛ ۱۴؛ ۱؛ ۳، ۵، ۹؛ ۱۱؛ ۲، ۷، ۸، ۱۰)، حال آنکه هاشورهای معمولی در هر سه نوع عمودی، افقی یا مایل عموماً با خطوط ضخیم‌تر کار شده و فاصله آنها از یکدیگر بیشتر است (برای مثال الواح ۲؛ ۱۴؛ ۶، ۹؛ ۲۲؛ ۲، ۱۴).

نقشماهیهای جانوری

در یان تپه سطح بیرونی بیش از ۹۵ درصد تمامی ظروف و گاهی سطح درونی آنها با نقشماهیهای هندسی و به نسبتی کمتر با نقشماهیهای جانوری به رنگ قهوه‌ای بسیار تیره که اغلب به سیاهی می‌زنند تزیین شده است. نقشماهیهای جانوری در بز و مرغ ماهیخوار منحصر است. از میان حدود دو هزار قطعه سفال به دست آمده از این تپه تنها چهار نمونه (الواح ۱؛ ۱۰؛ ۶؛ ۱۵؛ ۸؛ ۱؛ ۴) به نقش بر اختصاص دارد. اگرچه نقشماهیهای در هر چهار نمونه طبیعی است، اما هیچ شباهتی به هم نداشته و هر یک سبک و شیوه متفاوت خود را دارد. در یکی از آنها (لوح ۱۵؛ ۶) سر، بخشی از گردن و شاخها باقی مانده، در دومی (لوح ۱؛ ۴) که بدن جانور با هاشور بر شده تنها بخشی از پاهای و انتهای دم از میان رفته است و در سومین نمونه (لوح ۶؛ ۸) سر و گردن جانور بر جای مانده که خطوط موجودار عمودی آن را از دو سو در میان گرفته است، و نمونه چهارم (لوح ۱؛ ۱۰) کاملاً سالم است. نمونه‌های اول و دوم تولید محلی بوده، اما نمونه‌های سوم و چهارم از نظر جنس و رنگ پوشش شباهت فراوان به سفال همزمان در تپه چشممه‌علی و سبک نقاشی روی آن دارد و به احتمال قریب به

ماهیخوار افقی به شیوه مسبک پر کرده است (لوح ۷: ۹). درون تعدادی از چهارخانه‌های هر دو نوع فضاسازی پیشگفتۀ را نوع تقشمایه‌های هندسی مانند: صلیب شکسته (لوح ۶: ۱۹)، نردبانهای عمودی (لوح ۵: ۱۴؛ ۵: ۱۱)، ردیف خطوط عمودی مواج (لوح ۱۵: ۲۲)، ردیف خطوط عمودی با نیم‌دایره‌های که به یک سمت آنها چسبیده (لوح ۱۸-۱۷: ۲۵؛ ۳: ۲۰)، یا ردیف عمودی خطوط افقی قوسدار با ردیف خطوط کوتاه عمود بر آنها (لوح ۱۱: ۳) تزیین کرده است.

در یان تپه تقشمایه مرغ ماهیخوار به لحاظ تعداد نسبت به تقشمایه بزرۀ مراتب بیشتر است. این پرنده به صورت جمعی در حالت‌های ایستاده در ردیف عمودی (لوح ۲: ۲۵؛ ۹: ۲؛ ۲۱، ۲۵: ۶: ۸؛ ۱۹: ۸: ۸؛ ۱۶: ۸: ۱۰، ۱۵: ۳: ۳) یا افقی (لوح ۹: ۱، ۸: ۹؛ ۷: ۶: ۸؛ ۴: ۵؛ ۲: ۳؛ ۷: ۴) نقش شده است. لوح ۱۹: ۸: ۸ تقشمایه جانوری را نشان می‌دهد که به احتمال همان مرغ ماهیخوار است که به طرز ناشیانه‌ای کار شده است. در شماری از تکه سفالها (برای مثال لوح ۲: ۳؛ ۹: ۸؛ ۱۲: ۸؛ ۷: ۷) در نزدیکی لپه شکسته سوراخی وجود دارد که با استفاده از نوعی مته کمانی ایجاد شده و نشان می‌دهد که در آن زمان تیز ساکنان فلات مرکزی از فن بند زدن ظروف سفالی شکسته آگاهی داشته و آن را به کار می‌بینند.

به عکس یان تپه که در آن بیشتر تقشمایه‌های جانوری را مرغ ماهیخوار تشکیل می‌دهد و تعداد انگشت شماری از آنها به بزرگی تعلق دارد، در جیران تپه چهار قطعه سفال با تقشمایه مرغ ماهیخوار از نوع متداول در یان تپه به دست آمده است (لوح ۱: ۲۶؛ ۱۱: ۲۵؛ ۱: ۲؛ ۲۴: ۱۷). اما در عوض نقش پرنده دیگری که به احتمال قریب به یقین شکل طبیعی تر همان مرغ ماهیخوار بوده و در یان تپه دو تموته از آن یافت شده (لوح ۱۲: ۳، ۱۲: ۶) جای پرنده یان تپه را در جیران تپه می‌گیرد. این مرغ با پاها و گردن بلند و سر و بدنه بیضی شکل به صورت پشت سر هم در یک ردیف افقی (لوح ۵: ۱۷؛ ۴: ۱، ۱۴: ۵؛ ۱۲: ۱) یا ردیفهای عمودی (لوح ۱۹: ۲؛ ۲۸: ۱۶) دور بدنه ظروف و زیر لبه را تزیین می‌کند. در ترکیب دیگری این پرنده در ردیفهای عمودی بدون خط زمینه و محدود در میان دو خط عمودی (لوح ۸: ۱۹) و به احتمال

پوزه جانور و دو خط منحنی موازی به صورت شاخهای او. نکته طریق و جالب اینکه در این دوره فضای درون تمامی اشکال هندسی بدون استثناء با هاشورهای عمودی، افقی، اما بیشترین تعداد آنها با هاشور متقاطع پر شده، حال آنکه بدنه سایر جانوران یکپارچه رنگ شده است. اما گویی برداشت سفالگر از بزهای هندسی بیشتر اشکال هندسی بوده تا نقش جانوران زیرا مثلثهای نشان‌دهنده بدنه همانند مثلثهای اشکال هندسی با هاشور متقاطع پر شده است. این برداشت همچنین در مورد سومین بزرۀ (لوح ۴: ۱۲) که از حالت هندسی صرف خارج شده و شکل مسبک‌تری یافته صادق است. در این تصویر زوایای کمر و شکم دو بزرۀ هندسی دیگر که از برخوردهای مثلثها به وجود آمده بود به دو قوس هلالی هماهنگ و زیبا تغییر یافته و دو خط افقی موافق نشان‌دهنده سر و پوزه جانور به مثلث تغییر شکل داده است.

نوع دوم تقشمایه بزرۀ به سبک طبیعی کار شده و بدنه آنها به عکس هاشور متقاطع بزرۀ هندسی و مسبک‌بارنگ یکپارچه پر شده است (لوح ۷: ۲۹؛ ۶: ۸؛ ۲۸: ۲، ۵، ۱۰؛ ۲۵: ۸؛ ۲۶: ۷، ۲۲: ۷؛ ۱۶: ۷). نکته جالب توجه ترکیب نقش بزرۀ طرحهای هندسی و ایجاد فضای برای این تقشمایه جانوری است. در تجمیع چنین فضایی نخست سطح ظرف به کمک خطوط عمودی به چهارخانه‌هایی تقسیم شده است. سپس درون هر یک از آنها با طرحهایی، که دو نوع غالباً رایج و متداول دارد، برای ایجاد تقشمایه اصلی فضاسازی شده است. در یکی از این فضاسازی‌ها دو مثلث از دو رأس به هم پیوسته در تراز افقی به طور متناوب در نیمه شمالی و نیمه جنوبی هر یک از چهارخانه‌ها قرار داده شده و تقشمایه‌هایی چون بزرۀ از نوع هندسی (لوح ۸: ۲۳؛ ۴: ۱۲) یا طبیعی (لوح ۶: ۲۶؛ ۱: ۴) و یا ردیف عمودی چند مرغ ماهیخوار افقی به شیوه مسبک (لوح ۴: ۴؛ ۷: ۶) یا ردیف عمودی چند مرغ ماهیخوار عمودی به شیوه مسبک (لوح ۸: ۲۱) نیمه دیگر را اشغال کرده است.

در فضاسازی نوع دوم درون چهارخانه‌ها به طور یک در میان برای دو جفت مثلث از دو رأس به هم پیوسته در تراز افقی اختصاص یافته، اما درون چهارخانه‌های حد فاصل آنها را از میان دو تقشمایه جانوری تنها ردیف عمودی مرغان

پیوسته به خطوط افقی واقع در حد فاصل میان آنها (الواح ۱۴: ۳، ۸ ۷: ۲، ۳؛ ۵: ۵) و فاصله میان ردیف افقی مرغان ماهیخوار و بزها، را آنگونه که در بالا اشاره شد، و نرده‌بانها، مثلثها و خطوط موجدار عمودی یا افقی پر کرده است. مثلثهای توأمان دو ردیفی در شکل‌های افقی (برای مثال الواح ۱۴: ۲؛ ۲۳: ۲؛ ۲۲: ۷؛ ۱۹: ۶؛ ۱۴: ۷) یا عمودی با هم ترکیب شده است (الواح ۷: ۷؛ ۱۱: ۵؛ ۱: ۴؛ ۴: ۱).

ترکیب نوع متفاوتی از مثلثهای هاشوردار را می‌توان در کف کاسه‌ای مشاهده کرد که در آن رأس چهار مثلث در مرکز کف ظرف به هم متصل شده است (لوح ۱۰: ۷). مثلثهای منسواری الساقین با قاعدة کوتاه و ساقهای بلند را می‌توان در رده نقشایه‌های متداول بر شمرد. درون این مثلثها به عکس مثلثهای معمولی نه با هاشور متقاطع که با هاشور افقی پر شده و خود آنها به صورت یک در میان به حالت ایستاده بر خط افقی و ارونه یا آویخته از آن به تنایی (برای مثال لوح ۱۲: ۱) یا در ترکیب با نقشایه‌های دیگر (برای مثال الواح ۱۵: ۲؛ ۲۳: ۵) یا در ترکیب با نقشایه‌های بزرگ (برای مثال الواح ۱۶: ۲؛ ۱۲: ۵) از طریق بیرونی برخی از ظروف را تزیین کرده است. دو نمونه از این نقشایه را به صورت افقی یافته‌ایم (لوح ۶: ۶؛ ۴: ۱۵). در بالا اشاره کردیم که درون هیچیک از نقشایه‌های هندسی یکپارچه سیاه نشده است، اما در میان قطعات متفوшу نقشایه‌ای شبیه مثلثهای هاشوردار یاد شده وجود دارد که درونشان سیاه است (برای مثال الواح ۶: ۱۲، ۱۱؛ ۱۲: ۱۱، ۱۲). اما در واقع آنها مثلث نبوده بلکه خطوط زیگزاگی هستند که خطوط کناره‌ساز خشیم‌شان به هم چسبیده است.

نقشایه‌های کمتر متداول هندسی عبارتند از: حلقه‌های زنجیر مانند که از انتبطاق دو خط موجدار با موجهای خلاف هم به وجود آمده است. این زنجیرها را به استثنای یک نمونه (لوح ۲۵: ۷) به صورت افقی و بعض‌اً عمودی (الواح ۳: ۲۰؛ ۴: ۲۰) و در ترکیب با نقشایه‌های هندسی دیگر می‌بینیم. برای مثال: در لوح ۱: ۱۷ همراه با خطوط موازی موجدار، در لوح ۵: ۱۷ با ردیف مرغان ماهیخوار، در لوح ۶: ۱۷ همراه با مثلثهای توأمان دارای هاشور متقاطع و در لوح ۱: ۲۱ در هماهنگی با چند طرح. اما این نقشایه صرفاً در یک نمونه به تنایی زینت‌بخش سطح بیرونی کاسه‌ای است که هر دو سوی درون و بیرون آن

لوح ۱۹: ۱۹؛ ۲۸) یا بدون خطوط جدا کننده (لوح ۲: ۱۶) سطح ظرف را تزیین می‌کند. به استثنای یک نمونه (لوح ۲۸: ۱۹) که در آن بدن پرنده با خطوط عمودی هاشوری و در نمونه دیگر (لوح ۱۲: ۶) با هاشور متقاطع پر شده است، بدن بقیه پرنده‌گان یکپارچه سیاه است.

نکته‌ای قابل ذکر در مورد نقش جانوران در دوره فلات قدیم B اینکه در میان یافته‌های سفالی در محوطه ازبک بجز یک نمونه (لوح ۱: ۱۰) که در بالا درباره وارداتی بودن آن دلایلی ارائه شد، نقشایه بزرگ عنصر تزیینی مجردی برای تزیین سطح سفالی نبوده و همیشه در ترکیب با اشکال هندسی طراحی و ظاهر شده است. حال آنکه منغ ماهیخوار در ترکیبهای متفاوت در هماهنگی با نقشایه‌های هندسی یا به صورت مجرد دست کم در دو نمونه به دست آمده است (الواح ۲: ۱۶؛ ۵: ۱۲).

نقشایه‌های هندسی

نقش هندسی از تنوع بسیار زیادی برخوردار است. از آن جمله می‌توان به هاشورهای متقاطع، زیگزاگها، نوارهای موجی، لوزیها، مثلثهای هاشوردار و خطوط مواج یا شکسته عمودی و افقی اشاره کرد. متداول ترین نقشایه‌های هندسی را لوزیهای پر شده با هاشورهای افقی یا اریب و مثلثهای توأمان با هاشور متقاطع تشکیل می‌دهد.

لوزیها به صورت ردیفهای افقی به دور بدن ظرف حلقه زده است. تعداد ردیفها از دو تا چهار متفاوت بوده و معمولاً خط نسبتاً پهنی ردیفها را از هم جدا می‌سازد (برای مثال الواح ۴: ۴؛ ۲۹: ۳، ۵؛ ۱۲: ۲؛ ۱۲: ۵)، اما به صورتهای دیگری نیز سطح ظروف را تزیین می‌کند. از جمله در ردیفهای بدون خطوط جدا کننده و از دو رأس پیوسته به هم (برای مثال لوح ۳: ۳) یا ناپیوسته (برای مثال لوح ۱: ۲۰) و یا ردیف زنجیرهای لوزیهای کوچک میان تهی در حد فاصل آنها (برای مثال الواح ۱۳: ۱۳؛ ۲۷: ۲؛ ۲۲: ۲، ۱۴؛ ۲۳: ۲، ۱۴؛ ۲۲: ۷؛ ۱۹: ۷).

مثلثهای توأمان پروانه‌ای شکل در ترکیبهای متعدد و متفاوت، که شرح آنها در بالا رفت، دیگر نقشایه هندسی رایج است. این مثلثها ردیفهای افقی یا عمودی نیم حلقه‌های

منقوش است (لوح ۱۱: ۱۷).

سایر نقشماهیهای هندسی عبارتند از نردهان عمودی (الواح ۱۳: ۲۸؛ ۱: ۱۸؛ ۶: ۹؛ ۷: ۱۱؛ ۹: ۵؛ ۱: ۶؛ ۷: ۱۱؛ ۹: ۳؛ ۳: ۳)، نردهان افقی (الواح ۴: ۲۸؛ ۶: ۲۲؛ ۷: ۲۱؛ ۱۰: ۱۸؛ ۳: ۳)، ردیف افقی نقشماهیهای ماننده به قرقره یا مقره (الواح ۷: ۲۸؛ ۹: ۱۸؛ ۷: ۲۹؛ ۱۴: ۲۷؛ ۷: ۱۴، ۱۰: ۲۷؛ ۳: ۲۱؛ ۵: ۲۰؛ ۱: ۲۰؛ ۱۲: ۳؛ ۵: ۱۷؛ ۴: ۲۵؛ ۴: ۲۱)، خطوط مواج افقی (الواح ۳: ۲۹؛ ۷: ۱۴، ۱۰: ۲۷؛ ۷: ۱۶؛ ۱۲: ۱۶؛ ۸: ۱۲)، خطوط مواج عمودی (الواح ۵: ۲۲)، خطوط مواج عمودی (برای مثال الواح ۳: ۱۴؛ ۸: ۱۶؛ ۱۲: ۱۶؛ ۱۳: ۱۲)، ردیف تک و بزرگ خطوط شکسته عمود (برای مثال الواح ۳: ۱۶؛ ۴: ۱، ۱۳: ۱۱؛ ۶: ۶؛ ۲۰: ۳)، ردیف چندگانه خطوط عمودی شکسته کوچک (الواح ۱: ۱۶)، ردیف خطوط افقی (برای مثال الواح ۱۴، ۱۸؛ ۸: ۶؛ ۱۷، ۱۹: ۶؛ ۱۳، ۳: ۳)، ردیف خطوط عمودی (برای مثال الواح ۱۸: ۲۸؛ ۹: ۱۵؛ ۲۵: ۹: ۱۵؛ ۲۸: ۱۸)، ردیف طرحهای شانه‌ای (الواح ۱۷: ۱۷؛ ۵: ۲۷)، ردیف افقی و یک در میان سر بالا - سر پایین مثلثهای دارای هاشور منقطع با قوسهایی شبیه شاخهای بز (الواح ۸، ۹: ۱۶)، مثلثهای هاشوردار آویزان از لبه ظرف (الواح ۳: ۴)، طرح نعلی شکل در ردیفهای عمودی (الواح ۱: ۱۵؛ ۸: ۲۷؛ ۱۶: ۱۲)، يا افقی (الواح ۲: ۲۴؛ ۱۲، ۱۶: ۱۵)، و صلیب شکسته (الواح ۵: ۲۶؛ ۶: ۳؛ ۱۹: ۶؛ ۷: ۶).

در جمعبندی آنچه گفتیم، تمامی کاسه‌های گود منقوش در زیر لبه نواری پهن، یا نواری باریک و نواری پهن رنگ دارند. این نوار رنگ به اضافه خطوط عمودی که نیمه زیرین بدن را تزیین کرده و تا زاویه اتصال بدن به ته ظرف ادامه می‌یابد و بیزگی مهم تزیین سفال در این دوره به شمار رفته و ظروف دیگر اغلب فاقد یکی از این دو بیزگی هستند. کاسه‌های کم عمق که هر دو سطح آنها منقوش است و کاسه‌های شبیه قابلمه با لبه اندکی کلفت شده و به خارج برگشته فاقد نوار پهن تزیین در قسمت لبه بوده و یا کوزه‌های دهان گشاد با لبه به خارج برگشته عاری از خطوط عمودی در قسمت زیرین بدن اند. پیاله کوچک در تصویر ۸ و لوچ ۴: ۴ گرچه از لحاظ شکل شباهت زیادی به کاسه‌های گود در این دوره دارد، اما نگاهی دقیق‌تر به ساختار و نقش آن نشان می‌دهد که هر چند این ظرف در یان تپه به دست آمده، به دوره جدیدتری تعلق دارد که بقایای آن را می‌توان نه در یان تپه، بلکه در

کهن ترین لایه‌های تپه ازیکی و در حدود ۵۰ متری غرب آن در مارال تپه مشاهده کرد. نخست آنکه خمیر این پیاله به خوبی سفال دوره دوم ورز داده نشده و در صد کاه مخلوط در آن به نسبت چشمگیر ویژت و الیاف آن درشت‌تر است. دیگر اینکه پوشش آن بر اثر کاه زیاد در خمیر سفال به خوبی با بدنه ظرف ترکیب نشده و بر اثر گذشت زمان قسمتهایی از آن به صورت ورقه‌های کوچک از سطح بدنه جدا شده است. افزون بر اینها، نقش ردیف متعدد خطوط شکسته ماننده به زیگزاگ که بدنه خارجی ظرف را تزیین می‌کند در میان نقشماهیهای تزیینی یان تپه کاملاً بیگانه بوده و به این سنت سفالگری تعلق ندارد. حال آنکه همه ویژگیهای برشمرده درباره پیاله با فرهنگ سفالی به دست آمده در مارال تپه و چهار نمونه به دست آمده از کهن ترین لایه‌ها در پرش پله‌ای در تپه مرتفع ازیکی (لوح ۱۱: ۱۴، ۱۱: ۱۱۵)، نیز سفال لایه‌ای در تپه مرتفع ازیکی (لوح ۱۱: ۱۴، ۱۱: ۱۱۵)، نیز سفال لایه‌ای ۱۱-۱۳ دوره اول در تپه قبرستان در دشت قزوین^۱ همخوانی کامل داشته و به آن خاتواده تعلق دارد. شاید بتوان ظرف ارانه شده در لوح ۴: ۷: ۷ را که نوع ساختار و به ویژه نقش ردیف متعدد خطوط شکسته آن همخوانی چندانی با سنت سفالگری در یان تپه ندارد به خاتواده سفال آلوی متنسب کرد.

گاهی در کنار تزیین سطح بیرون ظروف عالی‌می دیده می‌شود که به نظر می‌رسد امضای سفالگر باشد (۲: ۱۰، ۲۰؛ ۱۳: ۱۷: ۱۳؛ ۶: ۵، ۲، ۳؛ ۱۲: ۲، ۳، ۵؛ ۱۳: ۲، ۵، ۶). نبود امضاء در بسیاری از ظروف منقوش ممکن است دو دلیل احتمالی داشته باشد. اول اینکه سفالگران تنها پای نقاشیهای سطح بالای خود را امضاء می‌کردند. اما ظاهراً این احتمال درست به نظر نمی‌رسد، زیرا بسیاری از نقاشیهای زیبا فاقد امضاء هستند. دوم، امضاء کردن پای نقاشی به تازگی مرسوم شده و هنوز در بین همه سفالگران متدائل نشده بود.

چیران تپه: تسلیل سفال در دوره دوم (تصاویر ۹-۱۳) به استثنای ظروف سفالی سالم و کامل حاصل از تدفینهای پیش از تاریخی، تعداد ۴۹۹۸ قطعه سفال از دوره دوم به دست آمد که چند قطعه آنها انواع وارداتی از چشم‌علی بود. تمامی این سفال‌ها دست سازند و هیچ آثاری از کاربرد چرخ سفالگری بر

لایه چهارم

در تزیین سفال لایه چهارم در مقایسه با لایه‌های ششم و پنجم تفاوت‌های محسوسی به چشم می‌خورد و آن پیدایش نقش‌مایه بز کوهی با شاخه‌ای خمیده هلالی و نقش مرغ ماهیخوار به سبک چشم‌علی با پاها و گردن بسیار ظریف، کثیف و قوسردار است. در این لایه همچنین نمونه‌هایی از سفال وارداتی چشم‌علی با تزیین نقطه‌چین متراکم در ردیفهای موازی به رنگ قهوه‌ای تیره بر زمینه قهوه‌ای روشن و سطح صیقلی یافته شده است. از مجموع ۶۰۳ قطعه سفال به دست آمده از لایه چهارم ۳۲۲ قطعه با نقش‌مایه‌های بز کوهی و مرغ ماهیخوار به شیوه چشم‌علی تزیین شده است. به استثنای ۱۰ قطعه لبه فرم دار و اندکی متمایل به خارج، لبه‌های به دست آمده از این دوره ساده و مستقیم بوده و ته بیشتر ظروف مقرع است. اما ته تعدادی از ظروف خشن و نیمه خشن تخت بوده و همه آنها بدون تزیین و خمیرشان آمیخته با کاه است. ظروف ساده با ته تخت در لایه‌های بالاتر پنجم و ششم ناشناخته است.

لایه‌های سوم تا اول

نقش‌مایه بز کوهی در لایه‌های سوم تا اول متداول ترین تزیین جانوری بر روی سفال را به خود اختصاص داده است. از این سه لایه در مجموع ۵۶۹ قطعه سفال به دست آمد. لبه همه این نمونه‌ها ساده و مستقیم بوده و درصد کفهای تخت در آنها نسبت به لایه چهارم بیشتر است. تزیین بز کوهی از سفالها را نقوش زیگزاگی و موجی افقی تشکیل می‌دهد، اما ضخامت خطوط نسبت به لایه چهارم بیشتر و در عوض تراکم نقوش در مقایسه با آن به گونه‌ای محسوس کمتر است.

سطح آنها دیده نمی‌شود. تمامی ظروف، درون گود و به شکل کاسه‌های ساده و گاهی پایه‌دار با لبه اکثرآ ساده بوده و بدنه آنها گاهی با قوسی ملایم به سمت خارج متمایل است. قطعه‌ای از یک دسته مغلولی قوسی شکل نشان می‌دهد که برخی از کاسه‌ها دسته سبد مانند داشتند که در دو انتهای لبه ظرف متصل بود (لوح ۸: ۲۸). علاوه بر کاسه‌ها، خمره‌های بزرگ شکل دیگری از ظروف این دوره را تشکیل می‌داد که کاربرد آنها به احتمال فراوان برای نگاهداری آب و به ویژه غلات بوده است. کف ظروف غالباً اندکی مقرع ساخته شده است.

لایه‌های ششم و پنجم

سفال لایه‌های ششم و پنجم از لحاظ شکل، نوع تزیین و تکبیک ساخت و پخت با یکدیگر همانگی و شباهت کامل دارد. از مجموع ۴۹۹۸ قطعه سفال مربوط به دوره فلات قدیم B ۳۸۶۳ قطعه (با اختساب سفالهای سطحی) که حجم آن چشمگیر بود) به این دو لایه تعلق دارد. تزیین ۳۷۲۱ قطعه از این تعداد در زمرة نقوش هندسی و تزیین ۱۴۲ قطعه شامل طرح‌های هندسی و جانوری است و نقش‌مایه‌ها با رنگ سیاه بر زمینه قرمز کار شده است.

بیشترین تعداد نمونه‌های به دست آمده به گروه سفال نیمه ظریف تعلق دارد و از میان ظروف بزرگ و قدحها بیشترین تعداد را نوع خشن در بر می‌گیرد. پخت سفالها عمولاً به خوبی انجام گرفته، اما سفال خشن عموماً پختی ناقص داشته و در نتیجه مغز آن خاکستری یا سیاه است. از این دو لایه در مجموع ۲۲ لبه فرم دار به دست آمد که همه آنها در دو گروه ظریف و نیمه ظریف جای می‌گیرد.

صرفاً به ارائه آمار پستنده کرده و در ادامه با توجه به تسلیل گاهنگاری به شرح سفال آلویی و سفالهای نوع سیلک IV و لبه واریخته می‌پردازیم.

سفال مارال تپه: دوره I

سفال آلویی از عمق حدود ۴۲۰ سانتیمتری از نقطه ثابت به صورت قطعات کوچک آشکار گردید و تا خاک بکر ادامه یافت. با وجود آنکه این سفال به فرهنگ سفالی واحدی تعلق دارد، اما از عمق حدود ۵/۵۰ متری از نقطه ثابت تا خاک بکر ذکر گونهای در جنس، ساختار و ترتیب آن به وجود آمد. به این ترتیب که:

(۱) رنگ پوشش آن از آلویی به قرمز و قرمز تیره مایل به قهوه‌ای تغییر یافت؛

(۲) شاموت آن از الیاف درشت کاه به الیاف ریزتر تبدیل شده و با درصد نه چندان زیادی ماسه ریز در هم آمیخت؛
(۳) پوشش غلیظ جای خود را به پوششی رفیق و نازک داد؛
(۴) بر اثر کاهش در درصد کاه و افزوده شدن ماسه در شاموت، کیفیت رزینی خمیر سفال در کوره بالا رفت و در نتیجه استحکام و سختی سفال به نسبت افزایش یافت.

بنابراین، برای سفال متعلق به لایه‌های عمیق‌تر و کهن‌تر با شاموت ماسه، دوره I و برای سفال مربوط به لایه‌های جدیدتر و بالاتر با شاموت کاه، دوره II اختصاص داده شد. در کاوش‌های تپه قبرستان اطلاعات ما از لایه‌های متعلق به فرهنگ سفال آلویی، به ویژه از مرحله کهن‌تر مورد بحث آن در اینجا به دلیل کوچکی ابعاد گمانه پیشرو و به دنبال آن متوقف شدن کاوشها بر اثر تعطیلی دانشگاهها در سالهای آغازین پیروزی انقلاب اسلامی صرفاً به قطعات سفالی، آن هم نه چندان زیاد، محدود شده و تحلیل ما از فرآیند سفال آلویی تعلق هر دو مرحله قدیم‌تر و جدیدتر به یک فرهنگ واحد سفالی بود. اگرچه تعطیلی مشابه، اما به دلیل دیگر که شرح آن در مقدمه کتاب آمده است، منجر به متوقف شدن کاوش در محوطه ازیکی گردید و در اینجا نیز اطلاعات ما از مرحله کهن‌تر در آغاز از بررسی کوچک و در لایه‌های کهن‌تر از محدوده‌ای به ابعاد گمانه‌ای پیشرو به دست آمد، اما در صد

ازبکی III : فلات میانه A سفال آلویی در مارال تپه

یافته‌های سفالی از مارال تپه در پنج گروه سفالی قابل تعریف است: سفال نخودی و سفال خاکستری از نوع مادی، سفال آلویی از نوع سفال دوره I در تپه قبرستان در دشت قزوین، سفال قرمز از نوع سفال فلات قدیم B در تپه‌های یان و جیران، دو قطعه از یک کوزه کوچک دهان گشاد منقوش به رنگ نخودی سفال هزاره سوم از نوع سیلک IV، سفال ۱۴. رده‌های اول و دوم، قطعات اول از سمت چپ و لوح ۳۵۱:۳. این کوزه در قسمت شانه و شکم که بزرگترین قطر بدنه ظرف را تشکیل می‌دهد، به کمک دو زاویه مشخص شده است. نواری بین و ترتیبی حد فاصل میان این دو زاویه را بر کرده و چهار زایده کوچک با سوراخی در میان به طور قریبی بر زاویه شانه متصل شده است (لوح ۱:۳۵۱).

از مجموع ۱۵۵۰ قطعه سفال به دست آمده از مارال تپه حدود ۷۳ درصد سفال آلویی، حدود ۱۶ درصد سفال مادی، حدود ۴ درصد سفال قرمز منقوش فلات قدیم B، حدود ۱ درصد سفال نوع سیلک IV و حدود ۶ درصد سفال لبه واریخته است. از میان سفال لبه واریخته ۲۱۰ قطعه مربوط به ای. ۳۱ نکه متعلق به کف و ۴۳۶ قطعه بقیه متعلق به بدنه بود (تصویر ۱۵). سفالهای مادی و قرمز منقوش فلات قدیم B در بخش‌های مربوط به خود با جزئیات توصیف شده و در اینجا

و بقایای معماری به دست آمده از لایه‌های سه گانه همزمان و متعلق به قره‌نگ سفال آلویی ۱ در محبوطه باستانی قمرود در برش ۴۰۰ متر مربعی آفای کابلی این کاستی و محلودیت در مدارک قبرستان و ازبکی را بر طرف ساخته است و چاپ و انتشار مدارک ارزشمند به دست آمده از آن که بی تردید ارزشی بالاتر از مدارک مرتبط در چشم‌علی دارد، من تواند در مطالعه و شناخت تاریخ سیاسی- اجتماعی پیش از تاریخ فلات مرکزی نقشی بسیار مهم و کلیدی داشته باشد.

شکل سفال

با وجود اندک بودن یافته‌های سفالی از دوره ۱ می‌توان گفت که بیشترین تعداد ظروف را کاسه‌ها و درصد بسیار کوچکی را ظرفی شبیه دیگ و لگن با کنهای بزرگ تخت تشکیل می‌دهد (لوح ۴۳ و ۴۴)، بیشترین تعداد کاسه‌ها از نوع گود هستند. بدنه آنها به سمت لبه یا کاملاً مستقیم و عمودی (لوح ۶، ۷، ۴۴)، یا اندکی مایل اما با قوسی ملایم به سمت خارج (لوح ۱۰، ۱۵، ۴۱: ۱۰) است. برخی بدنه‌ها اندکی متعایل به خارج (لوح ۱۲، ۱۳: ۱۲، ۱۴: ۱۲، ۱۴: ۸) بوده و بعضی حالتی محدود دارد که قوس آن اندکی به سمت داخل متعایل است (لوح ۳: ۴۲).

در نمونه‌ای شاهد کاسه بزرگ قدح مانندی با بدنه زاویه‌دار (لوح ۸: ۴۲) هستیم. کاسه‌های دهان باز کم عمق با بدنه مایل را می‌توان دو مین نوع کاسه‌ها بر شمرد (لوح ۵: ۴۲، ۱۱: ۹، ۱۱: ۳، ۹: ۴۱)، ظرف بزرگی ماننده به دیگ با بدنه مستقیم و متعایل به داخل با چهار دسته زایده مانند دو به دور و به روی هم در میانه بدنه (لوح ۱۰: ۴۲) و ظرفی شبیه لگن با بدنه مستقیم متعایل به خارج (لوح ۹: ۴۲) شکل‌های دیگری از ظروف این دوره را تشکیل می‌دهد.

به استثنای دو ظرف، لبه تمام ظروف در مسیر بدنه قرار دارد. یکی از آنها لگن باد شده در لوح ۹: ۴۲ است که لبه آن بی آنکه نازک شود اندکی به بیرون خمیده است، و دیگری ظرف قابل‌مه مانندی است با بدنه متعایل به داخل که لبه ساده آن اندکی به سمت بیرون برگشته است (لوح ۷: ۴۲). در قطعه کوچکی از ظرفی دیگر اگرچه لبه ساده است اما بدنه پیش از

بالاتر یافته‌های سفالی در اینجا و با استفاده از مجموعه یافته‌های به دست آمده از تپه قبرستان اجازه بازنگری درباره ارتباط سفال دو مرحله قدیمتر و جدیدتر و تعلق یا عدم تعلق به یک قره‌نگ سفالی واحد را تا حدودی فراهم آورد. این بازنگری شان داد که یک به خوبی ورز داده شده سفال دوره ۱ معمولاً با ماسه نرم یا ماسه بادی آمیخته است. بدنه این سفال اغلب نازک بوده و پخت آن به خوبی انجام گرفته است به گونه‌ای که در مقطع سفال هیچ اثری از سیاهی دیده نمی‌شود. در نتیجه در مقایسه با سفال نرم و خرد شونده دوره ۱۱ که شرح آن در ادامه خواهد آمد، بدنه‌ها تا حدود زیادی سخت‌تر و لبه شکنگی‌ها صافت‌تر و مستقیم‌تر است.

شاخص ترین تفاوت ساختاری میان سفال دو مرحله پوشش ضخیم آلویی رنگی است که سطح سفال مرحله دوم را در درون و بیرون ظروف می‌پوشاند. در واقع بر اساس همین رنگ پوشش بود که ما با آشکار شدنش در لایه‌های بالاتر نام «سفال آلویی» را بر آن نهادیم. اما این نام به هیچوجه با رنگ قرمز و قرمز تیره مایل به قهوه‌ای سفال مرحله زیرین همخوانی ندارد. پوشش سطح نمونه‌ها در لایه‌های زیرین نزدیک به خاک پکر بسیار رقيق و در نتیجه بسیار نازک بوده و در لایه‌های بالاتر به تدریج غلیظتر و ضخیم‌تر می‌شود. اگرچه تمامی نمونه‌های به دست آمده دست‌سازند، اما سطح بیرونی آنها پیش از افزودن پوشش به کمک وسیله‌ای طریف صیقل شده است. آثار ابزار صیقل در مسیرهای عمده‌ای افقی و گاه عمودی به خوبی مشهود است. رنگ خمیر سفال از نخودی مایل به قهوه‌ای تا قهوه‌ای مایل به قرمز متفاوت است. اما از سوی دیگر، در مورد تزیین سفال مدارک بیشتری از کاوش در مارال تپه به دست آمده است.

در کنار تفاوت‌های مشهودی که مؤید تعلق سفال هر یک از دو مرحله به دوره‌ای متفاوت و مستقل است، شاهد شیاهتها بین انکارناپذیر و دال بر تعلق آنها به یک دوره و تداوم آن، همراه با تغییرات، از دوره اول به دوره دوم هستیم. اما همانگونه که گفته شد اگرچه داشت و برداشت ما از دوره اول در هر دو محبوطه ازبکی و قبرستان به برشهایی در ابعاد کمتر پیش رو منحصر می‌شود، خوشبختانه نمونه‌های فراوان سفالی

را مشاهده کرد. نمونه تزیینات پُرکار را به ویژه در قطعه سفالی (لوح ۱: ۴۰) می‌توان دید که تزیین آن شباهتی فراوان به نوار بهن مشکل از ردیفهای متعدد و موازی خطوط شکته در لوح ۱، ۲: ۴۵ با نوار افقی حاوی ردیف موازی خطوط کوتاه دارد. در نمونه‌ای دیگر (لوح ۲: ۴۰) مثلث هاشوردار یادآور مشکلهای واژگون هاشوردار (لوح ۵: ۴۷؛ ۱: ۴۶؛ ۱: ۴۵) است که از لبه به درون کاسه‌ها آویزانند، یا نمونه لوح ۱: ۴۰ که نقشایه لوح ۱، ۲: ۴۳ را به یاد می‌آورد.

۳. نقشایه‌های شبیه به تزیین سفال فلات میانه C. تفاوت چشمگیری میان نقشایه‌های این گروه با دو گروه دیگر وجود دارد. در این گروه نقشایه‌ها ظرفیتر، فضای خالی میان آنها بیشتر و خطوط به مراتب نازکترند. به عکس نمونه‌های گروه ۱ در اینجا با وجود ابعاد کوچک قطعات، ظرافت خطوط اجازه دیدن شکل کلی طرحها را به ما می‌دهد. تزدیک به نود درصد عناصر تزیین در این گروه از نقشایه‌های تزیین تشکیل می‌شود:

- ردیف عمودی خطوط جناغی بلند که از زیر لبه آغاز می‌شود (برای مثال لوح ۶: ۲، ۱: ۴۱).

- ردیف عمودی خطوط جناغی کوتاه که به استناد نمونه‌های موجود ردیفهای آن به صورت عمودی یکی بر بالای دیگری قرار می‌گیرد (لوح ۱۸: ۱۷؛ ۱: ۴۱؛ ۳۹: ۱۷؛ ۱: ۴۱).

- ردیف افقی خطوط جناغی کوتاه (لوح ۱۱: ۴۰).

- ردیف عمودی خطوط موجدار (لوح ۱۱: ۳۹؛ ۶، ۸، ۱۰، ۱۱) و

- دو خط عمودی و موازی موجدار که فاصله میان آنها را هاشور افقی پر کرده است (لوح ۱۰: ۴۰).

همه این نقشایه‌ها از عناصر تزیینی شخص در سفال فلات میانه C (= سیلک^۱، III) به شمار می‌روند. در مارال په به دلیل کوچکی قطعات شکل کامل نقشایه ردیف عمودی خطوط جناغی بلند را که از زیر لبه آغاز می‌شود نمی‌توانیم بینیم، اما طول بخش برجای مانده آنها نشان می‌دهد همانند نقشایه مشابه در سفال فلات میانه C برای مثال در برش پله‌ای (لوح ۱۲، ۱۱، ۱۰: ۱۱۷) تا خط زمینه ادامه می‌یابد. نمونه‌های مشابه در برش پله‌ای از دوره فلات میانه C برای خطوط مواج عمودی و افقی در لوح ۱۸

رسیدن به لبه در حرکتی تند و زاویه مانند حدود ۴۵ درجه به سمت بیرون خمیده است (لوح ۱۷: ۴۲). به عکس ظروف دوره فلات قدیم B در تپه‌های یان و جیران کف ظرفها اکثراً مسطح (لوح ۱۵، ۱۶، ۱۴، ۱۲، ۶، ۹، ۱۰: ۲، ۶، ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۵: ۴۲) و در میان نمونه‌های موجود تنها در یک مورد مقرر است (لوح ۴: ۴۲). بعضی از کفها بیش از حد معمول کوچک و به اصطلاح دکمه‌ای است. بدنه دو عدد از نمونه‌ها محدب یا کروی (لوح ۱۴، ۱۵: ۴۲) و نمونه سوم مخروطی است (لوح ۱۲: ۴۲).

تزیین سفال

بر خلاف تزیین ضابطه مند سفال در دوره فلات قدیم B، در این دوره در کاریست آن قواعد و ضوابط تلاشی مشهود به چشم نمی‌خورد. شاید هم دلیل آن تعداد محدود نمونه‌های به دست آمده بوده باشد. اما همین تعداد اندک اطلاعات بسیار ارزشمندی را درباره خاستگاه پاره‌ای از نقشایه‌های شاخص در دوره فلات میانه C در اختیار ما قرار می‌دهد. در واقع نقشایه‌های این دوره در سه گروه مشخص قرار دارد:

۱. تزیین کاملاً نو و ناشناخته. شاخصه این تزیین، نوار بسیار بهنی است که در درون و بیرون ظرف (لوح ۸، ۷، ۶: ۱۲) و در نمونه‌های (لوح ۱: ۹، ۱۰: ۴۱) تنها در بیرون لبه و تا قسمتی از بدنه ظرف را تزیین می‌کند. این نوار علاوه بر لبه همچنین در تزیین سطح بیرونی بدنه به کار رفته است (لوح ۱۰: ۱۱، ۱۱، ۱۹، ۲۰؛ ۱: ۲، ۷، ۹، ۱۲، ۲۱، ۲۲، ۲۷؛ ۱: ۱۰، ۱۱، ۱۲) و در نمونه‌های (لوح ۱: ۹، ۱۰: ۴۱) تنها در بیرون لبه و تا دلیل کوچکی قطعات و پهنای زیاد نوار رنگ شکل تزیین بر ما مشخص نیست. در این تزیین به استثنای نوار بهن زیر لبه، درون همه ظروف ساده و بدون نقش است.

۲. نقشایه‌های شبیه به تزیین سفال آلویی II در دوره فلات میانه B. در این تزیین پُرکار که تقریباً تمامی سطح بیرونی ظروف را می‌پوشاند، چنانکه گویی هرمند تقاض از فضای باز در چهارچوب تقاضی خود وحشت دارد و این ویژگی نقاشی روی سفال در دوره دوم یعنی سفال آلویی و در واقع هنر نقاشی ایران در تمامی طول تاریخ تمدن ایران بوده است، می‌توان مرحله کهن‌تری از نقشایه‌های سفال آلویی مشکل از ردیفهای موازی خطوط فشرده به هم (لوح ۱: ۳، ۵، ۸؛ ۴: ۱۰)

و دوره فلات میانه C اشاره بر نکات تا کنون ناشناخته و پیچیده‌تری در تحلیل سفال منطقه دارد. به احتمال فراوان ورود مهاجمان باعث مهاجرت تمامی ساکنان بومی شده و بخشی از آنها با تازه‌واردان در آمیخته و نقشماهیهای مشابه به آنان تعلق داشته و از طریق آنها به سفالگران دوره فلات میانه منتقل شده است. به عبارت دیگر، خاستگاه شماری از نقشماهیهای متداول در دوره فلات میانه C نه دوره فلات قدیم B که سفال آلویی^۱ در دوره فلات میانه A بوده است.^۲

۴۱: ۳۹: ۱۷؛ ۱۷: ۱۱۷: ۱ دیده می‌شود.

عدم تشابه میان نقشماهیهای در تزیین سفال فلات قدیم B در تپه‌های یان و جیران با سفال فلات میانه A در کنار شواهد و مدارک ارائه شده، دلیل آشکار دیگری است بی‌ورود مهاجمان تازه‌وارde به منطقه و جایگزینی آنها در توازن متعلق به جامعه دوره فلات قدیم B در فلات مرکزی ایران. اما وجود نقشماهیهای مشابه در این دوره

۱. برای شمره‌های کامل از نقشماهیهای مشابه در سفال فلات میانه C راک.

Ghirshman, *Fouilles de Shalk près de Kashan, I: Madjidzadeh, Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, pp. 94-104, figs. 14-24.

2. Madjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, pp. 69ff.

ازبکی IV : فلات میانه B

سفال مارال تپه: دوره II

سفال آلویی

سفال آلویی نخستین بار در دشت قزوین در تپه قبرستان شناسایی شد¹. از لحاظ زمانی و جایگزینی سفال آلویی در گاهنگاری فلات مرکزی ایران مشکلی وجود ندارد، به ویژه آنکه گاهنگاری فرهنگهای پیش از تاریخ فلات مرکزی در تپه قبرستان² و برش پلهای تپه ازیکی با یکدیگر مطابقت کامل دارد (جدول ۱). این سفال در هر دو محل در قدیمترین لایه‌ها یافاصله در زیر لایه‌های متعلق به سفال فلات میانه C (قبرستان II و سبلک یا III) به دست آمده است. با این تفاوت که در تپه قبرستان به دلیل وسعت حفاری، مدارک سفالی از فلات میانه C بسیار زیاد است، اما به دلیل ابعاد گرانه گونه برش پلهای در عمق حاوی این نوع سفال و اینکه لایه‌های پیش از تاریخ در آن برش در فضای خارج از اسکانگاهها قرار دارد، به طور کلی یافته‌های سفالی در آن بسیار اندک و از سفال آلویی تنها چهار نمونه به دست آمده است (لوح ۱۱۴-۱۱۵).

این سفال از لحاظ رنگ خمیر در سه نوع قرمز جگری (حدود ۵۴ درصد)، قرمز آجری (حدود ۲۶ درصد) و نخودی (حدود ۲۲ درصد) قابل تقسیم است. شاموت به کار رفته در این سفال را در مجموع کاه فراوان همراه با درصد ناچیزی مasse ریز تشکیل می‌دهد. وجود کاه فراوان در گل سفال، ورز ناکافی

1. Majjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, pp. 69ff.
2. *Ibid.*, p.23, Table 1.

آن، پخت ناقص و درجه حرارت پایین‌تر از حد لازم برای فعل و انفعالات شیمیایی باعث تردی و شکنندگی سفال، کاسته شدن چشمگیر از تعداد ظروف سالم و نزول ظرافت آن شده است. به همین دلیل در میان نمونه‌های به دست آمده به تدریج سفال ظریف به چشم می‌خورد و می‌توان آنها را غالباً در دو گروه نیمه خشن و درصد کمتری خشن جای داد. دلیل دیگر در افت ظرافت سفال ورزیدگی اندک گل آن و ایجاد خلل و فرج زیاد در خمیره است که باعث می‌شود برخی از سفالها به دلیل ترکیدن دانه‌های کوچک سنگ آهکی که با دانه‌های سپلیسی ماسه همراه شده آسیب بیشترند. با وجود این، تعدادی از سفالها ساختی ظریف دارند و از لحاظ خمیر و پوشش نسبت به بقیه ظروف از زیبایی و استحکام خاصی برخوردارند.

مغز بیشتر سفالها بر اثر پخت ناکافی و کربن ایجاد شده به دلیل سوخت ناقص شاموت کاه، سیاه و دود زده است. پوشش غلیظی هر دو سطح داخلی و خارجی آنها را می‌پوشاند. رنگ پوشش گاهی قرمز مایل به قهوه‌ای، اما اغلب قرمز مایل به کبود است و به خاطر شافت به رنگ آلو، «سفال آلویی» نامیده شده است. به دلیل درصد پیش از حد کاه آمیخته با خمیر سفال پوشش ضخیمی که بر سطح ظروف افزوده شده به اندازه کافی با بدنه ترکیب نشده و در نتیجه با گذشت زمان بخشایی از آن از سطح سفال جدا شده است (تصویر ۱). این نوع سفال بدون استثناء با دست و بدون استفاده از چرخ سفالگری ساخته شده است. ویژگیهای ساختاری سفال آلویی به واقع تردیدهایی را در تعلق سفال دوره‌های I و II به یک فرهنگ سفالی واحد همراه دارد. اما از سوی دیگر، بنا به توضیحاتی که در زیر آمده، شیوه‌های میان نقشایه‌های تزیینی در دو دوره، آنها را به یکدیگر منسوب نمی‌سازد. در هر حال، واقعیتها در تعلق هر دو دوره به مهاجمان و تازه‌واردان غیربومی به فلات مرکزی جای شکنی باقی نمی‌گذارد.

شکل سفال

سفال آلویی صرفاً به خمره‌های عمده‌ای استوانه‌ای شکل و کاسه‌ها محدود می‌شود (لوح ۱: ۴۳). کاسه‌ها در دو نوع گود

گوناگون نیشگونی و فشرده نیز تزیین می‌کرده‌اند^۱ و گاهی مانند نمونه ما در لوح ۱: ۴۳ به زیر این نوارها با استفاده از رنگ نقشایه‌های هندسی می‌افزودند. نقش رنگی به ترتیب تقریباً برابر گاه سطح درونی، گاه سطح بیرونی و گاه نیز هر دو سطح را تزیین می‌کند.

می‌توان گفت که بیش از نواد در صد تزیین سطح بیرونی سفال آذربایجانی را نوار پهنی از ردیفهای متعدد و موازی خطوط شکسته یا زیگزاگی تشکیل می‌دهد (تصویر ۱۶ و ۱۷) والواح ۴-۹ (۴۳: ۱، ۲؛ ۴۸: ۱، ۲). اما این نوار زیگزاگی در داخل ظرف جای خود را به نقشایه تزیینی دیگری در شکل مثلثهای واژگون آویزان از لبه ظرف (لوح ۴: ۳، ۴) می‌دهد که در نمونه ارائه شده درون یکی از آنها را خطوط هاشوری ارباب و دیگری را خطوط افقی پر کرده است. اگرچه هاشور متقطع تنها بر دو نکه سفال کوچک (تصویر ۱۶، ردیف بالا، قطعه دوم از راست) و لوح ۳: ۶ (تصویر ۴۴) نقش بسته است، اما مثلثهای واژگون آویزان از لبه با هاشور عمودی در داخل ظروف بسیار متداول بوده است (لوح ۵: ۴۷).

تعدادی از خطوط عمودی میانی هاشورها در مثلثهای واژگون درون یکی از کاسه‌ها (تصویر ۱۸ و لوح ۱: ۴۶) از محدوده رأس مثلث خارج شده و تا کف ظرف ادامه یافته است. علاوه بر این، فاصله خطوط از یکدیگر در میان حرکت به سمت کف کاسه به تدریج به طور شعاعی اندکی افزایش یافته و در نتیجه فضاهای خالی میان مثلثها به لوزیهای عمودی تبدیل شده است. سرانجام درون هر یک از لوزیها علامتی شبیه بعلاءه را می‌بینیم. در کاسه‌ای دیگر (لوح ۱: ۴۶) نحود نقش مثلثها و پر کردن آنها با هاشور شبیه‌ای جالب، پُرکارتر و هماهنگ دارد. از این کاسه تنها بخشی به دست آمده و در آن دو مثلث کامل و قسمت کوچکی از سومین مثلث را می‌توان مشاهده کرد. در مثلث سمت راست خطوط هاشوری به صورت مایل و تقریباً به موازات ساق شرقی به ساق غربی عمود شده است. در حالیکه در مثلث میانی این خطوط عمود بر قاعده یعنی لبه ظرف هستند و در مثلث سمت چپ مانند مثلث سمت راست نمایی مایل دارد، اما به عکس آن، به موازات تقریباً ساق غربی به ساق شرقی عمود شده است. ساقهای مثلثهای شرقی و غربی

و دهان باز با بدنه مستقیم و اندکی متمایل به بیرون (الواح ۵: ۴۷؛ ۱: ۴۶؛ ۱: ۴۵) و در نوع کاسه‌های شکمدار ساخته شده است. ظروف شکمدار غالباً در اندازه‌های متوسط بوده و بزرگترین قطر آنها در میانه بدنه قرار دارد (الواح ۶: ۸؛ ۴: ۴۸؛ ۲: ۴۷؛ ۲: ۴۳)، در این نقطه گاهی قوس بدنه به اندازه‌ای تند است که بیشتر به زاویه می‌ماند (لوح ۸: ۴۴)، اما در برخی از آنها قوس در واقع به زاویه تبدیل شده است (الواح ۲: ۸؛ ۴: ۴۴). لبه کاسه‌ها ساده، قطر دایره کف همیشه کوچکتر از قطر دهانه ظرف و نه آنها مقعر است (لوح ۹: ۴۸).

خرمه‌ها شکل استوانه‌ای دارد و بدنه عمودی آنها به لبه ختم می‌شود (الواح ۱: ۴۷؛ ۲: ۴۵). در میان خرمه‌ها یکی دو نمونه وجود دارد که دیواره استوانه‌ای بدنه پیش از رسیدن به لبه در زاویه‌ای ۹۰ درجه تشکیل شانه ظرف را می‌دهد. در این خرمه‌ها قطر دهانه در حدود یک سوم قطر دایره بدنه است (لوح ۱: ۴۴). برخی از ظروف استوانه‌ای دو دسته زایده‌ای کوتاه شبیه شاخ دارد (تصویر ۱۶، ردیف دوم، قطعه اول چپ و لوح ۱۴: ۴۶) و یک یا چند نوار فتلیه‌ای افزوده به دور لبه و زیر آن حلقه زده است (تصویر ۱۷، ردیف اول و لوح ۱۳: ۴-۶).

تزیین سفال

ظروف دهان بسته و خرمه‌ها تنها در سطح بیرون، اما ظروف دهان باز، یعنی کاسه‌ها در هر دو سطح درون و بیرون با رنگ سیاه تزیین شده است (الواح ۴-۶: ۴۳-۴۸). نقشایه‌ها عمده‌ای هندسی هستند و سطح ظروف را به ویژه در خارج می‌پوشانند.

با در نظر گرفتن نمونه‌های به دست آمده در محوطه ازیکی می‌دانیم که سفال آذربایجانی به دو شیوه افزوده و منقوش تزیین می‌شده است. تزیین متداول افزوده از یک یا چند نوار فتلیه‌ای افزوده تشکیل شده که به دور لبه و زیر آن حلقه زده است (تصویر ۱۷ و لوح ۱۳: ۴-۶)، در یک نمونه مقطع سه نوار بر جسته موازی افزوده به زیر لبه تقریباً مثلثی است، اما از روی نمونه‌های متعدد از تپه قبرستان می‌دانیم که زیر لبه این نوع ظروف را علاوه بر طرح افزوده با طرحهای

عمودی نیز به کار رفته است (الواح ۵، ۶، ۸، ۹؛ ۴۷؛ ۴۸؛ ۴؛ ۴۴؛ ۲، ۴). سرانجام اینکه به عکس سطح بیرونی ظروف که تنها تیمه بالایی آنها تزیین شده است، این تزیین در درون ظرف تا کف ادامه می‌پاید. خطوط موازی تشکیل دهنده نوارهای زیگزاگی، جناغی یا مثلثها آن چنان تزدیک به هم کشیده شده است که اغلب به صورت نوار پهنی از رنگ یکپارچه به نظر می‌آید. دلیل دیگر بر تزدیکی این خطوط به یکدیگر تا حد تا پایدید شدن فاصله میان خطوط نوع رنگی است که در تزیین به کار رفته است. این رنگ کاملاً سیاه به احتمال فراوان از نوعی دوده چرب ساخته شده است که بر اثر حرارت کوره درست مانند توشن بر کاغذ نامرغوبی که اصطلاحاً جوهر را پس می‌دهد، اندکی پخش شده و با خطوط پخش شده مجاور درهم آمیخته است. تشخیص خطوط از یکدیگر تنها با قرار دادن آن در برابر نور و در مواردی از طریق مرطوب ساختن سطح رنگ امکان‌پذیر است. در این حالت رنگ خطوط سیاه و رنگ فاصله‌ها اندکی به خاکستری می‌زند.

ساده بوده و طبق معمول هر یک از آنها از یک خط، اما در مثلث میانی از سه خط تشکیل شده است. الفرون بر آن، ادامه خطوط میانی هاشور به سمت کف ظرف در اینجا به صورت مستقل و جدا از مثلثها شکل دیگری یافته است. دیگر آنکه در فاصله قاعده هر دو مثلث طرح مثلثی یا بهتر است بگوییم دورانه شکلی مشکل از چند خط از لبه کاسه آویزان است و در پایان دایره‌های کوچک پولک مانند جایگزین علامتهای بعلاوه شده است. این پولکها به عنوان یکی از عناصر تزیینی در تزیین ظروف دیگر نقش دارد (الواح ۵؛ ۴۸؛ ۲؛ ۴۷؛ ۱؛ ۴۶؛ ۱؛ ۴۵؛ ۶؛ ۴۳). سطح بیرونی کاسه‌هایی که در داخل تزیین شده است اغلب بدون تزیین بوده (الواح ۷؛ ۴۷؛ ۱؛ ۴؛ ۴۲؛ ۳، ۴؛ ۴۳؛ ۵، ۶؛ ۴۶؛ ۱؛ ۴۷؛ ۵ و الواح ۱۹). گاهی تداوم نوار مشکل از خطوط زیگزاگی که به دور بدنۀ خارجی ظرف حلقه می‌زند برپایه شده و فضای خالی میان این بریدگی را نقشایه دیگری پر کرده است (الوح ۷؛ ۴۸؛ ۴). این نوار همیشه به صورت افقی پیوسته به دور ظرف حلقه نمی‌زند، بلکه در ترکیبها گوناگون در شکل نوارهای جناغی

نوع ماسه بادی، نرم ترین نوع ماسه، تشکیل شده است. با وجود آنکه پخت این سفال به خوبی انجام گرفته است، اما به دلیل پایین بودن دمای کوره درجه سختی آن از حد متعارف پایین تر بوده و درصدی از آنها به خوبی مغز پخت نشده است. در نتیجه مغز تعدادی از سفالها خاکتری است و لبه‌های شکننده آنها کاملاً صاف و یکتواخت نیست. گل سفال ظریف به خوبی ورز داده شده و با چشم غیر مسلح خلل و فرجی در سطح بدنه دیده نمی‌شود.

سفال نیمه ظریف

تفاوتها میان سفال نیمه ظریف و ظریف بسیار ناچیز و صرفاً در نوع شاموت و عمل آمدن خمیر آنهاست. چنانکه گفتیم شاموت سفال ظریف از نرم ترین نوع ماسه یعنی ماسه بادی است. حال آنکه شاموت سفال نیمه ظریف را ماسه نرم تشكیل می‌دهد که دانه‌های آن اندکی درشت‌تر از ماسه بادی است. افزون بر آن، ورز گل سفال نیمه ظریف تا حدودی کمتر از ورزیدگی نوع ظریف است. تفاوت دیگر اینکه همه خمره‌ها در گروه نوع سفال نیمه ظریف جای دارد، اما این تفاوت در مورد کاسه‌ها چه از نوع پایه‌دار یا بدون پایه معتبر نیست، زیرا در میان آنها، بدون توجه به اندازه سفال هر دو نوع ظریف و نیمه ظریف دیده می‌شود.

شكل سفال

به عکس نوع فراوان در نقوش تزیینی، در مجموع شکل ظروف در این مرحله از فرهنگ سفالی فلات بسیار محدود است. اگرچه تا کنون هیچ ته طرقی حتی به صورت قطعات کوچک از این مرحله در بررسی‌های به دست نیامده است، به دلیل شباهت کامل آن چه از لحاظ ساخت و ساختار و چه به لحاظ شکل و تزیین با سفال همزمان در محوطه‌های سیلک، قبرستان و حصار می‌دانیم که ته اکثریت تقریباً قریب به اتفاق ظروف اندکی مقعر است. به دلیل آنکه بیش از نود درصد تکه سفالهای به دست آمده متعلق به بدنه بوده و تنها ده درصد از آنها لبه است، تعیین اندازه ظروف به صورت آماری امکان ندارد، به ویژه آنکه تعدادی از لبه‌ها برای اندازه‌گیری قطع

ازبکی ۷: سفال ازبکی در بررسی پله‌ای سفال قرمز (فلات میانه C)

سفال قرمز در بررسی پله‌ای از حدود ۳۱۰ سانتیمتری تا حدود ۴۱۰ سانتیمتری از نقطه ثابت به دست آمد. همه این سفالها بدون استثناء پوششی رقیق به رنگ خمیر سفال دارند که درصدی از آنها بر اثر توزیع ناهماهنگ اکسیژن و حرارت غیر یکتواخت کوره از خودی به قرمز و یا از قرمز به خودی تغییر رنگ داده است. دونالد مک کان در سال ۱۹۶۲ عنوان «سفال قرمز» را در برابر سفال روشن و خودی رنگ جنوب ایران در شوش و باکون به این نوع سفال در فلات مرکزی ایران داد. در واقع، این عنوان کاملاً فراموش نیست و صرفاً برای تمایز سفال شمال و جنوب ایران از یکدیگر به کار رفته است. برای مثال خمیر ۴۰ درصد از سفال به اصطلاح نوع قرمز از بررسی پله‌ای رنگ قرمز دارد و ۶۰ درصد بقیه خودی است. البته این رنگ خودی نسبت به رنگ خودی سفال جنوب غرب ایران تا حدودی متفاوت، یعنی اندکی تیره‌تر بوده و متمایز از آن است. بر خلاف سفال آلوی ۱۵ درصد از سفال قرمز دست‌ساز بوده و ۸۵ درصد باقیمانده به کمک چرخ سفالگری ساخته شده است. با توجه به گونه‌های به دست آمده، این سفال را می‌توان به دو گروه ظریف و نیمه ظریف تقسیم کرد.

سفال ظریف
شاموت سفال ظریف از دانه‌های بسیار کوچک ماسه از

خمره‌ها

تمام خمره‌ها دارای زاویه‌ای در اواسط نیمه زیرین بدن است که از این نقطه بخش زیرین زاویه در خطی مایل و مستقیم یا انگشتی محدب یا مقعر (لوح ۹: ۱۱۵) به ته ظرف منتهی می‌شود. در اینجا منظور از خمره عمدتاً ظرف بزرگ تقریباً استوانه‌ای شکل است که اغلب لبه آن در قوس نسبتاً تندی به خارج برگشته است (الواح ۱۳: ۱۱۷؛ ۱: ۱۱۶؛ ۸، ۹؛ ۱۱۶: ۱۱۷؛ ۱۲، ۱۱۶: ۵؛ ۱۱۶: ۳). اما تعداد کمتری از آنها شکل خمره به معنی واقعی کلمه دارند و بدنه تخم مرغی شکل آنها در بالا به دهان تنگ ظرف منتهی می‌شود (لوح ۱۱: ۱۱۶). در این خمره‌ها بزرگترین قطر بدن در قسمت زاویه قرار دارد. در الواح ۱۹: ۱۱۶ و ۲۰: ۹ قوس نزدیک لبه حذف شده و به جای آن تمامی بدنه در خطی مستقیم، اما انگشتی مقعر به سمت خارج متعامیل شده است. نمونه‌های کامل این خمره‌ها در حفريات سیلک^۱ و قبرستان^۲ به دست آمده است.

ظروف پایه‌دار

هیچ مدرک قاطعی دال بر وجود ظروف پایه‌دار از این مرحله در دست نیست. اما با توجه به یافته‌های سفالی در لایه‌های همزمان فلات میانه C در سیلک و قبرستان شاید بتوان دو پایه زنگی شکل را که در عمق بالاتر از ۱۸۰ سانتیمتری در میان خاکهای شسته و به پایین رانده شده از سطوح بالاتر تپه به دست آمده است (لوح ۵: ۷، ۱۲۲) به این مرحله از سفال قرمز متسب کرد. زیرا یافته‌های زنگی شکل در این مرحله از فرهنگهای فلات مرکزی (سیلک^۳، III و IV) تا حدودی متفاوت از پایه‌ها در مرحله جدیدتر فلات جدید A (سیلک^۴، III و IV) و قبرستان^۵ (IV) هستند. در پایه‌های جدیدتر (لوح ۱۳: ۱۲۲) پایه‌ها با ظرافت بیشتری ساخته شده و لبه آنها انگشتی ضخیم‌تر و گرد شده است. افزون بر این دو پایه، به احتمال فراوان ظرفی که قسمتهایی از نیمه بالایی بدن آن در لوح ۱: ۱۱۷ آمده و نیز تکه‌ای از لبه کاسه دهن باز کم عمقی که در داخل منقوش بوده و در لوح ۱: ۱۱۵ ارائه شده است به گروه ظروف پایه‌دار تعلق دارد، هرچند که نخستین

دهانه بیش از حد کوچک‌اند، با توجه به این نقص، ظروف این دوره را از لحاظ اندازه می‌توان به پنج گروه تقسیم کرد: پیاله‌ها با قطر دهانه ۱۲–۱۴ سانتیمتر (الواح ۱۸: ۷، ۱۳، ۱۶؛ ۱۱۸: ۷، ۱۳، ۱۶؛ ۱۱۷: ۱۲–۱۴ سانتیمتر (الواح ۱۱۸: ۴، ۱۰، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۶)، کاسه‌های کوچک با قطر دهانه ۱۶–۲۲ سانتیمتر (الواح ۱۴، ۱۶؛ ۱۱۸: ۱۲–۲۴ سانتیمتر (الواح ۱۱۸: ۶، ۱۳؛ ۱۱۷: ۱۲، ۱۱۶: ۳، ۵؛ ۱۱۶: ۱۲)، کاسه‌های بزرگ و خمره‌های کوچک متوسط با قطر دهانه ۲۴–۳۰ سانتیمتر (الواح ۷، ۱۴؛ ۱۱۷: ۱۳؛ ۱۱۸: ۶، ۱۱۶: ۱، ۱۱۵: ۵، ۸؛ ۱۱۵: ۱)، و تغارها و خمره‌های بزرگ با قطر دهانه از ۳۲ سانتیمتر به بالا (الواح ۲: ۱۱۷؛ ۲، ۱۹؛ ۱۱۸: ۱۸). یافته‌های سفالی از برش پهنه‌ای در این مرحله را می‌توان در سه گروه کاسه‌ها، خمره‌ها و ظروف پایه‌دار جای داد.

کاسه‌ها

کاسه‌ها بدون در نظر گرفتن اندازه قطر دهانه به شش گروه تقسیم می‌شوند:

۱. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالایی آنها عمودی است (لوح ۱۶: ۱۱۷؛ ۱۴: ۱۶)
۲. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالایی آنها مستقیم بوده و تقابل انگشتی به سمت خارج دارد (الواح ۱۴، ۱۲، ۱۰؛ ۱۱۸: ۴، ۸، ۱۲؛ ۱۱۶: ۳، ۷، ۱۴؛ ۱۱۵: ۱۰؛ ۱۱۷: ۱)
۳. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالایی آنها با قوس مقعر ملایمی تقابل انگشتی به سمت خارج دارد (الواح ۲۳: ۱۱۸: ۱، ۶، ۱۰؛ ۱۱۷: ۱۵؛ ۱۱۵: ۱۰)
۴. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالایی عمودی آنها در نزدیکی‌های لبه با قوسی ملایم تقابل به سمت خارج است (لوح ۱۱۸: ۷، ۲۰)
۵. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالای آنها با قوس محدب ملایمی به سمت داخل تقابل است (الواح ۱۶: ۱۱۸: ۱۶؛ ۱۸: ۱۱۶: ۱۸)
۶. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالایی آنها با قوس محدب ملایمی به سمت داخل تقابل است، اما این قوس در نزدیکی‌های لبه به تدریج به قوس مقعر ملایم تبدیل و به سمت خارج تقابل می‌شود (لوح ۳، ۲۱: ۱۱۸)

1. Chirshman, *Fouilles de Sialk*, I, PL.XVIIIS 1936, S 1967.

2. Madjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, Figs. 20:1, 24:1, 2.

چسبیده و نقشماهیه پروانه مانندی را به وجود آورده (الواح ۲۰؛ ۱۱۸؛ ۳؛ ۱۱۷)، ردیف عمودی دو مثلثی که رأس آنها به هم چسبیده و نقشماهیه پروانه مانندی را تشکیل داده (الواح ۴؛ ۱۱۷؛ ۷؛ ۱۱۵)، نوار افقی خط شکسته (الواح ۴؛ ۱۳؛ ۱۲۰)، نوار افقی ردیف خطوط پهن جناغی (الواح ۳؛ ۱۱۷)، ردیف خطوط جناغی افقی (الواح ۷، ۴؛ ۱، ۱۱۸؛ ۱۰، ۱۱، ۱۳؛ ۱۱۷)، ردیف خطوط مستقیم عمودی (الواح ۹؛ ۱۱۸)، ردیف خطوط مستقیم خودگار عمودی (الواح ۱۵؛ ۱۲۰)، ردیف خطوط خودگار عمودی با مثلثهای همناوه (الواح ۱۰؛ ۱۲۰)، ردیف خطوط موادی ساده و بدون نقش است. اما اگر ظرف پایه‌دار باشد تزیین دیگری در قسمت پایه بر آن افزوده می‌شود. این تزیین با نوار پهن رنگی که در محل تغییر بدنه به پایه به دور ظرف حلقه زده است آغاز شده و از آن سه و گاهی چهار ردیف خطوط عمودی سه یا چهارتایی تالیه پایه ادامه می‌یابد (الواح ۲؛ ۱۲۲). گاهی ردیفهای خطوط عمودی جای خود را به ردیف خطوط کوتاه افقی می‌دهد (الواح ۷؛ ۱۲۲). نقوش با رنگ قهوه‌ای تیره کشیده شده، اما این رنگ بر اثر دمای نایابر کوره گاهی به سیاه یا قهوه‌ای مایل به قرمز تغییر یافته است. نقشماهیهای جانوری هستند.

نقشماهیهای جانوری

یافته‌های ما در برش پله‌ای از تزیین جانوری در مقایسه با دوره‌های هم‌زمان در سیلک یا قبرستان انگشت شمار بوده و به بزرگویی (الواح ۵-۷؛ ۱۲۰؛ ۲۳؛ ۱۱۸)، پرنده (الواح ۲۴؛ ۱۱۸)، پلنگ (الواح ۲۶؛ ۱۱۸)، مار (الواح ۴؛ ۱۲۰؛ ۲۰؛ ۱۲-۱۸)، و نرگا (الواح ۲۱؛ ۱۱۸) محدود می‌شود. اگرچه نقش گاو در قطعه سفال کوچک پیشگفته کاملاً مشخص نیست، اما مقایسه آن با نقش نرگاوهای به دست آمده از سیلک یا قبرستان تردیدی در شناسایی آن بر جای نمی‌گذارد. نقشماهیهای جانوری به سه شیوه گوناگون سطح بیرونی ظروف را تزیین می‌کنند:

(۱) نقش یک جانور یا تکرار آن به دور لبه یا بدنه ظرف (الواح ۴؛ ۱۲۰؛ ۱۲-۱۸، ۲۰؛ ۱۱۸؛ ۸)، در لوح ۱۶؛ ۱۱۸ به جای

یک مار دو مار به دور لبه ظرف حلقه زده است؛

(۲) تکرار نقش یک جانور در ردیف عمودی (الواح ۲۶؛ ۱۱۸؛ ۲۴؛ ۱۱۷؛ ۱؛ ۱۱۸)؛

(۳) و جانوری که به تهایی ظاهر می‌شود (الواح ۶؛ ۱۲۰؛ ۵، ۶؛ ۱۱۸؛ ۲۳)، این جانور بسیار بزرگویی است.

نمونه نسبت به ظروف مشابه از سیلک یا قبرستان تا حدودی بزرگتر است. این انتساب به دلیل آن است که کاسه همه ظروف پایه‌دار شناخته شده در فلات مرکزی در این دوره به همین دو صورت کم عمق دهان باز و بدنه زاویه‌دار ساخته می‌شود و تا کنون نوع بدون پایه آنها گزارش نشده و هیچ کاسه گود پایه‌داری به دست نیامده است.

تزیین سفال

در این دوره تنها نیمة بالایی ظروف تزیین شده و نیمة پایین همینه ساده و بدون نقش است. اما اگر ظرف پایه‌دار باشد تزیین دیگری در قسمت پایه بر آن افزوده می‌شود. این تزیین با نوار پهن رنگی که در محل تغییر بدنه به پایه به دور ظرف حلقه زده است آغاز شده و از آن سه و گاهی چهار ردیف خطوط عمودی سه یا چهارتایی تالیه پایه ادامه می‌یابد (الواح ۲؛ ۱۲۲). گاهی ردیفهای خطوط عمودی جای خود را به ردیف خطوط کوتاه افقی می‌دهد (الواح ۷؛ ۱۲۲). نقوش با رنگ قهوه‌ای تیره کشیده شده، اما این رنگ بر اثر دمای نایابر کوره گاهی به سیاه یا قهوه‌ای مایل به قرمز تغییر یافته است. نقشماهیهای جانوری را می‌توان به سه گروه تزیین هندسی، نقشماهیهای جانوری و طبیعت مسبک تقسیم کرد (تصاویر ۲۰ و ۲۱).

تزیین هندسی

تزیین بیشترین تعداد ظروف را نقشماهیهای هندسی تشکیل می‌دهد. این نقوش عبارتند از: نوار افقی شطرنجی (الواح ۱۱؛ ۱۱۷)، نوار افقی متمدد خطوط هاشوری (الواح ۱۱؛ ۱۲۰؛ ۱۱، ۱۳؛ ۱۱۹؛ ۶؛ ۱۱۸؛ ۱۵، ۱۷، ۲۲؛ ۱۱۷؛ ۲؛ ۱۱۸)، نوار افقی کوتاه خطوط هاشوری (الواح ۱، ۲؛ ۱۲۰؛ ۱؛ ۱۱۸؛ ۳، ۵؛ ۱۱۷؛ ۱؛ ۱۱۸)، نوار افقی هاشور متقطع (الواح ۱۲۰؛ ۱۱، ۱۳؛ ۱۱۶؛ ۴، ۶، ۱۱)، نوار افقی هاشوری که یک یا دو خط افقی آنها را قطع کرده (الواح ۱۹؛ ۱۱۸؛ ۵؛ ۱۱۷)، ردیف لوزیهای منفذ درون نواری از رنگ (الواح ۸؛ ۱۱۸؛ ۲، ۷؛ ۱۱۷)، نوار افقی مثلثهای یک در میان سیاه و سفید معلق (الواح ۱۲؛ ۱۱۸؛ ۹؛ ۱۱۷)، ردیف افقی دو مثلثی که رأس آنها به هم

طیعت مسبک

اگرچه در لایه‌های ۲ و ۵ دوره سوم سیلک و لایه‌های ۱۰ و ۹ دوره دوم قبرستان گونه‌های متعددی از نقشماهی‌های قابل تعریف به عنوان طیعت مسبک در دست است، اما در برش پله‌ای به دلیل کمبود تعداد یافته‌های سفالی تنها یک و احتمالاً دو نمونه آن به دست آمده است. یکی از آنها گیاه اسفناک است که در فصل تابستان ساقه‌های آن به شکل پیچکهایی در

می‌آید. این نوع گیاه در سرتاسر فلات مرکزی می‌روید (الواح ۱۲۰: ۳، ۸؛ ۱۲۰، ۱۸؛ ۱۶، ۱۸؛ ۱۱۶: ۲، ۳، ۵، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۴-۱۶). اگرچه ما نوارهای افقی کوتاه خطوط هاشوری را در گروه نقشماهی‌های هندسی قرار داده‌ایم (الواح ۱، ۲: ۱۲۰؛ ۳، ۵: ۱۱۸؛ ۱: ۱۱۷؛ ۱۷: ۱۷، ۱۴، ۱۳، ۱۱، ۸، ۶، ۴: ۱۱۶)، اما به نظر می‌رسد که منظور نشان دادن زمین زیر کشت و محصول غله‌ای باشد که ساقه‌های آن بر اثر وزش باد به سویی متمایل شده است.

ازبکی VI: سفال ازبکی در برش پله‌ای سفال خاکستری نوع قبرستان^۱

اگرچه در اینجا از سفال خاکستری تنها نمونه به دست آمده از گور کردک 203: AX56 را معرفی می‌کنیم (تصویر ۲۲ و لوح ۱۷: ۱۲۰)، اما به دلیل آنکه این سفال معرف فرهنگ مستقلی در محوطه ازبکی است، برای آن شرح مستقلی اختصاص داده‌ایم. گل این سفال با شاموت خوده کاه و درصدی ماسه زیر آبخته است و به دلیل ورز اندک و ناکافی، خلل و فرج داشته و تا حدودی نرم است. این ظرف خاکستری ازبکی که شاهت کامل به ظروف مشابه در قبرستان^۲ III دارد،^۳ به شکل دیگری است که بدنۀ آن در خطی مستقیم اندکی

به سمت داخل متمایل بوده و ته آن اندکی مقعر است. دو دسته زایده مانند در فاصله اندکی از ته ظرف به بدنۀ چشیده است. پوشش غلیظی سطح داخلی و خارجی این ظرف را پوشانده و داغدار شده است. با وجود آنکه قطعات چندی از این سفال در عمق ۲۸۰ تا ۳۱۰ سانتیمتری برش به دست آمده است، اما به دلیل ابعاد کوچکی که دارند به استثنای دسته‌های زایده‌ای، تعیین شکل آنها امکان ناپذیر است. رنگ پوشش این سفال گاهی بر اثر جذب بیش از حد اکسیژن در کوره به نخودی روشن و مایل به خاکستری تغییر یافته است.

1. Majidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*, p. 106, Fig. 28: 2.

سفال طی غیبت چشمگیر جامعه دارنده فرهنگ سفال قرمز
در فلات مرکزی بوده است.^۱

شکل سفال

به عکس سفال همزمان دوره فلات جدید A در محوطه های دیگر فلات مرکزی که در مقایسه با دوره پیشین فلات میانه C از لحاظ شکل بسیار متنوع است یافته های سفالی در برش پله ای عمده ای به کاسه های گود محدود می شود که البته دلیل آن اندک بودن یافته های سفالی است.

کاسه ها

کاسه ها را بر اساس جزئیات شکل بدنه می توان در چهار گروه قرار داد:

۱. اگرچه در گزارش خفریات سیلک به از میان رفتن فرهنگ سیلک (Ghirshman, *Fouilles de Sialk*, I, p. 42) و در حصار به وجود نیم متراخ غیرباستان شناختی یا به عبارت بهتر نیم متراخه فرهنگی میان دوره حصار IB و IC اشاره شده و به راحتی از آن گذشتند (Schmidt, *Excavations at Tepe Hissor*, p. 33) اما در تپه قبرستان شواهد انتکارنایابی نشان من دهد این اتش سوزی در سیلک و خلاه فرهنگی در حصار حاصل رویدادهای تاریخی و جایه جایهای فرهنگی در طول هزاره های پنجم و چهارم قم بوده است. مانند لایه III در سیلک، لایه II در تپه قبرستان نیز بر اثر اتش سوزی در پیش از اسکانهای پایان آمده است. اما ظهر ناگهانی سفالی خاکستری و کامل از پیکانه در منطقه در پیش دیگری از همان اسکانهای که از اتش سوزی مصنوع مانده بود و سهی شامون آن در دو لایه پیاپیان قبرستان III_a به خوبی نشان می دهد که اسکانهای این فلات میانه C در اوایل هزاره چهارم پنجم بر اثر ورود اقوام مهاجم و تازهواره با فرهنگ سفالی کامل متفاوت از میان رفته و در نتیجه سفال قرمز جای خود را به سفال خاکستری داده است. ولی تلهور ضعیف اما روبرو افزایش سفال نخودی و در مقابل کاهش تدریجی سفال خاکستری در لایه III_b در اوایل هزاره چهارم و نایدید شدن کامل آن در لایه IV_a بار دیگر ما را با جایه جایهای جوامع و فرهنگی در فلات مرکزی رو به رو می سازیم. اما این بار جایه جایهای به عکس ورود همراه با خشونت اقوام سفال خاکستری، با آرامش و تدریجی انجام گرفته است. در یک بازسازی فرهنگی - اجتماعی می توان گفت که ظاهرا جوامع قرمز که بر اثر ورود اقوام سفال خاکستری مجبور به ترک سرزمین اجدادی خود شده و به مقاطعه دیگر - ظاهرا در مسیر غرب - مهاجرت کرده بودند به تدریجی و طلن اصلی شان باز گشتد و اسکانهای متعلق به لایه های سیلک III_a، قبرستان IV_a و حصار IC را بینان نهادند. از سوی دیگر، به نظر می رسد که وضعیت جغرافیایی و محیط ریست فلات مرکزی ظاهرا مقبول طبع مهاجمان سفال خاکستری نبوده و در نتیجه آنها نه تنها موانعی در راه این بازگشت به وجود نیاوردهند بلکه خود به تدریج به سرزمین اصلی شان باز گشتد و یا به مناطق دیگری کوچ کردند می دانیم که در هر مهاجرت تماس با جوامع دیگر و ایجاد دیگرگنیها در فرهنگ و شیوه های زندگی اجتناب نایاب است. و ما گوشی از این دیگرگنیها را می توانیم در شکل و رنگ و ترتیب تزیین سفال قرمز فلات میانه C (سیلک)، III_a و قبرستان IV_a و تغییر آن به سفال نخودی جدید فلات جدید A (سیلک)، III_b و قبرستان IV_b) به خوبی مشاهده کنیم.

ازبکی VII: سفال ازبکی در برش پله ای سفال نخودی (فلات جدید A)

در لایه مربوط به فلات جدید A در صد کامل از برابر سفال فرمز و سفال نخودی در مرحله پیشین فلات میانه C به ۷۵ در صد در برابر ۲۵ در صد به سود سفال چرخ ساز به ۱۵ خورده است، اما نسبت ۸۵ در صد سفال چرخ ساز به ۱۵ در صد سفال دست ساز همچنان به قوت خود باقی است. از آنجا که از این دو تکبک در ساختن انواع سفال در اندازه های گوناگون به طور برابر استفاده شده، ظاهراً معلوم می شود که شیوه های گوناگون سنت گرایی در ایران امروز سابقه ای چندین هزار ساله دارد و برای مثال، درست مانند عصر حاضر که با وجود اختیاع ماشیتهای بسیار دقیق حساب و در عین حال بسیار ساده، کم بها و فراوان که در اقصا نقاط کشور در دسترس است شمار چشمگیری از کسی، به ویژه بازاریان که معمولاً سنت گرایی از دیگرانند برای محاسبات خود همچنان از چرنکه استفاده می کنند، برخی از سفالگران باستان نیز به همانگونه با وجود گذشت صدها سال از اختیاع چرخ سفالگری همچون گذشتگان خود تولیدات سفالی را با دست و بدون استفاده از چرخ می ساختند. از سوی دیگر، افزایش چشمگیر در صد سفال نخودی به هیچ وجه دلیل بر پدیدار شدن فرهنگ سفالی جدیدی در فلات مرکزی ایران نیست، بلکه این دگرگونی و دگرگونیهای ناگهانی دیگر در رنگ و تزیین سفال این مرحله بر اثر پیشرفت فن سفالگری و کوره های سفالپزی در فلات مرکزی و تطور هنر نقاشی بر

نسبت ظریف‌تر شده و سفالگر کوشیده به جای خطوط پهن و بعضی زمخت گذشته تا حد امکان از خطوط باریک و در موارد بسیار ظریف‌تر استفاده کند. نگاهی بر تکه سفالهای متعلق به این دوره در (تصاویر ۲۳ و ۲۴) و مقایسه آنها با تکه سفالهای متفوّش از دوره پیشین (تصاویر ۲۰ و ۲۱) این تفاوت فاحش را آشکارا نشان می‌دهد. تفاوت دیگر آنکه از تقشمایه ساقه اسفند با پیچکهای زیبای آن که از مشخص ترین ویژگیهای تزیین سفال در دوره پیشین بود هیچ اثری به چشم نمی‌خورد. بدون تردید تفاوت‌های بزرگ و مهم میان سبک تزیین سفال دو دوره وجود دارد که بحث در باب آن در این گزارش نمی‌گنجد. تزیین سفال این دوره را می‌توان به دو گروه هندسی و تقشمایه‌های جانوری تقسیم کرد. تعجب آور اینکه از تنوع تقشمایه‌های جانوری در لایه‌های همزمان با محوطه‌های دیگر تنها پنج تکه سفال به دست آمد و بقیه سفالها مزین به نقش هندسی هستند.

تزیین هندسی

نقش هندسی عبارتند از: نوار افقی هاشوردار (لوح ۸، ۱۰، ۱۵ ۱۲۲:۳)، نوار افقی هاشوردار که یک یا دو خط افقی هاشورها را قطع می‌کند (لوح ۱۰، ۲۰، ۹ ۱۲۲:۱۰)، چهارخانه‌های دارای هاشور متقاطع (لوح ۱۱:۱۱ ۱۲۲)، نوار هاشوردار متقاطع (لوح ۱۴ ۱۲۲)، نوار خطوط شکسته (لوح ۲۱:۲۱ ۱۲۱)، تزیین شطرنجی (لوح ۱۱:۱۱ ۱۲۲)، ردیف خطوط شکسته عمودی (لوح ۱۴ ۱۲۲:۱۱)، ردیف خطوط شکسته عمودی (لوح ۲۸ ۱۲۱:۳)، طرح نزدبانی (لوح ۲۹ ۱۲۱:۲۹)، طرح‌های شماره ۴، ۱۵، ۱۳، ۱۲، ۷، ۲۶ و ۲۴ ۱۲۲:۲۶، ۱۵، ۱۳، ۱۲، ۷، ۴ و ۲۴ ۱۲۲:۲۶)، در لوح ۱۲۱ به یکی از دو طرح شانه‌ای یا نزدبانی تعلق دارند، ردیف عمودی خطوط کوتاه افقی و موازی (لوح ۶ ۱۲۱:۶)، ردیف خطوط افقی که در قسمت شکم به دور بدن ظرف حلقه می‌زند (لوح ۲۲، ۲۳ ۱۲۱:۱۰، ۱۱، ۱۴-۱۶)، خطوط موجدار در زیر لبه که یادآور نقش مار در دوره پیشین است (لوح ۱۵ ۱۲۱)، یک خط موجدار در میان دو ردیف از خطوط افقی (لوح ۱۶ ۱۲۱:۱۰، ۱۱، ۱۴)، خطوط شکسته منقطع در میان دو ردیف خطوط افقی (لوح ۱۱:۱۱ ۱۲۱)، ردیف افقی نقطه‌ها در میان دو ردیف خطوط افقی (لوح ۲۲ ۱۲۱:۱۰)، ردیف

۱. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمة بالای آن عمودی است (لوح ۱۲ ۱۲۲:۸، ۲۰، ۲۸؛ ۱۲۱:۱۲)؛
۲. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمة بالای آن مستقیم بوده و اندکی متمایل به خارج است (لوح ۱۲ ۱۲۲:۱، ۲ ۲۸؛ ۲۳، ۲۸ ۱۲۲:۱۲، ۶، ۷؛ ۱۲۱:۱۰)؛
۳. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمة بالای آن با قوس متعار ملایمی اندک تمايلی به خارج دارد (لوح ۶، ۱۱ ۱۲۲:۶، ۱۱؛ ۱۲۱:۹، ۱۲)؛
۴. کاسه‌های گود با بدنه‌ای که نیمه بالای آن با قوس محدب ملایمی اندکی به سمت داخل متمایل است (لوح ۲۷ ۱۲۱:۱۲)؛

ظروف پایه‌دار

در دوره فلات جدید A و نیز با توجه به ظروف پایه‌دار همزمان از سبلک و قبرستان، می‌دانیم که تنها کاسه‌های کم عمق پایه‌دار هستند. پناه‌این، کاسه‌هایی را که نیمه بالای بدنه آنها مستقیم و عمودی بوده و به دلیل قوس بسیار تند زاویه مانند در قسمت شکم عمقشان کم است (لوح ۱۴ ۱۲۲:۲؛ ۱۲۱:۱۲)، می‌توان بدون دغدغه به ظروف پایه‌دار نسبت داد، پایه‌ای زنگی شکل که یک نمونه از آن (لوح ۱۳:۱۳) از این دوره در دست است.

تزیین سفال

در مقایسه با دوره پیشین (فلات میانه C) که در آن نیمة بالای بدنه سفال تزیین شده بود، در دوره فلات جدید A جز در موارد استثنایی نقش تنها یک سوم از بدنه ظرف را می‌پوشاند. افزون بر آن، در دوره پیشین نقش بسیار پُرکارتر بوده و تقریباً جایی خالی در سطح مقوّش سفال وجود نداشت. چنان‌که گویی هنرمند سفالگر از خلاه و حشت داشته است، در حالی که در این دوره میان تقشمایه‌ها فضاهای خالی فراوان است. دو تفاوت کلی و جسمگیر دیگر میان سفال دو دوره وجود دارد. یکی اینکه درست مانند جنس و ساختار سفال که در این دوره ظریف‌تر از گذشته بوده و از ضخامت بدنه آن کاسته شده است، نتشها نیز به همان

نقشمايه‌های جانوری

در برش پله‌ای چهار تکه سفال با نقش جانور از دوره IV به دست آمد: ردیف پرنده‌گان عمودی (لوح ۳: ۱۲۱)، نقشمايه پلنگ در زیر لبه (لوح ۲: ۱۲۱) و بز کوهی (لوح ۵: ۱۲۱).

عمودی خطوط کوتاه شکته (لوح ۱۷: ۱، ۱۳، ۱۲۱)، خطوط مستقیم عمودی (لوح ۳۱: ۴، ۱۸، ۱۹، ۲۴، ۲۶، ۳۱: ۱۲۱)، خطوط مواج عمودی (لوح ۲۰، ۲۵، ۲۷، ۳۰، ۳۲: ۱۲۱)، دایره‌ها با نقطه‌ای در مرکز (لوح ۹: ۱۶، ۲۳، ۱۲۱)، و خطوط عمودی کوتاه و پهن آویزان از لبه ظرف (لوح ۲۰: ۱۲۱).

در حاشیه آن قرار گرفته است؟ تا اینکه سرانجام کاوش‌های محوطه ازبکی حضور تسلیل تمامی این فرهنگ بومی پیش از تاریخی فلات مرکزی را درون فلات آشکار ساخت.

اگرچه در محدوده حفريات هيات ازبکی آثار بسیار اندکی از دوره سیلک IV به دست آمد، اما وجود همین مقدار اندک با توجه به وسعت محوطه و پراکندگی اسکانگاههای پیش از تاریخی در آن در مقایسه با تعداد انگشت شمار برشهای ما در سطح تپه‌های اقماری آنهم در سمت‌های غربی و جنوبی تپه مرتفع حضور جامعه دارنده آن در محوطه ازبکی را به اثبات می‌رساند. بین تردید حفريات بیشتر در این محوطه با توجه به تعداد ۸۰۴ قطعه سفال لبه واریخته در یک نقطه (تصویر ۱۵ و ۲۵ و لوح ۷-۳:۵۲) به انضمام یک لوح همزمان آغاز اسلامی در مارال تپه اسکانگاه متعلق به فرهنگ این جامعه را آشکار خواهد ساخت.

نمونه‌های شاخص از سفال نوع سیلک IV قطعات منقوشی هستند با تزیین حلقه‌های موازی به دور گردن یا شکم ظرف (تصویر ۲۶). دو قطعه از این نمونه‌ها به کوزه دهان گشاد نخودی کوچک و منقوشی تعلق دارد (تصویر ۱۴، ردیفهای اول و دوم، قطعات اول از سمت چپ و لوح ۱:۵۱) که در قسمت شانه و شکم که بزرگترین قطر بدنه ظرف را تشکیل می‌دهد، به کمک دو زاویه مشخص شده است. نواری پهن و تزیین حد فاصل میان این دو زاویه را پر گرده و چهار زایده کوچک با سوراخی در میان به طور قرینه بر زاویه شانه متصل شده است. نمونه‌های دیگر تعدادی از خمره‌های مربوط به گورخمره‌ها را در بر می‌گیرد که از آن جمله می‌توان به تدفین AV46:215 اشاره کرد. رنگ این گورخمره نخودی، در قسمت گردن و شکم با خطوط موازی به رنگ اخراجی و در لبه با نقطه چیزها تزیین شده بود (تصویر ۲۷، گورخمره ۲15 به رنگ نخودی). AV46:215

دو عامل دیگر برای انتساب سفالها و تدقیقهای یاد شده به فرهنگ نوع سیلک IV، یکی وجود لایه‌های دور ریز کوره‌ها بود که شواهد نشان می‌داد در دوره‌ای پس از تدفینها و پیش از دوره ماد در آنجا ریخته شده بود و دیگری وجود گورخمره‌ای که رنگ خمیر آن در داخل سیاه و در خارج

ازبکی VIII: هزاره سوم قم
سفال نوع سیلک IV و کاسه‌های لبه واریخته
در دوره III در مارال تپه علاوه بر سفال لبه واریخته تعدادی سفال از نوع سیلک IV نیز به دست آمد. اگرچه این سفال از لحاظ تعداد در مقایسه با سفال مادی و به ویژه سفال الویں بسیار ناچیز می‌نماید، اما از بابت اینکه حضور این فرهنگ را در محوطه‌ای در قلب فلات مرکزی نشان می‌دهد از اهمیت فراوان برخوردار است. زیرا تا پیش از کاوش‌های ازبکی هر چند دوره‌هایی از فرهنگ معروف به سیلک در سرتاسر فلات مرکزی در چشممه علی در نزدیکی تهران، قره تپه شهریار، قمرود در نزدیکی شهر قم، تپه‌های زاغه^۱ و قرشستان^۲ در دشت قزوین در جنوب شهر قزوین، تپه حصار نامغان^۳، آق تپه در استان گلستان^۴ و تعدادی محوطه دیگر شناسایی شده بود، سیلک کاشان تنها محوطه‌ای بود که چهار دوره از کهن ترین فرهنگ فلات مرکزی ایران، سیلک I-IV را در برداشت. این وضعیت همیشه برای برخی از ناسان شناسان برخشندهای را در مورد خاستگاه این فرهنگ مطرح می‌ساخت. از جمله اینکه اگر خاستگاه فرهنگ سیلک فلات مرکزی است به چه دلیل شکل کامل و گسترده آن و به عبارت دیگر، محوطه شاخص آن به جای قلب فلات

1. Brown, "Excavations in Shahriyar, Iran".

2. McCown, *Tall-i-Bakun A*.

3. Malek Shahmirzadi, "Tepe Zagheh: A Sixth Millennium BC Village".

4. Madjidzadeh, *Excavations at Tepe Chabristan, Iran*.

5. Schmidt, *Excavations at Tepe Hissar*.

حضور صرف کاسه‌های لبه واریخته را الزاماً نمی‌توان به معنی ارتباط تجاری با جنوب بین‌النهرین و یا جنوب غرب ایران به حساب آورد. این امکان نیز وجود داشت که این سفال خاص، همانگونه که در مارال تپه شاهد هستیم، اگر نه در همه جا، در بسیاری از محوطه‌هایی که گزارش شده، در محل تولید می‌شده است. به ویژه آنکه نتیجه مطالعات آزمایشگاهی در محوطه ازبکی نشان داده که کاسه‌های لبه واریخته از مارال تپه در محل ساخته شده است، زیرا خاک رس محوطه ازبکی که در حد ماسه آن بیش از اندازه متعارف است، شباهت کامل به ترکیب گل این ظروف خام دارد. به این ترتیب می‌توان گفت اگر سفالگران ساوجبلاغ قادر به تولید محلی کاسه‌های لبه واریخته بوده‌اند، باید پذیرفت که سفالگران سرتاسر فلات مرکزی از قم و کاشان گرفته تا دشت قزوین و روی و دامغان این سفال را در محل تولید می‌کردند و بنابراین وجود سفال لبه واریخته الزاماً ارتباطی با گسترش تجاری فرهنگ‌های دشت خوزستان با این مراکز فرهنگی ندارد.

نخودی بود و از این لحاظ شباهت کامل به گورخمرهای به دست آمده از دوره سیلک IV در سیلک داشت (تصاویر ۲۸ و ۲۹).

کاسه‌های لبه واریخته خام

در مارال تپه در عمق ۱۹۰ سانتیمتری از نقطه ثابت، در بخش غربی چهارخانه AT47 توده‌ای از ظروف گلی خام آشکار گردید که احتمالاً پیش از قرار دادن در کوره شکسته و به صورت ضایعات دور ریخته شده بود. در میان این قطعات خام تعدادی متعلق به کاسه‌های مشهور به لبه واریخته بود که از میان آنها یک کاسه نقریباً سالم به دست آمد. این یافته‌ها از اهمیت بسیار زیادی برخوردارند، زیرا در طول تیمة دوم هزاره چهارم در هر نقطه‌ای از خاورمیانه وجود کاسه‌های لبه واریخته به معنی ارتباط و گسترش تجاری مراکز فرهنگی اوروپ و جمادات نصر در بین‌النهرین و یا آغاز اسلامی در جنوب غرب ایران بوده است. در حالی که این یافته‌ها نشان می‌دهد که

مجموعه یافته‌های سفالی از دوشان تپه را می‌توان بر اساس رنگ خمیر به چهار گروه خاکستری، نخودی، قرمز و آشپزخانه‌ای تقسیم کرد. سفال آشپزخانه‌ای در واقع درصدی از سفالهای نوع قرمز و نخودی را در برمی‌گیرد. تسبیت عددی این سفالها به شرح زیر است. از تعداد کل ۳۱۸۲ قطعه سفال: حدود ۳۹ درصد خاکستری، مشکل از حدود ۹۰ درصد سفال ظریف و حدود ۱۰ درصد سفال خشن؛ در میان گروه ظریف ۵۸ قطعه در ارتباط با دسته، ۲ قطعه متعلق به لوله و ۵ قطعه مربوط به پایه و در میان نمونه‌های خشن ۱ قطعه مربوط به دسته بود.

حدود ۴۵ درصد نخودی، مشکل از حدود ۳۴ درصد سفال ظریف و حدود ۶۶ درصد سفال خشن؛ در میان گروه ظریف ۱۴ قطعه در ارتباط با دسته، ۲ قطعه متعلق به پایه و ۳ قطعه مربوط به درپوش؛ و در میان نمونه‌های خشن ۴۱ قطعه مربوط به دسته، ۱ قطعه در ارتباط با لوله و ۷ قطعه مربوط به درپوش بود.

حدود ۶ درصد سفال آشپزخانه‌ای، مشکل از حدود ۱۵ درصد سفال نیمه خشن و حدود ۸۵ درصد سفال خشن؛ در میان گروه نیمه خشن ۳ قطعه متعلق به لوله و ۱ قطعه مربوط به درپوش؛ و در میان نمونه‌های خشن ۱۷ قطعه مربوط به دسته، ۲ قطعه در ارتباط با لوله و ۳ قطعه مربوط به پایه بود. در واقع حدود ۱۰ درصد سفال آشپزخانه‌ای به گروه نخودی و ۶ درصد بقیه به گروه خاکستری تعلق داشت.

سفال گمانه لایه‌نگاری

از مجموع تعداد ۴۰۲ قطعه سفال به دست آمده در فصل ششم از گمانه ایجاد شده در دوشان تپه تعداد ۴۴ قطعه سفال با خمیر نخودی و پوشش قرمز، تعداد ۷۶ قطعه سفال با خمیر قرمز آجری و پوشش نخودی، تعداد ۴۲ قطعه سفال با خمیر و پوشش نخودی، تعداد ۵ قطعه سفال با خمیر خاکستری و پوشش خاکستری متغیر، تعداد ۱۰۰ قطعه سفال با خمیر خاکستری و پوشش خاکستری تیره، تعداد ۱۰۹ قطعه سفال با خمیر خاکستری و پوشش خاکستری روشن و تعداد ۹ قطعه سفال منقوش مربوط به دوره فرهنگی فلات

ازبکی IX: سفال عصر آهن
سفال عصر آهن در دوشان تپه: برشهای I و VIII
متأسفانه دوشان تپه با وجود ازانه معماری بی‌نظیر و یکبارچه از دوره یا دوره‌های کهن‌تر عصر آهن، از لحاظ طبقه‌بندی سفال توانست کمک زیادی را ارائه کند، زیرا ظاهراً در همان دوران از ویرانه‌های بناهای یاد شده به عنوان زیاله‌دانی استفاده شده بود. به همین دلیل در چهارمین فصل کاوش با هدف کسب اطلاعات بیشتر اقدام به باز کردن برش VIII در بخش جنوبی دوشان تپه کردیم. هرچند این برش جزیبات بیشتری از آنجه را که برش I از سفال عصر آهن ارائه کرده بود، در اختیار ما قرار داد، اما بر اثر تعطیلی زود هنگام کاوشها در محوطه ازبکی به دلایلی که در مقدمه کتاب آمده است موفق به انجام این مهم در تاریخ کشورمان نشدیم.
سفالهای به دست آمده از برشهای I و VIII در دوشان تپه و مقایسه آنها با سفال دز مادی مارا در تفکیک روشن تر سفال مادی عصر آهن III از سفال عصر آهن II و I در محوطه ازبکی باری کرد. به کمک یافته‌های سفالی از این دو برش توانستیم سفال آهن II و I را به گونه‌ای شفاف‌تر و در جزیبات دقیق تر تعریف کرده و آنها را از سفال مادی متمایز سازیم. اما متأسفانه وجود لایه‌های خاکستر و گودالهای دور ریز در این برشها انجام تحلیل کاملاً درستی از تفکیک سفال آهن II و I را از ما سلب کرد. آنجه را که کوشیده‌ایم در اینجا انجام دهیم تفکیک درست سفال مادی از سفال دوره‌های دوم و اول عصر آهن و تعریف و توصیف درست تری از سفال این دو دوره بوده است.

تیم قوسی از لبه به بدنه وصل می‌شود. بخش فوقانی دسته‌های عمودی معمولاً به لبه پیوسته، اما در مواردی نه به خود لبه، بلکه به زیر آن متصل می‌شود (لوح ۲۰-۲۳: ۶۷؛ ۲۰-۲۴: ۶۸؛ ۲۰-۲۵: ۵۵)، در قطعه‌ای از یک ظرف خمره‌ای برجستگی کوچکی به حالت افقی با سوراخی عمودی در میان روی شانه ظرف (لوح ۱۵: ۵۵) و در قطعه‌ای دیگر، به احتمال متعلق به کاسه‌ای در زیر لبه با دو سوراخ عمودی (لوح ۳۰: ۳۷) افزوده شده است که به نظر می‌رسد برای گذراش زیمان از حفره میان این برجستگیها برای اویختن ظرف استفاده می‌شده است.

این نوع دیگر دسته‌ها متعلق به درپوشاهای سفالی است. دستگیرهای این درپوشها که بی‌شباهت به دستگیرهای درپوش برخی از قابل‌های امروزی نیست، از یک قطعه سفال ضخیم به نسبت تخت و تقریباً چهارگوش با اضلاع قوسدار و زوایای برآمده تشکیل شده است و به طور عمودی به قسمت میانی صفحه مدور درپوش می‌پیوندد (لوح ۶۷: ۹).

از دیگر شکلهای سفال نخودی باید به لاوکها اشاره کرد که یکی دیگر از شکلهای متداول در این گروه را تشکیل می‌دهد. رنگ گل این لاوکها آجری، ساخت آنها خشن و شاموت‌شان خوده سفال است. به نظر می‌رسد که لاوکها و درپوشاهای مدور تنها به گروه سفال نخودی تعلق دارد.

سفال خاکستری

نمونه‌های سفال خاکستری دوره اول که از زیر کف فضای معماری AF28: 317 به دست آمده است به رنگهای روش، تیره و سیاه بوده و عموماً به نوع ظریف با شاموت ماسه بادی تعلق دارد. با وجود اندک بودن نمونه‌های موجود، قطعات به دست آمده از این سفال بر نوع ظروف خاکستری و وجود کاسه‌های کوچک و بزرگ با کف تخت، ظروف لوله‌دار و ظروف دسته‌دار دلالت می‌کند (تصویر ۳۰). لبه‌ها در سه شکل خمیده به داخل، برگشته به خارج و مستقیم در امتداد بدنه ساخته شده است.

سطح ظروف در این گروه با سه نوع طرحهای کنده، داغدار و افزوده تزیین شده است. نقشماهیهای کنده اغلب از خطوط موازی تشکیل شده که بخش قوسی شکل اتصال به

قدیم B از یک چاله زیاله به دست آمد. از این رقم بالاترین تعداد (۲۰۶ قطعه برابر ۵۲/۲۲ درصد) را سفال خاکستری و پایین‌ترین تعداد (۹ قطعه برابر ۲/۲۳ درصد) را سفال نوع فلات قدیم B تشکیل می‌دهد. تمام قطعات با پوشش و خمیر به رنگهای خاکستری، نخودی و قرمز، ساده و همگنی از نوع ظریف هستند. حرارت برای پخت آنها کافی بوده و شاموت بیشتر قطعات ماسه بادی است.

دوره ۱

قدیمترین سفال عصر آهن از عمق ۳۲۰ تا ۴۲۰ سانتیمتری از نقطه ثابت به دست آمد. مجموع تعداد نمونه‌های گردآوری شده ۶۳۰ قطعه بود. از این تعداد حدود ۵۶ درصد به خانواده سفال نخودی و حدود ۴۴ درصد به گروه سفال خاکستری تعلق داشت.

سفال نخودی

سفال نخودی به لحاظ رنگ در طبقی از رنگهای نخودی، کرم و آجری قرار دارد. جنس نزدیک به ۹۰ درصد این سفالها خشن، گاهی دست‌ساز و خمیر آنها با ماسه ویز و خرد کاه آمیخته است. در میان نمونه‌های یافت شده ظروف بزرگ ساده، کاسه‌های با کف تخت، ظروف دسته‌دار، خمره‌ها، لاوکها و درپوشها را می‌توان تشخیص داد. سطح برخی از لبه‌ها تخت بوده و با تحنای ملایمی به سمت خارج ظرف متمایل می‌شوند. برخی دیگر از لبه‌ها در امتداد بدنه مستقیم و به ندرت به سمت درون ظرف متمایل‌اند. در نمونه‌های معدود نقوش کنده‌ای زیر لبه ظرف را تزیین می‌کند. سطح تعدادی از قطعات بدنه و حتی دسته ظروف آثار دود زدگی و سیاه شدگی دیده می‌شود. این دودزدگی‌ها اشاره بر کاربرد ظروف و به احتمال قریب به یقین تعلق آنها به گروه سفالهای آشپزخانه‌ای دارد.

دسته‌ها به اشکال گوناگون متفاوتی و نواری در دو حالت افقی یا عمودی به ظرف متصل می‌شوند. دسته‌های افقی صرفاً از نوع مفتولی است و به دو صورت افقی (لوح ۲۷: ۲۷) یا اریب (لوح ۱۶: ۲۷) در دو انتها به لبه می‌پیوندد. دسته‌های عمودی، به عکس در انواع نواری و مفتولی با مقطع گرد یا چهارگوش با

این نسبت ۲۱ درصد ظریف و ۷۹ درصد خشن بوده و تنها ۹ قطعه به دسته تعلق دارد. یادآور می‌شود که در میان سفالهای خشن گروه نخودی نیز نمونه‌هایی وجود دارد که می‌توان آنها را در گروه نیمه خشن طبقه‌بندی کرد.

سفال نخودی

سفال نخودی اعم از دست‌ساز یا چرخ‌ساز از نظر رنگ خمیر و پوشش متنوع است و طیفهایی از نخودی، کرم و آجری تا قرمز را در بر می‌گیرد. عواملی مانند حرارت در مرحله پخت و عوارض آتش در مرحله کاربرد موجب سیاه شدن گل نمای برخی از سفالهای نخودی شده است. در میان سفالهای خشن شاید بتوان نمونه‌هایی را نیمه خشن به شمار آورد. این نمونه‌ها پوششی به رنگ قرمز یا کرم دارند. خمره‌ای از دوشان تپه، برش افضای معماری AF29: 503، با خمیر نخودی و پوشش قرمز (تصویر ۳۳ و لوح ۱۴: ۵۵) کامل ترین سفال نخودی در نوع خود و نمونه یگانه‌ای است از یک ظرف کامل بزرگ با دهانه باز، لبه به خارج خمیده. قوس محدب شکم در قسمت شانه در شکستگی ملایمی به قوسی مقعر تبدیل می‌شود و تا لبه ادامه می‌یابد. کف تخت این خمره در مقایسه با حجم آن تا حدودی کوچک است. در میان قطعات سفال نخودی نمونه‌های مشابه با این خمره از لحاظ رنگ خمیره و پوشش، و از نظر شکل لبه و تکه‌های بزرگ بدنه وجود دارد. با توجه به قرار داشتن این خمره در زیر کف افضای معماری AF29: 503 و وجود خشتهای قدبیتر در اطراف این فضا تعلق آن به دوره II از عصر آهن محقق است. با وجود آثاری از پخت ناکالی در تعدادی از نمونه‌های متعلق به ظروف بزرگ با بدنه ضخیم، پخت سفال کامل است.

شکل سفال

به استثنای قطعات ضخیم و درشت ظروف بزرگ که تشخیص شکل آنها ممکن نیست، سفالهای نخودی را می‌توان به گروه خمره‌ها، ظروف دسته‌دار، ظروف لوله‌دار، صانیهای سفالی، پیه‌سوزها، لاوهای و دربوشهای تقسیم کرد. قطعات مربوط به این ظروف غالباً ساده و بدون تزیین بوده

کف تخت را تزیین می‌کند (لوح ۱۱: ۵۵). بارزترین نمونه نقش داغدار طرحی شبیه اسکلت ماهی است. این طرح در واقع خط نقش پهنه ای است که حلقه‌وار به دور بدنه ظرف کشیده شده و از طرفین آن خطوط نازک مایل منشعب می‌شود (تصویر ۳۰، ردیف دوم از پایین، قطعه سوم از راست). طرح دیگر تزیین داغدار خطوط متقطع و هاشورهای محدود در میان دو خطافقی است که بر سطح برخی از قطعات ظاهر می‌شود. همچنین در چند نمونه از سفال خاکستری به نقش ترکیبی شامل خطوط موازی افقی کنده و طرحهای داغدار هاشوری بر سر خورم (تصویر ۳۱ و لوح ۲۱: ۶، ۸، ۲۱).

تزیین افزوده معمولاً از بر جستگیهای کوچک و مدور قبه مانند تشکیل شده است که بر کناره بیرونی لبه ظروف افزوده می‌شود (تصویر ۳۲ ردیف بالا). این تزیین در واقع به شکل خاص از ظروف خاکستری تعلق دارد، و آن کاسه چرخ‌ساز با اندامه متوسط است به رنگ خاکستری تبره تا سیاه در انواع سیه خشن تا ظریف. سطح بیرونی برخی از این کاسه‌ها بر تر میقل دهن ریاد برآق شده است. لبه کاسه‌ها اغلب تخت بود، و بر حاشیه خارجی آن شیار کنده‌ای به دور دهانه ظرف ایجاد کرده‌اند. در شماری از کاسه‌های به دست آمده یک یا سو بر جستگی مدور قبه مانند روی این شیار افزوده شده است. جسی و پیزگیهایی از لحاظ ساختار و تزیین شناسایی نوع خاصی از ظروف خاکستری را امکان‌پذیر می‌سازد.

دوره I

از مجموع ۱۰۹۳۴ قطعه سفال به دست آمده از دوره I حدود ۵۱ درصد را سفال نخودی، حدود ۴۴ درصد را سفال خاکستری و حدود ۵ درصد را سفال قرمز در بر می‌گیرد. نسبت عرصه‌ی سفال ظریف به خشن در گروه سفال خاکستری ۴۹ به ۱۰ و تقریباً برابر است، در حالیکه در گروه سفال نخودی تنها حدود ۳ درصد ظریف و ۹۷ درصد باقیمانده را سفال خشن (۷۷ درصد) و نیمه خشن (حدود ۳۰ درصد) تشکیل می‌دهد. از کل مجموعه سفال خاکستری ۴۸ قطعه به دسته و ۶ قطعه به توبه تعلق دارد و در گروه سفال نخودی ۴۴ قطعه به دسته و ۱ قطعه متعلق به توبه است. سرانجام اینکه در گروه سفال قرمز

کنده، افزوده و فشاری و ترکیبی از آنها وجود دارد. نقوش کنده به شکل خطوط کوتاه مایل و تزیین افزوده به صورت برجستگی‌های مدور بر روی بدنه و یا کناره لبه ظرف اعمال شده است. نقوش دیگر عبارتند از: طرح‌های طابی افزوده، حلقه‌های گرد فشاری محصور در قابهای مثلثی، و حلقه‌های افقی که ظاهرآ با فشار انگشت ایجاد شده است (تصویر ۳۷).

سفال خاکستری

سفال خاکستری در سه طیف رنگی روشن، تیره و سیاه ظاهر می‌شود (تصویر ۳۱). اما در میان آنها رنگ خاکستری برخی قطعات به نوعی آبی روشن می‌ماند. سفال خاکستری روشن و تیره را اغلب ظروف طریق شاموت ماسه بادی تشکیل می‌دهد، حال آنکه سفال خاکستری سیاه چنی تیمه خشن دارد و شاموت آن ماسه نرم است.

شكل سفال

سفالهای خاکستری از لحاظ شکل متنوع‌اند. با توجه به قطعات به دست آمده در میان آنها می‌توان ظروف بزرگ با کف تخت به رنگ خاکستری روشن، کاسه‌های کوچک طریق با تزیین خطوط کنده، کاسه‌های بزرگ ساده و گاهی با تزیین کنده در زیر لبه، خمره‌های کوچک و بزرگ، ظروف پایه‌دار و سفالهای دسته‌دار را تشخیص داد. لبه سفالهای خاکستری در سه شکل خمیده به خارج، متمایل به داخل و در امتداد بدنه ساخته شده است. قطعات بدنه که ضخامت‌شان گاهی به یک سانتی‌متر می‌رسد، سطوح صاف و عمودی و بدون حالت و شکل خاص بوده و گاهی سطح آنها با نقشهای ساده‌ای مشکل از خطوط کنده موازی تزیین شده است. در چند نمونه محدود از سفالهای خاکستری تیره و خشن شکنگی محسوس و به عبارت بهتر زاویه‌ای در امتداد بدنه ظرف به سمت کف ایجاد شده است. بخش‌های زیرین و کف ظروف خاکستری در سه حالت گوناگون ساخته شده است:

- (۱) کف نخستی که با اتحابی به سمت داخل به بدنه می‌پیوندد.

(۲) کف مسطوحی که در محل اتصال به بدنه مانند نوع اول با اتحابی به سمت داخل باریکتر از کف شده و با خطوط

و لبه‌ها با سطحی تخت، اتحابی ملائمی به داخل یا خارج طرف دارند. شکنگی در اتحابی قطعات متعلق به بدنه اشاره بر وجود ظروف یا بدنه زاویه‌دار دارد. وجود ظروف دسته‌دار با توجه به قطعات شکسته و جدا شده دسته‌های مفتولی و نواری شکل و آثار محل اتصال آنها بر بدنه تعدادی از ظروف یا برجای مانده بخشی از دسته بر روی سفال تأیید می‌شود (تصویر ۳۴). دسته‌ها عموماً با نیم قوسی از روی بدنه و شانه طرف به لبه متصل شده‌اند. در چند نمونه قوس دسته از روی بدنه آغاز و با فاصله اندکی از لبه به زیر آن می‌پیوندد.

سطح ببرونی پیه‌سوزهای سفالی به شکل قطعات کوچک نخودی و آجری با قبه‌های مخروطی کوچک افزوده تزیین شده است (تصویر ۳۵). اما کامل‌ترین پیه‌سوز در دوشان تله، از برش ۱ در فضای معماری AF29: 404 به دست آمد (تصویر ۳۶). این پیه‌سوز از یک کاسه دهن باز کامل و سالم با سه پایه پهن نواری تشکیل شده است. اگرچه بخشی از انتهای شکسته آن با وجود دقت فراوان در حمل خاک به دست نیامد، اما با توجه به یکی از دو پایه کامل که قبل از آن یافت شده بود، نیز با توجه به ابعاد تقریباً برابر پیه‌سوزها می‌توان بلندی هر یک از پایه‌ها را بین ۱۰ تا ۱۲ سانتی‌متر در نظر گرفت. نحوه قرار گرفتن قبه‌های تزیینی مخروطی شکل در سطح بدنه و لبه ظرف متفاوت از یکدیگر است. در قسمت لبه برجستگی‌ها همانند مهره‌های گردنبند دور تا دور ببرونی طرح‌های مثلث شکل در کنار هم قرار گرفته‌اند. محل افتادگی شماری از مخروطهای تزیینی افزوده در چند نقطه بدنه ظرف کاملاً مشخص است. بر جداره داخلی کاسه پیه‌سوز آثار دود زدگی و سیاه شدگی به چشم می‌خورد. قطعات لبه و کف متعلق به لاوکها چنی خشن و شاموتی آمیخته با خرد سفال و مقدار اندکی کاه دارد. در پوششها قطعات مدور نخودی رنگی هستند به ضخامت ۱/۵-۳/۵ سانتی‌متر که از لحاظ ساختار مانند لاوکها به گروه سفال خشن تعلق دارد.

تزیین سفال

در میان قطعات به دست آمده از نوع سفال نخودی انواع ساده و بدون تزیین، و نمونه‌های تزیین شده با طرح‌های

مايل منشعب از آن بر می خوریم (تصویر ۳۰، ردیف دوم از پایین، قطعه سوم از راست). همچنین در یک قطعه سفال خاکستری ظریف نقشی ترکیبی مشتمل بر خطوط موازی کنده و خطوط نازک مايل به صورت داغدار بدنه ظرف را تزیین می کند (تصویر ۳۰، ردیف اول از پایین، قطعه دوم از راست). تزیین افزوده به شکل نوارهای پهن افقی یا موج بر روی برشی قطعات بدنه تمایان است. در نمونه هایی این نوارهای افزوده باریکتر بوده و با کمک خطوط مایل فشاری یا کنده، ظاهری شبیه طناب یافته است (تصویر ۳۰، قطعات اول و دوم از راست در ردیفهای دوم و سوم از بالا).

دوره II

سفال دوره II نیز در سه گروه خاکستری و نخودی و قرمز جای می گیرد، از مجموع ۱۰۲۵۳ قطعه سفال به دست آمده از دوره II حدود ۴۲ درصد را سفال نخودی، حدود ۵۸ درصد را سفال خاکستری و حدود ۱۰ درصد را سفال قرمز در بر می گیرد. نسبت درصدی سفال ظریف به خشن در گروه سفال خاکستری ۷۱ به ۲۹، اما در گروه سفال نخودی حدود ۹۱ و در گروه سفال قرمز ۱۴ به ۸۶ است. از مجموع سفال خاکستری ۷۶ قطعه به دسته و ۶ قطعه به لوله تعلق دارد، در گروه سفال نخودی ۵۸ قطعه به دسته و ۲ قطعه متعلق به لوله است و در گروه سفال قرمز ۱۸ قطعه به دسته تعلق دارد.

از میان گروه خاکستری ۶۹ درصد چرخ ساز است، حال آنکه ۱۷ درصد از سفال نخودی را سفال چرخ ساز تشکیل می دهد. ۷۲ درصد از سفال خاکستری از نوع ظریف، ۲۸ درصد از نوع نیمه خشن بوده و هیچیک از آنها خشن نیست، در حالی که تنها ۹ درصد از سفال نخودی از نوع ظریف بوده و در عوض ۸۵ درصد نیمه خشن و ۶ درصد از نوع خشن است. در واقع چنین استنباط می شود که استفاده از سفال نخودی عمدها برای مصارف آشپزخانه ای بوده است. این نظر را شکل ظروف نخودی که بخش بزرگی از آنها را کوزه های دهان گشاد و یا به عبارت بهتر دیزیهای دسته دار تشکیل می دهد تأیید می کند. در واقع آثار سیاهی حاصل از دود آتش یا لکه هایی از تغییر رنگ از نخودی به آجری بر اثر

موازی کنده حلقوی تزیین شده است. این حالت در واقع شکل پایه را به کف سطح داده است (لوح ۱۱: ۵۵).
۳) کفهای اندکی مقعر.

تزیین سفال

سفال خاکستری به سه شیوه کنده، داغدار و افزوده تزیین شده است. تزیین کنده از خطوط ساده با تعداد، جهات و زمینه های گوناگون تشکیل می شود. ساده ترین آنها نک خط افقی است بر کناره لبه چند قطعه سفال خاکستری روشن و تیره که از این لحاظ شباهتها بی با سفالهای به دست آمده از دوره I در زیر کف فضایی معماری AG28: 317 دارد (لوح ۶: ۵۵). تزیین دیگر از چند خط کنده موازی تشکیل شده که روی بدنه (لوح ۳: ۵۵) و پایه ظرف (تصویر ۳۸ و لوح ۱۱: ۵۵) کار شده است. در موازی بودن این خطوط به ویژه در مورد کاسمه های به نسبت کوچک و ظریف دقت فراوان به کار رفته، اما در ظروف بزرگ توجه چندانی به نظم آنها نشده است. نوع سوم تزیین کنده خطوط زیگزاگ محصور در میان دو خط افقی است که اغلب بر سطح بدنه سفالهای خاکستری تیره و سیاه نقش شده است.

نمونه ای جالب قطعه سفالی است متعلق به دسته ظرفی به رنگ خاکستری تیره (تصویر ۳۹ و لوح ۴: ۵۵). این قطعه بخشی از لبه، گردن و شانه ظرف و شکل کامل دسته را در بر می گیرد. روی دسته با خطوط متعدد کنده به صورت افقی در طرفین یک خط مرکزی عمودی و در میان آنها با دو خط زیگزاگ افقی، یکی در محل اتصال دسته به لبه و دیگری در بزدیکی محل اتصال به بدنه تزیین شده است. شانه ظرف را نوار پهنی مشکل از دو خط کنده موازی حلقووار در میان گرفته و درون آن با خطوط عمودی کنده کوتاه هاشور شده است. به نظر می رسد دسته ظروف سفالی خاکستری و سیاهی که تزیین اینچنین دارند پهن بوده و متمایز از دسته های دیگر است. سطح ظروف خاکستری روشن و تیره، تزیینی داغدار به شکل خطوط مواج و طرحهای هاشوری دارد. در چند نمونه از سفال خاکستری ظریف به طرحی شبیه اسکلت ماهی به صورت یک خط افقی مستقیم با خطوط نازک و

حرارت از نوع رنگ آجری دیواره اجاقها و تورها بر سطح سفال نخودی، به ویژه دیزینها مشاهده می‌شود.

تفکیک سفال مادی از سفال عصر آهن II و I

تفاوت فاحش در نوع و ترکیب شاموت، میزان ورزیدگی خمیر سفال، استفاده یا عدم استفاده از چرخ سفالگری، میزان حرارت، رنگ خمیره و پوشش، شکل ظروف در بدنه، پایه، لبه، دسته، نقشایه‌ها و تکینگ پیاده، کردن نقش بر سطح بدنه، تفکیک دو دوره ماد و عصر آهن را از یکدیگر به راحتی امکان‌پذیر می‌سازد. جزئیات این تفاوت‌ها در هر دو نوع سفال نخودی و خاکستری به شرح زیر است:

سفال نخودی

گل سفال نخودی عصر آهن با ماسه نرم، اما اغلب همراه با خردک کاه و گاهی خردک سفال آمیخته است. بیشتر آنها دست ساز بوده و به ندرت نمونه‌ای با چرخ سفالگری ساخته شده است. خمیر این سفال به خوبی خمیر سفال مادی ورز داده شده و بیشتر ظروف از نوع نیمه ظرفی‌اند. لبه‌ها ساده و اندکی به بیرون متمایل‌اند (تصویر ۴۲). شکم برخی از ظروف دهان پستانه زاویه‌دار است (تصویر ۴۲ راست و لوح ۱۵، ۱۶، ۲۰) (۶۶: ۶۶)، که نوع ظرفی‌تر و متناسب‌تر آن در دوره مادها تولید می‌شد. نوع دیگر دیزینهایی است یاله ساده و اندکی به بیرون برگشته (تصویر ۴۳ و لوح ۲۵: ۶۶؛ ۲۵: ۶۶) ظرفی با سه دسته و یک لوله. ته ظروف در این مرحله همگی مسطح و بدون پایه است. دسته‌ها از نوع نواری با مقطع بیضی بوده و همه آنها به صورت عمودی از لبه آغاز و به بدنه پایان می‌پذیرد. به این گروه باید در پوششها را نیز افزود (تصویر ۴۴ و لوح ۹) (۶۷: ۹).

سفال خاکستری

اگرچه گل سفال خاکستری عصر آهن با ماسه نرم آمیخته است، اما در مقایسه با سفال مادی به خمیر آنها به اندازه کافی ورز داده نشده است. همچنین، به عکس سفال مادی بیشتر آنها دست ساز بوده و در میانشان درصد اندکی چرخ ساز است. هر دو خمیر و پوشش سفالها در این دوره نسبت به سفال مادی تبره‌تر بوده و گاهی این تبرگی متمایل به سیاه

شکل سفال

مطالعه آماری دیگر نشان می‌دهد که در حدود ۵۲ درصد از سفال خاکستری و ۵۳ درصد از سفال نخودی را ظروف دسته‌دار تشکیل می‌دهد. دسته‌ها عمدتاً نواری، اما به ندرت مفتولی بوده و بر فتحانها، تنگهای کوچک، دیزینها و خمره‌های بزرگ افزوده شده است (لوح ۶۶). ته ظروف بدون استثناء مسطح بوده (لوح ۱۱، ۱۰، ۱۱، ۲۷: ۶۱؛ ۳-۶، ۱۰، ۱۹، ۲۲، ۲۵، ۲۷؛ ۶۱: ۱۳، ۲۹) (۶۶: ۵۷) و به ندرت پایه دارند (لوح ۱۱: ۱۳، ۲۹). در این میان پایه طرح ۲۹ در لوح ۶۶ بسیار جالب توجه و در نوع خود بین نظیر است. این ظرف کاسه‌ای است از نوع ظروف سه‌پایه، اما به هر یک از پایه‌ها یک دسته مفتولی افزوده شده است. به عکس دز مادی که در آن تعدادی ظرف لوله‌دار، به ویژه از نوع ناوادانی یافت شده است، در دوشان ته ظروف لوله‌دار بسیار اندک بوده و در یکی از نمونه‌های به دست آمده طرز قرار گرفتن لوله بر شانه ظرف به شیوه‌ای خاص و یگانه در فرهنگ سفال خاکستری به شمار می‌رود (لوح ۱۸: ۷۷).

ترزین سفال

سفالها در این دوره، به ویژه نوع خاکستری آن از لحاظ گل، ساخت، پخت و ترزین چه از نوع برشی یا داغدار شابه‌تر فراوان به خانواده سفال نوع مادی دارد، اما بین تردید به زمانی اندک کهنه تر در اوایل هزاره دوم و اوایل هزاره اول متعلق‌اند. ترزین ساخته شده است. این ترزین به صورت قیطان افزوده زیگزاگ مانند به دور بدنه حلقه زده و در زیر، نیز در نزدیکی پایه با ترزین برش همراه شده است (تصویر ۴۰ و لوح ۲: ۵۶). ترزین افزوده دیگری در مورد کاسه کوچکی با سه پایه به صورت قبه‌های کوچک مخروطی شکل به کار بسته شده است (لوح ۱۸: ۵۶). با توجه به آثار رنگ سیاه حاصل از سوخت ماده‌ای چرب که بر سطح داخلی بدنه تمامی نمونه‌های به دست آمده بر جای مانده است، در

دال بر تعلق آنها به دو دوره را ارائه نمی‌کند. برش VIII در بخش جنوبی دوشان تپه نیز با وجود ارائه مدارک روشن تری از جزئیات تفکیک سفال عصر آهن از سفال مادی، به همین ترتیب توانست مدارکی هرچند ناچیز از وجود دو دوره متمایز عصر آهن I و II در اختیار ما قرار دهد.

تصاویر ۴۹ و ۵۰ به ترتیب نمونه‌هایی از سفال به دست آمده از گمانه لایه‌نگاری از عمق ۴ تا ۶/۲۵ متر از نقطه ثابت، یعنی تا خاک پکر را ارائه می‌کند. در این نمونه‌ها به استثنای در قطعه سفال متقوش قرمز، هیچ تفاوتی میان جنس، ساخت یا شکل آنها از یک سو، و سفال خاکستری لایه‌های مقدم بر دوران ماد در تمامی دوشان تپه به چشم نمی‌خورد، به گونه‌ای که تمامی آنها را به راحتی می‌توان به یک دوره واحد نسبت داد. در این صورت، با توجه به تقسیم‌بندی عصر آهن مقدم بر دوره مادها به دو دوره آهن I و II، باید پذیرفت که ورود مردمان دارندۀ سفال خاکستری به دشت ساوجبلاغ و در سطحی گستردۀ تر به فلات مرکزی^۱ در عصر آهن II انجام گرفته است. در حالیکه با معیارهای باستان‌شناسی انتساب به مرحله معماری به ارتفاع بیش از ۳/۵ متر به اضافه حدود ۲/۵ متر بقایای فرهنگی فاقد معماری به یک دوره ۳۰۰ تا ۴۰۰ ساله منطقی به نظر نمی‌رسد و اشاره بر طول زمان پیشتری دارد.

بنابراین، به نظر می‌رسد که سفال عصر آهن مقدم بر دوران هخامنشیان تنها از دوره سفالی تشکیل شده بود. همان‌گونه که بخش سفال قبور عصر آهن از جیران تپه اشاره شده است، به نظر می‌رسد که بخش عمدۀ ای از تفاوتی‌ای موجود در سفال خاکستری که کایلر یانگ و دیگران را به تقسیم‌بندی‌های یاد شده واداشت، از یک سو ویژگی‌های محلی و از سوی دیگر نادیده گرفتن تفاوتی‌ای فاحش میان سفال کاربردی و سفال تدفینی بوده است.

بنابراین، محوطه ازبکی که در آن با قرار گرفتن بقایای استقرار مانند آثار معماری بی‌نظیر مردمان عصر آهن در دوشان تپه و در کنار آن گورستان متعلق به همان جامعه که تنوع عظیمی از سفال کاربردی و سفال تدفینی همزمان را عرضه می‌دارد، تجدید نظر کلی و همه جانبه در مورد

^۱. انتقام فلات مرکزی به این تصویر به دلیل آن است که در هیچیک از سفالهای منتشر شده در این مخلقه پهناور سفال مشخصی که بتوان آن را به دوره کهن‌تری متشبّه کرد دیده نشده است.

است. سطح برخی از ظروف آنجان براق است که بیشتر به ظروف آهنه می‌ماند تا سفالی (تصویر ۴۵)، لب‌ها تنوع زیادی دارد و نوع بسیار متداول آن لب خجیم شده قیطانی است. اما برخی از لب‌ها ساده‌اند (تصویر ۴۶). از لحظه تزیین بدنه ظروف متقوش با خطوط کنده، افزوده یا داغدار تزیین شده است. نقشایه‌های داغدار به صورت هاشور ساده یا مقاطعه و تقوش کنده عمدتاً شیارهایی هستند که به دور بدنه ظرف حلقه زده است (تصویر ۴۷). ته این دسته از ظروف سطح است و نوع پایه‌دار آن سه پایه کوتاهی است که در دوره عک منسخ می‌شود. دسته‌ها نیز مانند دسته‌های ظروف مادی مستولی و نواری است و نوع متفاوت آن گاهی به حالت افقی به له یا زیر آن متصل می‌شود (تصویر ۴۸).

از زیبایی دوره‌بندی سفال عصر آهن

در مورد طبقه‌بندی سفال خاکستری عصر آهن در ایران و تشبیه آن به دوره‌های گوناگون اختلاف نظرهای چشمگیری وجود داشته و همچنان به صورت یکی از موضوعهای حقیقت از گذشت در باستان‌شناسی ایران باقی مانده است. حفریات ازبکی به دلیل موقعیت ویژه‌ای که دارد و قادر است اطلاعات پر مدارک بسیار ارزشمندی را در مطالعه دقیق تر جایگاه این سفال در گاهنگاری ایران در اختیار محققان قرار دهد، تردیدها در مورد درستی یا نادرستی دیدگاههای ارائه شده درباره این شریه‌گ سفالی را بیش از پیش افزایش داده است. اگرچه ما در طول شش فصل کاوش اطلاعات بسیار ارزشمندی را در مطالعه درست تر این سفال به دست آورده‌ایم، با وجود این، هنوز راه درازی برای تقسیم‌بندی درست سفال خاکستری در پیش روس است. ما توانسته‌ایم مدارک فراوانی را در شناخت دقیق تر سفال دوره مادها گردآوری کنیم، و تا حدود زیادی سفال دوره‌های کهن تر آهن I و II را (اگر چنانچه وجود این دو دوره دست کم در فلات مرکزی آنجان که گفته می‌شود درست باشد) از سفال مادی تشخیص دهیم، اما مدارک سفالی متعلق به عصر آهن مقدم به دوره مادها در برش آ در دوشان تپه با وجود ارائه چهار متر بقایای معماری بی‌نظیر و یکبارچه از سه مرحله معماری از دوره‌های کهن تر عصر آهن و پنج متر بقایای فرهنگی متعلق به سفال خاکستری شواهدی

عمق ۷/۱۳ متری از نقطه ثابت، یعنی روی خاک بکر در کنار چند قطعه سفال خاکستری است. این نشان می‌دهد که پس از فرهنگ قلات قدیم B دامنه هیچیک از فرهنگ‌های مقدم بر سفال خاکستری مانند فرهنگ سفال آلویی و یا فلات میانه و جدید که حضورشان در این محوطه تأیید شده است، تا دوشنان تپه کشیده نشده است.

تقسیم‌بندی این سفال به دوره‌های سه گانه آهن I-III را الزام آور ساخته است. زیرا مطالعه یافته‌های سفالی دوشنان تپه به احتمال فراوان‌ما را قادر خواهد کرد تا تقسیم‌بندی صحیح تر و منطقی‌تری را دست‌کم برای سفال خاکستری فلات مرکزی ایران ارائه کنیم.

نکته مهم دیگری که یافته‌های سفالی از گمانه کوچک در دوشنان تپه می‌آموزیم حضور دو نکه سفال قرمز منقوش در

انضمام یکی دو تمعونه از ظروف نیمه خشن مخلوطی از ماسه و کاه و در نمونه های معده دی از سفال خشن صرفاً کاه است. بخش عمده سفالها چرخ ساز و حدود ۲۰ درصد آنها دست سازند که از این تعداد حدود ۵۰ درصد سفال خشن، ۱۵ درصد سفال نیمه خشن و ۱۰ درصد را سفال طریف تشکیل می دهد. بیشتر سفال دست ساز در دو گروه خشن و نیمه خشن از نوع قرمز قرار می گیرد و نسبت آن به سفال نخودی به ترتیب ۸۵ به ۱۵ و ۸۳ به ۱۷ است. اما به عکس، بیشتر سفالهای دست ساز طریف از نوع نخودی است و نسبت آن به سفال قرمز ۷۰ به ۳۰ است. پخت سفالها در مجموع به خوبی انجام گرفته و رنگ سطح آنها به استثنای موارد انگشت شمار یکدست است و تنها ۹ درصد آنها بر اثر حرارت کم به خوبی پخته نشده و لایهای از مفرغ آنها خاکستری و در موادی سیاه است. بیشتر سفالهایی که پخت آنها به خوبی انجام نشده است از نوع ظروف خشن بوده و ۲۶ درصد این نوع سفال را تشکیل می دهند، در حالی که این تعداد در میان سفال نیمه خشن ۱۰ درصد و در مورد سفال طریف ۳ درصد است.

گروهی از سفالهای این دوره را به دلیل ساختار ویژه ای که دارد سفال «آشپزخانه» نام نهادیم. رنگ پوشش این نوع سفال که عمدتاً در میان ظروف خشن یافت می شود معمولاً در داخل و گاهی نیز در داخل و خارج از غوانی بوده و سطح خارجی تعدادی از آنها دود زده و سیاه است.

شكل سفال

سفال دوران مادی را می توان از لحاظ شکل به دو گروه ظروف دهان بسته و ظروف دهان باز تقسیم کرد. گروه تختست خمره ها، کوزه ها، پارچه ها و فنجانها را در بر می گیرد، و گروه دوم بثقبها و کاسه ها را شامل می شود. خمره ها در سه زیر گروه بدون گردن، گردن کوتاه و گردن بلند جای می گیرند. شکل بدنه خمره ها در مجموع کروی یا اندکی بیضوی بوده و بدون زاویه است. در خمره های بدون گردن (الواح ۱-۵؛ ۹۳؛ ۹۱) شانه بلا فاصله به لبه تبدیل می شود، در حالی که در خمره های گردن کوتاه،

ازیکی X : سفال مادی

الف. سفال مادی در دز

سفال ته ازیکی در سه گروه نخودی، قرمز روشن و خاکستری جای می گیرد. از مجموع ۷۴۵۸ قطعه سفال به دست آمده ۴۰ درصد نخودی، چهل درصد قرمز روشن، ۱۸ درصد خاکستری و ۲ درصد سفال پیش از تاریخی است که در میان مصالح معماری مانند خشت و گل از یابین ته به بالا راه پافته است. سفال نخودی معمولاً ظروف در اندازه های کوچک و متوسط به یابین را شامل می شود و سفال قرمز که عدتاً پوششی به رنگ نخودی دارد بیشتر ظروف در اندازه های متوسط به بالا و بزرگ را در بر می گیرد. در میان سفال قرمز می توان طیفی از رنگهای آجری روشن تا قهوه ای روشن و صورتی تا نارنجی را تشخیص داد. این هر دو گروه را می توان از لحاظ جنس به سه گروه طریف، نیمه خشن و خشن تقسیم کرد.

به استثنای درصد بسیار کمی، گل هر سه نوع سفال به خوبی ورز داده شده و تنها تفاوت آنها در ریزی و درشتی شاموت است. این ماده در سفال طریف ماسه بادی از نوع سیار نرم که تشخیص دانه های آن با چشم غیر مسلح کار آسان نیست؛ در سفال نیمه خشن ماسه نرم که دانه های آن انسکی درشت تر از نوع ماسه بادی است و در سفال خشن هسته ریز است که دانه های آن در مورد بزرگی از ظروف بزرگ خمره ای به طور غیر متعارف درشت تر است. افزون بزر آن، ماده چسباننده حدود نیم درصد از ظروف خشن به

گردن به صورت قوس ملایم (برای مثال، الواح ۱۲، ۱۳؛ ۸۸: ۷۸، ۷۶، ۷۴؛ ۸۱: ۲، ۷؛ ۸۲: ۵، ۷، ۱۰-۱۲؛ ۸۲: ۹) این واقعیت نشان می‌دهد که در این زمان دست کم در فلات مرکزی ظروف لوله‌دار کاربرد چندانی نداشته است.

در صد پارچه‌ای نیز نسبت به انواع دیگر ظروف بسیار اندک است. یادآور می‌شود که پارچ در معنی ظرف کوزه مانندی است که لبه آن برای ریختن آسان‌تر می‌باشد در نقطه مقابل دسته به شکل ناودانی است، حال آنکه ظروف این زیر گروه به استثنای یک نمونه (لوح ۱۳: ۸۱) قادر چنان لبه‌ای هستند و ما این نام را صرفاً به خاطر اندازه و شباهتی که در ظاهر به چنان ظروفی دارد پارچ نامیده‌ایم. این پارچها (لوح ۳: ۱، ۳؛ ۸۱: ۱، ۳) گردن بلندی دارد که به سمت لبه تدریج در قوسی به بیرون متغیر می‌شود.

کوزه‌ها را می‌توان از لحاظ ساختار شکل دیگری از خمره‌ها به حساب آورد، با این تفاوت که ابعاد و دهانه کوزه‌ها کوچک و تنگ‌تر است. همه کوزه‌ها بدون دسته‌اند و در مقایسه با تعداد چشمگیر قطعات متعلق به لبه و گردن، هیچ دسته‌ای را که بتوان از لحاظ ساختار و اندازه به کوزه‌ها نسبت داد یافته نشده است. این ظروف را از لحاظ شکل گردن و لبه می‌توان در دو زیر گروه قرار داد. کوزه‌ها با گردن ساده که تعدادشان اندک است (برای مثال، الواح ۱۱، ۱۲، ۲۲؛ ۸۵: ۱، ۳، ۶، ۱۰، ۱۰، ۱۳) و کوزه‌ها با گردن تزیینی که در اکثریت اند (لوح ۱۳: ۸۷) لبه کوزه‌ها در گروه اول بیشتر ساده (ماهی به اشکال گوناگون ضخیم شده است (برای مثال، لوح ۱۰، ۱۳؛ ۸۵: ۱۰، ۱۳). گردن نمونه‌هایی از کوزه‌ها در این گروه در خطی مستقیم و با زاویه‌ای تقریباً ۴۵ درجه به خارج برگشته و از این لحاظ ممکن است که به گروه دیگری از ظروف تعلق داشته باشد (لوح ۱، ۲؛ ۸۷: ۷).

گردن تزیینی در همه کوزه‌ها عمودی است، اما در نزدیکی لبه یک بار با قوسی ملایم به خارج متغیر شده و پس از ایجاد شکستگی یا زاویه‌ای کوچک با قوسی مشابه به مسیر عمودی باز منگردد و پس با قوس ملایم یا تند دیگری به لبه پایان می‌پذیرد (لوح ۱۰، ۱۱؛ ۸۷: ۴، ۶). گاهی این شکستگی یا زاویه صرفاً در سطح بیرونی گردن ایجاد شده است (لوح

۱۰؛ ۸۸: ۱۲، ۱۳) یا قوس تندی (برای مثال، لوح ۵؛ ۸۸: ۵) ظاهر می‌شود که میان شانه ظرف و لبه قرار می‌گیرد. لبه‌ها در خمره‌های بدون گردن معمولاً ضخیم شده (لوح ۹۳)، اما در برخی دیگر به صورت افقی به سمت خارج کشیده شده است (لوح ۲-۵؛ ۹۱). حال آنکه در خمره‌های گردن کوتاه لبه‌ها عمدتاً ساده بوده و در مواردی گردی آنها بخ شده است (لوح ۵: ۱؛ ۹۲). در نوع دیگری از خمره‌های بدون گردن لبه به صورت دو شاخه در آمده و از این بابت شباهت به دهانه قوریه‌ای چنین امروزی دارد. به این ترتیب حاشیه‌ای در درون برای نهادن درپوش بر روی ظرف به وجود آمده است.

در خمره‌های گردن بلند گردنها معمولاً با قوسی ملایم به سمت خارج متغیر شود (لوح ۱۳: ۴، ۷، ۱۲، ۱۴؛ ۹۰: ۳)، اما در برخی مستقیم و اندکی مایل به سمت خارج (لوح ۵، ۱۴؛ ۹۰: ۳) و یا در خطی مستقیم نخست به سمت داخل متغیر شده و پس از تشکیل زاویه‌ای در میانه گردن به سمت خارج تغییر مسیر می‌دهد (لوح ۲: ۹۰). لبه‌ها در این زیر گروه از خمره‌ها یا ساده‌اند و یا اندکی ضخیم شده‌اند. لبه‌های ساده معمولاً بخ (لوح ۷: ۱۳، ۱۴؛ ۹۰: ۷، ۱۳، ۱۴) و گاهی گرد (لوح ۸، ۱۲؛ ۹۰: ۱، ۴) هستند. بیشتر خمره‌های گردن بلند در قسمت‌های لبه، گردن و یا در انتهای شانه، جایی که شانه به گردن تبدیل می‌شود، با نقش کنده تزیین شده و در برخی از آنها در خط کنارمساز بیرونی گردن دو قوس ملایم و معقر در محل اتصال خود زاویه یا شکستگی کوچکی را به وجود آورده است (لوح ۱۱، ۱۲، ۱۳؛ ۹۰: ۶، ۷، ۱۱، ۱۲، ۱۴). نمونه‌های فراوان از بدنه سفالها نشان می‌دهد که علاوه بر گردن و لبه دست کم نیمة بالایی بدنه و شانه ظروف خمره‌ای نیز به شیوه‌ای مشابه به کمک خطوط کنده (لوح ۶: ۹۱؛ ۷: ۸؛ ۸۸: ۲؛ ۷۹: ۷) و گاهی کنده و فشاری (تصویر ۵۱ و لوح ۷: ۷۹) تزیین می‌شد.

در میان ظروف کامل برای طراحی ظرفی است لوله‌دار و به شکل قوری، اما در ابعاد بسیار بزرگتر که از این بابت به خمره‌ها شباهت دارد (لوح ۷: ۷؛ ۸۱: ۷). در طول شش فصل کاوش در مجموع ۱۴ لوله متعلق به ظروف لوله‌دار از محدوده دز به دست آمد. هشت عدد از این لوله‌ها معمولی (لوح ۸

در مواردی به جای شکستگی زائدہای شبیه گره شاخ بر کوہی به آن افزوده شده است (لوح ۷۲: ۲۰) و در نمونه‌ای هم بدن در محل شکستگی انذکی به داخل تشهی و در نتیجه از قطر دایره آن انذکی کاسته شده است (لوح ۷۴: ۷). تزیین لبه‌ها در این کاسه‌ها به شرح زیر متنوع است:

۱. لبه‌هایی که به سمت خارج روی بدن تا شده و لبه ضخیم شده جدیدی به وجود آورده است (لوح ۹, ۱۱, ۱۳: ۷, ۷۲: ۳, ۷).

۲. لبه‌هایی که در خط افقی به سمت خارج پیچیده است (لوح ۱۸: ۷۲).

۳. کاسه‌هایی که لبه آنها همانند مفتول گرد شده است (لوح ۱۰, ۱۵, ۱۹, ۲۱: ۷۲).

۴. سرانجام کاسه‌هایی که لبه آنها به سمت داخل به صورت مثلى وارونه ضخیم شده است (لوح ۱۱, ۱۳, ۱۵: ۷۴: ۶, ۹).

تعدادی از کاسه‌ها را به دلیل دسته‌ای که به آنها افزوده شده است می‌توان در زیر گروه دیگری تحت عنوان «کاسه‌های دسته‌دار» طبقه‌بندی کرد. این دسته‌ها گاهی به صورت افقی در زیر لبه و تقریباً به موازات آن به بدن متصل شده‌اند (لوح ۱-۳: ۷۷) و در برخی دیگر اتصال آنها به بدن به حالت عمودی است (لوح ۵: ۷۷).

نه تمامی ظروف بدون استثناء کاملاً مسطح بوده و شمار ظروف پایه‌دار انذک است. ظروف پایه‌دار از هر نوع حلقوی یا بسیار کوتاه شبیه حلقوی تقریباً متداول است، اما نوع دیگر که از شکلهای شاخص در دوران ماد به شمار می‌رود کاسه‌های کم عمق یا لاوک مانند ایستاده بر سه پایه است. شمار این نوع ظروف اگرچه در مقایسه با بیش از ده هزار قطعه سفال به دست آمده از دوره ماد از تعداد انگشتان یک دست فراتر نمی‌رود، به نظر می‌آید ظروف متداول بوده باشد. زیرا علاوه بر مجموعه بنای دز (لوح ۲۸: ۸۲, ۱۴, ۱۵: ۷۲), از برش VIII (لوح ۴۰-۳۶: ۱۰۵; ۷۱: ۱۲: ۷۷)، از برش X (لوح ۱۱۰: ۲۱)، از گورستان عصر آهن در جیران تپه در شکل لاوکهای بزرگ خاکستری روشن (تصویر ۵۲ و لوح ۱۰, ۷, ۱-۵: ۳۱) و از دوشان تپه در شکل کاسه‌های

۱۳: ۱۱, ۱۲: ۸۷). در هر دو مورد لبه‌ها گاهی به حالت گرد (لوح ۹-۱۱, ۱۴: ۶, ۸, ۱۳: ۸۷) اما بیشتر مثلى (برای مثال لوح ۱۴: ۸۷) ضخیم شده است.

شکل دیگر، ظروفی هستند شبیه فنجان که بدن آنها شکهای باله متعایل به داخل (لوح ۹: ۸۱), به خارج (لوح ۵: ۸۱)، یا زنگی شکل باله متعایل به خارج است (لوح ۴: ۸۱).

بنقاها نخستین زیرگروه از ظروف دهان باز را تشکیل می‌دهد (لوح ۲, ۸: ۷۵, ۱, ۴: ۷۴). باید توجه داشت که انتساب در نمونه در لوح ۷۹ به زیر گروه بنقاها با تردیدهایی همراه است، زیرا امکان دارد هر دوی آنها پایه طرف باشد، هر چند که هیچ شانه‌ای از ظروف پایه‌دار از نوع مورد بحث در دست نیست. به یکی از آنها در قسمت لبه زائده‌هایی افزوده شده است که احتمال دارد در اصل به عنوان عامل تزیینی در فواصل مساوی به دور تمامی لبه ظرف نکرار می‌شده است.

در زیر گروه کاسه‌ها با دو نوع کاسه دهان بسته و دهان باز رو به رو هستیم. عمق کاسه‌های دهان بسته انذک است. در این ظروف بدن به قوس ملایم از پایه آغاز شده و با قوس نسبتاً تندتری در جهت داخل به لبه پایان می‌پذیرد. لبه این کاسه‌ها ساده بوده و انذکی ضخیم و گرد شده است (لوح ۱۵, ۱۶, ۱۷, ۱۸, ۱۹, ۲۰, ۲۱, ۲۲: ۲, ۴, ۶, ۷, ۸, ۱۰, ۱۱, ۱۲: ۷۲). در مواردی چهار خط کنده موازی بدن را در زیر لبه تزیین می‌کند (برای مثال، لوح ۷۲: ۸). بدن آنها در نزدیکی دهان باز در اشكال گوناگون ساخته شده است:

نخست آنها که در قوس ملایم و اریب از پایه آغاز شده و بدون تغییر به لبه ساده گرد پایان می‌پذیرد (لوح ۱۸: ۵, ۱۷: ۷۴).

دوم بدنها که قوس آنها در نزدیکیهای لبه به گونه‌ای ملایم به خط مستقیم و تقریباً عمودی (لوح ۱۲, ۱۴, ۲۰: ۷۲) یا متعایل به داخل (لوح ۱۵: ۲, ۷, ۸, ۱۰: ۷۲) تبدیل می‌شود.

سوم کاسه‌هایی که قوس بدن آنها در نزدیکیهای لبه شکسته و با ایجاد زاویه در خط افقی در شکل عصربی (لوح ۱۷: ۷۲) یا انذکی متعایل به داخل (لوح ۱۵: ۵, ۱۰) به لبه می‌انجامد.

به دست آمد (لوح ۶: ۷۹).

استفاده از دسته برای ظروف در دوره ماد بسیار متداول بود. بیشتر دسته‌ها مفتولی اما شمار دسته‌های نواری نیز چشمگیر است. به استثنای کاسه‌های کوچک کم عمق باله اندکی ضخیم شده و متمایل به داخل (تصاویر ۵۷ و ۵۸ و لوح ۳: ۸۲) و احتمالاً فنجانها که در نمونه ارائه شده (لوح ۲: ۸۰) شکل دائیره دهانه بر اثر فشار وارد در کوره قبل از پخت به بیضی تبدیل شده، تنها ظروف دهن تنگ مانند پارچه‌ها، تنگها، کوزه‌ها و خمره‌ها دسته دارد (لوح ۸۰ و ۸۱).

به استثنای کاسه‌های یاد شده که در آنها دسته‌ها به طور افقی در سطح لبه یا اندکی پایین‌تر به بدنه متصل شده است، بقیه دسته‌ها عمودی است. دسته افقی کاسه‌ها و تمامی دسته‌های عمودی ظروف کوچک و سیک مفتولی بوده و ظروف بزرگتر و سگین‌تر دسته پهن نواری دارد (تصاویر ۵۹ و ۶۰).

گرچه نمونه کاملی از ظروف بزرگ در اختیار نداریم، اما به دلیل حجم بزرگ آنها به نظر منرسد که می‌باشد دو دسته داشته باشند. در یک مورد خاص یک دسته کوچکتر به زیر دسته بزرگتر افزوده شده که احتمال جنبه تزیینی آن بعید نیست (لوح ۱۳: ۸۲ و تصویر ۶۱ ردیف دوم از پایین، قطعه سفال سوم از سمت راست که اشتهاها وارونه قرار گرفته است)، سرانجام اینکه در یک دسته مفتولی بسیار بزرگ که بی‌تردید به خمرة حجمی تعلق داشته، نحوه اتصال دسته‌ها به ظروف بزرگ را به خوبی مشاهده می‌کنیم. برای نصب این دسته به بدنه برخلاف معمول در محل اتصال سوراخهایی در بدنه ظرف ایجاد کرده و پس از گذراندن دو سر دسته از سوراخها، آنها را در سمت داخل پرج کرده‌اند. به این ترتیب اتصال دسته‌ها به بدنه به مراتب محکم‌تر از نصب دسته‌های معمولی است (تصویر ۵۱، ۵۲ ردیف پایین، دسته دوم از سمت چپ و لوح ۱۴: ۸۲).

برخی از دسته‌ها در بالا تزیینات افزوده‌ای مانند دکمه (تصویر ۶۱، ردیف دوم، دسته سوم از سمت چپ و ردیف آخر، دسته چهارم از هر دو سمت)، کوهان (تصویر ۶۱، ردیف سوم، دسته اول از سمت راست و ردیف آخر، دسته‌های دوم و سوم از سمت راست) و شاید جانوران (لوح ۱۳: ۸۰) دارد. اگرچه تمامی ظرف در این طرح بازسازی است، اما قویاً

کوچک نخودی که تمامی بدنه خارجی آنها با مخروطهای افزوده تزیین شده (تصویر ۵۳ و الواح ۱۸-۲۰ و ۵۶: ۲؛ ۵۶: ۲۰) به دست آمده است. اما تعداد انگشت شمار آنها شاید به دلیل کاربرد غیر روزمره آنها، برای مثال در میهمانیها و رویدادهای خاص بوده است.

سه ظرف پایه‌دار به دست آمده از درز که هر سه به گروه کاسه‌های کم عمق تعلق دارد در نوع خود در منطقه بین نظیر است. پایه‌های دو عدد از این کاسه‌ها از لبه ظرف آغاز می‌شود (لوح ۱۵: ۷۱؛ ۱۲: ۷۱). در هر دو ظرف پایه‌ها توالی هستند، اما مقطع شماره ۱۵ حلقوی و مقطع شماره ۱۲ راستگوش است. هر یک از پایه‌های راستگوش با سه سوراخ گرد و میخی شکل تزیین شده است که شباهتی به چشمها و بینی دارند. پایه‌ها در کاسه سوم به صورت دسته‌های مفتولی شبیه دسته کوزه لوله‌دار در لوح ۱۴: ۸۰ ساخته شده و به تیغه پایین بدنه نصب شده است (لوح ۱۴: ۷۱). تنها یک ظرف قندان مانند با پایه بسیار بلند (تصویر ۵۴ و لوح ۱۴: ۷۶) و یک پایه به شکل پای انسان (تصویر ۵۵) از این حفریات به دست آمده است. اگرچه کاسه‌های سه پایه‌ای دو شان ته با تزیین افزوده قبه‌ای از لحاظ رنگ خمیر، رنگ پوشش و ساخت شباهت کامل به گروه ظروف خشن مادی از نوع «سفال آشپرخانه» دارد، آنها را در عمق حدود دو متری از نقطه ثابت در لایه II مربوط به عصر آهن II به دست آورده‌ایم و بتایراپین، در انتسابشان به دوره ماد باید جانب احتیاط را رعایت کرد. به دلیل آثار دود زدگی و سیاهی درون نمونه‌های دو شان ته، به ویژه در نزدیکی قله، و تزیین خاص بدنه و پایه تصور می‌شود که کاربرد آنها به صورت پیه‌سوز بوده است. اما یک پیه‌سوز در لوح ۱۴: ۷۶ در نوع خود کاملاً یگانه است. این پیه‌سوز سفالی صلیب شکل یک حفره بزرگ در مرکز و چهار حفره کوچکتر هم اندازه در انتهای هر یک از بازویهای صلیب برای ریختن روغن دارد و در واقع پیه‌سوزی پنج شله بوده است. از دیگر یافته‌های سفالی قمقمه‌های تقریباً بیضی شکلی است که نمونه کامل آن از لایه کاوش در چهارخانه AT59 (تصویر ۵۶ و لوح ۱۵: ۸۰) و نمونه‌ای ناقص نیز از قمقمه دایره شکل از لایه سطحی در چهارخانه AT56 در بالای ته

تاریخی به کمک خطوط کنده کوتاه و به نسبت کمتر به شیوه فشاری انجام می‌گرفت. خطوط کنده تزیینی به صورت مایل در ریدیهای افقی به دور گردان (تصویر ۶۷، چپ، قطعه میانی و الواح ۹۰: ۹؛ ۸۳: ۹)، شانه (الواح ۶: ۹۱؛ ۱۰: ۹۲؛ ۹۴: ۱)، و تبعه بالایی شکم ظرف (لوح ۲: ۸۸) کشیده شده است. این ریدیهای از یک تا چهار متفاوت است. هنگامی که ریدیهای بیش از یکی باشد جهت خطوط مایل در هر ریدیف در جهت مخالف خطوط مایل در ریدیهای بالایی و پایینی است. در نتیجه در ریدیهای دو تایی خطوط حالت جناغی دارد (الواح ۶: ۹۳؛ ۶: ۹۱؛ ۱۴: ۲، ۶، ۱۴؛ ۹۰: ۲). تزیین دیگر از نوع مشابه به صورت ریدیف خطوط شکسته ظاهر می‌شود (لوح ۷: ۸، ۱۲: ۹۰). گاهی خطوط کنده بلندتر بوده و به صورت هاشور متفاوت یکدیگر را قطع می‌کنند (الواح ۱: ۹۴؛ ۹۰: ۴). در یک تکه سفال خطوط کنده به حالت افقی روی هم قرار گرفته است (لوح ۲: ۹۴).

تزیین فشاری که معمولاً شانه ظروف خمره‌ای را تزیین می‌کند به کمک فشار مقطع عرضی چیزی شبیه نی یا لوله فلزی ایجاد می‌شود (تصویر ۵۱ و لوح ۷: ۳-۵، ۷).

سفال خاکستری

خمیر سفال خاکستری کاملاً ورز داده شده و شاموت آن مانند سفال نخودی ماسه بادی است. بجز استثنایی، سفال خاکستری در این دوره تماماً چرخ‌ساز بوده و پخت آنها به خوبی انجام گرفته است. حدود ۹۰ درصد آنها به گروه ظروف طریف تعلق داشته و همه آنها پوشش دارد. رنگ پوشش همیشه به رنگ خمیر سفال بوده و پخت آنها به خوبی انجام گرفته است. لبه ظروف در این گروه به اشکال گوناگون شکل گرفته و این یکی از ویژگیهای شاخص سفال این دوره به شمار می‌رود. ته ظروف همانند ظروف نخودی بیشتر مسطح یا مقعر است، اما گاهی سه پایه‌ای به شکلهای گوناگون دارد.

دسته‌ها نیز همانگونه که در ظروف نخودی مفتولی و نواری بوده و نوع مفتولی آن گاهی به حالت افقی به لبه یا زیر آن متصل می‌شود. افزون بر آن، تزیین دکمه‌ای بر روی قوس

احساس می‌شود که این سر پرنده متعلق به تزیین دسته ظرفی بوده است. دلایل چنین برداشتی عبارتند از: ۱- سه عدد از پارچهای به دست آمده (تصویر ۶۲ و لوح ۱۶: ۵، ۱۰، ۱۶؛ ۸۰: ۵) شباhtی فراوان به ظروف فلزی هخامنشی دارد و از طرفی سر پرنده از لحاظ جنس، ساختار، اندازه و ظرافت به این سه ظرف نزدیک است (تصویر ۵۵، دوم از سمت راست).

۲- ظروف سفالی با تزیین سر جانور به شیوه‌ای مشابه در دیگر محظوظه‌های متعلق به هزاره اول گزارش شده است. با وجود این، به دلیل وجود لوله‌های ناوادانی با تزیین سر جانور (الواح ۱۱: ۷۸؛ ۴: ۶؛ ۷۷: ۵، ۱۱) بازسازی دیگری از این سر پرنده به عنوان تزیین لوله ناوادانی به عمل آمده است (لوح ۷۸: ۱۰).

لوله‌ها از هر دو نوع معمولی و ناوادانی به دست آمده است. لوله‌های معمولی (تصاویر ۵۹ و ۶۰) به حالت مایل و رو به بالا بوده و اندازه آنها نسبت به لوله‌های ناوادانی کوتاه‌تر است. اگرچه چندین نمونه از لوله‌های ناوادانی یافت شده است، هیچیک از آنها همراه با ظرف به دست نیامده و هیچ کدام از آنها کامل نیست. تنها دو قطعه از این لوله‌ها با قسمت کوچکی از بدنه همراه هستند که یکی از آنها با دو شاخ و دیگری با سر بزرگ‌تر تزیین شده است (تصویر ۶۳ و لوح ۷: ۷۸). به کمک لوله با تزیین سر بزرگ و با در نظر گرفتن ظروف مشابه از حفریات سیلک بازسازی لوح ۵: ۷۸ به عمل آمده است. افزون بر آن، از حفریات دز سر تزیینی سه جانور دیگر شامل بزرگ‌تر، پرنده عقاب مانند و اسب کشف شده که سر بزر و سر اسب، همانگونه که در بازسازیهای لوح ۱۱، ۱۲: ۷۸ نشان داده شده، بی‌تردید زمانی لوله‌های ناوادانی را تزیین می‌کرده است. در مورد سر پرنده در سطور بالا صحبت شد.

تزیین سفال

ظرف کوچک و پایین تر از متوسط جز در موارد خاص ساده و بدون تزیین بوده (تصویر ۶۶: ۶۴)، حال آنکه ظروف در اندازه‌های متوسط به بالا تزیین افزوده، کنده، فشاری و برشی دارد (تصاویر ۵۱ و ۷۷). تزیین ظروف سفالین در دوران

وجود قطعاتی از ته ظروف از هر دو نوع خمره‌ها و کاسه‌ها نشان می‌دهد که ته بیشتر آنها نخت (لوح ۲۹-۳۱: ۲۴، ۲۶، ۸۲: ۲۴، ۲۶) و شمار کمتری مقرنند (لوح ۲۳: ۸۲). نوع دیگری از ته ظروف که نخستین بار در این دوره پدیدار می‌گردد افزودن حلقه‌ای از گل به محیط دائیره ته ظرف است که اصطلاحاً آن را پایه حلقوی می‌نامند (لوح ۲۵: ۸۲).

تربیین ظروف خاکستری در ازبکی به دو شیوه کنده و داغدار انجام گرفته است، اما تعداد ظروف تربیین بسیار اندک است. کاسه شماره ۱۷ در لوح ۷۵ یا دو خط افقی کنده در زیر لبه، و در زیر آن با هاشور متقاطع به شیوه داغدار تربیین شده است. این نوار تربیینی داغدار به احتمال فراوان در پایین نیز متقابلاً به کمک دو خط موازی کنده محدود می‌شده است. تربیین تعداد دیگری از ظروف (لوح ۱۳: ۳، ۶، ۱۱، ۱۳) به کمک چند خط کنده موازی انجام گرفته است. تربیین مرکب از سه ردیف خطوط کنده موازی و دو ردیف خطوط مواج موازی به صورت یک در میان گردان و شانه خمره بزرگی را تربیین می‌کند (لوح ۲: ۸۸).

ب. سفال مادی در منطقه شهر

سفال مادی به استثنای یان تپه در فاصله ۷۰۰ متری از تپه مرتفع، در تمامی برشهای ایجاد شده در منطقه شهر در اطراف دز به دست آمد. در تمامی این برشهای یافته‌های سفالی در لایه سطحی ترکیبی بود از سفال مادی و مجموعه‌ای از سفال پیش از تاریخ موجود در محوطه و بلافاصله در زیر این لایه کاملاً مضطرب بر اثر تیغه گاوآنهای سنتی و تراکتورهای امروزی، به سفال متعلق به لایه مادی برخوردم. اما ما مطالعه خود را تنها به یافته‌های سفالی از برشهای VII، VIII و IX محدود کردیم، زیرا لایه‌های مادی در مارال تپه آنکه که در گزارش مربوط به حفاری آمده است، بر اثر خاکبرداریهای گسترده کاملاً مضطرب بود، و در هر دو برش ۱ و ۲ سفال مادی بلافاصله روی سفال عصر آهن II قرار داشت و بسیاری این، به دلیل شباهتهای گاه بسیار نزدیک میان سفال دو دوره احتمال اشتباه در شناخت صحیح سفال مادی و تمیز آن از سفال عصر آهن را امکان‌پذیر می‌ساخت.

بالایی دسته‌های مفتولی از ویژگیهای سفال خاکستری است. از دیگر ویژگیهای سفال خاکستری وجود لوله‌های ناودانی با تربیین افزوده جانوری بر بالای آن و لوله‌های معمولی با شیشه اندک رو به بالاست. یادآور می‌شود که بیش از هشتاد درصد سفال خاکستری از قطعات کوچکی تشکیل شده است که در لایی خشت و گل به بالای تپه راه یافته و تقریباً همه آنها به ظروف کوچک با ضخامت اندک تعلق دارند.

به استثنای یک بشقاب با لبه کاملاً به خارج برگشته (لوح ۲: ۷۵)، ظروف این دوره را می‌توان در دو گروه خمره‌ها و کاسه‌ها جای داد. خمره‌ها خود به دو زیر گروه بدون گردن و گردن کوتاه تقسیم می‌شود. لبه خمره‌های بدون گردن معمولاً به سمت خارج ضخم و گرد شده است (لوح ۷۸: ۸، ۱۷، ۱۸)، و خمره‌های گردن کوتاه شباهت زیادی به خمره‌ها از نوع مشابه خودی دارند که در آنها قوس کوتاه و تند میان شانه و لبه تشکیل گردن ظرف را می‌دهد. لبه این نوع خمره‌ها را از لحاظ شکل می‌توان در سه گروه قرار داد: لبه‌های ضخیم شده و بدون شکل خاص، لبه‌های مفتولی، و لبه‌هایی که شکل دایری دارند. تنها ظرف دسته‌دار، با لبه دایری (اما به رنگ خودی)،

کوزه یا پارچه ای است که لبه آن ساده و دسته عمودی آن مفتولی است (لوح ۱: ۸۱). در لبه یکی از خمره‌های بزرگ ضخم‌سازی با تاکردن لبه ظرف به خوبی مشهود است. شکل کاسه‌ها را می‌توان در انواع زیر گروه‌بندی کرد:

۱. کاسه‌های گود که شکل نیم کروی دارند و قوس بدن در نزدیکی لبه عمودی یا تقریباً عمودی است (لوح ۱۱-۱۹: ۷۵)؛

۲. کاسه‌ها با بدن اریب که قوس ملایم آن به گونه‌ای یکتوخت تا لبه ادامه می‌یابد (لوح ۱۲: ۲، ۴، ۱۲). گودی این کاسه‌ها به نسبت کاسه‌های نوع پیشین کمتر است؛

۳. کاسه‌ها با بدن مستقیم و اریب (لوح ۵: ۶) که در برخی از آنها گودی کاسه بسیار اندک است (لوح ۸: ۷۵)؛

۴. کاسه‌ها با بدن‌های اندک مقرن در پایین که در نزدیکی لبه یا قوس تندی حالت عمودی به خود می‌گیرد (لوح ۳: ۷۵)؛

۵. سرانجام کاسه‌های گودی که بخش عمده‌ای از بدن آنها به سمت لبه عمودی و مستقیم است (لوح ۹: ۷۵).

تاریخ در محوطه ازبکی زیباترین و متنوع ترین لبه‌ها به سفال خاکستری مادی تعلق دارد و این یکی از ویژگیهای سفال خاکستری است (تصویر ۶۹). تمامی دسته‌ها مفتولی بوده و به دو شیوه عمودی یا افقی به بدنه ظرف متصل شده است. دسته‌های افقی همیشه ساده است، اما دسته‌های عمودی گاه مانند دسته‌های سفال نخودی، تزیین کوچک قبه مانندی بر بالای قوس تند خود دارد (برای مثال، تصویر ۷۰، ردیف پایین، قطعه دوم چپ و الواح ۱۰۹، ۹۸ و ۱۱۴).

نه همه ظروف تخت بوده و گاهی در محل اتصال بدنه به کف یک یا چند خط یا نوار افقی کنده آن را تزیین می‌کند. اما در یکی از آنها خطوط کنده جای خود را به طرح تزیینی فشرده بسیار زیبا و یگانه‌ای مشکل از ردیف افقی مثلثهای سریالا - سریالین در یک نوار افقی پهن داده‌اند (لوح ۱۴: ۹۶). لوله‌ها از نوع ناوادانی است و در بالای ناوادان سر و گردن جانوری به آن افزوده شده است (تصویر ۷۰، ردیف بالا، قطعه اول راست و لوح ۶: ۹۸) پایه‌های ظروف سه‌پایه‌ای از تنوع خوبی برخودارند، اما بیشتر این نوع پایه به سفال قرم‌آجری و نخودی تعلق دارد. از دیگر ویژگیهای سفال خاکستری کفهای ته دکمه‌ای است (تصویر ۷۱، ردیف سوم از بالا، قطعه هفتم از چپ و تصویر ۷۲، ردیفهای دوم و سوم از بالا، قطعات دوم و چهارم از چپ، و الواح ۱۹: ۱۳، ۱۱۳: ۳۶، ۳۴: ۱۰۸).

تزیین سفال خاکستری را می‌توان در چهار گروه کنده، فشاری یا استامپی، داغدار و افزوده جای داد. تزیین کنده بیشتر به صورت ردیف حلقه‌های افقی نزدیک به هم، نواری مشکل از خطوط مواج، و طرحهای طبایی ظاهر می‌شود. تزیین فشرده بیشتر به کمک ردیف فشار انگشت دست در یک خط افقی به دور ظرف ظاهر می‌شود و تزیین استامپی با فشار وسیله‌ای بر سطح ظرف انجام گرفته است. در یک نمونه این وسیله مثلث شکل است و از ردیف مثلثهای سر بالا و سر پایین ایجاد شده است (لوح ۱۴: ۹۶). سرانجام اینکه تزیین افزوده را معمولاً دایره‌های عدسی شکل تشکیل می‌دهد.

ظروف خاکستری در سه اندازه کوچک، متوسط و بزرگ یافت شده است. ظروف ظریف فنجانهای دسته‌دار، آینه‌وریها، کاسه‌های کم عمق پایه‌دار و کاسه‌های کوچک ته

مجموعه ۳۹۳۳۰ قطعه سفال به دست آمده از لایه‌های مادی در منطقه شهر رامی توان بر اساس رنگ خمیر به چهار گروه خاکستری (حدود ۳۳ درصد)، نخودی (حدود ۳۶ درصد)، قرم (حدود ۱۴ درصد)، آشپزخانه‌ای (حدود ۱۲ درصد) و حدود ۵ درصد سفال پیش از تاریخ، آمیخته‌ای از قطعات کوچک متعلق به دوره‌های فلات قدیم، فلات قدیم B، سفال آلویی فلات میانه B و فلات میانه C تقسیم کرد.

سفال پیش از تاریخ

نمونه‌های سفال پیش از تاریخ به دست آمده از برش VII در منطقه شهر در لوح ۹۹ ارائه شده است. در میان این نمونه‌ها قطعه سفالی از نوع سفال فلات قدیم A از لبه کاسه‌ای (تصویر ۷۳، ردیف بالا، قطعه اول از راست و لوح ۱۲: ۹۹) که در داخل و خارج پا نقش‌مایه نزدیکی تزیین شده است از همین خاص برخوردار است. در این تزیین نقش‌مایه لوزی هاشوردار شاخکداری را می‌بینیم در مطالعه قره‌نگ سفالی فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی اهمیت بسیار زیادی دارد و نظیر آن در هیچ جایی دیده نشده است.^۱ اهمیت این نکه سفال در آن است که در کنار ردیفهای موازی نقش‌مایه نزدیکی که شاخص ترین نقش‌مایه تزیینی در دوران فلات قدیم A به شمار می‌رود، نقش‌مایه ردیف عمودی لوزیهای شاخکدار، از شاخص‌ترین نقش‌مایه‌های تزیینی فلات میانه A-B (سیلک ۳، III) قرار گرفته است.

سفال مادی

سفال مادی بدون استثناء چرخ‌ساز بوده، شاموت آن مادی بادی، رنگ خمیر به خوبی ورز داده شده آن خاکستری روشن و رنگ پوشش هر دو سطح آن خاکستری است و از این بابت از سفال خاکستری تیره دوره‌های کهن‌تر عصر آهن در برشهای I و VIII در دوشان تپه کاملاً متمایز است. در میان تمامی سفالهای به دست آمده از دوره‌های پیش از

۱. شاید بهتر باشد بگوییم در هیچ توتاری گزارش نشده است. زیرا نمک است مشابه آن را باستان‌شناسان ایرانی در حفریاتی که در سالهای پس از انقلاب اسلامی در محوطه‌های پیش از تاریخی فلات مرکزی انجام داده‌اند، یافته باشند اما به ندرت گزارشی از نتیجه حفریات آنها منتشر شده است.

به خمره‌ای خشن با نقوش کنده هندسی تزیین شده است (تصویر ۷۴) ردیف پایین، قطعه میانی و لوح ۹ (۱۱۴). بر بالای قوس دسته‌های مفتولی عمودی نیز تزیینات افزوده‌ای مانند سر جانوران، قبه‌ها، تکه‌های گرد عدسی شکل اضافه شده است. لوله‌ها در دو نوع معمولی و ناوادانی بر شانه برخی کوزه‌ها افزوده شده است (الواح ۱۷-۲۰؛ ۱۱۴: ۹، ۱۰؛ ۱۰۹: ۹؛ ۹۸: ۴، ۶، ۸) که گاهی نوع ناوادانی آن را افزوده‌هایی مانند قبه‌ها یا دو زایده شبیه شاخ تزیین می‌کند (لوح ۴: ۹۸). سطح بیرونی این گروه از سفالها بیشتر ساده، اما گاهی به دو شبیه کنده و افزوده تزیین شده است. تزیین کنده شامل طرحهای طنابی، ماربیچی، ضربدری، هلالی، ردیف افقی دایره‌ها یا ردیف خطوط افقی موازی است که به دور بدنه، شانه یا گردن ظرف حلقه زده است، و تزیین افزوده را دکمه‌های کوچک عدسی افزوده، نوارهای موج افقی و مانند آن تشکیل داده است. در نمونه‌هایی دکمه‌های افزوده و استامپهای زیر لبه ظرف یا اندازی پایین تر از آن را تزیین می‌کند (لوح ۸: ۱۰۸).

شكل ظروف در این گروه را کاسه‌های بسیار کم عمق و تقریباً شبیه بشتابهای خورش خوری فاقد لبه، ظروف بسیار خشن شبیه سینه‌های پوست کنی، کوزه‌های کوچک با دسته قوسی مانند دسته سبد (تصویر ۷۵) ردیف بالا، قطعه اول (چپ)، پیله‌ها، فنجانها با دسته مفتولی عمودی (الواح ۱۱۱ و ۹۵)، ظروف گلدانی شکل، کوزه‌های کوچک با لبه و کف ساده، ظروف سه‌پایه‌ای، کوزه‌ها و خمره‌های دسته‌دار یا بی‌دسته در اندازه‌های متفاوت، ظروف شبیه قوری (تصویر ۷۶) که در نمونه ما لوله آن شکته است و قسمه‌ها تشکیل می‌دهد. ظروف ساخته شده به روش فتیله‌ای، شبیه دیگری از فن سفال‌سازی است که نمونه‌ای از آن به شکل سه‌پایه‌ای مثلثی از کف تالار ستوندار BC51:403 به دست آمد (تصاویر ۷۷ و ۷۸ و لوح ۲۷: ۱۰۹).

سفال آشپزخانه‌ای

ظروف آشپزخانه‌ای خمیره‌ای قرمز دارد که گاه بر اثر پخت ناقص مغزشان سیاه است. شاموت این سفالها از ماسه فراوان، گاه فراوان و یا مخلوطی از این دو تشکیل شده است. دسته‌ها

دکمه‌ای را در برمی‌گیرد. سفال متوسط از تنگهای دسته‌دار با دسته‌های عمودی، ظروف لوله‌دار، کوزه‌ها با بدنه کروی و ظروف گلدانی شکل با ته تحت تشکیل شده است که بدنه‌ای عمودی یا مایل بر کف دارد و در برخی نمونه‌ها در محل برخورد کف با بدنه یک یا چند خط کنده افقی آنها را تزیین می‌کند. ظروف بزرگ به خمره‌هایی با بدنه‌ای به ضخامت حدود ۳ سانتیمتر و کاسه‌های کم عمق عمده‌ای سه پایه‌ای محدود می‌شود. گفتنی در مورد ظروف بزرگ خمره‌ای به دست آمده در شهر اینکه در برشاهای IX و X درصد آنها نسبت به ظروف مشابه در درز به گونه‌ای چشمگیر اندک است. به عبارت دیگر به نظر من رسید که مواد ذخیره‌ای در درز نسبت به ساکنان شهر به مراتب بیشتر بوده است. با وجود این، درصد آنها در میان یافته‌های سفالی در برش X مقایسه با دو برش یاد شده تا حدودی بیشتر است که دلیل آن به احتمال فراوان نوع و کاربرد یافته‌های معماری، یعنی سکوی خشی و تأسیسات حرارتی در آن بوده است.

سفال قرمز آجری و نخودی

بیشترین تعداد یافته‌های سفالی از برها در سطح شهر را با مجموع ۵۰ درصد سفالهای نخودی و آجری به خود اختصاص داده است و اگر سفال آشپزخانه‌ای را نیز به آن بیفراییم درصد آن به ۶۲ می‌رسد. شاموت این سفالها از ماسه نرم، ماسه ریز، خرد سفال و در مواردی میزان بسیار اندازی ذرات ریز میکاشکیل شده است. بیشترین تعداد سفال نخودی از نوع ظریف بوده و در عوض، بخش عمده سفال قرمز آجری را نوع خشن و نیمه خشن تشکیل می‌دهد. پوشش سفال نخودی به همان رنگ خمیر نخودی است، در حالی که پوشش سفال قرمز گاهی به همان رنگ خمیر سفال اما اغلب به رنگ نخودی است. بیشتر سفالها در این گروه چرخ‌ساز، اما درصدی دست سازند و لبه بیشتر آنها ساده است.

دسته‌ها را می‌توان در دو گروه مفتولی و نواری جای داد. دسته‌های نواری همیشه به حالت عمودی، اما دسته‌های افقی مفتولی و تعداد آنها بسیار کمتر است (تصویر ۷۳). دسته‌های نواری معمولاً ساده هستند، اما سطح یک دسته نواری متعلق

شخم تکه سفالهای ظاهر شده در سطح زمینهای اطراف تپه را بر سطح آن پرتاب کرده باشند. نکته قابل یادآوری اینکه هیچ یک از این ۱۰۴۸ تکه سفال با یکدیگر قابل وصلی نبودند. سفالهای به دست آمده از گورها با یافته‌های سفالی از لایه‌های باستان‌شناختی با کاربرد روزمره از لحاظ ساخت و شکل، تعاونهای فراوان دارد. در واقع به نظر می‌رسد سفالگران در این دوره دو نوع سفال متمایز از یکدیگر با دو کاربرد متفاوت تولید می‌کردند. یکی «کاربردی» برای زندگی روزمره و دیگری «تاریخی» برای دنیای پس از مرگ که همراه با مرده در گور نهاده می‌شد. بدیهی است که چنین روندی فراگیر نبوده و بی‌تردید استثنایی هم وجود داشته است. برای مثال، در مورد گورخمره‌ها در مارال تپه می‌دانیم که برای تاریخی گاهی خمره‌های را به کار می‌بردند که پیش از آن اصطلاحاً از نوع سفال آشپزخانه‌ای بوده و از آن در پخت و پز استفاده می‌شده است. بنابراین، سفالهای تاریخی باید جدا و مستقل از دیگر سفالها که کاربرد روزمره داشته است مطالعه و طبقه‌بندی شود.

سفال تاریخی جیران تپه از لحاظ رنگ در چهار گروه خاکستری، سیاه، نخودی و قرمز جای می‌گیرد. در مجموع شاید بتوان گفت که رنگ سفال خاکستری تاریخی نسبت به سفال خاکستری با مصرف روزمره به گونه‌ای چشمگیر تیره‌تر است. سفالهای نخودی و قرمز بدون استثناء ساده و فاقد تزیین هستند. اما سطح بیرونی سفال خاکستری به سه شیوه صیقل، داغدار و کنده تزیین شده است. تزیین صیقل سرتاسر سطح ظرف را شامل می‌شود، اما تزیین داغدار به صورت نوار پهنی زیر لبه کاسه‌ها و یا شانه کوزه‌ها را در بر می‌گیرد. عمل داغدار کردن گاه به صورت نوارهای پهن یکپارچه ظاهر شده، اما بیشتر به شکل هاشور و هاشور متقاطع جلوه‌گر می‌شود. اگرچه اکثر سفالها چرخ‌سازند، اما در میان آنها ظروف دست‌ساز نیز وجود دارد. از لحاظ نوع شاموت این سفالها در دو گروه ظریف و نیمه خشن قرار می‌گیرند. شاموت سفال ظریف ماسه بادی و شاموت سفال نیمه خشن ماسه نرم است. سفالهای نخودی و قرمز عموماً خشن و نیمه خشن، همراه با شاموت فراوان ماسه ریز و الیاف گیاهی، به طور ویژه

در سفال آشپزخانه‌ای نواری است که معمولاً به حالت عمودی از لبه و یا زیر لبه آغاز شده و به بدنۀ ظرف متصل است. اما گاهی در حالت افقی رو به بالا قرار گرفته است. در میان سفال آشپزخانه‌ای قطعاتی متعلق به دربوش وجود دارد که با دابرهای فشاری تزیین شده است (تصویر ۷۹).

سفال گورستان عصر آهن در جیران تپه: سفال «کاربردی» و سفال «تاریخی»

بخش عمده سفالهای خاکستری در جیران تپه از درون گورها به صورت ظروف سالم و کامل و تعداد ۱۰۴۸ قطعه در خارج از گورها گردآوری شد. تعدادی از قطعات خارج از گورها از سطح مضطرب برش تا عمق ۲۰ سانتیمتری، تعداد کمتری تا عمق ۳۵ تا ۴۰ سانتیمتری از سطح تپه، اما بخش عمده آنها سطحی بوده و هنگام پاکسازی سطح تپه از وجود بوته‌های گیاهی برای حفاری و ایجاد زمین سفال جمع آوری شده است. بنابراین، انتساب آنها به لایه یا لایه‌ها کاری بخت و گمراه کننده خواهد بود. آنچه در مورد این دسته از سفالهای خاکستری می‌توان ابراز داشت شایسته فراوان آنها به سفالهای به دست آمده از دوره‌های سه‌گانه معماری در دوشان تپه است. اما در مورد حضور آنها در جیران تپه که در آن زمان گورستان بوده است، با توجه به مدارک موجود پاسخ شایسته‌ای نمی‌توان ارائه داشت.

وجود سه تکه دیوار با مصالح نوع به کار رفته در دوشان تپه دلیل محکم و کافی برای وجود یک استقرار در عصر آهن در این تپه را ارائه نمی‌کند، اما آن را هم نمی‌توان از نظر دور داشت. باید در نظر داشت که سفال خاکستریها نه تنها در دوشان تپه بلکه در منطقه‌ای به وسعت یک کیلومتر مربع اسکان داشتند و دوشان تپه تنها بخشی از آن بوده است. در چنین منطقه گستره‌ای گورستان جیران تپه در حاشیه و یا حتی در داخل این اسکانگاه قرار داشته و تکه‌های سفال خاکستری درست مانند بقیه محوطه در سطح آن نیز پراکنده شده بود. اما دلیل حضور این تعداد سفال در سطح تپه ممکن است نتیجه فعالیتهای کشاورزی و باغداری در اطراف جیران تپه بوده باشد. به این معنی که ممکن است کشاورزان به هنگام

بخش بزرگ سفالهای غیرتاریخی به دو گروه خاکستری و سیاه تعلق دارد و سفال این هر دو گروه از لحاظ شکل لبه، شکل کف، نوع و شیوه تزیین با سفالهای لایه‌های دوم و سوم معماری در دوشان تپه کاملاً شبیه است. این شbahatها به اندازه‌ای است که به واقع تمیز آنها از یکدیگر تقریباً ناممکن می‌نماید. لبه‌های متمایل به بیرون یا کاملاً برگشته به بیرون، نوارهای پرجسته و شیارهای کمریندی به زیر لبه و شانه و شکم ظروف، کفهای ضخیم پایه مانند با تزیین نوارها یا شیارهای کمریندی، نیز کاربرد تزیین افزوده دکمه‌ای، نقش کنده یا داغدار هندسی به صورت خطوط موازی، هاشور متقاطع یا لوژیها بر لبه با شانه ظروف، و عموماً بدنه‌های صیقل شده برآق یا داغدار از ویژگیهای بارز گروه سفالهای غیرتاریخی کاربردی عصر آهن در جیران تپه است.

کاه خرد شده، بوده و پخت‌شان ناقص است. در زیر مجموعه سفال نخودی گروه سفالهای با خمیر آجری رنگ و پوشش نخودی جای دارد که عمدها نیمه ظرفی بوده، شاموت آنها ماسه نرم و پخت‌شان کامل است. در زیر مجموعه سفال قرمز گروه سفالهای با خمیر قهوه‌ای روش قرار دارد که از لحاظ ساخت نیمه ظرفی بوده و شاموت‌شان ماسه نرم، پخت‌شان کامل است و سطح بیرونی آنها صیقل شده است.

اگرچه برخی از تاریخهای عصر آهن در کنار تاریخهای ظروف قرمز و نخودی به دست آمده، این ظروف کاملاً کاربردی و از نوع غیر تاریخی است، زیرا عموماً شکته، مستعمل و دود زده‌اند. اما شواهد نشان می‌دهد که این قبور فقیرترین تاریخهای عصر آهن را در خود جای داده و در این مورد می‌توان به طور مثال به تاریخ 407 BV30 اشاره کرد.

کتاب‌شناسی

الف. فارسی

- کالی، میر عابدین، ۱۳۷۸،
بورسیه‌ای باستان‌شناسی قمرود، ج ۱، تهران، سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه)، پژوهشکده باستان‌شناسی.
گیرشمن، رومن، ۱۳۷۹،
سیلک کاشان، ترجمه اصغر کریمی، ج ۱، ج ۱، تهران، سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه).
مجیدزاده، یوسف، ۱۳۵۶ [۲۵۳۶]
احفريات در تپه قبرستان سگزآباد، هارلیک، تشریه گروه باستان‌شناسی و تاریخ هنر، ضمیمه مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه
تهران، ش. دوم، صص ۵۳-۷۳.
مجیدزاده، یوسف، ۱۳۸۲،
مسیر فرهنگ‌های پیش از تاریخ فلات مرکزی ایران با مقایسه دوران سیلک III و تسلیل سفالگری در تپه قبرستان، ترجمه فرشید مصدقی
امینی، مجله باستان‌شناسی و تاریخ، س ۱۸، ش ۱، بیانی ۳۵، صص ۵۵-۶.
منک شهریارزادی، صادق و جیرنیل نوکنده، ۱۳۷۹،
آق تپه، سازمان میراث فرهنگی کشور، تهران.

ب. غیر فارسی

- Brown, T., Burton, 1962,
“Excavations at Shahriyar, Iran”, *Archaeology* 15, pp. 27-31.
Dyson, R. H., Jr., 1963,
“Archaeological Scrap: Glimpses of History at Ziviyeh”, *Expedition* 5 (Spring), pp. 32-37
Ghirshman, R., 1938,
Fouilles de Sialk près de Kashan, 1933, 1934, 1937 I, Musée du Louvre, Département des Antiquités Orientales, Série Archéologique, vol. IV, Paris: Paul Geuthner.
Ghirshman, R., 1939,
Fouilles de Sialk près de Kashan, II, Musée du Louvre, Département des Antiquités Orientales, Série Archéologique, vol. V, Paris: Paul Geuthner.
Godard, A., 1950,
Le Trésor de Ziwiyé (Kurdistan), (Publication of the Archaeological Service of Iran), Haarlem.

- Goff, C., 1978,
"Excavations at Bābā Jān: Pottery and Metal from Levels III and II", *Iran* 16, pp. 29-65.
- Levine, L. D. and C. Hamlin, 1974,
"The Godin Project: Seh Gabi", *Iran* 12, pp. 211-13.
- Madjidzadeh, Y., 1977,
"The Excavations in Tepe Ghabristan, The First Two Seasons, 1970-71", *Marlik* 2, pp. 45-61.
- Madjidzadeh, Y., 1978,
"Correction of the Internal Chronology for the Sialk III Period on the Basis of the Pottery Sequence at Tepe Ghabristan", *Iran* 16, pp. 93-101.
- Madjidzadeh, Y., 1981,
"Sialk III and the Pottery Sequence at Tepe Ghabristan: The Coherence of the Cultures of the Central Plateau of Iran", *Iran* 19, pp. 141-146.
- Madjidzadeh, Y., 2008,
Excavations at Tepe Chabristan, Iran. IsMEO, Rome.
- Malek Shahmirzadi, S., 1977,
Tepe Zagheh. A Sixth Millennium B.C. Village in the Qazvin Plain of the Central Iranian Plateau, unpublished doctoral dissertation, University of Pennsylvania.
- McCown, D. E., 1942a,
The Comparative Stratigraphy of Early Iran, (Studies in Ancient Oriental Civilization, 23), Chicago.
- McCown, D. E., 1942b,
Tall-i-Bakun A: Season of 1932, Chicago University, Oriental Institute Publications LIX. Chicago: University of Chicago Press.
- Schmidt, E. F., 1937,
Excavations at Tepe Hissar, Damghan, Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Stronach, D., M. Roaf, R. Stronach and S. Bökönyi, 1978,
"Excavations at Tepe Nush-i Jan. Part 1. A Third Interim Report. Part 2. Median Pottery from the Fallen Floor in the Fort. Part 3. The Animal Remains, a Preliminary Report, 1973 and 1974", *Iran* 16, pp. 1-28.
- Young, T. C., Jr., 1963,
Proto-Historic Western Iran: an Archaeological and Historical Review, Problems and Possible Interpretations, (Phd. Dissertation, University of Pennsylvania; University Microfilms, Inc.), Ann Arbor, Michigan, pp. 50-52.
- Young, T. C., Jr., 1969,
Excavations of the Godin Tepe: First Progress Report, Royal Ontario Museum, Art and Archaeology Divsion, Occasional Paper 2. Toronto.
- Young, T. C., Jr., 1974,
"Excavations at Godin Tappeh, 1973", *Proceedings of the 1Ind Annual Symposium on Archaeological Research in Iran*. Tehran: Iranian Center of Archaeological Research, pp. 80-90.
- Young, T. C., Jr., and L. D. Levine, 1974,
Excavations of the Godin Project: Second Progress Report, Royal Ontario Museum, Art and Archaeology Occasional Paper 26. Toronto.

گاهنگاری نسبی فلات مرکزی ایران در دوران پیش از تاریخ

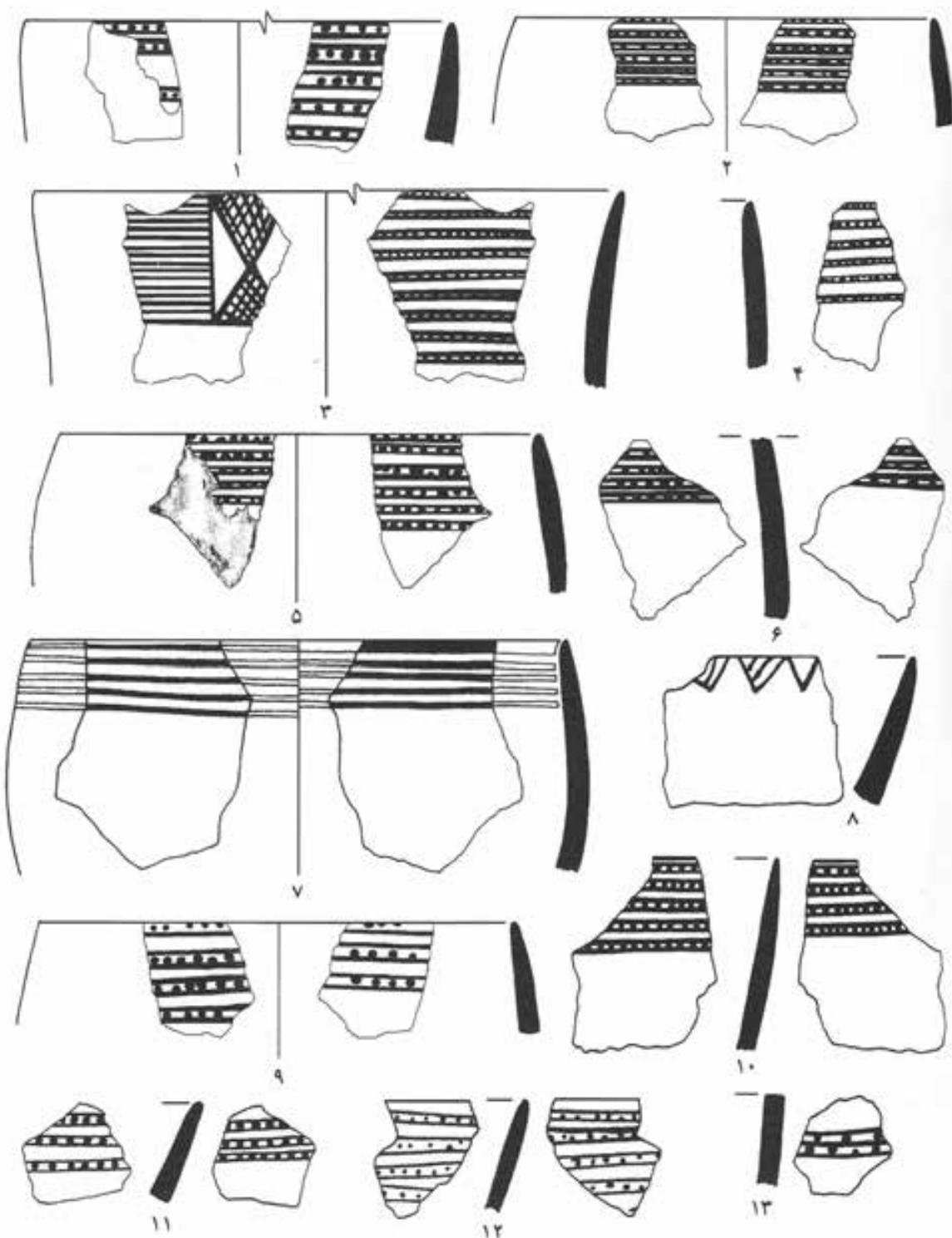
تاریخ تقریبی (ق.م)	دوره	حصار	سیلک	مرتفعی گرد و چشممه علی	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	اسماعیل آباد	قمرود
هزاره چهارم	B	وقنه	IV 3 - 4	ازیکی VIII (له و اوریخه)	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	اسماعیل آباد	هزاره چهارم
	A	III 6 - 7b	III 6 - 7b	ازیکی VII (سفال نخودی)	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	اسماعیل آباد	
هزاره هفدهم	C	وقنه	III 8 - 7	ازیکی VI (سفال خاکستری)	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	اسماعیل آباد	هزاره هفدهم
هزاره ششم	IA	III 4 - 5	I B	II 10 - 9	ازیکی V (سفال فرمز)	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	هزاره ششم
هزاره پنجم	A	III 1	IA	ازیکی IV (مارال تپه، سفال آلویی II)	B	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	هزاره پنجم
هزاره هفتم	B	II	IA	ازیکی III (مارال تپه، سفال آلویی I)	A	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	هزاره هفتم
هزاره ششم	A	I	IA	ازیکی II (يان تپه و جيران تپه)	B	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	هزاره ششم
هزاره هفتم	IA	I	IA	ازیکی (يان تپه)	A	قبستان و زاغه	محوطه ازیکی	قره تپه	تپه محمودیه	هزاره هفتم

این جدول بر اساس گاهنگاری پیشنهادی ام (Majidzadeh, 1981) و مطابق با ترجمه فارسی آن (مجیدزاده، ۱۳۸۲) بالحافظ دوره‌بندی محوطه باستانی ازیکی در ستون پنجم بازنگری و بروایش شده است.

ظر جهای سفال

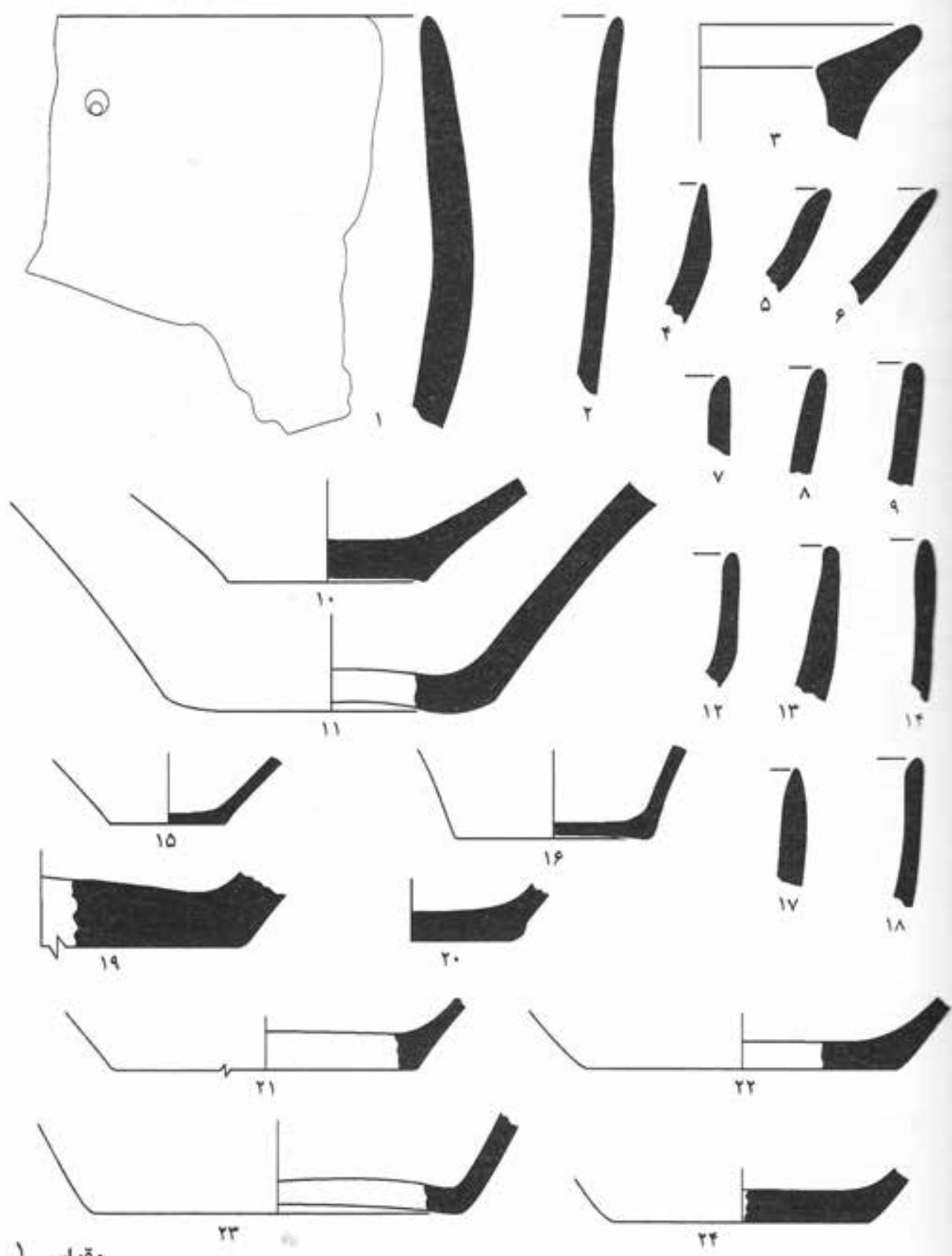
لوح ۱. محوطه ازبکی، پان تپه، سفال متقوش فلات قدیم A

ردیف	رنگ خیر	رنگ بوسش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	نطردهانه	شماره حفار
۱	نخودی	قرمز	نیمه خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	کامل	هندرس	سباه	AD33: 600	۲۸۰-۳۱۵	۱۶	۲۲۴
۲	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	کاه، ماشه نرم	دست‌ساز	کامل	هندرس	سباه	BV30: 549	۱۹۵		۲۶۶
۳	نخودی / قرمز	قرمز	نیمه خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرس	سباه	AD33: 600	۶۰۰	۲۲۶	
۴	نخودی آجری	نخودی آجری	خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	کامل	هندرس	سباه	BV29: 525	۹۱۰-۲۲۰	۱۸	۱۴۰
۵	نخودی آجری	نخودی آجری	خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرس	سباه	BV30: 551	۱۹۰	۱۸	۱۰۱
۶	نخودی آجری	نخودی آجری	خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرس	سباه	BV29: 536	۳۲۰		۱۰۲
۷	قرمز	قرمز	خشن	ماسه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	هندرس	نهوهای تبره	AC33: 200	۱۲۵-۱۵۰		۵
۸	صورتی	نخودی	خشن	ماسه ریز و کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرس	نهوهای تبره	AC33: 200	۱۵۰-۱۸۵	۲۳	۱۲
۹	نخودی آجری	نخودی آجری	نیمه خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرس	نهوهای تبره	BV29: 535	۲۳۰	۱۸	۱۳۹
۱۰	قرمز روش	صورتی قرمز	خشن	ماسه ریز، کاه	دست‌ساز	کامل	هندرس	نهوهای تبره	AC33: 200	۲۱۵-۲۳۰		۵۷
۱۱	نخودی	نخودی	نیمه ظریف	ماشه نرم و کاه	دست‌ساز	کامل	هندرس	نهوهای تبره	AC33: 200	۱۷۰-۱۷۵		۵۶
۱۲	صورتی	صورتی	نیمه ظریف	ماشه نرم و کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرس	نهوهای تبره	AC33: 200	۱۸۰-۲۱۵	۳۲	۱
۱۳	نخودی	نخودی	نیمه ظریف	ماسه پادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هندرس	نهوهای تبره	AC33: 200	۲۶۵		

لوح ۲. محوطه ازبکی، بان په، سفال ساده و منقوش فلات قدیم A

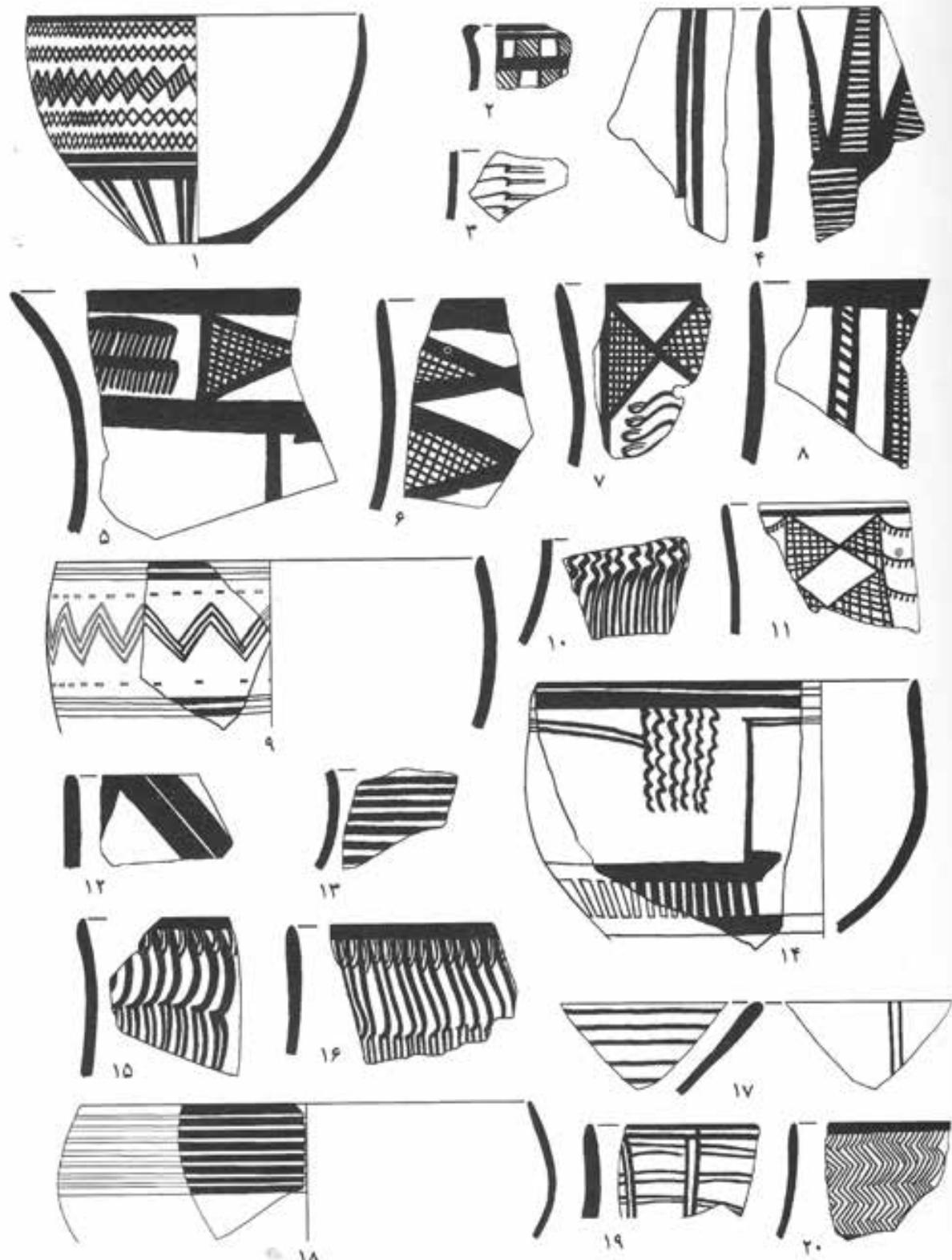
ردیف	رنگ خیر	رنگ پوش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطردهانه شماره حفار
۱.	قرمز	قرمز	خشش	مساٹه ریز	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۰۵-۲۲۵	۹۴۲
۲.	قرمز	قرمز	خشش	مساٹه ریز	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۰۵-۲۲۵	۲۲۹
۳.	قرمز	قرمز	خشش	مساٹه ریز	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۱۵-۲۲۵	۲۳۱
۴.	قرمز آجری	قرمز آجری	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۰۵-۲۱۵	۲۰۱
۵.	سیاه	سیاه	تیمه طریف	کاه، ماسه نرم	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۱۸۰-۱۹۰	۷۴۹
۶.	نخودی	نخودی	تیمه خشن	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 616	۲۱۵-۲۲۵	۵۱
۷.	حاشکستری	حاشکستری	طریف	مساٹه بادی	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۱۸۰-۱۹۰	۷۵۲
۸.	قرمز آجری	قرمز آجری	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۸۰-۳۱۵	۲۰۲
۹.	قرمز آجری	قرمز آجری	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۸۰-۳۱۵	۲۰۳
۱۰.	قرمز	قرمز	تیمه خشن	مساٹه نرم و کاه	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AC33: 200	۱۵۵-۱۸۵	۱۰۶
۱۱.	قرمز	قرمز	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 621	۲۸۰-۳۱۵	۸۱
۱۲.	نخودی	نخودی	تیمه طریف	کاه، ماسه نرم	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۱۸۰-۱۹۰	۷۱۷
۱۳.	نخودی	نخودی	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۳۰۵-۳۱۵	۷۰۴
۱۴.	سیاه	سیاه	تیمه طریف	کاه، ماسه نرم	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۱۸۰-۱۹۰	۷۴۶
۱۵.	قرمز	قرمز	خشش	مساٹه ریز و کاه	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AC33: 200	۱۲۵-۱۵۵	۷۶
۱۶.	نخودی	نخودی	تیمه خشن	مساٹه ریز و کاه	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AC33: 200	۱۸۰-۲۱۵	۷۸
۱۷.	قرمز	نخودی	خشش	مساٹه ریز و کاه	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۲۰-۲۴۰	۷۰۵
۱۸.	حاشکستری	حاشکستری	تیمه طریف	کاه، ماسه نرم	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۱۸۰-۱۹۰	۷۴۸
۱۹.	نخودی	نخودی	خشش	مساٹه ریز	دستساز	کامل	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۷۰-۳۰۰	۷۳۳
۲۰.	قرمز	قرمز	خشش	مساٹه ریز	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 600	۲۸۰-۳۹۰	۷۳۲
۲۱.	نخودی	نخودی	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 621	۲۱۵-۲۲۵	۸۸
۲۲.	نخودی	نخودی	تیمه خشن	مساٹه نرم	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 621	۲۱۵-۲۲۵	۸۹
۲۳.	نخودی	نخودی	خشش	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 621	۳۰۵-۳۱۵	۸۰
۲۴.	نخودی	نخودی	تیمه خشن	کاه	دستساز	ناقص	ساوه	ساوه	AD33: 621	۳۰۵-۳۱۵	۸۶

مقیاس
¹/₄

لوح ۳. محوطه ازبکی، بان تپه، سفال متفتوش فلات قدیم B

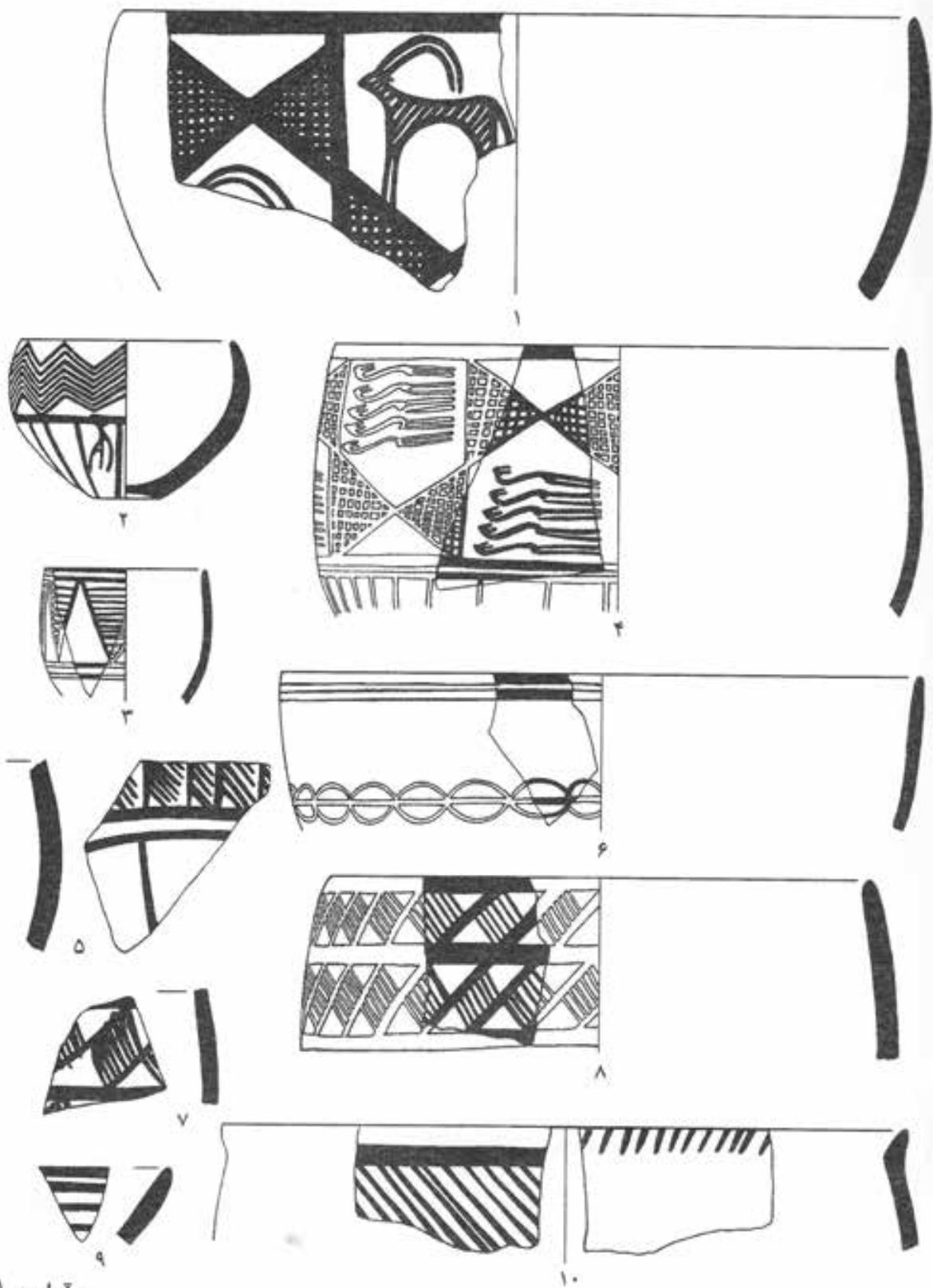
ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطردهانه	شارابخ
۱	قرمز	قرمز	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هنر - جا	سباه	AD33: 300	۴۰-۳۰	۲۰	۳۳۶۷
۲	قرمز	قرمز	قرمز	نیمه خشن	ماسه بادی، گاه	دستساز ناقص	هندرس	قهقهه‌ای	AD33: 300	سطوح	-	۳۱۱
۳	قرمز	قرمز	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	جانوری	قهقهه‌ای	AD33: 301	۱۰-۴۰	-	۳۳۲۳
۴	قرمز	قرمز	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	قهقهه‌ای	AD33: 326	۱۰۰-۱۱۰	-	۳۳۲۱
۵	قرمز	قرمز	قرمز	قهقهه‌ای روشن	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	جانوری	AD33: 326	۱۳۰-۱۴۰	-	۳۳۹۹
۶	قرمز	قرمز	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هنر - جا	سباه	AD33: 304	۵۰-۶۱	-	۳۱۳۰
۷	قرمز	قرمز	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز ناقص	هندرس	سباه	AD33: 300	۷۰-۳۵	۱۸	۳۰۵۸
۸	نحوی تبره	نهودی روشن	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	سباه	AD33: 300	۴۰-۳۰	۳۴	۳۳۳۸
۹	نهودی روشن	نهودی	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	قهقهه‌ای	AD33: 300	۱۰۰-۱۰۸	-	۳۰۸۴
۱۰	قرمز	قرمز	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هنر - جا	سباه	AD33: 300	۴۰-۳۰	۱۶	۳۳۹۶
۱۱	قرمز	قرمز	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	قهقهه‌ای تبره	AD33: 307	۷۵-۸۱	-	۳۳۷۶
۱۲	قرمز	قرمز	قرمز	نهودی روشن	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	جانوری	AD33: 326	۱۸۰-۱۹۰	۲۱	۳۱۰۰
۱۳	نهودی	نهودی	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز ناقص	هندرس	قهقهه‌ای روشن	AD33: 300	۱۰۵-۱۱۰	-	۳۲۳۳
۱۴	قرمز	قرمز	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	قهقهه‌ای	AD33: 300	۶۰-۶۵	-	۳۰۳۲
۱۵	نهودی روشن	نهودی روشن	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	سباه	AD33: 300	۰-۳۰	۱۸	۳۰۶۰
۱۶	قرمز	قرمز	قرمز	نهودی روشن	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	AD33: 300	۱۳۵-۱۴۰	-	۳۳۷۲
۱۷	نهودی	نهودی	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	قهقهه‌ای	AD33: 326	۱۰۵-۱۱۰	۳۰	۳۰۸۹
۱۸	قرمز روشن	قرمز	قرمز	طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	جانوری	سباه	AD33: 300	۹۰-۹۸	-	۳۳۹۰
۱۹	نهودی روشن	نهودی روشن	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	جانوری	سباه	AD33: 356	۱۵۰-۱۵۵	۲۴	۳۴۰۱
۲۰	قرمز روشن	نهودی روشن	قرمز	نیمه طریف	ماسه بادی، گاه	دستساز کامل	هندرس	قهقهه‌ای تبره	AD33: 300	۷۵-۸۱	۱۸	۳۰۷۵

مقیاس ۱/۲

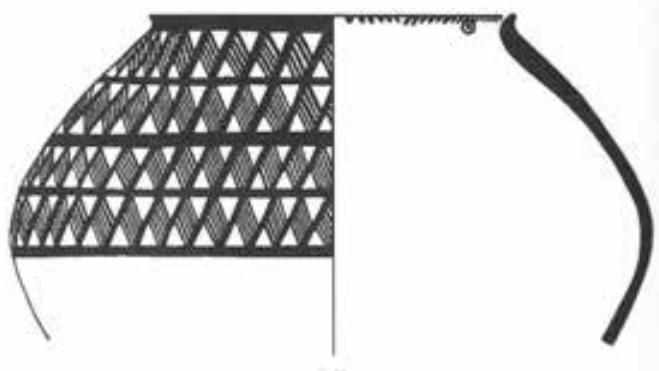
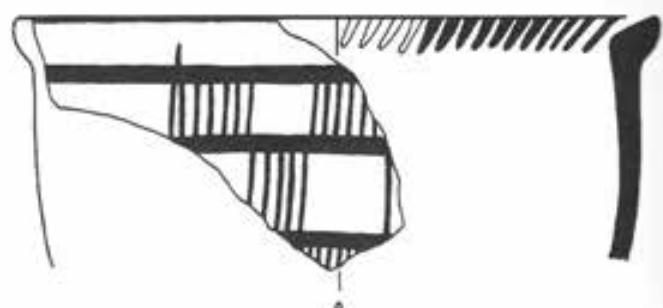
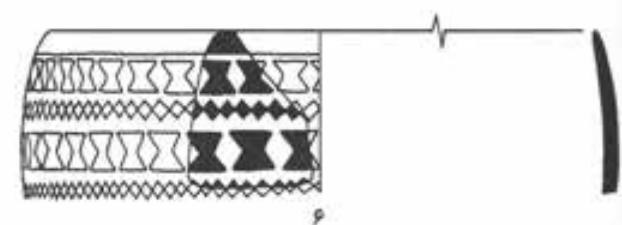
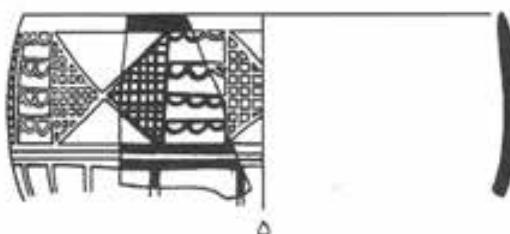
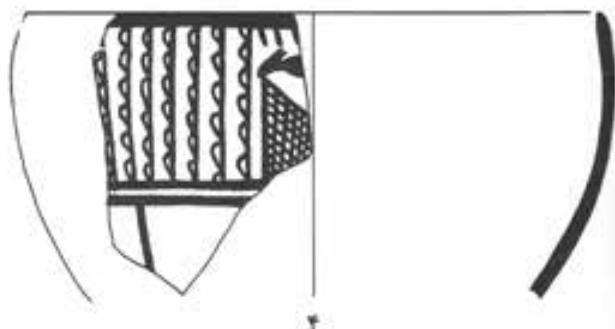
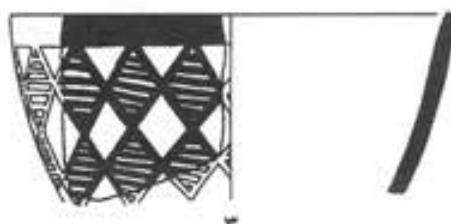
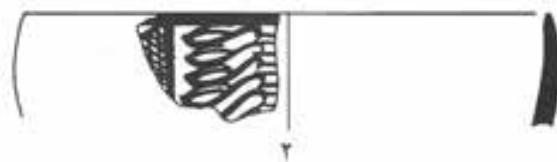
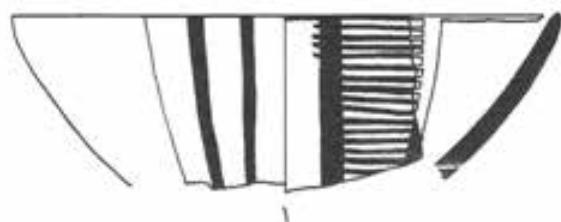
لوح ۴. محوطه ازبکی، یان تپه، سفال متفوش فلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	یخت نوع تزیین رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعه‌دانه	شماره‌داده
۱	قرمز	قرمز	تیغه خشن	نیمه نرم و کاه	دستساز	کامل هند - جا	قهوه‌ای تیره	۰-۱۰	AC33: 200	۵۶
۲	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۲۰-۴۰	AC33: 200	۸
۳	قرمز روشن	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هند - جا	قهوه‌ای تیره	۸۰-۹۰	AC33: 200	۱۸
۴	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۴۰-۸۰	AC33: 200	۴۳
۵	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۰-۲۰	AC33: 200	۵۸
۶	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۸۰-۱۰۰	AC33: 200	۷۱
۷	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۴۰-۸۰	AC33: 200	۵۹
۸	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۰-۲۰	AC33: 200	۹۱
۹	قرمز	قرمز	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۸۰-۹۰	AC33: 200	۹۶
۱۰	قرمز روشن	قرمز قهوه‌ای	ظریف	نیمه بادی، کاه	دستساز	کامل هندسی	قهوه‌ای تیره	۸۰-۱۰۰	AC33: 200	۹۶

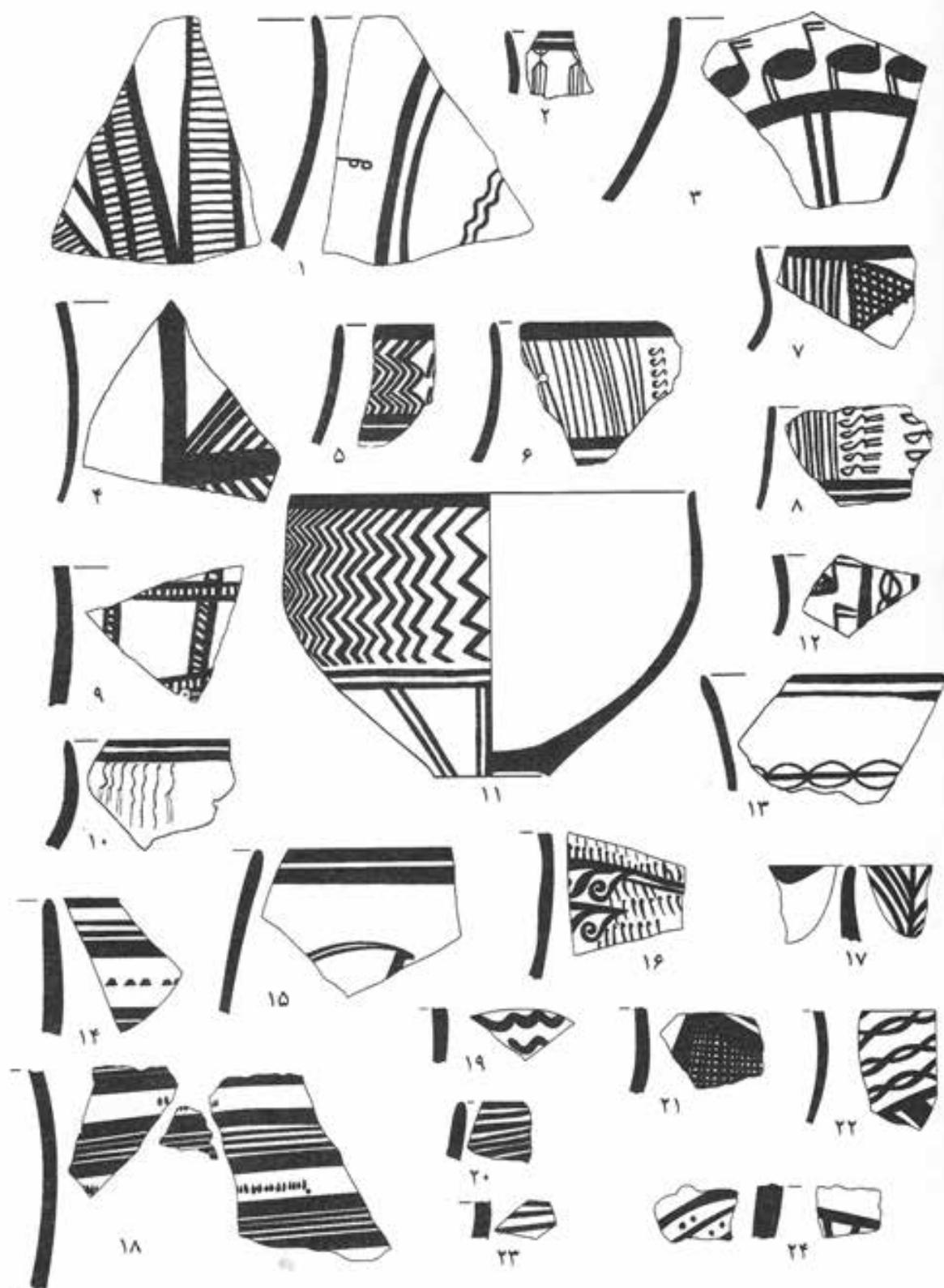
لوح ۵. محوطه ازبکی، یان تپه، سفال متفوّش قلات قدیم B

ردیف	نام	قطردهانه شماره‌تعداد	عمر	مکان	نوع تزیین	رنگ تزیین	بخت	ساخت	شاموت	جنس سفال	فرمز	فرمز
۵۷	۳۲	۴۰-۹۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	قرمز	قرمز	۱.	
۸۸		۹-۱۰	AC33: 200	جنوزری	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	قرمز	قرمز	۲.	
۱۱		۱۰-۸۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	قرمز	قرمز	۳.	
۷۸		۳۰-۴۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	قرمز	قرمز	۴.	
۶۹		۵-۲۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	قرمز	قرمز	۵.	
۸۴		۴۰-۸۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	قرمز	فهودای	۶.	
۸۲	۲۰	۹۵-۸۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	سیار ظریف	قرمز	قرمز	۷.	
۱۰۱	۲۰	۹۰-۸۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	فرمز روشن	قرمز	۸.	
۱۱		۸۰-۱۰۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه ریز و گاه	دستساز ناقص	خشن	فرمز	فرمز	۹.	
۵۵		۲۵-۱۵	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	فرمز	فرمز	۱۰.	
۷۲		۱-۲۰	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	فرمز	فرمز	۱۱.	
۳۰		۴۵-۴۵	AC33: 200	هندرس	فهودای نیره	مانه بادی، گاه	دستساز کامل	ظریف	فرمز	فرمز	۱۲.	

لوح ۶. محوطه ازبکی، بان تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

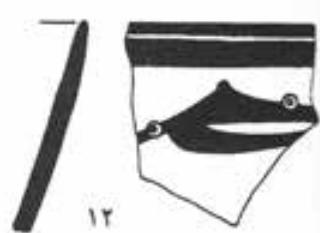
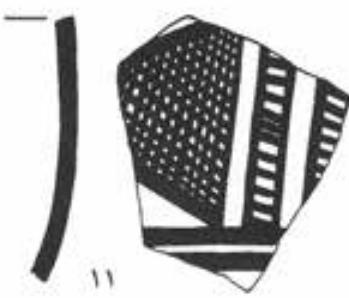
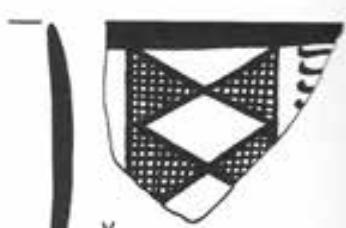
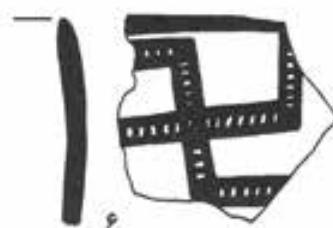
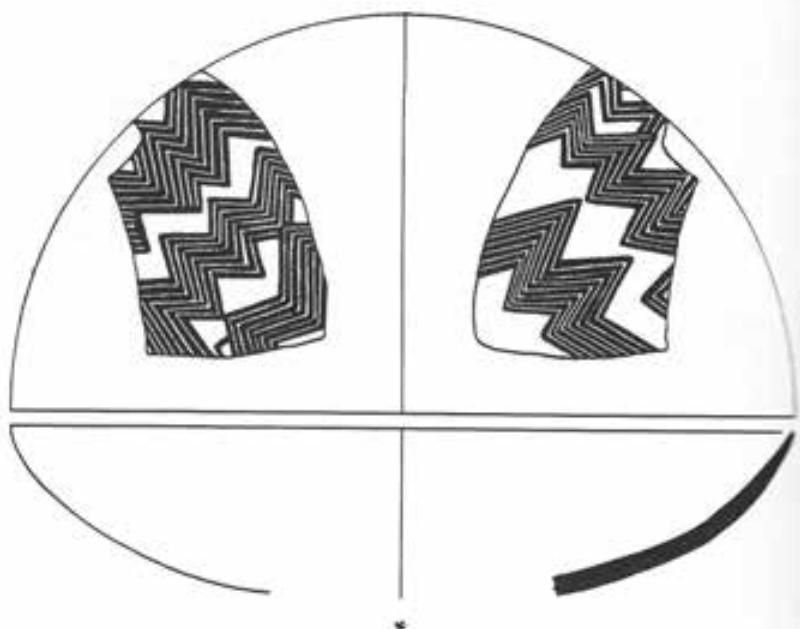
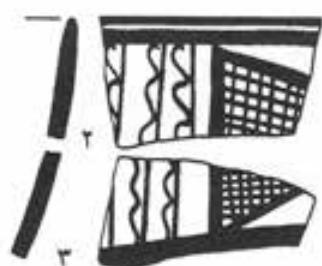
ردیف	رنگ خمیر رنگ پوش	جنس سفال شاموت	جنس سفال شاموت	ساخت بخت	نمودارهای	قطردهانه	عمر	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان
۱	قرمز روشن قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۳۴۶	۹۵-۹۸	AD33: 300	هندسی قهوه‌ای سیاه	
۲	آجری	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۰۲۹	۱۳۰-۱۳۵	AD33: 326	هندسی قهوه‌ای	
۳	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۰۹۰	۳۵-۴۳	AD33: 386	هند - جا قهوه‌ای سیاه	
۴	نخودی	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۳۴۴	۱۰۰-۱۰۸	AD33: 300	هندسی قهوه‌ای تبره	
۵	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی، کاه	۳۱۰۸	۷۵-۸۱	AD33: 322	هندسی سیاه	
۶	نخودی	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه نرم و کاه	۳۳۴۶	۸۰-۹۰	AD33: 300	هندسی قهوه‌ای	
۷	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۱۰۹	۱۰-۲۰	AD33: 300	هندسی قهوه‌ای	
۸	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۲۱۶	۶۵-۷۵	AD33: 300	جانوری سیاه	
۹	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۲۲۵	۴۰-۳۰	AD33: 300	هندسی سیاه	
۱۰	آجری	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۰۸۳	۱۰-۲۰	AD33: 300	قهوه‌ای جانوری	
۱۱	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی، کاه	۳۲۹۶	۴۰-۳۰	AD33: 303	هندسی قهوه‌ای تبره	
۱۲	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی، کاه	۳۰۵۳	۷۵-۸۱	AD33: 300	جانوری سیاه	
۱۳	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی، کاه	۳۲۹۶	۴۰-۳۰	AD33: 318	قهوه‌ای تبره	هندسی
۱۴	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی، کاه	۲۲۵	۲۱۵-۲۲۵	AD33: 600	هندسی سیاه	
۱۵	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۲۴	۲۹۵-۳۱۰	AD33: 600	هند - جا سیاه	
۱۶	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۱۶	۲۱۵-۲۲۵	AD33: 600	هندسی سیاه	
۱۷	نخودی	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۲۸	۳۷۵-۴۰۰	AD33: 600	هندسی سیاه	
۱۸	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۱۱	۲۹۵-۳۱۰	AD33: 600	هندسی سیاه	
۱۹	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی	۲۱۸	۲۱۵-۲۲۵	AD33: 600	هندسی سیاه	
۲۰	نخودی	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۲۷	۳۷۵-۴۰۰	AD33: 600	هندسی سیاه	
۲۱	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۲۱	۳۷۵-۴۰۰	AD33: 600	هندسی سیاه	
۲۲	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی	۲۱۷	۲۱۵-۲۳۰	AD33: 600	هندسی سیاه	
۲۳	قرمز	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز کامل	مانه بادی	۲۲۴	۳۷۵-۴۰۰	AD33: 600	هندسی سیاه	
۲۴	نخودی	نیمه طریف	نیمه طریف	دست‌ساز ناقص	مانه بادی	۲۲۲	۲۱۵-۲۲۵	AD33: 600	ساده ساده	

مقیاس $\frac{1}{2}$

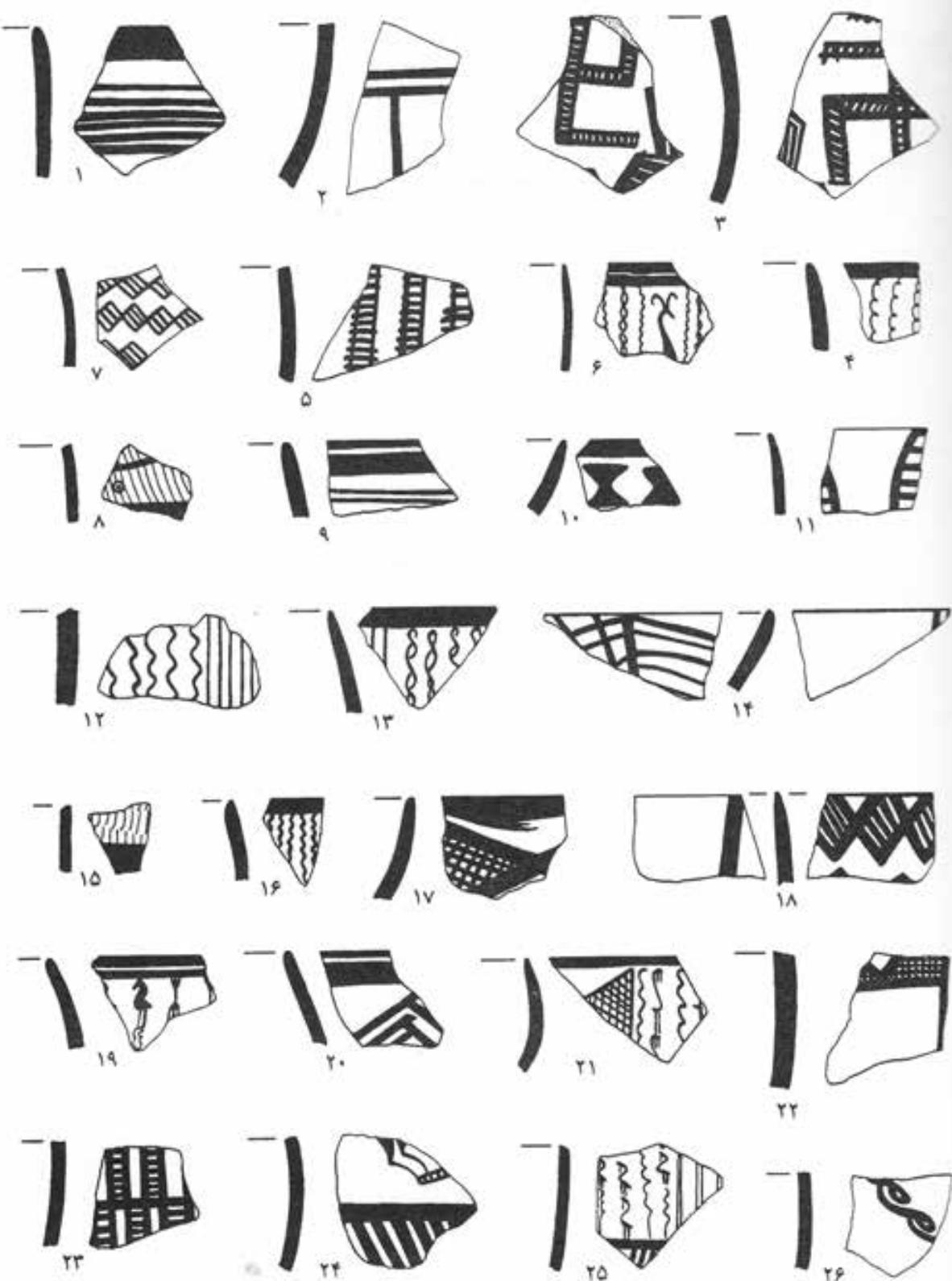
لوح ۷. محوطه ازبکی، یان تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خسیر رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعدهانه شماره
۱	قرمز روشن	قرمز روشن	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	جانوری	۲۰-۴۰	AC33: 200
۶	قرمز	قرمز روشن	ظریف	دست ساز	کامل	هندسی	قهوه‌ای تیره	هندسی	۳۰-۴۰	AC33: 200
۳	قرمز	قرمز	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	هندسی	۲۰-۴۰	AC33: 200
۴	قرمز	قرمز	ظریف	دست ساز	ناقص	هندسی	قهوه‌ای تیره	هندسی	۰-۱۰	AC33: 200
۵	قرمز روشن	قرمز روشن	ظریف	دست ساز	ناقص	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	هندسی	۲۰-۴۰	AC33: 200
۶	قرمز	قرمز	ظریف	دست ساز	کامل	هندسی	قهوه‌ای تیره	هندسی	۰-۱۰	AC33: 200
۷	قرمز	قرمز	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	هند - جا	۲۰-۴۰	AC33: 200
۸	قرمز روشن	قرمز قهوه‌ای	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	هند - جا	۱۰-۸۰	AC33: 200
۹	قرمز روشن	قرمز روشن	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	هند - جا	۲۰-۱۰	AC33: 200
۱۰	قرمز	قرمز	ظریف	دست ساز	کامل	هندسی	قهوه‌ای تیره	هندسی	۲۰-۳۰	AC33: 200
۱۱	قرمز	قرمز	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	هندسی	۰-۲۰	AC33: 200
۱۲	قرمز روشن	قرمز روشن	ظریف	دست ساز	کامل	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای تیره	جانوری	۷۵-۱۰۵	AC33: 200

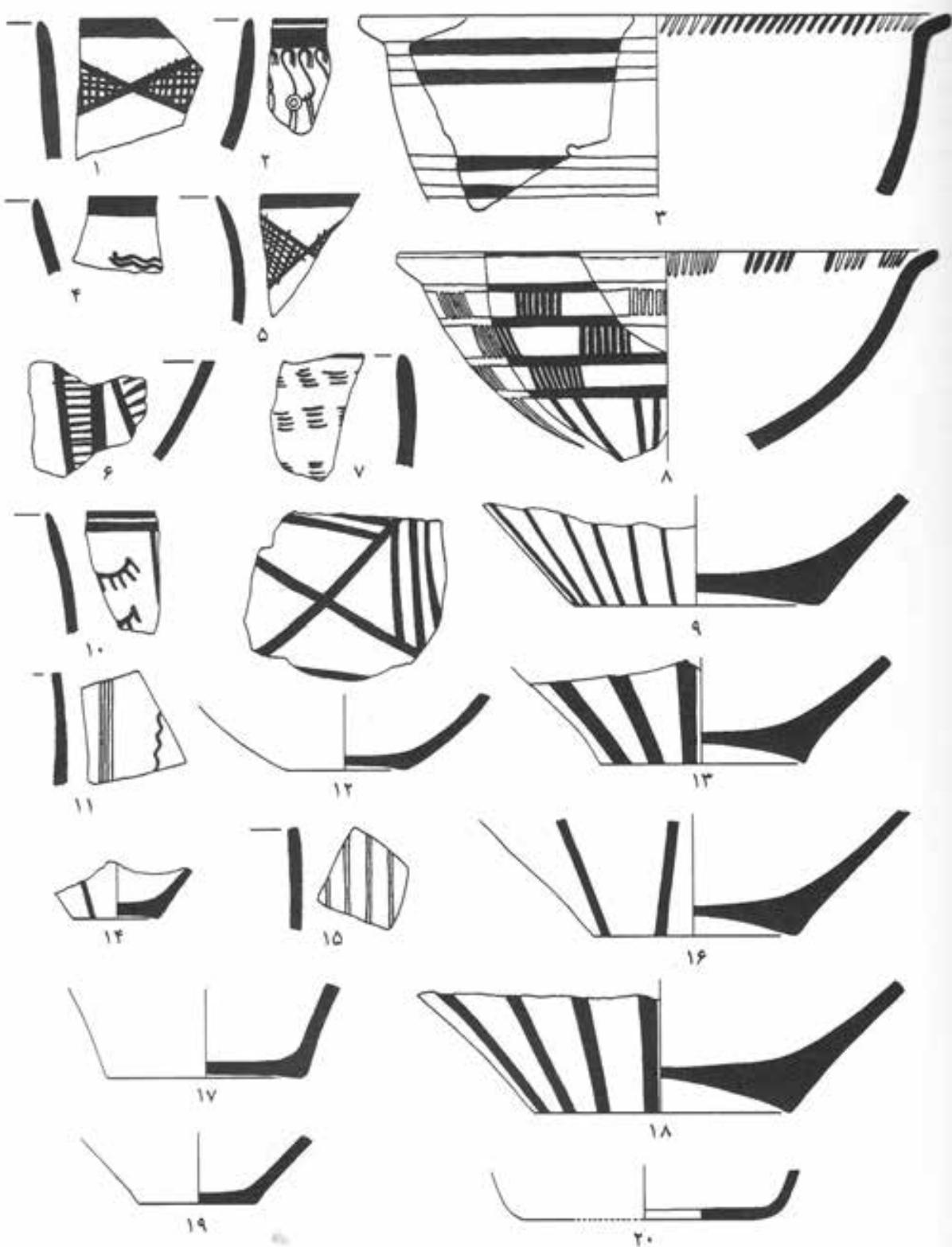

لوح ۸ محوره ازبکی، بان تپ، سفال متفوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خبری	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطردهانه شماره‌ها
۱	قرمز روش	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۸۰-۱۰۰	۲۳
۲	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۴۰-۸۰	۲۹
۳	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۱۰	۶۶
۴	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۲۰	۱۰۷
۵	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۲۰	۱۷
۶	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	چاتوری	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۱۰-۸۰	۴۹
۷	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۸۰-۱۰۰	۸۶
۸	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۱۷۰-۱۸۵	۹۰
۹	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۴۰	۱۰۸
۱۰	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۲۰-۴۰	۱۶
۱۱	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۴۰	۱۶
۱۲	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۲۰-۴۰	۴۲
۱۳	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۸۰	۴۶
۱۴	قرمز	قرمز قهقهه‌ای	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۳۰-۴۰	۸۹
۱۵	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۱۰-۸۰	۷۸
۱۶	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۸۰-۱۰۰	۱۱۰
۱۷	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۴۰-۶۰	۱۰۳
۱۸	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۲۰	۲۲
۱۹	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هندرسی	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۱۰	۸۵
۲۰	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	چاتوری	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۱۰-۶۰	۹۷
۲۱	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	چاتوری	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۸۰-۱۰۰	۹۸
۲۲	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۱۰	۲۶
۲۳	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۱۱۰-۱۳۰	۱۱۸
۲۴	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۸۰-۱۰۰	۱۰۵
۲۵	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۱۰-۴۰	۷۰
۲۶	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۸۰	۱۰۹
۲۷	قرمز	قرمز روش	ظریف	ماسه بادی، کاه	دستساز	کامل	هند-جا	قهقهه‌ای تیره	AC33: 200	۰-۷۰	۸۰

نحوح ۹. محوطه ازبکی، بان‌په، سقال متقوش فلات قدیم B

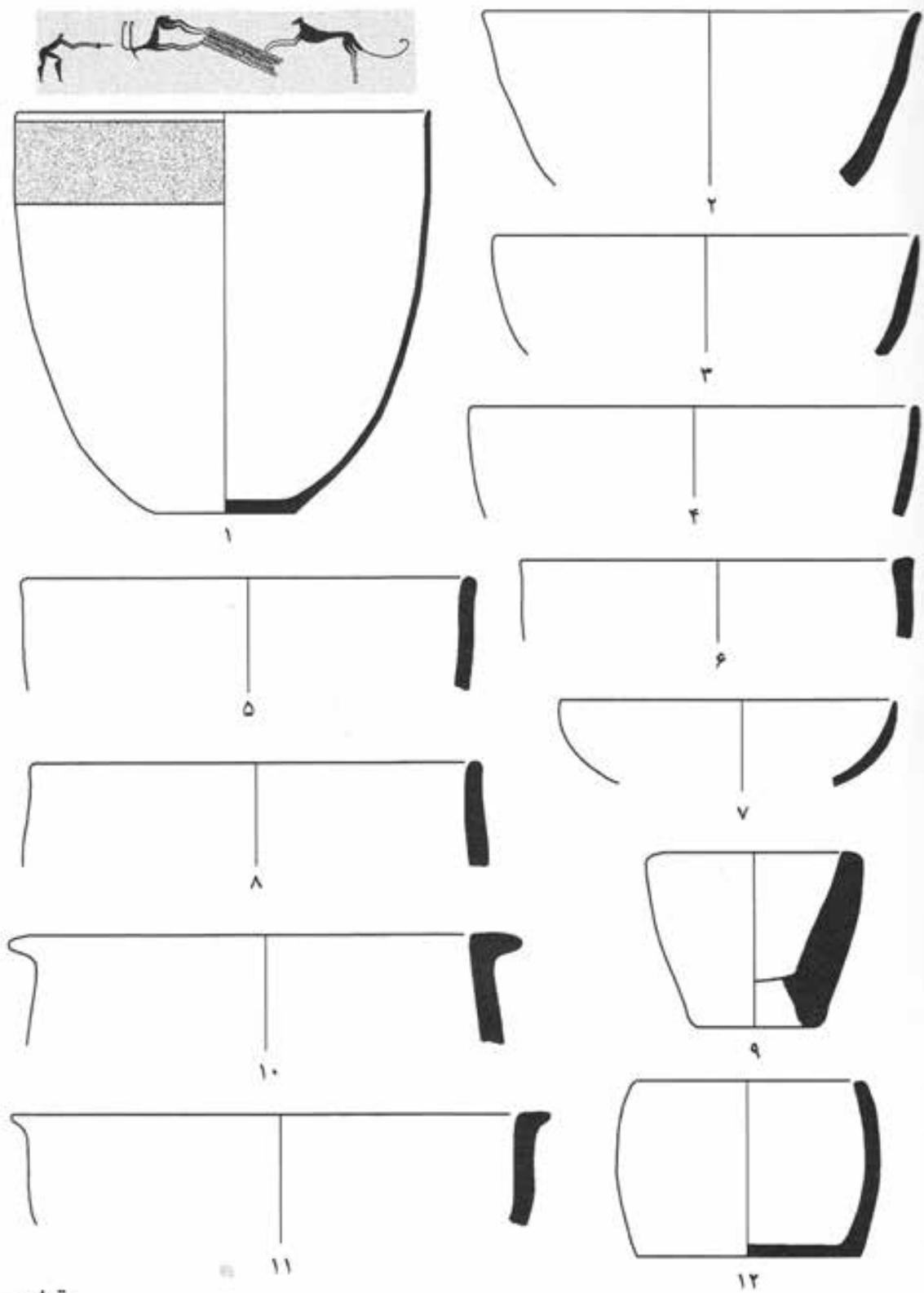

مقیاس $\frac{1}{3}$ (۱۲-۱۷ و ۱۹)

مقیاس $\frac{1}{4}$ (۱-۵)

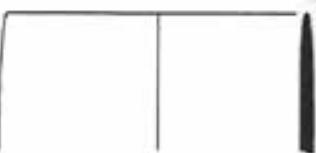
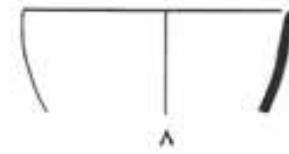
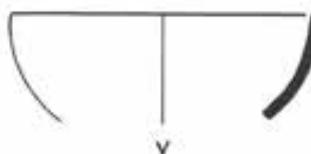
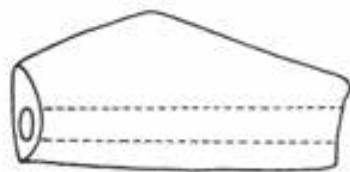
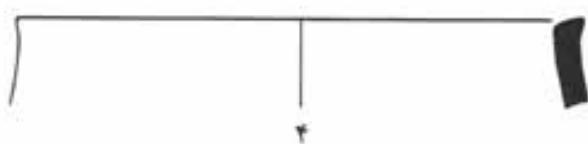
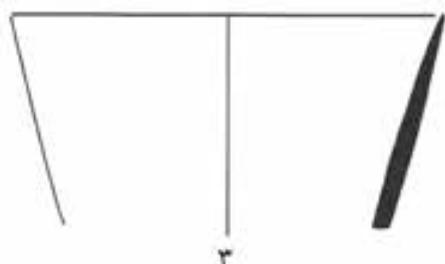
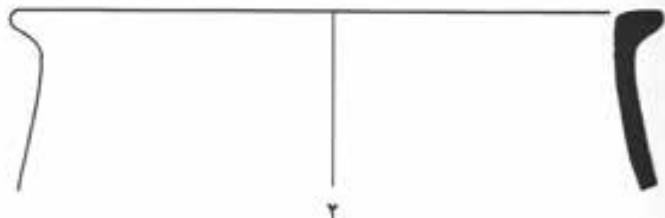
لوح ۱۰. محوطه ازبکی، بان‌لپه، سفال ساده و منقوش فلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر رنگ پوشش	جنس سفال	نمودوت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطردانه شماره
۱	قرمز	قرمز	ظریف	دست‌ساز	ناقص	انسان - جا قهوه‌ای	انسان	AD33: 387	۱۶۰-۱۶۵	۲۱۴۲
۲	قرمز	قرمز	خشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	AD33: 300	۱۲۰-۱۲۶	۳۳۷
۳	قرمز	قرمز	ظریف	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	AD33: 300	۱۰۰-۲۰	۳۳۶۳
۴	قرمز	قرمز	خشن	دست‌ساز	ناقص	ساده	ساده	AD33: 300	۲۵-۳۰	۳۳۱۶
۵	آجری	خشن	خشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	AD33: 300	۱۲-۱۲۵	۳۳۹۷
۶	نحوی	قرمز	خشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	AD33: 307	۷۵-۸۱	۳۳۶۸
۷	قرمز	قرمز	خشن	دست‌ساز	ناقص	ساده	ساده	AD33: 307	۷۵-۸۱	۳۳۶۱
۸	آجری	نحوی	خشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	AD33: 300	۲۰-۳۰	۳۴۰۲
۹	نحوی	آجری	خشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	AD33: 300	۱۲۰-۱۲۶	۳۳۹۴
۱۰	آجری	آجری	خشن	دست‌ساز	ناقص	ساده	ساده	AD33: 318	۹۰-۹۵	۳۳۸۶
۱۱	صورتی	صورتی	خشن	دست‌ساز	ناقص	ساده	ساده	AD33: 318	۹۰-۹۵	۳۳۸۵
۱۲	آجری	آجری	خشن	دست‌ساز	ناقص	ساده	ساده	AD33: 385	۱۷۰-۱۷۵	۳۱۳۱

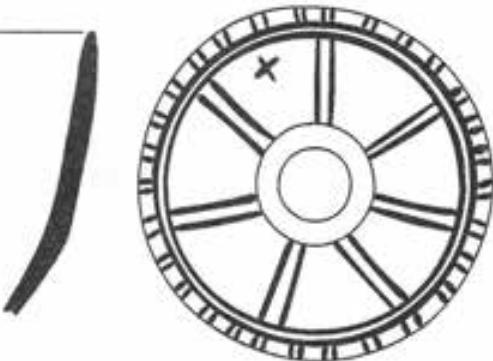
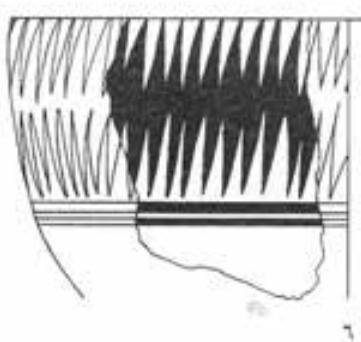
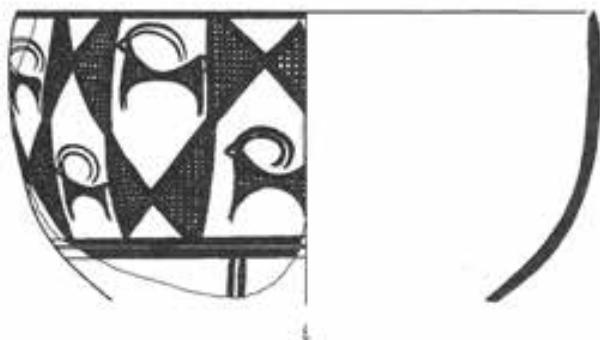
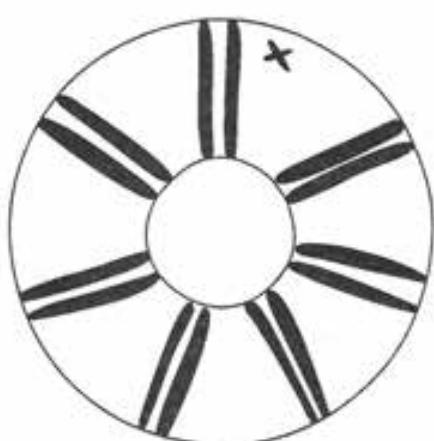
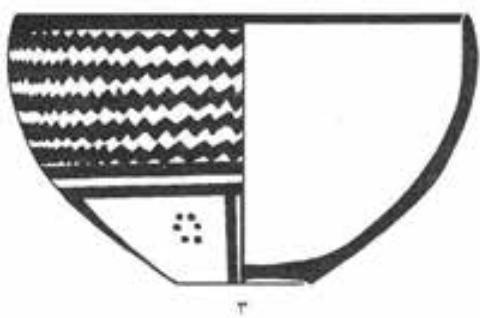
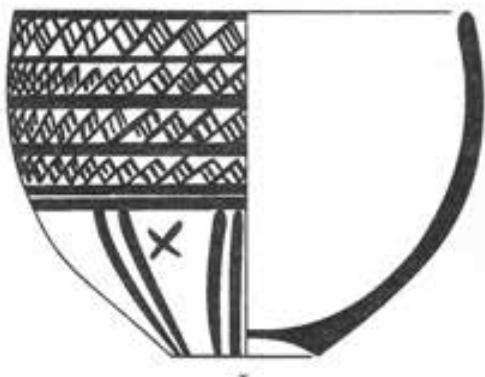
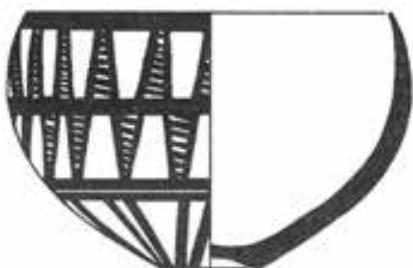
لوح ۱۱. محوطه ازبکی، یان تپه، سفال ساده و متفوّش فلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره
۱۱	قرمز	قرمز	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	صیقل	AC33: 200	۶۰-۸۰	
۱۱۱	قرمز	قرمز	خشن	ماشه ترم و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	صیقل	AC33: 200	۸۰-۹۰	
۱۱۲	قرمز	قرمز	خشن	ماشه ترم و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	صیقل	AC33: 200	۸۰-۹۰	
۵۱	قرمز	قرمز روشن	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۱۲۵-۱۰۰	
۷۳	قرمز	نحوی	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۱۲۵-۱۰۰	
۷۵	قرمز	قرمز صورتی	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۱۲۵-۱۰۰	
۲۵	قرمز روشن	قرمز	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۳۰-۶۰	
۵۰	قرمز	قرمز	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۱۲۵-۱۰۰	
۷۴	قرمز	قرمز روشن	لیحه خشن	ماشه ترم و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۸۰-۱۰۰	
۷۷	قرمز	قرمز	لیحه خشن	ماشه ترم و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۷۵-۱۰	
۷۸	قرمز	قرمز روشن	خشن	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده		۹۵-۱۰۰	

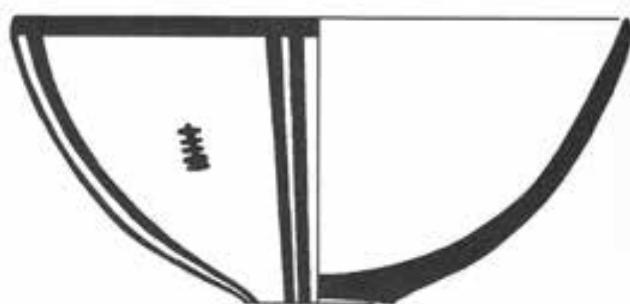
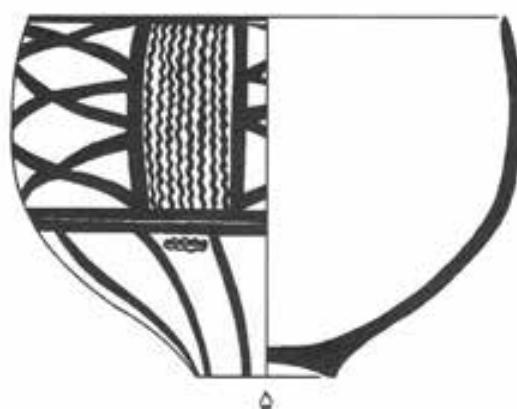
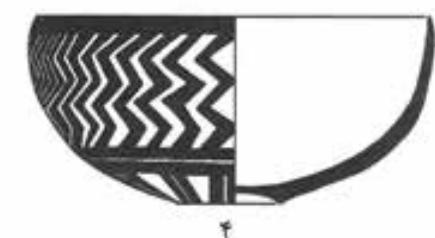
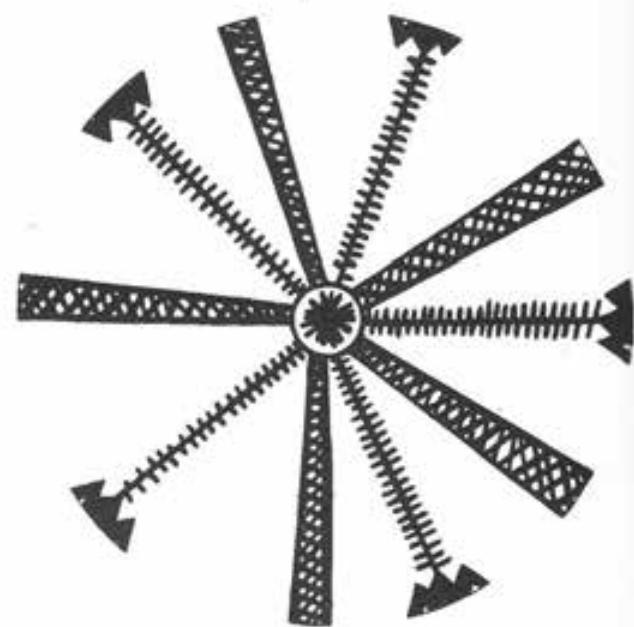
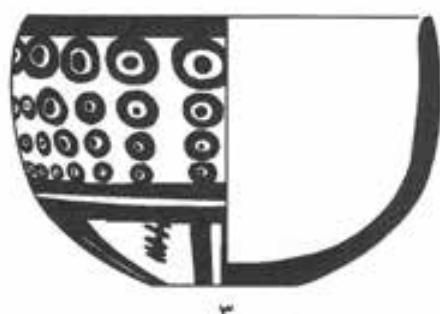
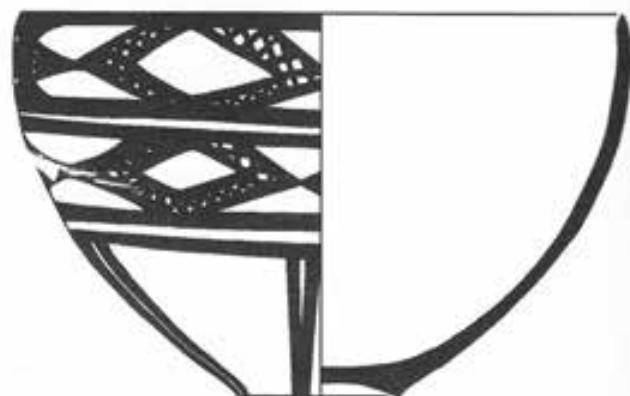
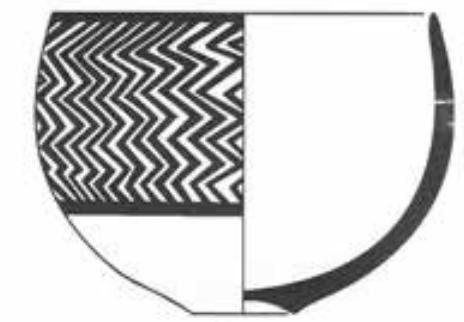
لوح ۱۲. محوطه ازیکن، جیران تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

ردیف رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعه دهانه	شماره حفار
۱۷۶	۱۵۰	BV30: 525	سیاه	هنرمند	کامل	نیمه ظرفی	کاه، ماسه نرم	دست‌ساز	قرمز	قرمز	۱
۱۶۲	۲۱۵-۲۲۵	BV30: 600	سیاه	هنرمند	کامل	نیمه ظرفی	کاه، ماسه نرم	دست‌ساز	قرمز	قرمز	۲
۲۰۸	۲۱۰	BV30: 359	سیاه	هنرمند	کامل	نیمه ظرفی	کاه، ماسه نرم	دست‌ساز	قرمز	قرمز	۳
۱۰۵	۳۸	۱۹۰	BV29: 535	سیاه	هند - جا	نیمه خشن	کاه، ماسه نرم	دست‌ساز	قرمز	قرمز	۴
۱۶۳	۲۱۵-۲۲۵	BV30: 600	سیاه	هند - جا	کامل	نیمه ظرفی	کاه، ماسه نرم	دست‌ساز	قرمز	قرمز	۵
۶۲	۲۲	۱۷۰	BV29: 503	سیاه	هنرمند	نیمه ظرفی	کاه	دست‌ساز	کامل	قرمز	۶

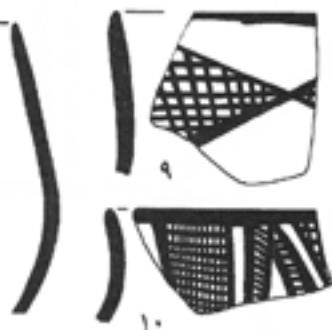
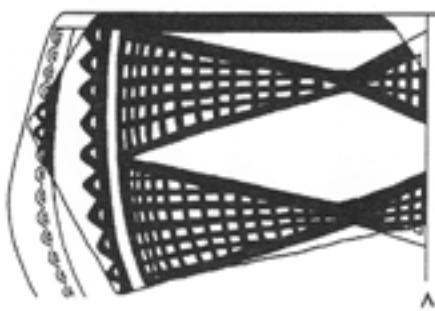
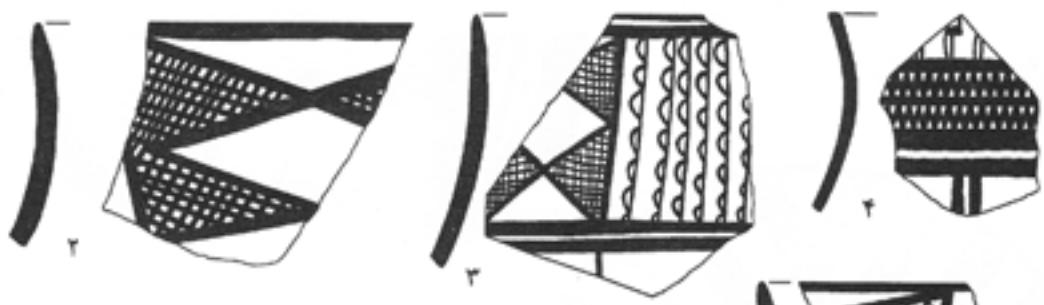
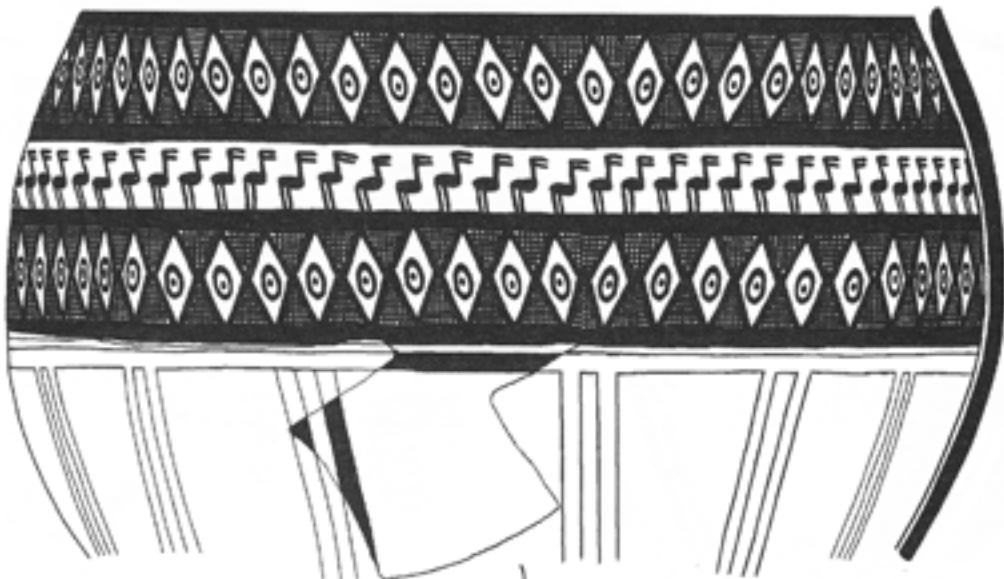
لوح ۱۲. محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خسیر	رنگ پوتش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطر دهانه	شماره حفار
۱	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه، هاسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	هندرس	سیاه	BV30: 600	۲۱۰-۲۲۵	۲۱۰	۱۶۴
۲	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه، هاسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	هندرس	سیاه	BV30: 539	۲۱۰	۲۶۲	
۳	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه، هاسه نرم	دست‌ساز	کامل	هندرس	سیاه	BV30: 549	۱۹۵	۲۶۶	
۴	قرمز	قرمز	ظریف	کاه، هاسه بادی	دست‌ساز	کامل	هندرس	سیاه	BV29: 505	۱۸۷-۱۹۵	۱۸۷	
۵	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه، هاسه نرم	دست‌ساز	کامل	هندرس	سیاه	BV29: 303	۱۸۵	۲۵۹	
۶	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه، هاسه نرم	دست‌ساز	کامل	هندرس	سیاه	BV30: 399	۱۹۰	۱۹۰	

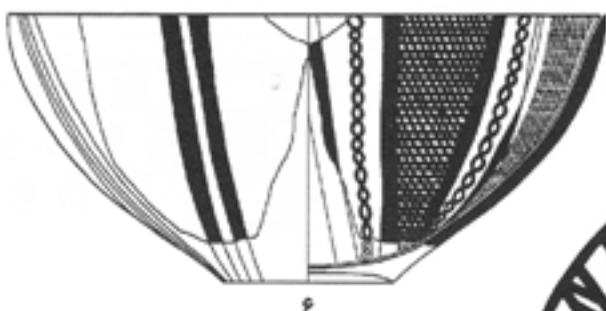
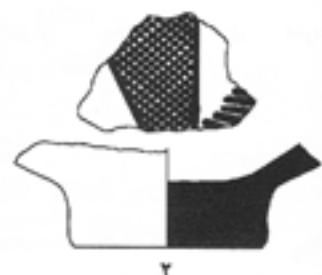
لوح ۱۴. محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال منقوش فلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره‌دار
۱.	قرمز آجری	قرمز آجری	نیمه طریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هند - جا	قهوه‌ای تبره	BV30: 300	۸۰-۹۰	۳۰۰۵
۲.	قرمز	قهوه‌ای روشن	نیمه خشن	ماهه نرم و کاه دستساز	ناقص	هندسی	سباه	BV29: 330	۱۳۰-۱۵۰	۳۲۲۰
۳.	نخودی	قهوه‌ای روشن	نیمه خشن	ماهه نرم و کاه دستساز	کامل	هندسی	قهوه‌ای سپاه	BV29: 325	۱۳۰-۱۵۰	۳۰۵۹
۴.	نخودی	نخودی روشن	نیمه طریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هند - جا	قهوه‌ای سپاه	BV30: 306	۹۰-۹۵	۳۰۴۷
۵.	قهوه‌ای	قهوه‌ای روشن	طریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هندسی	سباه	BV30: 313	۱۳۰-۱۵۰	۳۰۸۱
۶.	قرمز	نخودی تبره	نیمه طریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هندسی	سباه	BV29: 313	۱۳۰-۱۵۰	۳۰۸۷
۷.	قرمز	قرمز	نیمه طریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هندسی	سباه	BV29: 300	۵۰-۷۰	۳۰۵۶
۸.	قرمز	قرمز	نیمه خشن	ماهه نرم و کاه دستساز	ناقص	هندسی	قهوه‌ای سپاه	BV30: 300	۱۱۰-۱۲۰	۳۲۲۵
۹.	قرمز	نخودی روشن	نیمه طریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هندسی	سباه	BV29: 300	۱۳۰-۱۵۰	۳۱۲۲
۱۰.	آجری	آجری	ظریف	ماهه بادی، کاه دستساز	کامل	هندسی	سباه	BV30: 300	۹۰-۹۵	۳۲۱۶

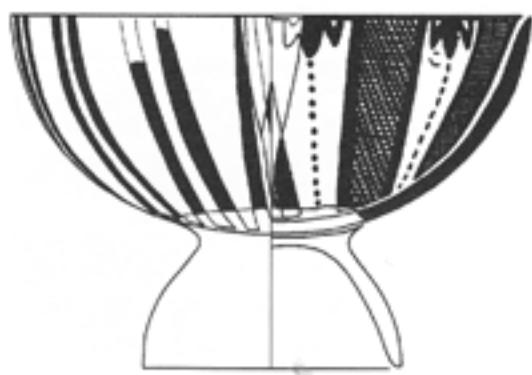

لوح ۱۵. محوطه ازبکی، چیران تپ، سفال متقوش نلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعدهانه شماره
۳۰۴۶	فهودای روشن فرمز	نیمه ظرفی	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندرس	فهودای تبره	BV29: 325	۱۲۰-۱۳۰			
۳۱۶۹	فهودای روشن فرمز	نیمه ظرفی	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندرس	فهودای تبره	BV29: 300	۹۰-۱۱۰			
۳۲۶۱	فرمز آجری	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دستساز	کامل	هندرس	فهودای سیاه	BV30: 300	۸۰-۹۰			
۳۰۵۱	فرمز	فهودای روشن نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دستساز	کامل	هندرس	سیاه	BV29: 300	۵۰-۷۰			
۳۰۰۷	فرمز آجری فرم آجری	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هند - جا	فهودای سیاه	BV29: 300	۸۵-۹۵			
۳۰۶۲	فرمز	فهودای	ماسه نرم و کاه دستساز	کامل	هندرس	فهودای تبره	BV30: 313	۱۳۰-۱۵۰	۲۲		
۳۲۱۶	آجری	نحوی	نیمه ظرفی	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندرس	فهودای	BV30: 300	۲۰-۳۰		
۳۰۰۷	فرمز آجری فرم آجری	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هند - جا	فهودای سیاه	BV29: 300	۸۵-۹۵			
۳۳۱۵	فرمز	فرمز	نیمه ظرفی	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندرس	فهودای تبره	BV29: 314	۱۴۰-۱۴۵		

۶

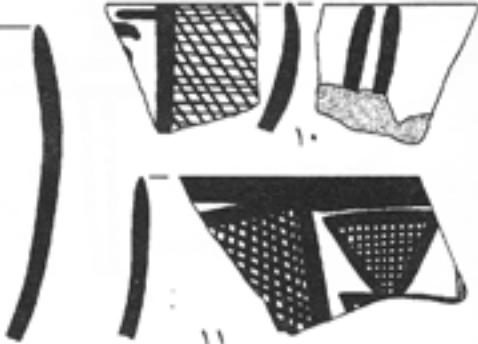
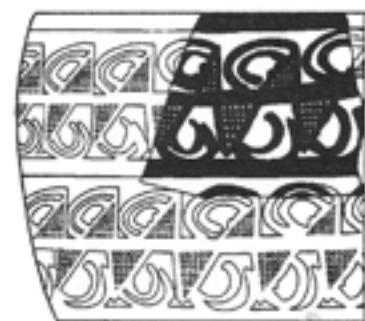
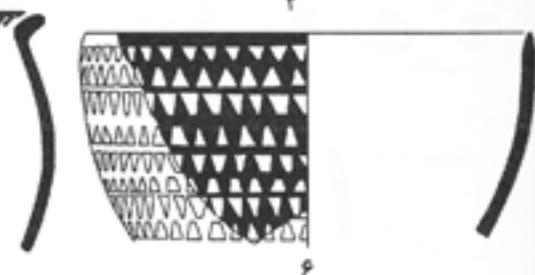
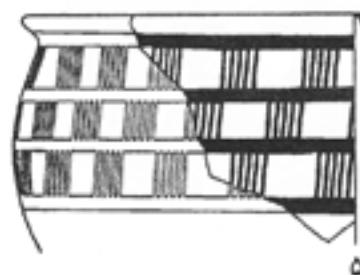
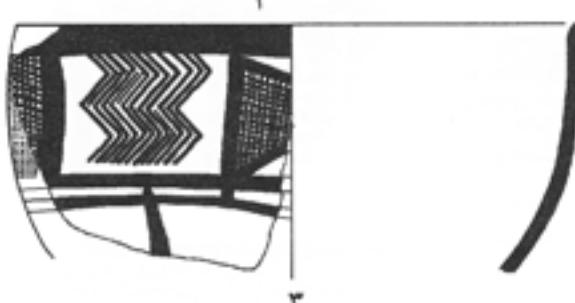
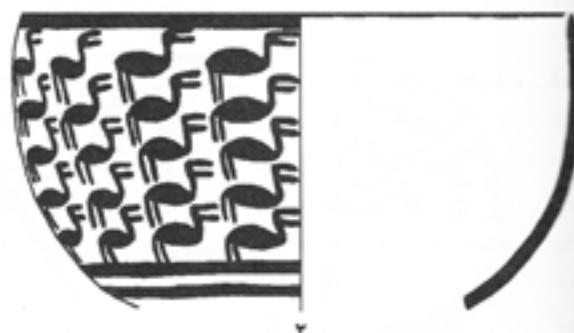
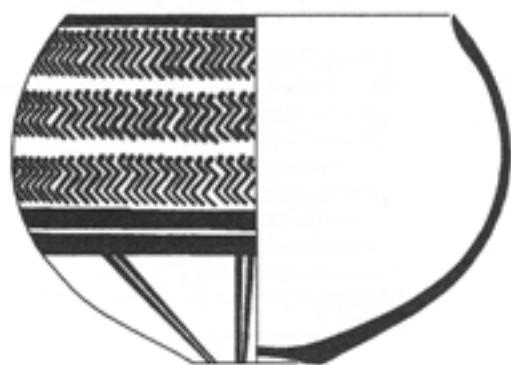

۸

مقیاس $\frac{1}{2}$

لوح ۱۶. محوله ازبکی، جیران تپه، سفال متفوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خبر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعه‌های شماره‌دار
۱۳۱	۱۶۵-۱۷۰	BV29: 315	سیاه	هندسی	کامل	دست‌ساز	نمیه طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۱	
۲۱۲۵	۸۵-۹۰	BV30: 300	سیاه	جاتوری	کامل	دست‌ساز	طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۲	
۲۲۲۶	۸۵-۹۰	BV29: 306	سیاه	هندسی	کامل	دست‌ساز	طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۳	
۱۲۲۱	۱۲	۱۱۰-۱۴۰	BV30: 416	قهوه‌ای تبره	هندسی	کامل	دست‌ساز	ماسه بادی و کاه	فرمز	۴	
۲۲۴۳	۸۰-۹۰	BV30: 300	قهوه‌ای سیاه	هندسی	کامل	دست‌ساز	نمیه طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۵	
۲۰۵۷	۳۰-۴۰	BV30: 313	سیاه	هندسی	کامل	دست‌ساز	قهوه‌ای روشن نمیه خشن	ماسه نرم و کاه	فرمز	۶	
۳۰۶۱	۵۰-۷۰	BV29: 300	سیاه	هند - جا	کامل	دست‌ساز	نمیه طریف	ماسه نرم و کاه	فرمز	۷	
۲۰۴۸	۹۰-۹۵	BV30: 306	قهوه‌ای سیاه	هندسی	کامل	دست‌ساز	قهوه‌ای روشن طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۸	
۲۲۲۲	۸۵-۹۵	BV29: 300	قهوه‌ای سیاه	جاتوری	کامل	دست‌ساز	نمیه طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۹	
۲۰۴۱	۲۰	۹۰-۹۵	BV30: 306	سیاه	هندسی	کامل	طریف	ماسه بادی، کاه	آخری	۱۰	
۲۰۴۵	۳۰	۱۳۰-۱۴۰	BV29: 300	سیاه	هندسی	کامل	نمیه طریف	ماسه بادی، کاه	فرمز	۱۱	

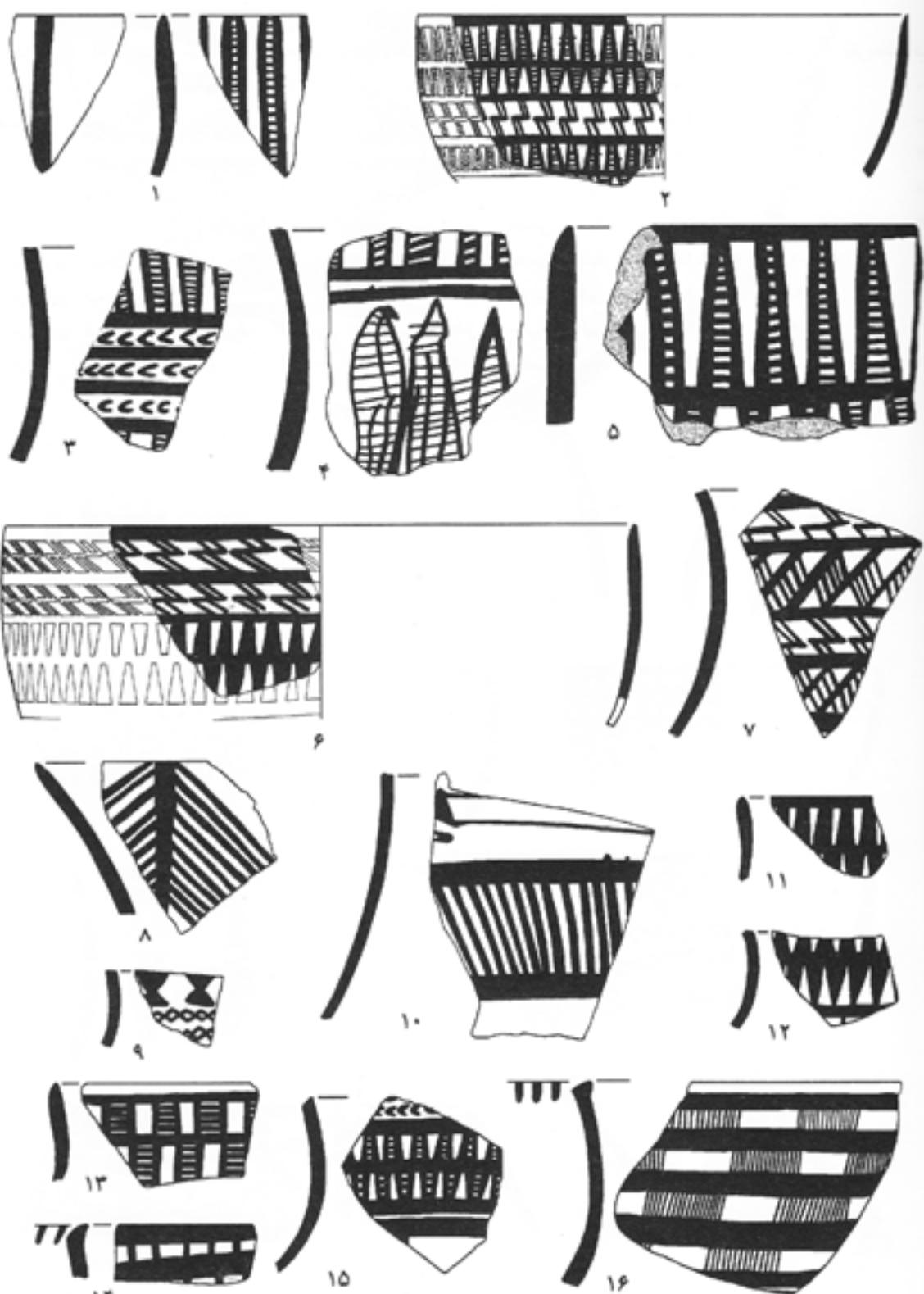
لوح ۱۷. محوطه ازبکی، جیران په، سفال منقوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره‌گذاری
۱۰۱۵	قرمز روشن	قرمز آجری	ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 300	هندسی	۸۰-۹۰	
۳۲۲۷	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 300	هند - جا	۸۰-۹۰	
۳۱۷۹	قرمز	قرمز	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV30: 300	هندسی	۱۲۰-۱۲۵	
۳۰۶۴	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای تبره	BV29: 300	جانوری	۱۳۰-۱۵۰	
۳۲۸۲	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 300	هندسی	۸۰-۹۰	
۳۰۴۵	قرمز روشن	قرمز روشن	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 325	هندسی	۱۲۰-۱۳۰	
۳۰۲۰	آجری تبره	آجری آجری	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 300	هندسی	۱۳۰-۱۵۰	
۳۲۸۴	قرمز روشن	قرمز روشن	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 300	هندسی	۸۰-۹۰	
۳۰۴۲	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 306	هند - جا	۸۰-۹۰	
۳۰۳۹	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	کامل		فهودای سیاه	BV29: 306	هندسی	۸۰-۹۰	
۳۰۳۸	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دست‌ساز	ناقص		فهودای سیاه	BV30: 300	هندسی	۹۰-۷۰	
۳۱۷۲	آجری	آجری	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دست‌ساز	ناقص		فهودای سیاه	BV29: 300	سیاه	۹۰-۹۵	
۳۲۵۷	قرمز	قرمز	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه دست‌ساز	ناقص		فهودای سیاه	BV29: 325	هندسی	۱۰۰-۱۱۰	

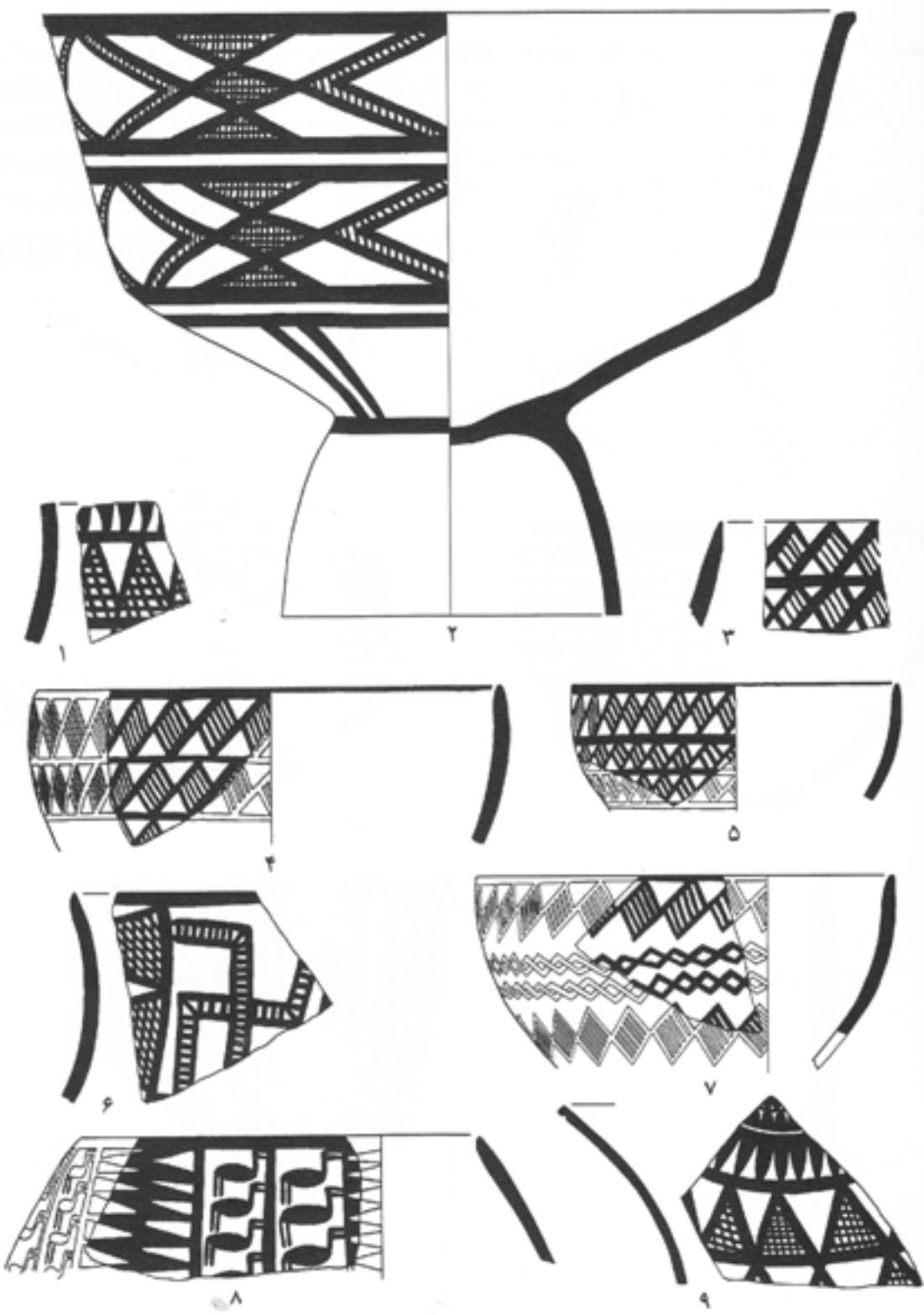
لوح ۳۸. محوطه ازبکی، چیران نه، سفال منقوش فلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزئین	رنگ تزئین	مکان	عمل	قطردهاته شماره	
۱۷۵	۷۰-۷۰	BV29: 300	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز ناقص			فرمز	فرمز	۱.	
۲۰۶	۷۰-۷۰	BV29: 300	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۲.	
۲۰۷	۹۰-۹۰	BV30: 306	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	نهادن	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۳.	
۲۰۸	۹۰-۹۰	BV30: 306	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۴.	
۲۱۳	۱۰-۱۱	BV29: 300	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه ریز و کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۵.	
۲۱۴	۸۰-۹۰	BV29: 306	سیاه	هندر - جا	طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز ناقص			فرمز	فرمز	۶.	
۲۱۵	۸۰-۷۰	BV29: 300	سیاه	هندر - جا	نیمه خشن	ماشه نرم و کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۷.	
۲۱۶	۸۰-۹۰	BV29: 306	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۸.	
۲۱۷	۸۰-۹۰	BV30: 306	سیاه	هندرسی	طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۹.	
۲۱۹	۹۰-۹۰	BV30: 300	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز آجری	فرمز آجری	۱۰.	
۲۲۷	۱۸	۹۰-۹۰	BV30: 300	سیاه	هندرسی	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			آجری	آجری	۱۱.	
۲۳۱	۸۰-۹۰	BV29: 306	سیاه	هندرسی	طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۱۲.	
۲۳۵	۸۰-۹۰	BV29: 300	قهوه‌ای سیاه	هندرسی	طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز روشن فرم آجری	فرمز آجری	۱۳.	
۲۴۵	۱۸	۹۰-۱۱	BV29: 300	سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			نخودی روشن نخودی	۱۴.	
۲۴۶	۲۰-۳۰	BV30: 300	سیاه	هندرسی	نیمه طریف	ماشه بادی، کاه دست‌ساز کامل			فرمز	فرمز	۱۵.	
۲۴۷	۲۸	۸۰-۹۰	BV30: 300	سیاه	هندرسی	نیمه خشن	ماشه نرم و کاه دست‌ساز ناقص			فرمز	فرمز	۱۶.

لوح ۱۹. محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

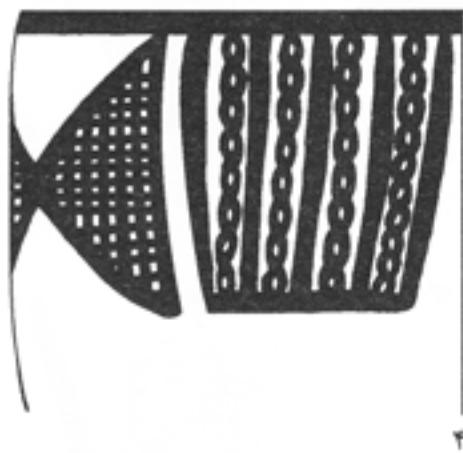
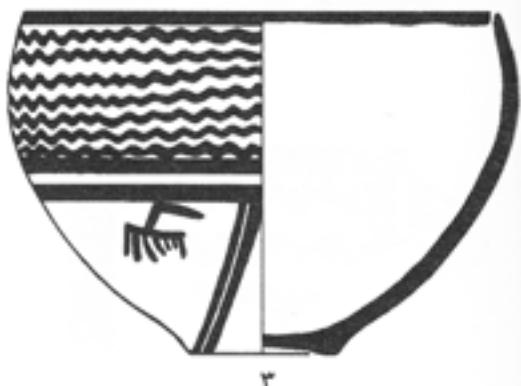
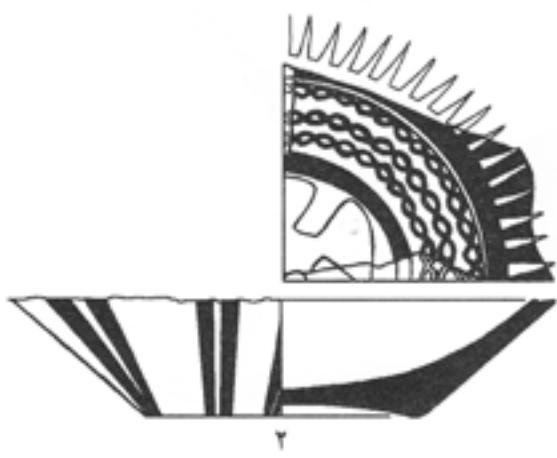
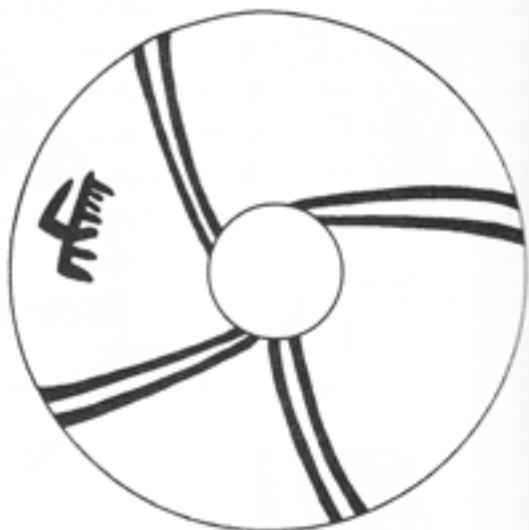
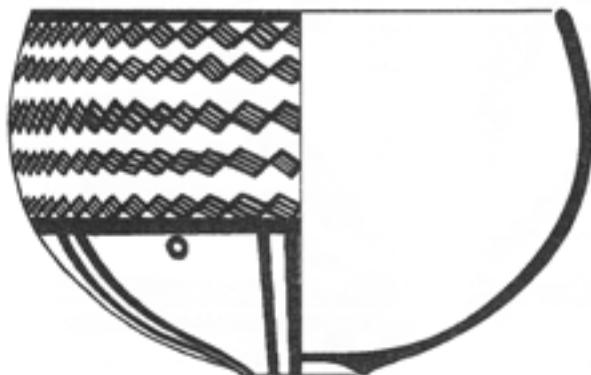
ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشه	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعه‌های شماره‌دار
۱.	آجری	آجری	ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	سباه	BV30: 306	۴۰-۴۵	۳۰۳۰
۲.	فرمز	فرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	سباه	BV29: 314	۱۱۰-۱۴۰	۳۳۶۰
۳.	فرمز	فرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	سباه	BV29: 300	۵۰-۷۰	۳۳۸۳
۴.	آجری	آجری	قهوه‌ای روشن	ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	BV29: 300	۵۰-۷۰	۳۰۲۸
۵.	فرمز	فرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	سباه	BV30: 300	۵۰-۷۰	۳۰۲۳
۶.	فرمز آجری	قهوه‌ای	ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	سباه	BV29: 300	۵۰-۷۰	۳۰۲۲
۷.	فرمز آجری	فرمز آجری	ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	قهوه‌ای	BV30: 300	۴۰-۴۵	۳۰۳۱
۸.	فرمز آجری	فرمز آجری	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	چانوری	قهوه‌ای تیره	BV30: 300	۸۰-۹۰	۳۰۰۶
۹.	فرمز	فرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	سباه	BV30: 306	۹۰-۹۵	۳۰۳۷

مقیاس $\frac{1}{2}$

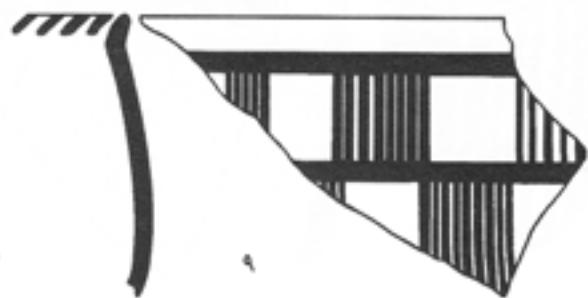
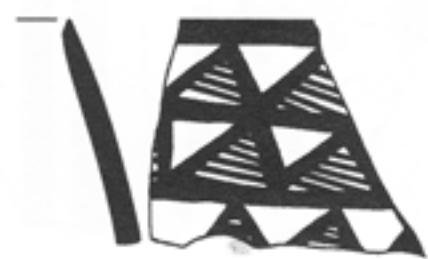
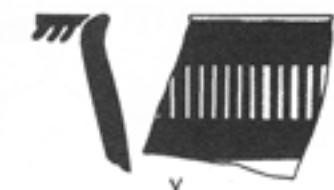
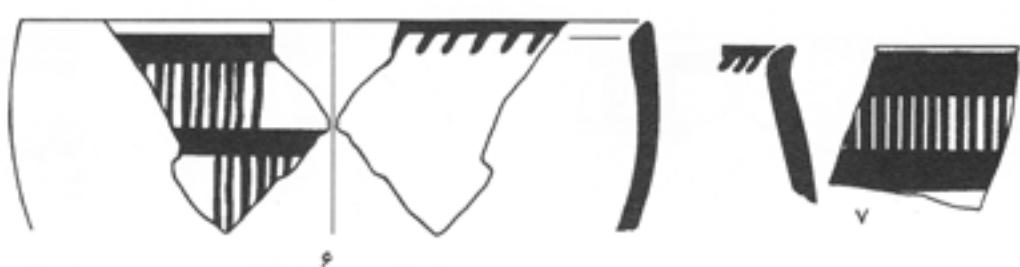
لوح ۲۰. محوطه ازبکی، چیران تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطردهاته	شماره
۱۱۷۱	۱۶	۲۱۰-۲۲۰	BV30: 408	سباه	هنرمند	دست‌ساز	کامل	هندسی	ماسه بادی، کاه	ظریف	فرمز	.۱
۱۱۷۸	۸	۱۲۰-۱۰۰	AV47: 400	سباه	هنرمند	دست‌ساز	نالص	هندسی	ماسه بادی	ظریف	آجری	.۲
۱۱۷۹	۱۱	۱۱۰-۱۰۰	BV30: 417	فهودای تبره	هنرمند	دست‌ساز	کامل	هندسی	ماسه بادی، کاه	ظریف	فرمز	.۳
۱۱۸۱	۲۶	۱۱۰-۱۲۰	BV30: 400	فهودای تبره	هنرمند	دست‌ساز	کامل	هندسی	ماسه بادی، کاه	ظریف	فرمز	.۴

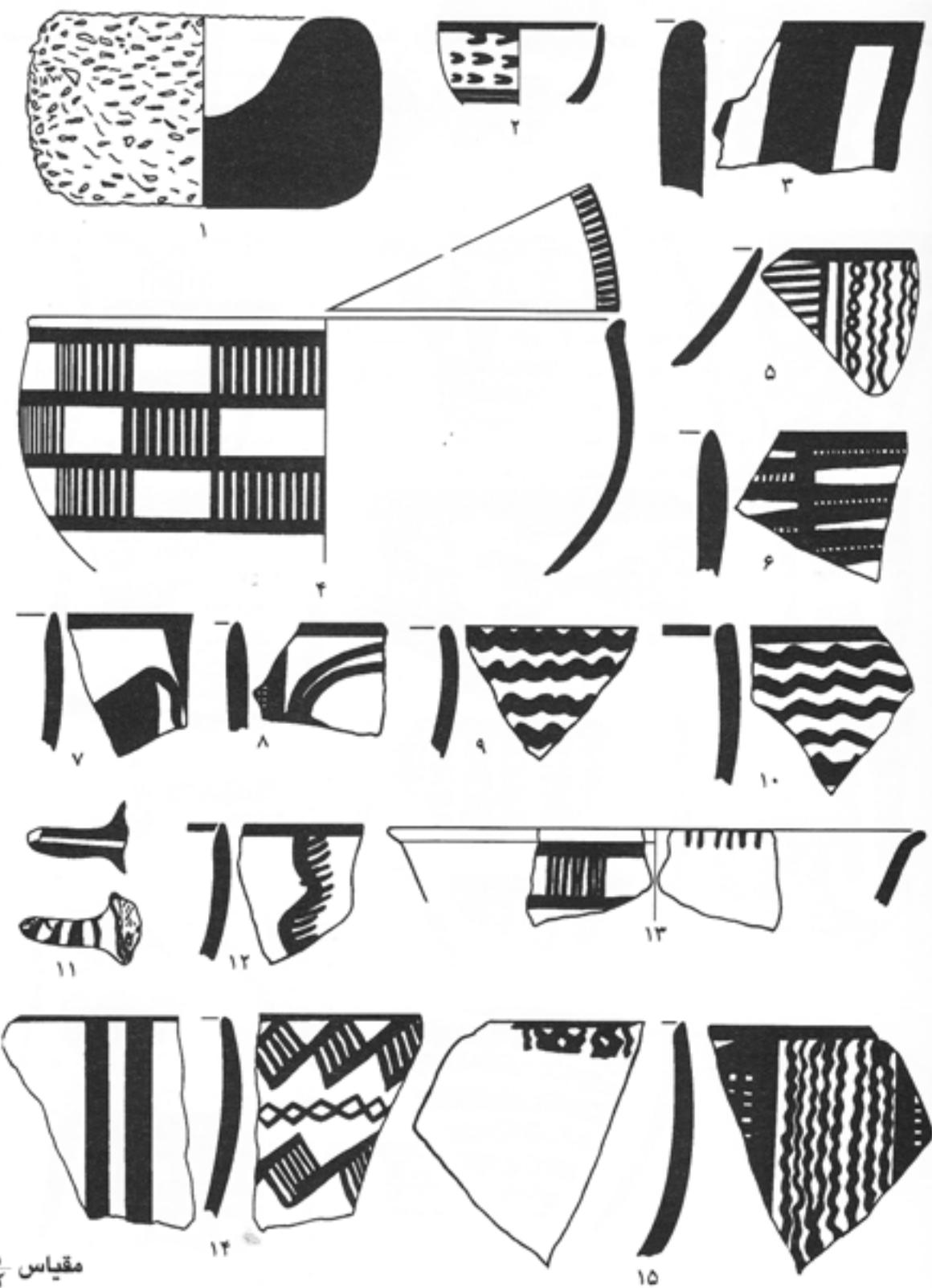
لوح ۲۱. محوطه ازبکی، جیران نه، سفال متفوش فلات قدمه B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره‌دار
۱	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماشه نرم، کاه	دست‌ساز	کامل	هندس	۲۰۵-۲۱۵	BV29: 453
۲	قرمز	قرمز	ظریف	ماشه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هندس	۵۰-۵۵	BV29: 400
۳	آجری	آجری	ظریف	ماشه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هندس	۱۷۵-۱۸۰	BV29: 406
۴	قرمز	قرمز	ظریف	ماشه بادی، کاه - جا	دست‌ساز	کامل	هند - جا	۱۰۰-۱۲۰	BV29: 454
۵	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماشه بادی، کاه	دست‌ساز	ناقص	هندس	۷۰-۸۰	BV29: 400
۶	آجری	قرمز	نیمه ظریف	ماشه نرم و کاه	دست‌ساز	کامل	هندس	۴۰-۵۰	BV29: 400
۷	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماشه بادی، کاه	دست‌ساز	ناقص	هندس	۹۵-۱۰۰	BV29: 400
۸	-	نحوه‌ای روشن قرمز	نیمه ظریف	ماشه نرم و کاه	دست‌ساز	کامل	هندس	۰-۵۰	BV30: 400
۹	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماشه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هندس	۷۰-۷۵	BV29: 400

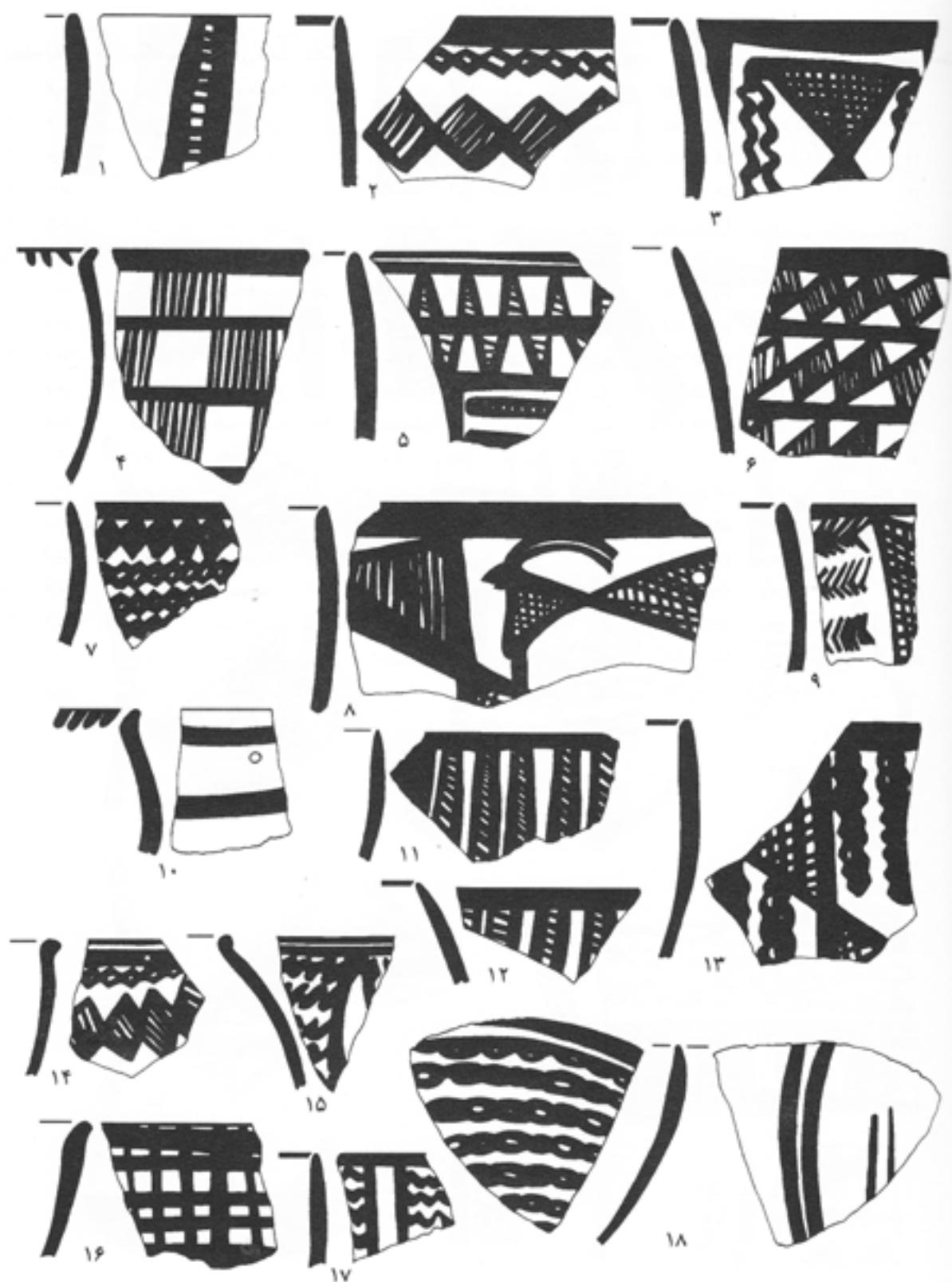

لوح ۲۲. محوطه ازبکی، چیران په، سفال منقوش فلات قدم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ بوسش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطردهانه	شماره اخبار
۱	حاشکتری	حاشکتری	ظریف	ماسه بادی	چرخ ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 400	۸۰-۹۰	۱۳	۴۱۰۸
۲	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۷۰-۸۰			۷۰۸۱
۳	قرمز	آلوبی	خشش	ماسه زیب، کاه دستساز	ناقص	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۸۰-۹۰			۴۱۹۱
۴	قرمز	آجری	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV30: 400	۱۱۰-۱۲۰			۴۱۷۲
۵	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی	دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۵۰-۶۰		۴۱۶۴
۶	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۳۰-۴۰			۴۱۱۷
۷	قرمز	آجری	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	جاتوری	فهروای تبره	BV30: 400	۳۰-۴۰			۴۱۱۹
۸	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	ناقص	جاتوری	فهروای تبره	BV29: 409	۱۷۰-۱۸۰			۴۱۷۷
۹	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۶۰-۷۰			۴۱۱۲
۱۰	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۴۰-۵۰			۴۱۷۵
۱۱	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 454	۱۵۰-۱۶۰			۴۱۵۹
۱۲	قرمز	قرمز	ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 454	۱۵۰-۱۶۰			۴۱۵۹
۱۳	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	ناقص	هندس	فهروای تبره	BV29: 409	۱۴۰-۱۵۰			۴۱۶۶
۱۴	قرمز	آجری	نیمه ظریف	ماسه بادی، کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۵۰-۶۰			۴۱۷۰
۱۵	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	ماسه نرم و کاه دستساز	کامل	هندس	فهروای تبره	BV29: 400	۷۰-۸۰			۴۱۰۷

لوح ٢٣. محوطه ازیکی، جیران تپه، سفال منقوش فلات قدیم B

لوح ۲۴. محوطه ازبکی، چیران نه، سفال منقوش فلات قدیم B

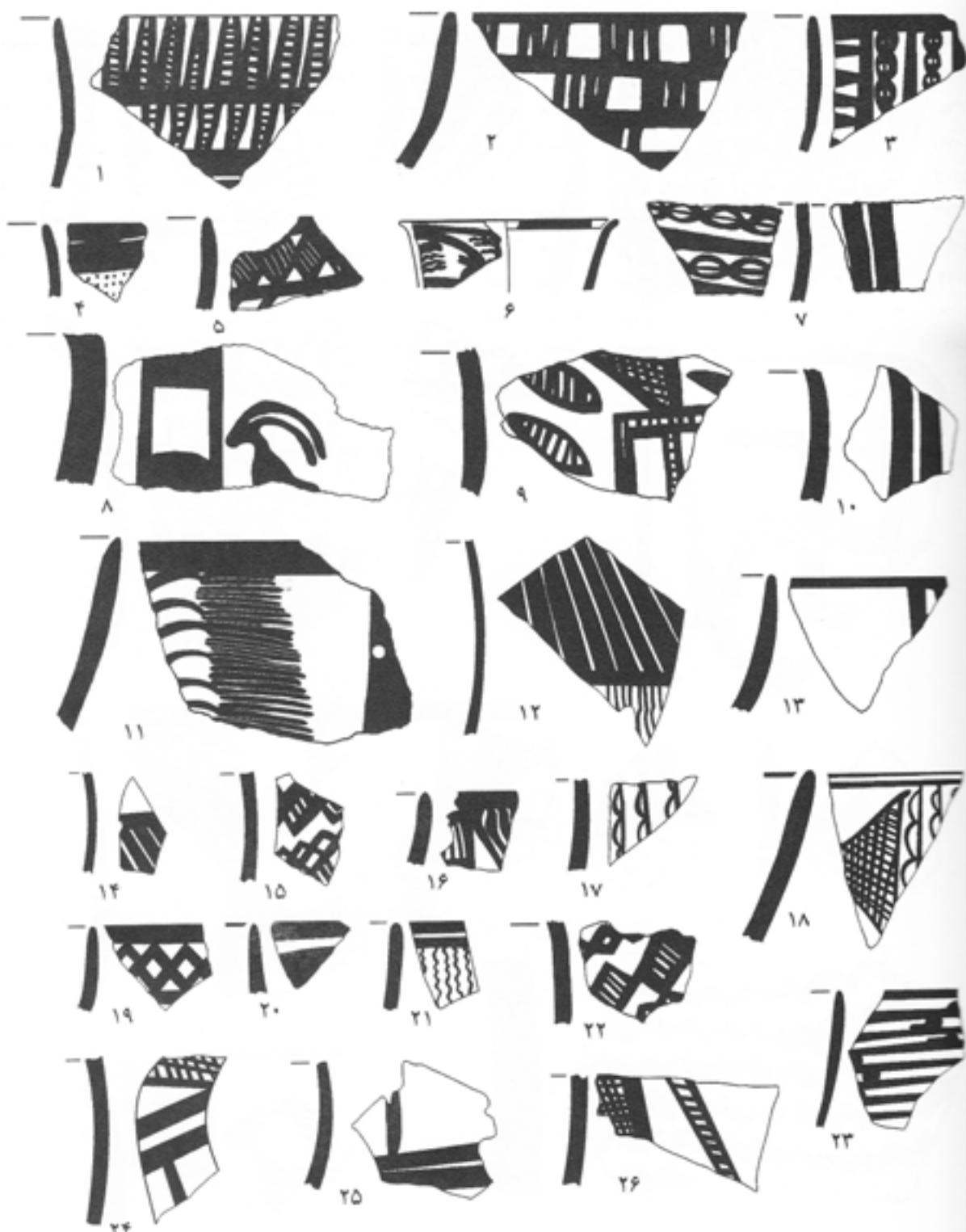
ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطر دهانه شماره حفار
۱	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی	جا	BV29: 503	۱۷۰	۸
۲	قرمز	قرمز	تیمه خشن	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۳۶
۳	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۲۲
۴	قرمز	قرمز	ظریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۲۲
۵	قرمز	قرمز	تیمه خشن	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۳۰
۶	قرمز	قرمز	خشن	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۲۱
۷	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۳۷
۸	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۲۰
۹	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۲۶
۱۰	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۴۰
۱۱	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۳۵
۱۲	قرمز	قرمز	ظریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۲۷
۱۳	قرمز	قرمز	ظریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۳۲
۱۴	سبز	سبز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۲۶
۱۵	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۴۲
۱۶	قرمز	قرمز	تیمه خشن	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۴۱
۱۷	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 503	۱۷۰	۵۳
۱۸	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی	خاکستری	BD61: 513	۱۲۰	۱۳۸
۱۹	قرمز	قرمز	تیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندسی		BV29: 502	۱۷۰	۵۲

مقیاس $\frac{1}{2}$

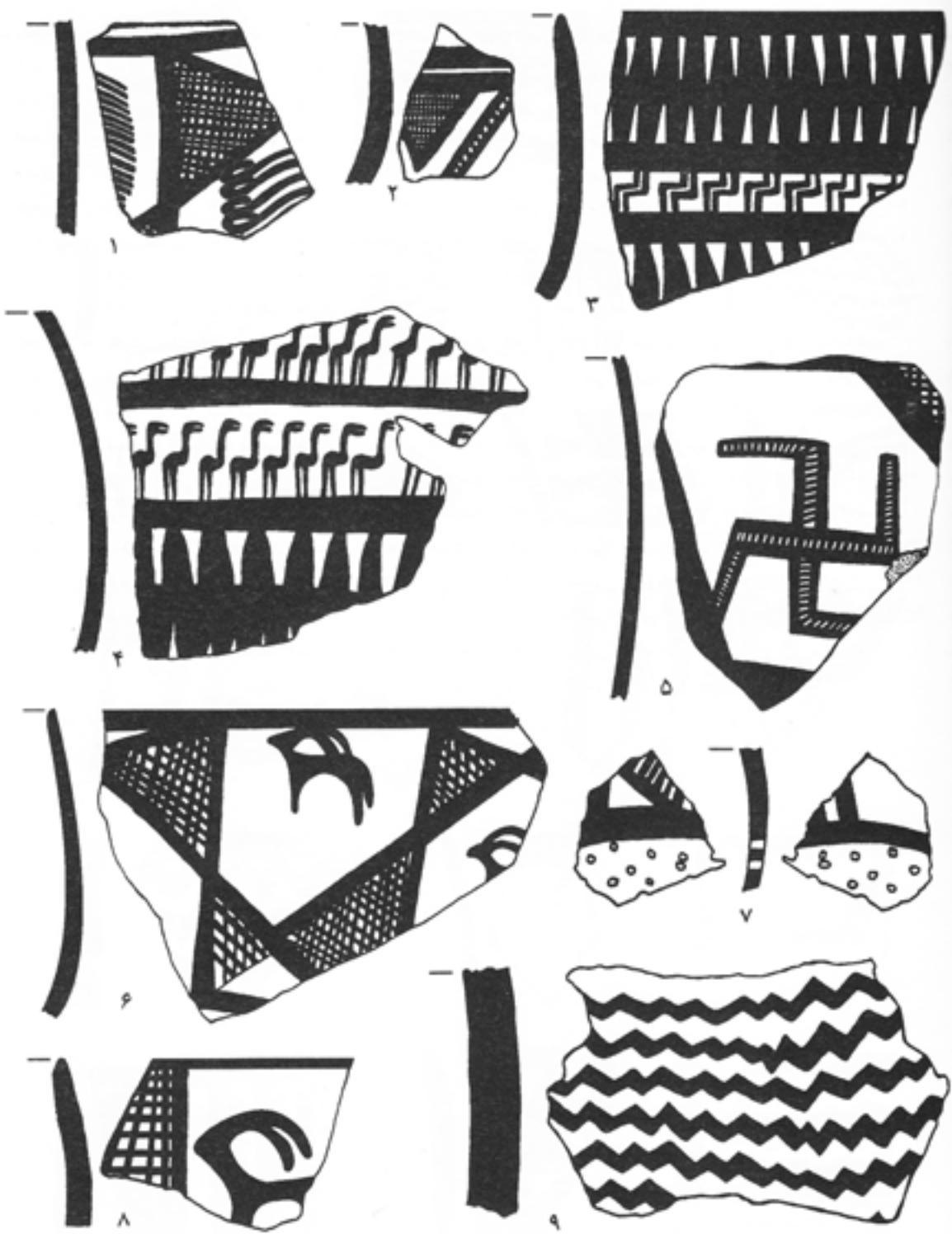
لوح ۲۵. محوطه ازیکی، بیران پنه، سفال متقوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ بوشش چشم سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطر دهانه	شماره جمله
۱۴	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۸۸	AF28: 332	۱۰
۲۱	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه، ماسه نرم	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	۳۱۷	AF29: 332	۱۱
۱۱	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرسی	سیاه	۳۰۰-۳۴۸	AH28: 317	۱۲
۲۶	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرسی	سیاه	۳۱۸	AF29: 332	۱۳
۱۳۶	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرسی	سیاه	۰۰-۳۰	BD61: 500	۱۴
۱۳۷	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۰۰	BD61: 500	۱۵
۸۷	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۲۸	AH28: 332	۱۶
۹۰	قرمز	قرمز	خشن	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرسی	سیاه	۱۹۰	BV30: 516	۱۷
۲۵	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۱۷۰	BV29: 502	۱۸
۱۱۱	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	ناقص	هندرسی	سیاه	۲۷۰	AF28: 332	۱۹
۶۲	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۱۷۰-۱۸۰	BV30: 520	۲۰
۴۷	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۲۲۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۱
۱۰۸	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۷۰	AF28: 332	۲۲
۴۸	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۳
۴۹	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۴
۱۶۱	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۵
۱۱	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۶
۱۳	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۱۷۰-۱۸۰	BV30: 600	۲۷
۳	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۸
۲	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۲۹
۴	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۲۰۰-۲۱۰	BV30: 600	۳۰
۱۰۷	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۷۰	AF28: 332	۳۱
۲۲	قرمز	قرمز	خشن	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۱۸۰-۲۱۰	BV30: 600	۳۲
۱۷	قرمز	قرمز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۱۹۰-۲۰۰	BV30: 600	۳۳
۱۸	سبز	سبز	نیمه طریف	کاه	دست‌ساز	نالقص	هندرسی	سیاه	۱۹۰-۲۰۰	BV30: 600	۳۴
۱۹	قرمز	قرمز	طریف	کاه	دست‌ساز	کامل	هندرسی	سیاه	۲۱۰-۲۲۰	BV30: 600	۳۵

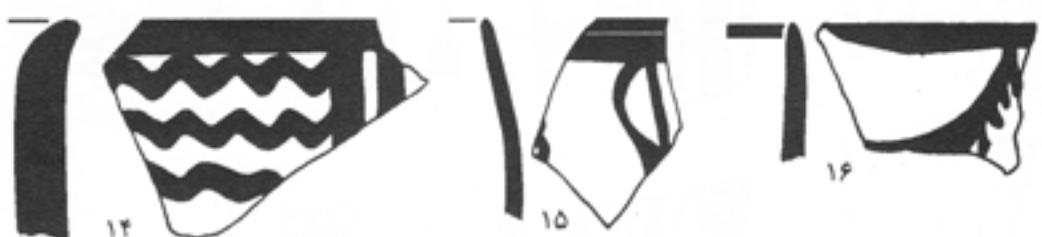
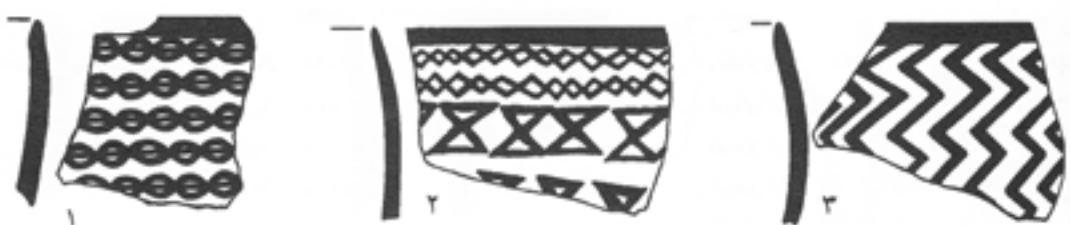
لوح ۲۶. محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال متفوّش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعدهانه شماره‌ها
۱.	قرمز	قرمز	ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV29: 400	۳۰-۴۰
۲.	آجری	نخودی	ظریف	مانه بادی	دست‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV29: 454	۱۲۰-۱۳۰
۳.	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV30: 400	۱۱۵-۱۲۰
۴.	قرمز	قرمز	ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند - جا	نهره‌ای تبره	BV30: 400	۱۱۵-۱۲۰
۵.	قرمز	قرمز	ظریف	مانه بادی، کاه	چرخ‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV29: 477	۱۶۰-۱۷۰
۶.	قرمز	قرمز	ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV29: 400	۸۵-۹۰
۷.	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV29: 406	۱۷۵-۱۸۰
۸.	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	نالص	هنرمند - جا	نهره‌ای تبره	BV29: 400	۹۵-۱۰۰
۹.	قرمز	قرمز	نیمه ظریف	مانه بادی، کاه	دست‌ساز	کامل	هنرمند	نهره‌ای تبره	BV29: 400	۴۰-۵۰

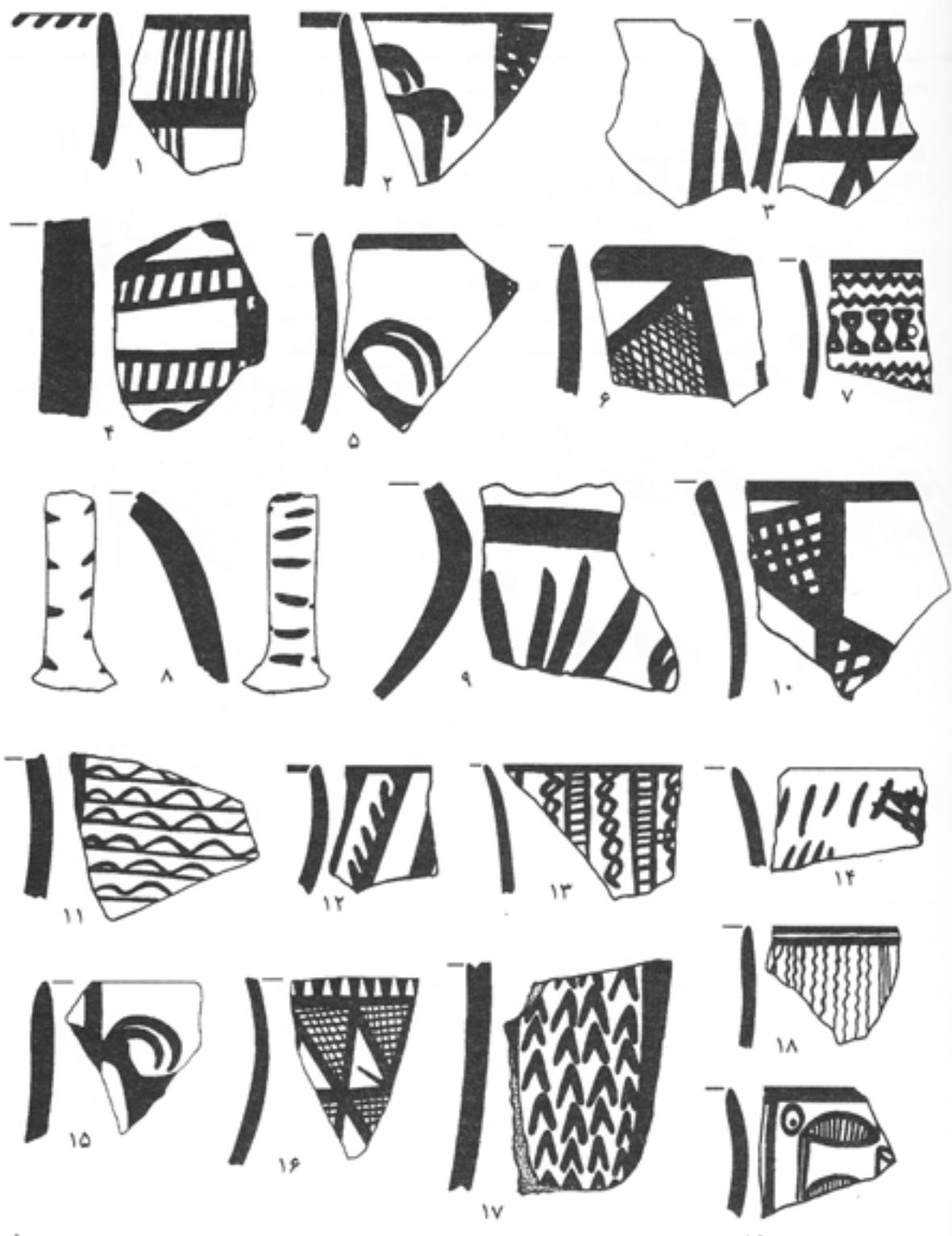
لوح ۲۷. محوطه ازبکی، جیران نه، سفال متفوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره‌دار
۱-۱۳	قرمز	آجری	ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV30: 400	۲۰-۴۰	۲۲
۱-۱۰	قرمز	آجری	ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 400	۱۰-۲۰	۲۲
۱۱۷۹	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 454	۱۵۰-۱۷۰	۲۲
۱۱۱۴	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV30: 400	۲۰-۴۰	۱۹
۱۱۱۹	قرمز	آجری	ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 409	۱۷۰-۱۸۰	۲۰
۱۱۱۱	قرمز	آجری روشن	ظریف	دستساز	ناقص	هنرمند	جای	BV29: 400	۱۷۰-۱۸۰	۲۰
۱۱۷۰	قرمز	آجری	ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV30: 422	۱۱۰-۱۱۵	۱۱۰-۱۱۵
۱۱۷۵	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 454	۱۲۰-۱۳۰	۱۲۰-۱۳۰
۱۱۱۶	نحوه‌ی روشن	آجری	ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 406	۱۷۵-۱۸۰	۳۰
۱۱۴۹	قرمز	آجری	ظریف	چرخ‌ساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 400	۱۷۰-۱۸۰	۲۴
۱۱۷۷	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	ناقص	هنرمند	جای	BV29: 409	۱۷۰-۱۸۰	۳۶
۱-۱۱	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمند	جای	BV29: 400	۱۰-۲۰	۱۰-۲۰
۱۱۸۵	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 400	۱۸۰-۱۹۰	۲۶
۱۱۷۱	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	ناقص	هنرمندی	تیره	BV29: 400	۷۰-۸۰	۷۰-۸۰
۱-۱۱	قرمز	آجری	ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 409	۱۷۰-۱۸۰	۳۰
۱۱۴۴	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV30: 400	۲۰-۳۰	۲۶
۱۱۷۸	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	کامل	هنرمندی	تیره	BV29: 476	۱۸۰-۱۶۰	۷۷
۱۱۳۱	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	ناقص	هنرمندی	تیره	BV29: 400	۱۷۵-۱۸۰	۱۷۵-۱۸۰
۱۱۳۲	قرمز	آجری	نیمه ظریف	دستساز	ناقص	هنرمندی	تیره	BV29: 400	۷۰-۷۵	۱۷۵-۱۸۰

لوح ۲۸. محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال متفوش قلات قدیم B

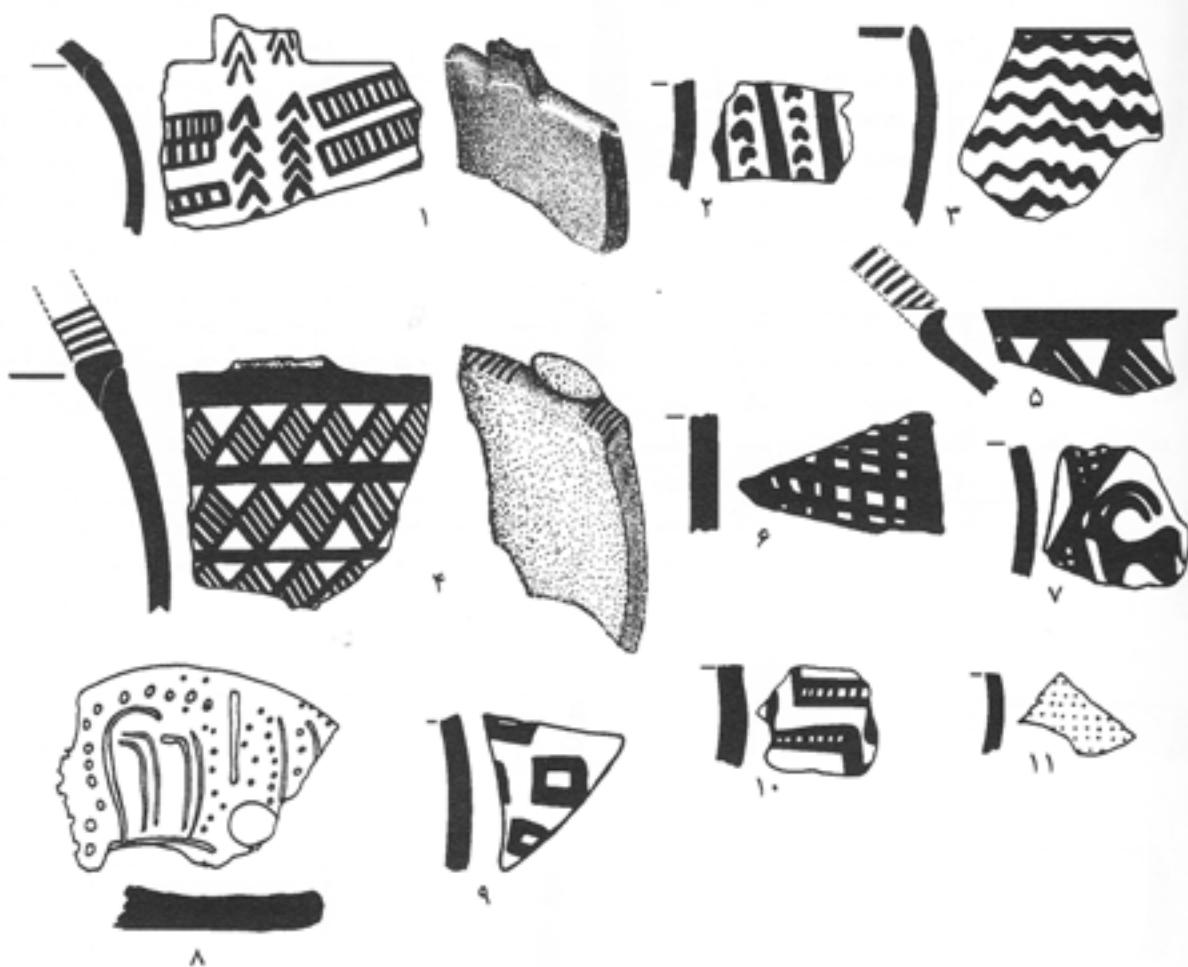
ردیف رنگ‌خیز	رنگ‌پوشش	چنس‌سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزین	مکان	عمق	قطعه‌دهانه شماره‌تازه
۱۱۱۲	۲۲	۴۰-۵۰	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۰۷		۱۰-۰۵	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندر - جا	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه نرم و کاه
۱۰۷۱		۶۰-۷۵	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۳۹		۱۰-۲۰	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه ریز و کاه
۱۰۶۸		۵۰-۶۰	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندر - جا	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۶۳		۴۰-۴۶	AM42: 407	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۷۶	۱۸	۱۷۵-۱۸۰	BV29: 406	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۴۹		۴۰-۱۰۰	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۳۰		-۱۰	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۶۰	۳۶	۱۷۵-۱۸۰	BV29: 406	قهوه‌ای تبره	هندرس	ناقص	دستساز	نمیه طریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۸۸		۴۰-۶۰	AK31: 400	پایه اتنائی	ساده	کامل	دستساز	نمیه طریف خرد سفال	آجری
۱۰۸۹	۱۸	۴۰-۱۰۰	BV29: 400	هندرس گاهنی قهوه‌ای تبره	ناقص	دستساز	نمیه طریف	ماسه بادی و کاه	آجری
۱۰۸۸	۲۲	۱۱۰-۱۱۵	BV30: 400	قهوه‌ای تبره	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۷۵	۱۸	۱۲۰-۱۲۶	BV29: 454	سیاه	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی
۱۰۸۲		۱۱۰-۱۲۰	BV30: 300	قهوه‌ای سیاه	هندرس	کامل	دستساز	نمیه خشن	ماسه نرم و کاه
۱۰۶۶		۸۰-۹۰	BV30: 300	سیاه	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی، کاه
۱۰۵۳		۱۰۰-۱۲۰	BV29: 400	سیاه	هندرس	کامل	دستساز	نمیه طریف	ماسه نرم و کاه
۱۰۷۷	۲۴	۱۷۵-۱۸۰	BV29: 406	قهوه‌ای	هندرس	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی و کاه
۱۰۵۰	۲۰	۴۰-۵۰	BV29: 400	قهوه‌ای تبره	هندر - جا	کامل	دستساز	ظریف	ماسه بادی و کاه

مقیاس ۱/۲

لوح ۲۹. محوطه ازبکی، جیران په، سفال منقوش فلات قدیم B

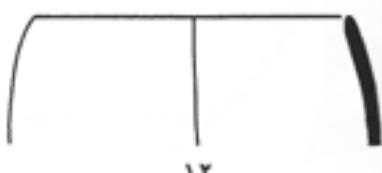
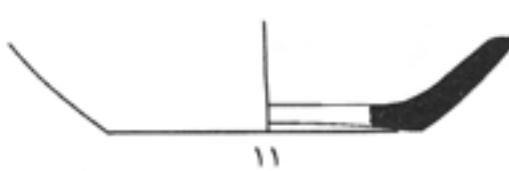
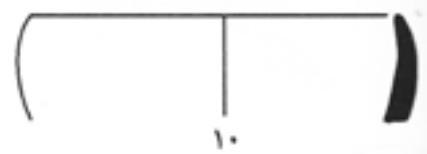
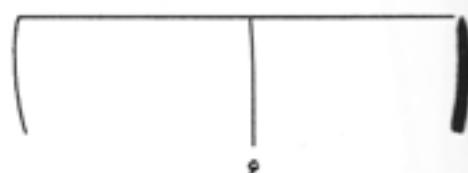
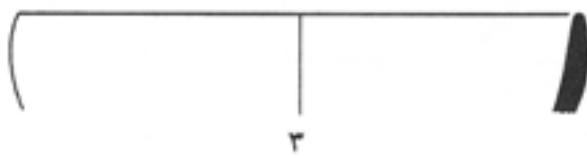
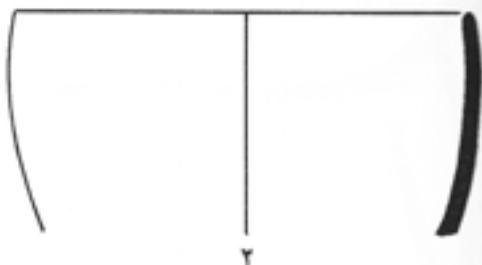
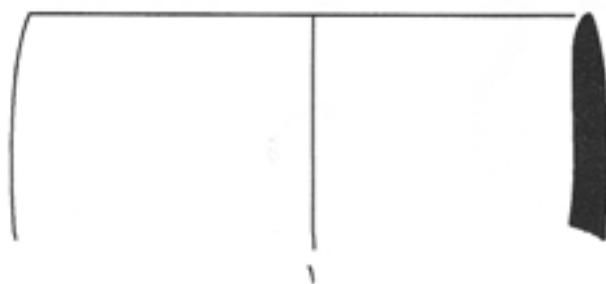
ردیف	رنگ خمیر رنگپوشش	جنس سفال	شاموت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعه‌دانه شماره‌های
۱.	قرمز	قرمز سیاه	نیمه ظرفی	ماشه نرم و کاه	دست‌ساز	نالفص	۱۹۶۹	۱۶۵-۱۷۵
۲.	قرمز	قرمز	نیمه ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	۱۴۰۷	۱۲۰-۱۳۰
۳.	قرمز	قرمز	ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	۱۰۷۶	۴۵-۵۰
۴.	قرمز	قرمز	نیمه ظرفی	ماشه نرم و کاه	دست‌ساز	کامل	۱۰۹۷	۱۶۰-۱۷۰
۵.	قرمز	قرمز	ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	۱۹۹۵	۱۸-۱۰۰-۱۴۰
۶.	قرمز	قرمز	نیمه ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	۱۰۹۷	۷۰-۸۰
۷.	قرمز	آجری	نیمه ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	نالفص	۱۰۴۶	۷۰-۸۰
۸.	آجری	آجری	خشش	ماشه ریز و کاه	دست‌ساز	نالفص	۱۱۲۹	۱۰۵-۱۱۰
۹.	قرمز	قرمز	نیمه ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	نالفص	۱۰۴۰	۱۷۵-۱۸۰
۱۰.	قرمز	قرمز	نیمه ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	نالفص	۱۱۳۳	۷۰-۸۰
۱۱.	قرمز	قرمز	نیمه ظرفی	ماشه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	۱۰۷۹	۴-۱۰

مقیاس $\frac{1}{2}$

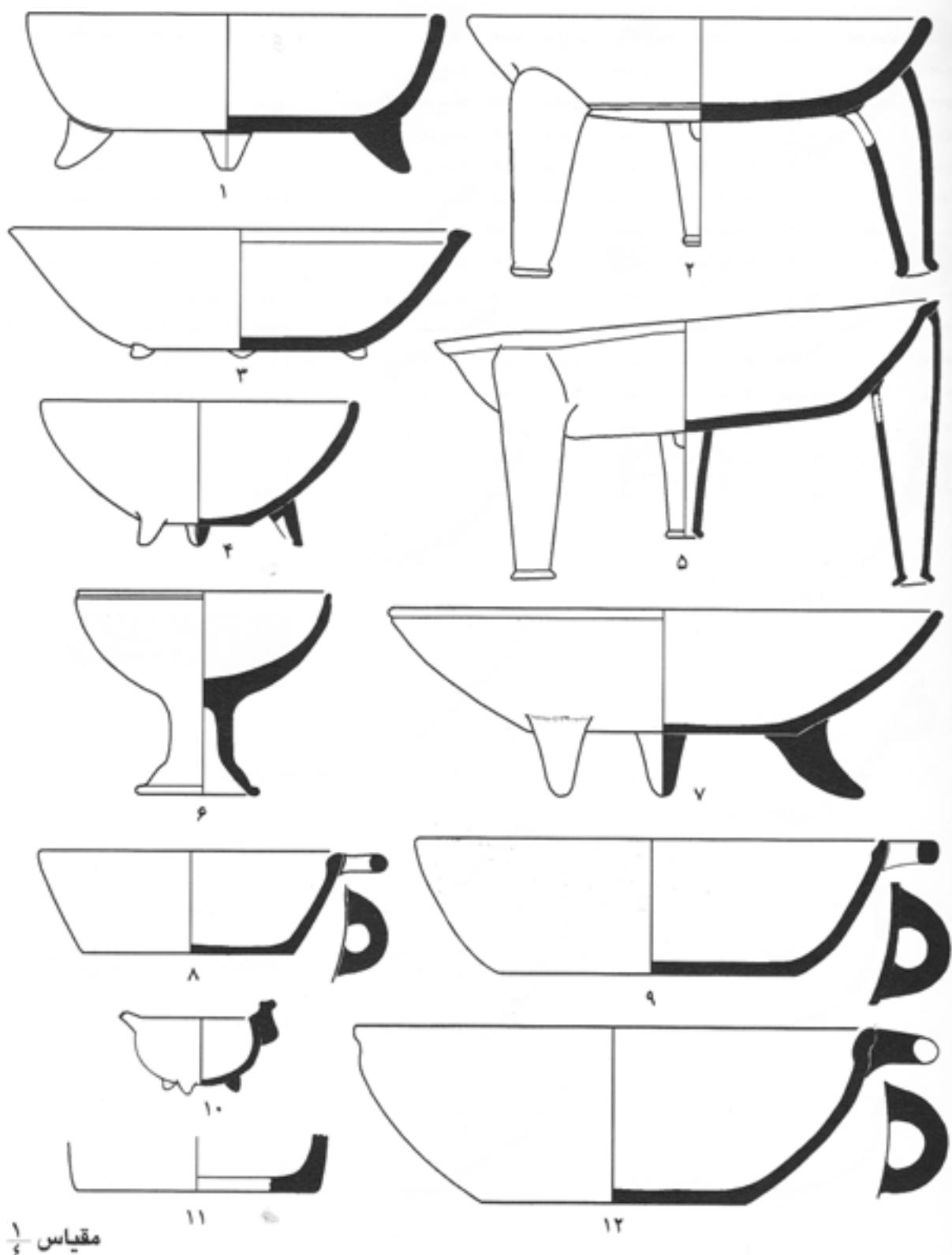
لوح ۳۰ محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال ساده فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمل	قطر دهانه	شماره حفار
۱۱۸	۱۶	۲۱۰-۲۲۰	BV29: 525	ساده	ساده	کامل	دستساز	خشن	ماهه	دستساز	۲۱۰-۲۲۰	نخودی آجری
۷۰	۲۶	۱۹۰	BV30: 516	ساده	ساده	ناقص	دستساز	خشن	کاه و ماهه	فرمز	۱۹۰	نخودی آجری
۸۰	۳۲	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	دستساز	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۵۱	۲۶	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخودی آجری	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۵۸	۲۱	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخودی آجری	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۴۶		۱۷۰	BV29: 502	ساده	ساده	ناقص	دستساز	نخشن	نیمه ظریف	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۱۷	۲۰	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخشن	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۴۷	۲۱	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخشن	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۱۶	۲۶	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخشن	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۳۱	۲۲	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخشن	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۶۲	۱۸	۱۷۰	BV30: 502	ساده	ساده	ناقص	دستساز	نخشن	ماهه بادی	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۱۵	۱۸	۱۷۰	BV29: 503	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نیمه ظریف	فرمز	۱۷۰	نخودی آجری
۶۶	۱۰	۱۹۰	BV30: 516	ساده	ساده	ناقص	دستساز	نخشن	کاه	فرمز	۱۹۰	نخودی آجری
۷۸	۱۸	۱۹۰	BV30: 516	ساده	ساده	کامل	دستساز	نخشن	کاه ماسه بادی	فرمز	۱۹۰	نخودی آجری
۶۹	۹۱۶	۱۷۰	BV30: 502	ساده	ساده	کامل	دستساز	کاه	نخشن	آجری نخودی	۹۱۶	آجری نخودی

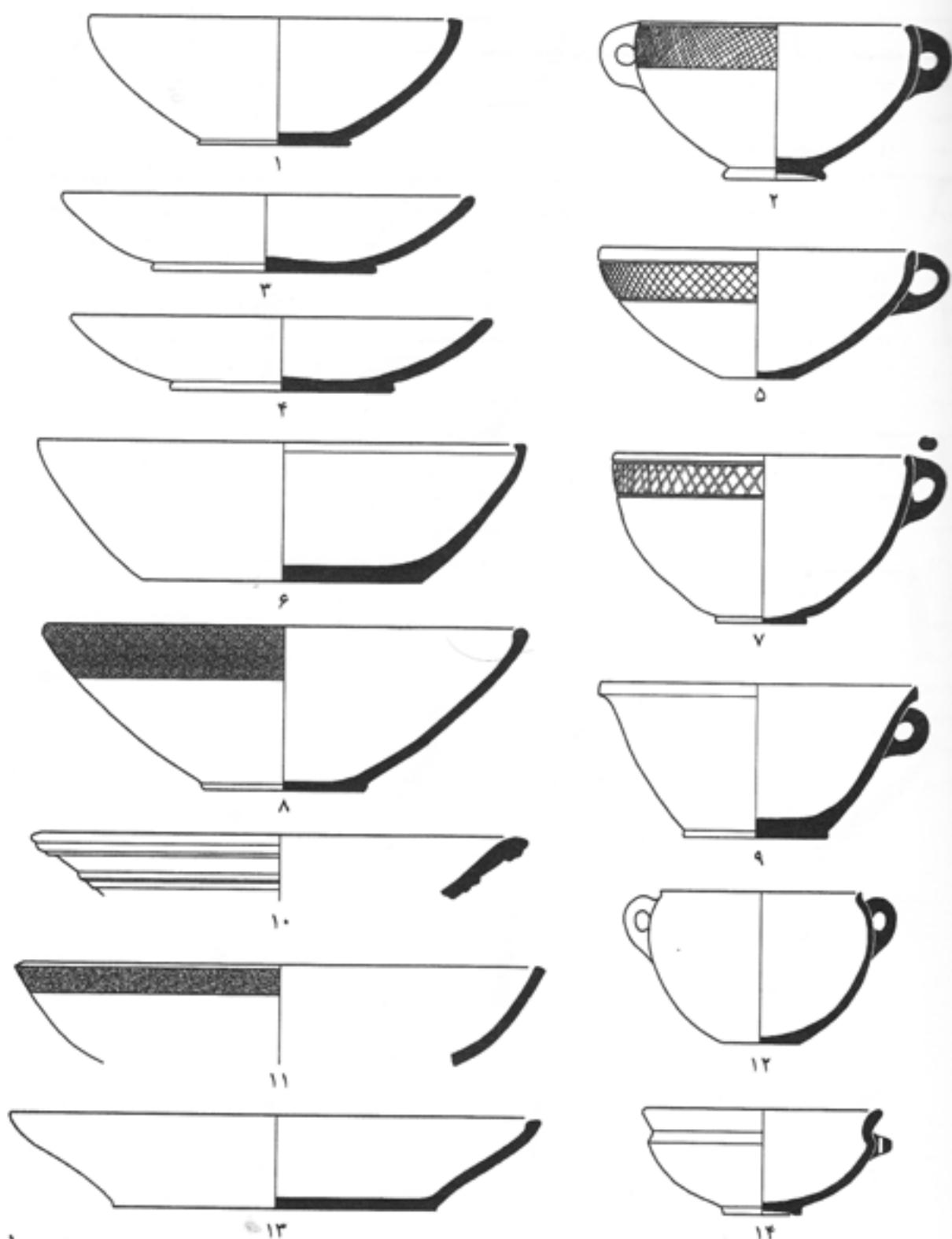
لوح ۳۱. محوطه ازبکی، جیران تپه، سفال عصر آهن

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطر دهانه	شماره حفار
۱.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماشه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 542	۱۸۵-۲۱۰	BV30:	۷۵۷
۲.	خاکستری تبره	خاکستری تبره	خشن	ماشه ریز	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV29: 440	۱۳۰-۱۴۰	BV29:	۱۳۱۱
۳.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماشه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV29: 469	۱۰۰-۱۱۰	BV29:	۱۲۶۱
۴.	خاکستری	خاکستری	ظریف	ماشه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV29: 426	۸۰-۹۰	BV29:	۱۰۳۳
۵.	خاکستری	خاکستری	نیمه خشن	ماشه نرم	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 316	۱۳۵-۱۴۰	BV30:	۲۲۶۳
۶.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماشه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 302	۸۰-۹۰	BV30:	۲۱۹۷
۷.	خاک، روشن خاک، روشن	خاک، روشن	نیمه طریف	ماشه بادی	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 342	۱۲۵-۱۳۰	BV30:	۲۰۹۱
۸.	خاک، روشن خاک، روشن	خشن	ماشه ریز	چرخ‌ساز	کامل	ساده	DALGIDAR	DALGIDAR	BV29: 308	۶۰-۶۷	BV29:	۲۰۹۱
۹.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماشه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 544	۲۱۰	BV30:	۲۲۷
۱۰.	خاکستری	خاکستری	ظریف	ماشه بادی	چرخ‌ساز	کامل	افزوده	جانوری	BV30: 501	۱۷۰	BV30:	۲۲۱
۱۱.	آجری	آجری	خشن	کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV29: 451	۱۹۰-۱۹۵	BV29:	۱۹۸۱
۱۲.	قرمز	قرمز	ظریف	ماشه بادی	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 511	۳۵۸	BV30:	۲۸۳

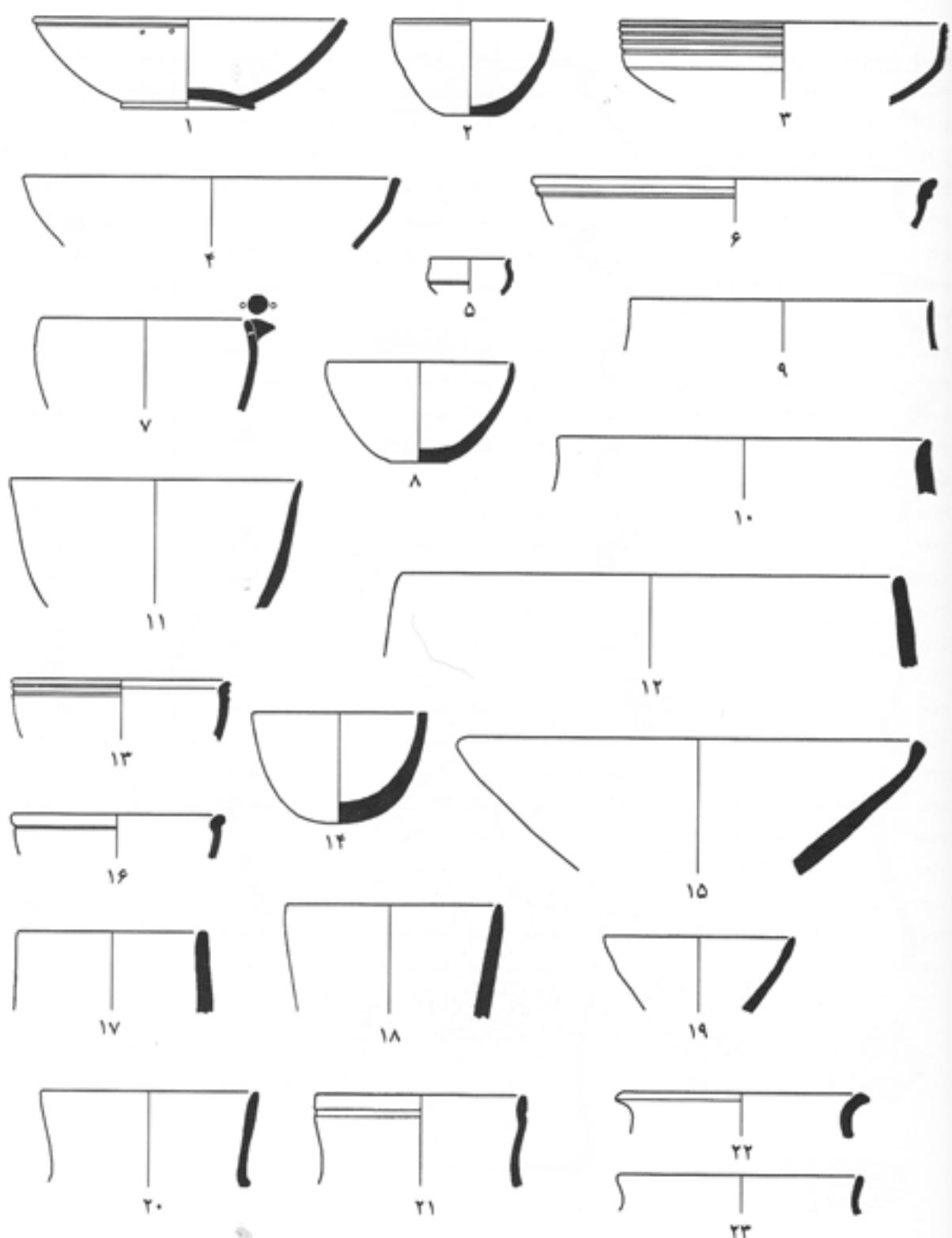
لوح ۳۲. محوطه ازبکی، چیران تپه، سفال عصر آهن

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشرش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عنق	قطعه‌های شماره‌دار
۱۰۳۴	۲۸	۸۰-۹۰	BV29:423	دود زده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	نیمه طریف	خاکستری	۱.
۱۹۹۱	۲۰/۶	۱۱-۱۵	BV29:462	داغدار	هندرس	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	ظریف	خاکستری تبره	۲.
۴۱۶	۲۲	۷۰-۱۲۰	BV30:400	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	نیمه طریف	خاکستری	۳.
۱۰۸۶	۲۲	۷۰-۷۵	BV30:400	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	ظریف	خاکستری	۴.
۳۱۰۷		۱۶۰-۱۶۵	BV29:311	داغدار	هندرس	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	نیمه طریف	خاکستری	۵.
۱۰۸۵	۲۷	۱۲-۱۳۰	BV30:404	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	ظریف	خاکستری	۶.
۱۹۹۹	۲۲	۱۱-۱۲۰	BV30:409	داغدار	هندرس	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	ظریف	خاکستری سیاه	۷.
۲۲۰۱		۶۰-۷۵	BV30:304	ساده	داغدار	کامل	دست‌ساز	ماهه بادی	ظریف	خاکستری تبره	۸.
۲۲۹۱		۱۲۵-۱۳۰	BV29:300	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه ریز	خشش	خاکستری	۹.
۲۱۷۲		۶۰-۶۵	BV30:300	ساده	برجسته	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	نیمه طریف	خاکستری	۱۰.
۲۱۹۱		۱۱-۱۱۵	BV30:300	ساده	داغدار	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	نیمه طریف	خاکستری	۱۱.
۲۳۸۱		۱۱۵-۱۲۰	BV29:300	ساده	ساده	نافع	دست‌ساز	ماهه ریز	خشش	خاکستری	۱۲.
۱۷۵۸	۱۱	۱۶۵-۱۸۵	BV30:418	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه ریز	نیمه خشن	خاکستری	۱۳.
۳۰۹۵		۱۰۰-۱۶۰	BV30:320	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	ماهه بادی	نیمه طریف	خاکستری تبره	۱۴.

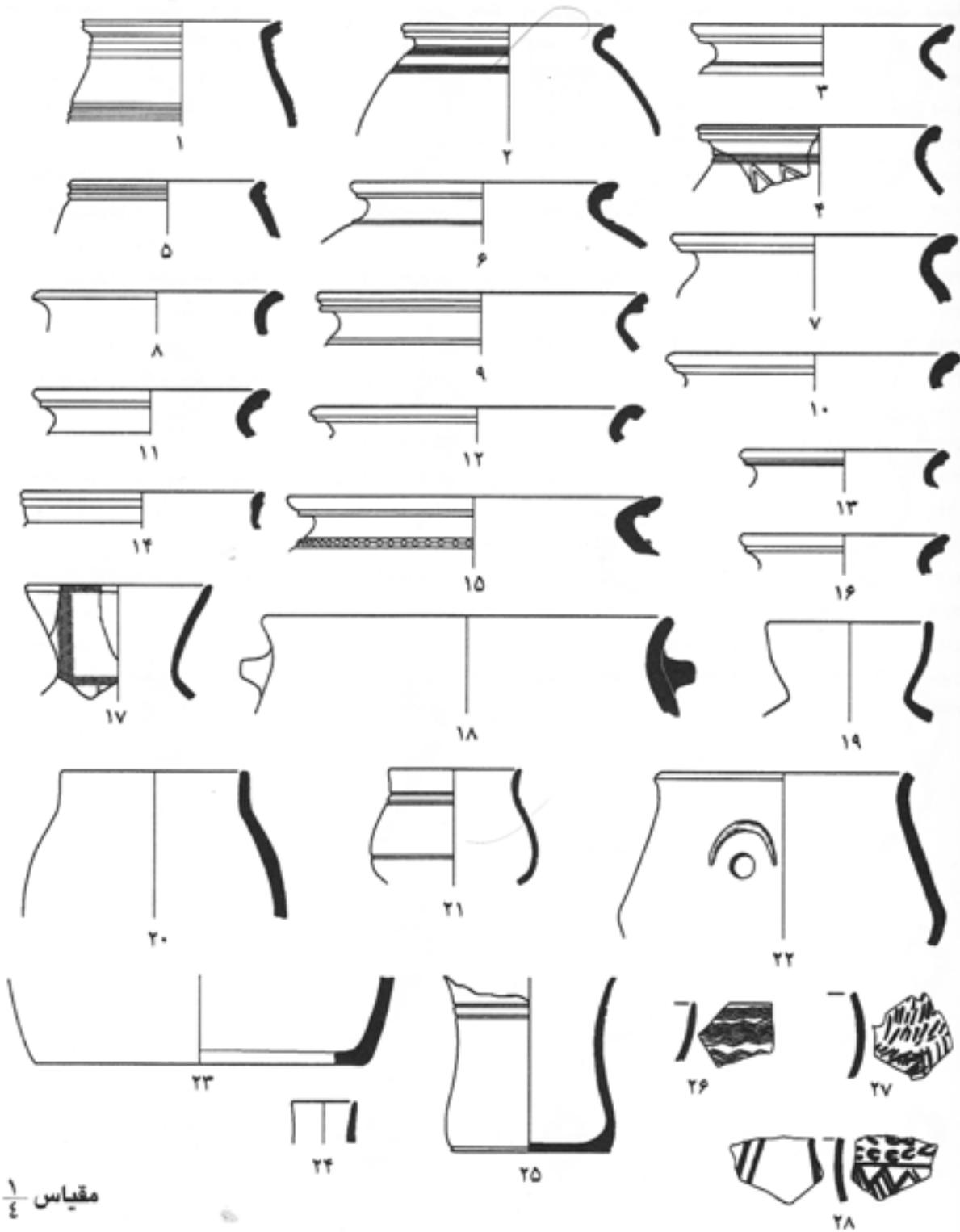
لوح ۳۳. محوطه ازبکی، جیران نه، سفال عصر آهن

ردیف	نام	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	شعاع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمرن	قطعه‌های	شماره‌ها
۱	خاکستری نبره خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	کمرنده‌ی	BV30: 405	۱۱-۱۱۵	۲۳	۱۴۹۷
۲	قرمز قرمز	خشن	ماسه بیز	دست‌ساز	نافض	ساده	ساده	BV29: 335	۹-۹۰	۲۴	۳۳۸۸
۳	خاکستری خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	هندرسی	BV30: 400	۱۰-۱۰	۲۵	۱۰۰
۴	خاکستری خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	صیقل	BV30: 300	۸-۸۰	۲۶	۳۱۷۶
۵	نخودی نخودی	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	هندرسی	BV30: 400	۶-۶۰	۲۷	۱۰۶
۶	خاکستری خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	پرسنه	ساده	BV30: 300	۶-۶۰	۲۸	۳۱۸۱
۷	خاکستری خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	ساده	BV30: 400	۷-۷۰	۲۹	۱۱۷
۸	قرمز قرمز	ظریف	ماسه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV29: 410	۱۸-۱۹۰	۱۱	۱۰۴
۹	نخودی سپاه نخودی	خشن	نیمه خشن	دست‌ساز	نافض	کاه	ساده	BV29: 403	۱۸-۱۹۰	۲۲	۱۴۷
۱۰	نخودی روشن نخودی	خشن	نیمه روشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 400	۳-۳۰	۲۸	۱۰۰
۱۱	آجری نخودی آجری	خشن	کاه	دست‌ساز	نافض	ساده	ساده	BV29: 404	۱۸-۱۹۰	۲۲	۱۰۵
۱۲	نخودی آجری نخودی آجری	خشن	نیمه روشن	دست‌ساز	نافض	ساده	ساده	BV29: 403	۱۸-۱۹۰	۲۷	۱۰۵
۱۳	خاکستری خاکستری	ظریف	نیمه نرم	چرخ‌ساز	کامل	شیار	هندرسی	BV30: 400	۸-۸۰	۱۶	۱۰۱
۱۴	آجری آجری	خشن	نیمه روشن	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 407	۱۱-۱۲۰	۱۳	۱۱۰۰۱
۱۵	نخودی نخودی	خشن	نیمه ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	BV30: 300	۸-۸۰	۲۷	۳۱۷۴
۱۶	خاکستری خاکستری	ظریف	نیمه ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	BV30: 400	۸-۸۰	۷	۱۰۷۷
۱۷	آجری روشن آجری	خشن	دود زده	دست‌ساز	نافض	کاه	ساده	BV29: 409	۱۸-۱۹۰	۱۱	۱۰۰۱
۱۸	نخودی سپاه خاکستری	خشن	کاه	دست‌ساز	نافض	ساده	ساده	BV29: 404	۱۸-۱۹۰	۱۶	۱۹۸۰
۱۹	خاکستری خاکستری	خشن	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	BV30: 300	۶-۶۰	۲۷	۳۱۸۵
۲۰	خاکستری خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	صیقل	BV30: 302	۶-۶۰	۲۷	۳۱۸۶
۲۱	خاکستری خاکستری	ظریف	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	BV30: 300	۷-۷۰	۲۰	۳۱۸۷
۲۲	خاکستری خاکستری	ظریف	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	BV30: 316	۱۳-۱۴۰	۱۷	۳۲۶۳
۲۳	خاکستری خاکستری	ظریف	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	BV29: 300	۲-۲۰	۲۷	۳۱۸۸

لوح ۴۳. محوطه ازیکی، جیران تپه، سفال عصر آهن

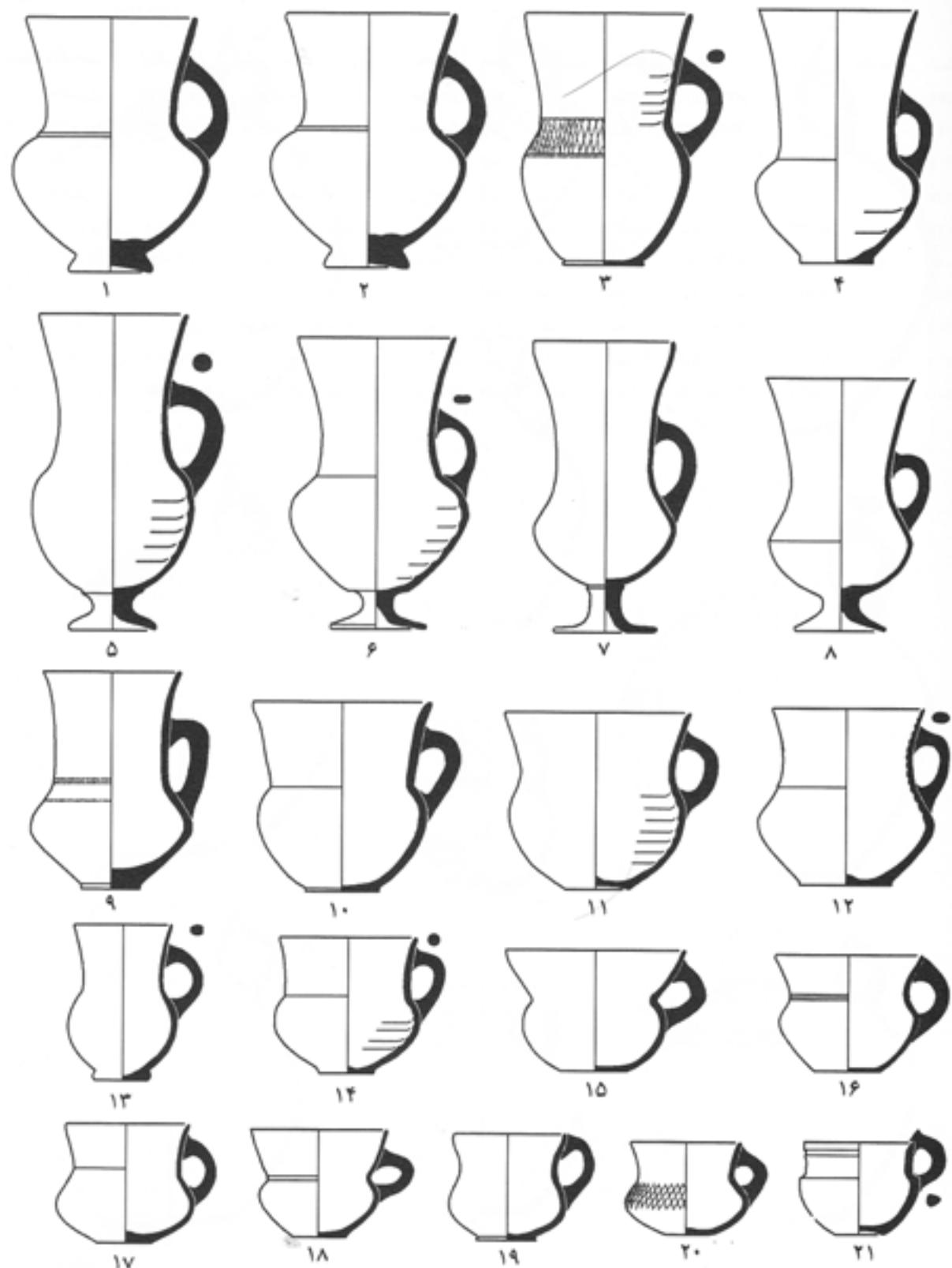
ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	مکان	رنگ لزین	عمق	قطعه‌های شماره‌دار
۱۰۳	خاکستری	خشن	ماسه ریز	چرخ‌ساز	کامل	کنده	ساده	BV29: 335	۲۵-۳۰	۲۵-۳۰	
۱۰۴	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	ناقص	شیار	هندرس	BV29: 400	V+-A+	۱۶	
۱۰۵	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	هندرس	BV30: 400	T+-E+	۷۰	
۱۰۶	خاکستری	طربت	ماسه بادی	دست‌ساز	کامل	کنده / داغدار ساده		BV29: 300	T+-T+	۷۰-۳۰	
۱۰۷	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	دست‌ساز	کامل	شیار	هندرس	BV30: 400	T+-T+	۷۰	
۱۰۸	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	برجسته	هندرس	BV30: 400	E+-E+	۷۰	
۱۰۹	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	هندرس	BV29: 304	S+-S+	۵۰-۵۵	
۱۱۰	خاکستری	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV29: 300	T+-T+	۷۰-۳۰	
۱۱۱	آجری	خشن	ماسه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	شیار	هندرس	AK31: 400	۱۱۰-۱۲۲	۱۱۰-۱۲۲	
۱۱۲	خاکستری	نیمه طربت	ماسه ریز	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV30: 300	۱۰۰-۲۰	۱۰۰-۲۰	
۱۱۳	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV30: 400	۱۰۰-۰۰	۱۸	
۱۱۴	خاکستری تبره	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV30: 300	T+-T+	۷۰-۳۰	
۱۱۵	خاکستری تبره	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV29: 400	V+-A+	۷۰	
۱۱۶	خاکستری	طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV29: 300	T+-E+	۷۰-۳۰	
۱۱۷	خاکستری	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV30: 400	S+-S+	۵۰-۵۵	
۱۱۸	خاکستری	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده		BV29: 300	T+-T+	۷۰-۳۰	
۱۱۹	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	۱۰۰-۰۰	۲۸	
۱۲۰	خاک، روشن	خاک، روشن	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	BV30: 400	T+-E+	۱۶	
۱۲۱	خاکستری تبره	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	داندار	هندرس	BV29: 300	۱۰۰-۲۰	۱۰۰-۲۰	
۱۲۲	آجری	خشن	ماسه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	شیار	هندرس	AK31: 400	۱۱۰-۱۲۲	۱۱۰-۱۲۲	
۱۲۳	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	S+-S+	۵۰-۵۵	
۱۲۴	خاک، روشن	خاک، روشن	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	داندار	BV29: 304	۱۰۰-۲۰	۱۰۰-۰۰	
۱۲۵	خاکستری تبره	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	T+-E+	۷۰-۳۰	
۱۲۶	خاک، روشن	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	S+-S+	۱۶	
۱۲۷	آجری	خشن	ماسه ریز	دست‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	E+-E+	۷۱	
۱۲۸	خاک، روشن	نیمه خشن	ماسه ریز	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	۱۰۰-۰۰	۲۸	
۱۲۹	خودودی	نخودی تازه‌جنی	نیمه خشن	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 400	T+-T+	۱۰۰-۲۰	
۱۳۰	خاکستری تبره	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 300	۱۰۰-۰۰	۲۹	
۱۳۱	خاکستری تبره	نیمه خشن	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 300	S+-S+	۱۰۰-۰۰	
۱۳۲	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 300	T+-T+	۱۰۰-۰۰	
۱۳۳	خاکستری	نیمه طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV29: 304	S+-S+	۱۱۰-۱۱۵	
۱۳۴	خاکستری	نیمه خشن	ماسه ریز	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV29: 454	۱۰۰-۱۶۰	۷۰	
۱۳۵	خاکستری	نیمه خشن	ماسه ریز	چرخ‌ساز	کامل	داندار	افزاره‌افشاری ساده	BV30: 319	۱۰۰-۱۰۵	۱۶	
۱۳۶	خاکستری	طربت	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	کمرینه‌شدنی	BV30: 400	E+-E+	۱۷	
۱۳۷	قرمز	قرمز	ماسه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	شیار		BV29: 406	۱۷۵-۱۸۰	۱۷۵-۱۸۰	
۱۳۸	قرمز	قرمز	ماسه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	شیار		BV29: 454	۱۳۰-۱۵۰	۱۳۰-۱۵۰	
۱۳۹	قرمز	قرمز	ماسه بادی و کاه	دست‌ساز	کامل	شیار	قهوه‌ای	BV29: 400	۶۵-۷۵	۶۵-۷۵	

مقیاس ۱/۴

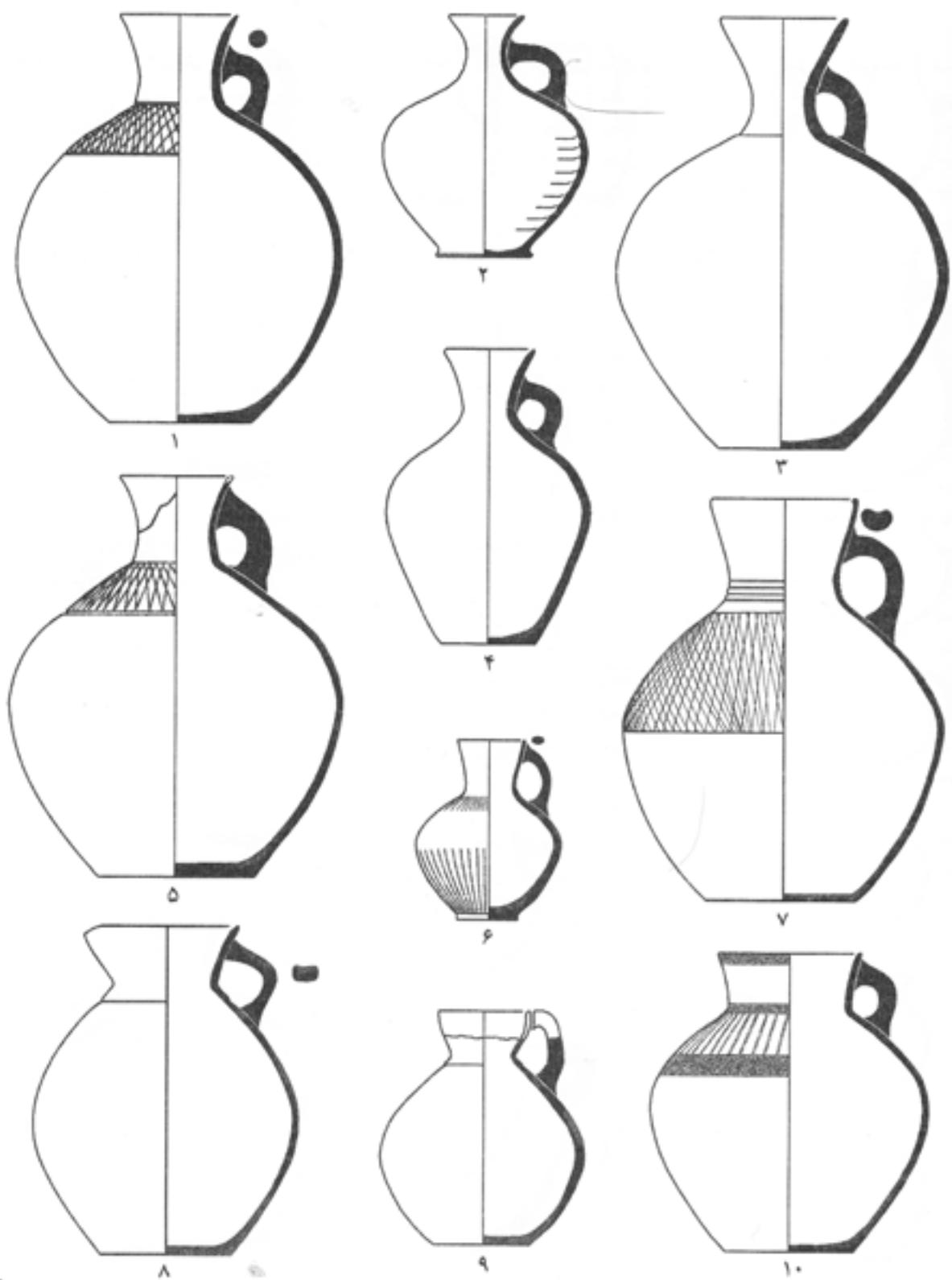
لوح ۳۵. محوطه ازبکی، چیران نه، سفال عصر آهن

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوئش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره‌دار
۱۰۱۴	۱۲	۱۱۷-۱۴۹	BV29: 401	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱.
۱۰۱۶	۱۲	۱۱۷-۱۱۳	BV29: 401	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۲.
۱۰۱۸	۱۲	۱۰۰-۱۶۵	BV29: 469	داغدار	هندسی	کامل	چرخ‌ساز	پسره ترم	پسره ترم	نیمه ظریف	۳.
۳۱۷۸	۸۰-۸۵	BV30: 308	صیقل	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۴.
۳۱۸۰	۱۳۰-۱۳۵	BV30: 314	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۵.
۳۱۸۳	۴۰-۴۷	BV30: 302	داغدار	ساده	کامل	دست‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۶.
۱۰۱۳	۱۰	۱۹-۶۵	BV30: 400	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۷.
۳۱۷۱	۱۰-۱۷	BV30: 302	صیقل	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۸.
۳۲۰۰	۹۰-۹۵	BV29: 312	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	نیمه ظریف	۹.
۳۰۴۹	۱۰۰-۱۱۰	BV29: 310	ساده	ساده	کامل	دست‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	خشن	۱۰.
۳۱۱۷	۱۶۰-۱۶۵	BV29: 311	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۱.
۳۱۰۰	۱۱	۱۰۰-۱۲۰	BV29: 452	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۲.
۱۰۸۷	۷	۱۱۰-۱۲۰	BV30: 403	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۳.
۳۰۸۰	۱۲۰-۱۳۰	BV30: 342	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	نیمه خشن	۱۴.
۳۱۱۱	۱۸۰-۲۱۰	BV30: 542	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره ترم	پسره ترم	پسره ترم	نیمه ظریف	۱۵.
۳۲۰	۲۰۰	BV30: 542	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۶.
۱۰۱۶	۹	۱۱۷-۱۴۳	BV29: 401	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۷.
۳۱۷	۷۰-۷۷	BV29: 300	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۸.
۱۰۱۰	۸	۸۰-۹۰	BV29: 418	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۱۹.
۱۰۲۰	۸	۱۱۰-۱۲۰	BV30: 401	داغدار	هندسی	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	ظریف	۲۰.
۳۱۷۹	۹۰-۹۵	BV29: 335	ساده	ساده	کامل	چرخ‌ساز	پسره بادی	پسره بادی	پسره بادی	نیمه ظریف	۲۱.

لوح ۳۶. محوطه ازبکی، چیران تپه، سفال عصر آهن

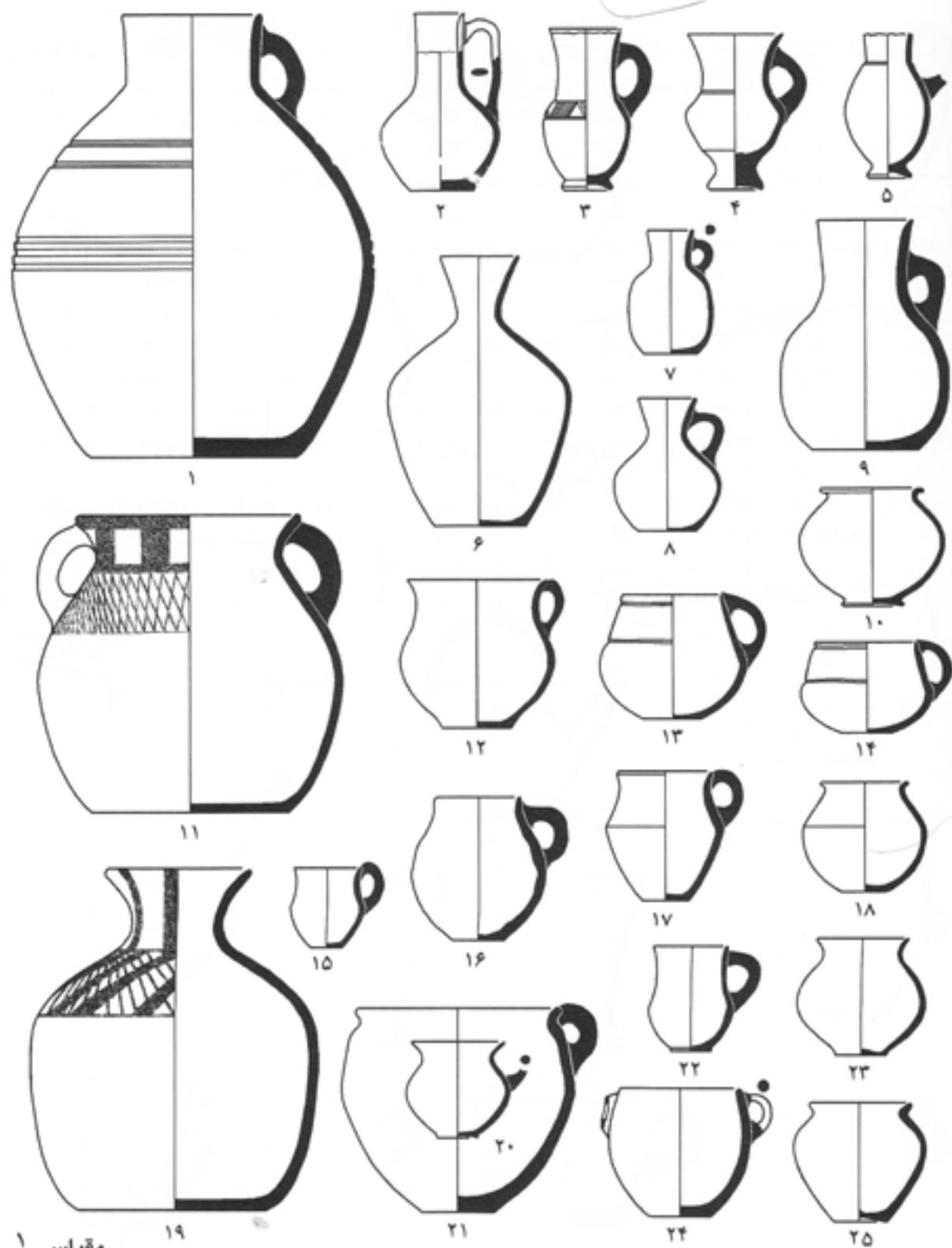
ردیف رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های شماره‌گذار
۱. خاکستری	خاکستری	نموده طریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندس	داغدار	BV30: 331	۱۵۰-۱۵۵	۳۱۴۹
۲. خاک، روشن	خاکستری تبره	ظریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 314	۱۳۰-۱۳۵	۳۱۶۲
۳. خاکستری	خاکستری	نموده طریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	صیقل	BV29: 312	۹۰-۹۵	۳۲۱۵
۴. خاکستری	خاکستری	نموده طریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 319	۱۰۰-۱۰۵	۳۱۸۷
۵. خاکستری	خاکستری	ظریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندس	داغدار	BV29: 402	۱۰۴-۱۱۲	۴-۱۹
۶. خاکستری	خاکستری	ظریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندس	داغدار	BV30: 403	۱۱۰-۱۲۰	۴-۸۶
۷. خاکستری	خاکستری	ظریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندس	داغدار	BV30: 542	۱۸۵-۲۱۰	۴۷۵
۸. خاکستری	خاکستری	ظریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	BV30: 542	۱۸۵-۲۱۰	۴۷۶
۹. خاکستری تبره	خاکستری تبره	نموده طریف	ماهه بادی	دست‌ساز	کامل	ساده	صیقل	BV29: 308	۷۰-۷۷	۴۶۱۰
۱۰. خاکستری تبره	خاکستری تبره	نموده طریف	ماهه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندس	داغدار	BV30: 304	۷۵-۷۷	۴۷۰۷

مقیاس ۱/۴

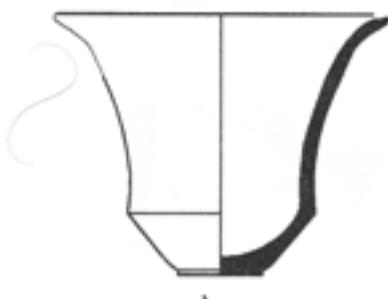
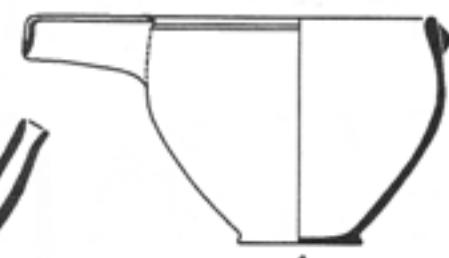
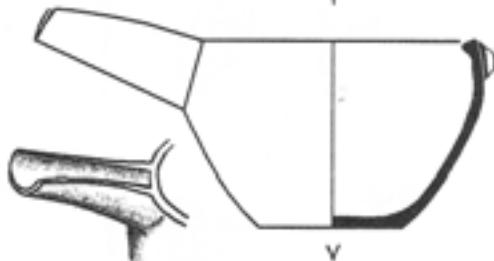
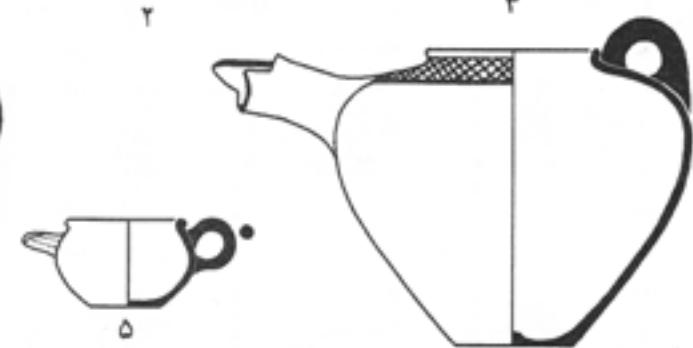
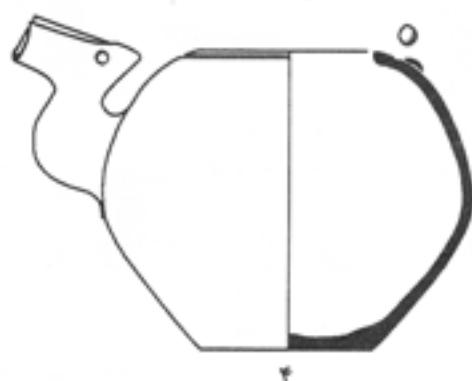
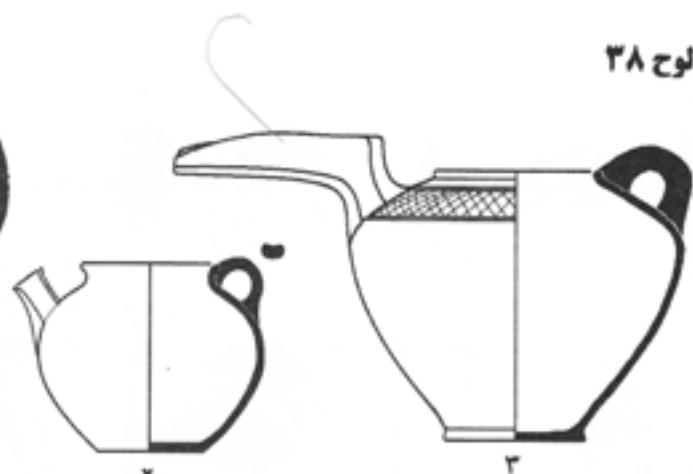
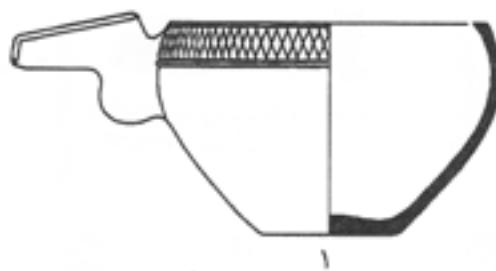
لوح ۳۷. محوطه ازبکی، چیران په، سفال عصر آهن

ردیف رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	قطعه‌های	شماره‌های
۱.	خاکستری	خاکستری تبره	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	کنده	ساده	۶۰-۷۲	BV30: 304	۲۱۱۹
۲.	نحوی	نحوی	نمایه خشن	ماسه نرم	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۰-۲۰	BV30: 300	۲۱۱۷
۳.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	کنده	داخلدار	۱۵۰-۱۵۵	BV29: 322	۲۱۱۶
۴.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	شیار	هندسی	۱۵۰-۱۶۰	BV29: 469	۲۱۱۳
۵.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۶۰-۱۷۰	BV29: 333	۲۱۱۱
۶.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۲۰-۳۰	BV30: 301	۲۱۱۸
۷.	قرمز	آجری	خشن	ماسه ریز	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	۳۵-۴۲	BV30: 301	۲۱۱۵
۸.	خاک، روشن	خاک، روشن	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۱۰-۱۱۵	BV29: 304	۲۱۱۱
۹.	خاکستری	خاکستری	خشن	ماسه ریز و کاه	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	۹۵-۱۰۰	BV30: 307	۲۱۱۰
۱۰.	خاکستری	خاکستری تبره	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	داخلدار	۱۵۰-۱۵۵	BV30: 319	۲۱۱۰
۱۱.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندسی	داغدار	۱۰۰-۱۱۰	BV29: 310	۲۱۱۸
۱۲.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۲۰	BV30: 501	۲۱۱۵
۱۳.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۳۰-۱۴۰	BV29: 474	۲۱۱۸۹
۱۴.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	سبک	شیار	۱۳۰-۱۴۰	BV29: 474	۲۱۱۹۰
۱۵.	سیاه	سیاه	خشن	ماسه ریز	دست‌ساز	ناقص	دو دزده	ساده	۱۵۰-۱۵۵	BV29: 327	۲۱۱۹۴
۱۶.	خاک، تبره	خاک، روشن	خشن	ماسه ریز	دست‌ساز	ناقص	دو دزده	ساده	۱۱۰-۱۲۰	BV30: 313	۲۱۱۹۵
۱۷.	نحوی	قرمز	نمایه خشن	ماسه ریز و کاه	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۸۰-۲۰۰	BV29: 327	۲۱۱۹۶
۱۸.	خاک، روشن	خاک، روشن	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۷۰-۸۰	BV29: 400	۲۱۱۹۷
۱۹.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هندسی	داخلدار	۱۳۰-۱۴۰	BV29: 472	۲۱۱۰۴
۲۰.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۰۰-۱۲۰	BV29: 400	۲۱۱۰۵
۲۱.	خاکستری	خاکستری	نمایه ظرف	ماسه نرم	دست‌ساز	ناقص	دو دزده	ساده	۱۱۰-۱۲۰	BV30: 409	۲۱۱۰۶
۲۲.	خاکستری	خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۶۰-۱۶۵	BV30: 418	۲۱۱۰۷
۲۳.	خاکستری	خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۲۰-۱۳۰	BV30: 404	۲۱۱۰۸
۲۴.	آجری	نحوی	خشن	ماسه ریز	دست‌ساز	ناقص	دو دزده	ساده	۷۰-۸۰	BV30: 300	۲۱۱۰۹
۲۵.	خاکستری	خاکستری	ظریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۸۰-۱۰۰	BV29: 426	۲۱۱۱۰

لوح ۲۸. محوطه ازبکی، جیران په، سفال عصر آهن

ردیف رنگ خمیر	رنگ پوشش	چشم‌سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمر	قطعه‌های شماره‌دار
۱.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هنرمند	داغدار/ کند	۱۳۰-۱۳۵	BV30: 314
۲.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماسه نرم	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۸۵-۲۱۰	BV30: 542
۳.	خاکستری	خاکستری	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هنرمند	داغدار	۱۶۰-۱۸۰	BV30: 418
۴.	خاکستری	خاکستری تبره	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	صیقل	۹۰-۹۵	BV30: 302
۵.	نحوی	نحوی	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۳۱۸	BC52: 502
۶.	خاکستری	خاکستری	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	هنرمند	داغدار	۱۲۵-۱۳۰	BV30: 304
۷.	خاکستری	خاکستری	نیمه طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۶۰-۶۵	BV29: 309
۸.	خاکستری تبره	خاکستری تبره	نیمه طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	داغدار	۱۰۵-۱۱۰	BV29: 310
۹.	خاکستری تبره	خاکستری	نیمه طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	کند	صیقل	۴۰-۴۵	BV30: 302
۱۰.	آجری	نحوی	نیمه طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۰۰-۱۰۵	BV30: 321
۱۱.	خاکستری	خاکستری	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۷۰	BV30: 501
۱۲.	خاکستری	خاکستری تبره	نیمه طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	داغدار	۱۵۰-۱۵۵	BV30: 319
۱۳.	سیاه	سیاه	خشن	دست‌ساز	دست‌ساز	ناعرض	ساده	ساده	۱۱۵-۱۲۰	BV30: 407
۱۴.	خاکستری تبره	خاکستری	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۳۰-۱۴۰	BV29: 472
۱۵.	خاک، نحوی	خاک، نحوی	خشن	دست‌ساز	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۹۰-۹۵	BV29: 335
۱۶.	سیاه	سیاه	نیمه طریف	ماسه نرم	دست‌ساز	کامل	ساده	ساده	۱۱۰-۱۲۰	BV30: 406
۱۷.	نحوی	نحوی	طریف	ماسه بادی	چرخ‌ساز	کامل	ساده	ساده	۳۳۰	BC52: 502

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

مقیاس $\frac{1}{4}$

لوح ۱۴. محوطه ازبکی، چیران تپه، سفال منتقوش فلات قدیم B

ردیف	رنگ خمیر	رنگ پوشش	جنس سفال	شاموت	ساخت	پخت	نوع تزیین	رنگ تزیین	مکان	عمق	نطردهانه شماره‌نامه
۱.	فرمز آجری	فرمز آجری	نیمه ظرف	ماسه پادی، کاه دستساز	کامل	هنر - جا	فهودای تبره	BV30: 300	BV30: 300	۸۵-۹۰	۳۰۰۵
۲.	فرمز	فهودای روشن	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه	دستساز	ناقص	فهودای سیاه	BV29: 330	BV29: 330	۱۳۰-۱۵۰	۳۲۲۰
۳.	نخودی	فهودای روشن	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه	دستساز	کامل	فهودای سیاه	BV29: 325	BV29: 325	۱۳۰-۱۵۰	۳۰۵۹
۴.	نخودی	نخودی روشن	نیمه ظرف	ماسه پادی، کاه	دستساز	کامل	فهودای سیاه	BV30: 306	BV30: 306	۹۰-۹۵	۳۰۴۷
۵.	فهودای	فهودای روشن	ظرف	ماسه پادی، کاه	دستساز	کامل	فهودای سیاه	BV30: 313	BV30: 313	۱۳۰-۱۵۰	۳۰۸۱
۶.	فرمز	نخودی تبره	نیمه ظرف	ماسه پادی، کاه	دستساز	کامل	فهودای سیاه	BV29: 313	BV29: 313	۱۳۰-۱۵۰	۳۰۸۷
۷.	فرمز	فرمز	نیمه ظرف	ماسه پادی، کاه	دستساز	کامل	فهودای سیاه	BV29: 300	BV29: 300	۵۰-۷۰	۳۰۵۶
۸.	فرمز	فرمز	نیمه خشن	ماسه نرم و کاه	دستساز	ناقص	فهودای سیاه	BV30: 300	BV30: 300	۱۱۵-۱۲۰	۳۲۲۵
۹.	نخودی روشن	نیمه ظرف	ماسه پادی، کاه	دستساز	کامل	هنری	فهودای سیاه	BV29: 300	BV29: 300	۱۳۰-۱۵۰	۳۱۲۳